411

C.W. DYSON PERRINS
84

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
3 1197 23794 6253

LIBRARY
Brigham Young University
RARE BOOK COLLECTION

Vault
093
B468
1494

Vera Historia

Venice. Simon Bevilaqua - 1494

Hain *10261
Proctor 5387*

Fine border to a11.

fol. 2 · Luciani de ueris narrationibus lib. 2

fol. 25 Luciani de aſino auro lib. 2

40 Luciani philoſophoꝝ uite

55 Luciani Scipio

47 Luciani tyranus

57 Luciani ſchaphidium

59 Luciani palinurus

75 Luciani Charon

84 Luciani Diogenes

85 Luciani Terpſion

86 Luciani hercules

87 Luciani nirtus Dea

88 Luciani in amorem — Luciani sermo de calũnia f. 101

89 Luciani Timon — Luciani Laus muscę f. 108

UPB

CLARISSIMI LVCIANI PHILOSOPHI AC ORA TORIS DE VERIS NARRATIONIBVS PRO OEMIVM.

OS eſt athletarum ac eo-
rum qui ſumma diligentia
corpus exercent: nō mō bo
næ habitudinis: ac exerciti-
onis hr̄e rōnem: ue℞ & eius qđ magnam
exercitationis uim habere arbitrantur:
nōnunq̄ remiſſioni corporis acquieſcere.
Idem lr̄arū ſtudioſis fieri oporteř cenſeo:
ūt cum grauibus ac ſeriis legendis defati
gati fuerīt: ad animi laxamētum aliq̄tiſp
declinēt: donec ad futurū laborem robu
ſtiores: ac uegetiores efficiātur. Maximū
uero ex hoc otio: atq; quiete fructū cape-
rēt: ſi taliū re℞ lectioni uacarent: quæ nō

modo tenuē: ac ieiunam: uerū neq; rudem: neq; īcon-
cinam ſpeculationē præſeferrēt. Quale quiddā & de
his ſcriptis ſenſuros ſuſpicor. Neq;.n. ſolum materiæ
nouitas atq; feſtiuitas: neq; id qđ multa ac uaria men-
dacia uериſimiliter ac probabiliter cōfinguntur: eos ad
legendū alliciet. Verū id præcipue ꝙ oīs ferme narra-
tio neminē aut ex antiquis. aut ſcriptoribus. aut phi-
loſophis qui mōſtruoſa quædā. & fabulis ſimiliora. q̄
ueris lr̄is mādarūt ſine morſu repræhenſionis præter
miſit. quorū quidē omniū nomīa ſubieciſſem: niſi ea
tibi ex ipſa lectōe pſpicua & manifeſta fore ītelligerē.
Cteſias quidā. Ctyſiochi. Cnidius mira quædā de īdo
rū regione cōſcripſit: atq; ea quidē quæ neq; ipſe audi-
uerat: neq; ab alio qui uera narraret acceperat. Iambo
lus quoq; de his quæ ī mari magno ſūt multa pręter fi
dem. ac opinionē hominū ſuis libris inſeruit. oībus q
dem apertū cōmētus mēdaciū: nō tamē inſuauis ma-
teriæ compoſitor. Multi præterea hos imitati in eadē
ratiōe ſcribēdi uerſati ſūt. qui errores ac peregrinatio
nes ꝯmendarunt. ac īmenſa belluarū corpora. & effre
natos hominū mores enarrātem. Huius uero decep-
tionis artifex & inuētor extitit Homericꝰ ille Vliſſes:
qui & uentoꝝ ſeruitutē: & monoculos crudaq; come
dētes hoīeſ. & multoꝝ capitū: ſocioſq; meretricum ue
neficiis permutatos. multaq; mōſtris ſimilia rudi Pæ
acum populo ē ementitꝰ. In quos quidē cū incidiſſē.
nō multū ſane his uituperatiōis tribuendū ſtatuebā.
quū hoc genꝰ ſermonū ab his q ſe philoſophos eē pro
fitētur uſurpari uiderem. Illud uero non parum ī eis

admiratus ſũ: ſi quũ falſa dicerent id alios latere exiſti marent. Q ua pp & ipſe præ inani gloria ſtudẽs poſte ris aliqd relinqre: ne ſolus expers ſim libertatis ĩ fabu lis dicendis (nihil. n. memoratu dignũ quod uere nar rare poſſẽ mihi contigerat:) ad mendaciũ me tranſtuli atqꝫ (ut mea qdẽ fert opinio) multo tolerabili9 q̃ cæte ri. Nã quũ hoc ipſũ ꝙ mentior uere dicã: iccirco me ali oꝝ repræhenſiones iura ac merito effugere exiſtimaui quoniã nihil me ueri narraturũ polliceor. Ea igitur ſcri bo q̃ neqꝫ ipſe uidi neqꝫ paſſus ſũ: neqꝫ ab aliiſ audiui. q̃ præterea oío nõ ſũt: neqꝫ ab initio eſſe potuerũt: q̃re q hoc legerit nullã his fidẽ adibeat oportet.

Luciani de Veris narrationibus Liber primus. Incipit

Greſſus olĩ ab Herculeis colũnis: & in hiſperiũ oceanũ delatus: Secũdis qdẽ flatib9 nauigabã. Cã ãt pegrinatiõis & argumẽtũ mẽtiſ ſolertia: & nouaꝝ reꝝ deſideriũ: ſcireqꝫ cupiebã q ſit oceani fi niſ: Quiqꝫ hoĩes ultra oceanũ ĩhabitent. Hui9 igitur grã cõmeat9 & ſupellectilẽ multã ĩpoſui: aquãqꝫ ac coę taneos qnquagĩta parẽ mihi ſnĩam habẽteſ: & armoꝝ copiã gubernatoreqꝫ optiũ magno precio cõducẽs ac cepi ĩ nauẽ: erit ãt nauis mediocris ad magnã ac uiolẽ tã nauigationẽ robuſta: Die igitur & nocte ſecũde na uigantes: terra admodũ appente nõ adeo multa ui age bamur. Sequenti die ſimul oriente ſole uentus ĩcreuit

& fluctus ſitum uere: caligoq; cũcta ĩpleuit neq; iam de mitti uellũ poterat. Cũ uento igitur conuerſi & cõmit tentes nos ipſos tempeſtati hyemauim9 dieb9 nouem & ſeptuaginta: octuageſima uero die oriente iã ſole re pente conſpicim9 nõ longe inſulã ſublimen & arbori- bus conſitã: Circa eã fluct9 non aſpi frangebantur: Et .n. procellę iã maxima pars qeuerat. Adeuntes igitur & deſcendentes ut ex multa maris moleſtia ſup terrã ſtrati diu iacuim9. Tandẽ exurgentes ex nobis ipſis ſtatuim9 trigĩta qdẽ cuſtodes nauis aſtare. Viginti ãt mecũ aſcendere: quæ in inſula erãt exploraturos: Pro gredientes igitur q̃tũ ſtadiis trib9 a mari p ſyluã uide- m9 colũnã quãdã æreã græcis litteris circũ ſculptã: ca ducis tamen & cõſũptis. Dicebant eo uſq; Herculẽ & Bachũ deueniſſe: Erãt ãt & ꝓpe ueſtigia duo ſuper pe trã. Vnũ qdem inſtar iugeris magnũ: alteꝝ ãt minus mihi quidẽ uidebatur Bachi fuiſſe qđ min9 erat: Her culis ãt quod mai9. Venerantes igitur locũ ꝓceſſim9 Non iã lõge aberam9. quũ ecce flumini ſupra ſtetim9 uinũ fluenti ſimillimo latoq; tramite decurrenti: uinũ ꝓfecto tale: Quale ex Chio inſula habetur: erat & flu xus inundas & mult9: ita ut alicubi nauib9 eſſet tran- ſitus: Nobis ergo maior addita eſt fides ut litteris cre- derem9 quas antea ſculptas ĩ colũna uideram9 teſtio niũ iã ſũmentib9 de Bacchi pegrinatiõe: cupiens tamẽ & flumĩs initiũ ĩueſtigare aſcẽdebã cõtra fluẽta & fon tẽ qdẽ nullũ: multas tñ ac magnas uites uuis onuſtas ĩuenim9: eaꝝ ãt cuiuſq; radicit9 uinũ ſcadebat lucens Q uod in unũ confluens flumen efficiebat uidebam9

& ī eo piſces & colore & guſtu uīo ſimileſ. Quō igitur piſcari nobis ſuaderem9: & ī capturā plures obueniſ-ſēt piſceſ: ad eſū illecti ebrietati ſubcubuim9: & iā erra re ac nutare & primū ſtomachari ꝙ præcidentes fæce plenos īueniebāus. Deniq; cōmiſcentes eos q̄ ex aqua naſcūtur piſces ac comedentes uinalē fumū tēperaui-m9. Tūc & flumen traiicientes: Qua uadibile fuit ui-tiū: portentuoſā rē īuenim9. Nā trūcus īferior q̄ a ter ra ſurgebat ferax erat & pinguis: ſuperior āt mulieres erant q̄tū & foemorib9 ſupra pfecta oīa habentes. Ta lē apud nos. Daphnem ſcribūt Apolline iā cōpræhen dente ī arborem uerſā. A ſūmis āt eaꝝ digitis exoriebā tur palmites uuis pleni: capitis ꝓ comis īerāt clauicu-li: & folia & uuæ: eæ ergo ad nos accedentes ſalutabāt & dextras ꝓtendebāt: aliquæ q̄dē lyda aliquæ īda plu rimæ græca lingua loquentes oreq; nos deoſculaban-tur: tū de oſculat9 īebriat9 cōfeſtī dubi9 ac nutabūd9 erat: fructū āt decerpi nō ſinebāt. Sed eo euulſo dole-bāt: & q̄dē cū clamore. Gliſcebāt āt uehementiſſime nobis cōmiſceri: duoq; ex nobis adhærentes: ab his nō āpli9 ſoluti: Sed ex pudendis cōnexi ſūt: traxerūt. n. repente ex eadem ſpetie naturā. & cōradicati manſere: iā & ipſis palmiteſ digiti emittebāt: & clauiculis circū plexātib9 Vuæ plenæ erūpebāt. Derelinq̄ntes igitur eos ī nauī cōfugim9 & aſcendentes q̄ ibi remāſerūt cū alia: tū & derelictoꝝ cōmittū cōmixtionem cū uitib9 enarrauim9: Accipientes ergo āphoras: aq̄s hauſim9 itē & e flūine uinū īq; uicio littoꝝ noctē duxim9. Māe āt ferebamur & non uiolentis flatibus: circa meridiem

uero nõ iã apparẽte ĩſula repẽte corruſcãs turbo fact9 ẽ: Qui nauẽ circũuolẽs: & ĩ ſublime eleuãs quãtũ ſta diis trib9 milib9 nõ iã ĩ pelago depoſuit: ſed ſupra ſu ſpẽſã. ingruẽſq; uelis uent9 & ſinu facto deferebat car baſũ. Septẽ igitur dies ac totidẽ noctes p aera decurrẽ tes octaua die ĩſpicim9 terrã quãdã magnã ĩ medio ae ris uelut ĩſulã lucidã & circularẽ multa luce micãtem A d hãc ergo delati portũq; ĩgrediẽtes deſcẽdim9. Ex plorãtes ãt regionẽ ĩuenim9 habitatã & cultã: & die q dẽ nihil uidebãus: nocte ãt appebãt & aliꝫ ꝓpe inſulæ quędã: ut uidebatur maiores: mĩores quædã igni colo re ſimiles: Erat & alia ĩferi9 terra urbes ĩ ſe habẽs: & flu mina & maria ſyluas mõtes quam huic: quæ a nobis in colitur cõparabãus: Volentes ergo ulteri9 ꝓcedere cõ præhẽſi fuim9 ĩ equogryphos (ſic.n. illos dicũt) inci dẽtes: hi ãt equogryphi hoĩes ſũt equoꝝ loco grypho nibus ĩſidentes. Magni &.n. ſũt gryphões: & ut pluri mũ trib9 capitibus ĩnixi. Hic ãt diſcat qs illoꝝ magni tudinẽ. Malo eteni onerariæ nauis ala quæq; maior & robuſtior ẽ. his igitur equogryphis ĩperatũ ẽ circũuo lantibus terrã: Siqs aduena ĩueniretur ad regẽ agere. Quiq; & nos cõpræhendentes ad regẽ duxere. Is uero ut ĩſpexit ex ipſis (ut opinor) ueſtibus ſimilitudinẽ ca piẽs: græci ãne inqt uos aduenæ? Aſſentientib9 ãt no bis: Quomõ inqt aduenistis tantũ aeris ſupantes? Et nos illi oẽ rettulim9. Tũ ille ĩcipiens nobis q̃ circa eũ fuerãt enarrabat. Quod ſcilicet hõ exiſtens noĩe Endy mion ĩnfa ort9 terra: raptuſq; olĩ dormiens: & eo dela tus: in regiõe regnat. Eſſe ãt terrã illã dixit quæ infra a

nobis luna dicitur. Sed cõfidere nos dixit neq; piculũ ullũ ſuſpicari: &.n. cũcta uobis aderũt neceſſaria. Si ãt uicero bellũ inqt quod nunc ſolem incolentib9 infe ro oĩum feliciſſimi apud me uiuetis: hinc uos ĩterroga uim9: Qui ſint hoſtes & quæ odiorꝝ cãæ. Tũ ille Phae thon inqt eorꝝ q in ſole ſunt. Rex &.n. ille etiã hĩtatur quenadmodũ & luna multo iã aduerſũ nos bellatur tẽpore: cœpit ãt ea quã audietis rõne: ego olĩ pauperri mos quoſq; q ĩ meo erãt regno cõgregans: uolui colo- niã ĩ luciferꝝ deducere deſertũ tunc & nullis habitatũ Phaethõ ãt ĩuidia ſtimulat9 tranſitũ ꝓhibuit: medio ĩ itinere occurrens: equoformicis aduect9: tũc qdem uicti (nõ.a. appatu æquales eram9) ſeceſſim9. Nunc ãt iterꝝ uolo bellũ afferre: & coloniã traiicere. Quod ſi uultis mecũ claſſe cõmunicare: gryphones uobis re galibus dabo unũ unicuiq; & cæterã armaturã. Cras ãt faciemus exitũ. eqdem quãdo tua hæc eſt ſententia: Sic in quã fiat. Tunc apud eos recepti mãſim9. Mãe ãt exurgentes ſtatuebamur in aciem: Nunciabant.n. exploratores hoſtes appropinquare. Magnitudo qui dẽ exercit9 centũ milia erãt: abſq; peditib9 & externis auxiliis: itẽ & abſq; ĩpedimentis & machinarꝝ peritis. horꝝ ãt octuaginta qdem milia equogryphorꝝ erãt: q ãt ab aloleris ferebãtur uigĩti milia. eſt ãt ales hæc ma xima olerib9 pennarꝝ loco obſita. Qui uero ex his ue- lociores erãt pennas habebãt lactucæ foliis maxime ſi miles. Vbi uero & cũ his Cenchroboli ordinati ſũt: & ſcorodomachi. Aduenerũt a ſeptemtriõe auxilia pſyl lotoxoti qdem nũero triginta milia. Vento curſores

ãt quiquagita milia: hoꝝ ſáe pſylotoxoti magnaꝝ pu licũ ſeſſoreſſũt. Vnde & appellationem trahũt: pulicũ uero magnitudo ut duodecĩ elephãtes. Porro uento-curſores pedeſtres qdem ſunt: feruntur ãt uento abſq; alis p mediũ aera. Modus ãt quo ferũtur talis eſt. Sub cĩgũt ſe talares tũicas: eaſq; uento ſinuãtes uela ĩ puis ſcaphis ĩmitãtur. Hi pugna ſcutis armati plurimũ ua lent. Dicebãtur ãt aduentare ab his quæ ſupra cappa-dociã ſũt ſtellis Strutobalani qdem nũero ſeptuagita milia equogrues qnquagita milia: Hos ego non uidi (nõ. n. uenerãt.) Q uare neq; eoꝝ naturas ſcribere au ſim. Portentuoſa q̃dã ac ĩcredibilia de his dicebantur & is qdem erat Endymiõis exercitus: oĩum ãt armatu ra eadẽ erat: Galea qdẽ e fabaꝝ ſpoliis: Magnę ãt ap đ illos fabæ: & duriſſimũ illaꝝ ſpoliũ. Thoraces ãt ſq̃-meę oẽs & ſq̃mę qdẽ lupĩeæ: &. n. lupĩoꝝ lepas cõſuẽ tes thoracas faciũt: Sũt ãt lepę ipſę ut cornu durę: ſcu ta & enſes qualia argolica nr̃a uidemus. Vbi uero tem pore datũ eſt: ſic ĩ aciem đducti ſũt ĩ dextro qdem cor nu equogryphi & Rex optĩos quoſq; circa ſe habens: & nos cũ his: ĩ leuo uero aloleri: porro ĩter utrũq; auxi lia: ut cuiq; magis placuit: erat & peditatus maximus myriadaꝝ ſex milliũ: hũc ſtatuere ĩ aciem ſic. araneæ apud illos multæ ac magnæ ſũt: quæq; ex cycladibus ĩſulis una multo maior. has iuſſit intexere mediũ aeris quod a luna ĩ lucyferꝝ diffũditur: Idq; ut primũ pfece-rũt: cãpus ſubſtratus appuit: ĩ quo peditatũ ſtatuunt Ducebat ãt hũc Nyćterion Bonreguli. hoſtiũ ãt leuũ quidem equoformici & ĩ his medius Phaethon. Beſtiæ

&.n. magnę ſũt alatę. hiſque ap̃d nos ſũt formicis prę
ter magnitudíem nõ diſſimileſ: haꝝ maxima duoꝝ iu
geꝝ menſurã ĩplet. Pugnabãt ãt: nõ ſolũ qui deſup ĩſi
debãt: Sed & hę cornibꝰ maxíe: dicebãt ẽe hoꝝ nũeꝝ
pene quĩquagita miliũ: ĩ eoꝝ ãt dextro aeroculices fe-
re qnquaginta milia. Sagittarii omnes magnis ĩ culici
bꝰ delati. Poſt hos ãt Aerocordaces nudi ac pedeſtres
ueꝝ bellicoſi: &.n. lõge iacebãt rapas fũdis maximas:
pcuſſuſqꝫ neqꝫ paꝝ ſubſiſtere poterat. moriebatur ſci-
licet cõfeſtĩ: uulneꝝ quodã foetore ĩfecto: nãqꝫ ſagittas
malbæ ueneno delibutas ferebãt. hoſ iuxta Caulomy
cetes poſuerũt armis accinctos: & cominus pugnãtes
nũero decem milia. Dicũtur ãt Caulomycetes: quo-
niã ſcutis quidem fũgeis utũtur: haſtilibus uero aſpa-
goꝝ uirgultiſ. ſteterũt ãt poſt hos & Cynobalãi: quos
ii miſerũt: qui canem ſtellã ĩhabitãt quĩquagita milia
nũero & hi uiri nõ hũanis ſed caninis uultibus ſup ala-
tas glãdes pugnabãt: dicebant ãt ab ipſis hoſtibus &
alia auxilia defeciſſe a lacteo orbe emittenda. fũdã mit
tentes: ſcilicet ac nubecentauri: Sed hi diiudicato iam
pręlio (utinã minime) aduenerũt: Qui uero fũda mit
tebãt, oío nõ aduenerẽt. Quare iratũ Phaethõta tradũt
ĩ poſteꝝ oẽm illoꝝ finitimã ſibi regiõem igne uaſtaſſe:
& is quidem Phaethõtis exercitus erat: Poſtq̃ uero ſi-
gna erecta ſunt & aſſelli ruditu undiqꝫ conſtrepuere:
(Nam his tubarũ loco utuntur) committentes pręli
um pugnabãt: & ſolarium quidem leuum confeſtim
fugit: Neqꝫ enim ſuferre ualuit ĩſtantes equogry-
phos: noſqꝫ inſequebamur cædentes: dextrũ ãt illoꝝ

cornu ſupiuſ euadebat: nr̃o qđ i leua erat ꝓpulſato: ex
euntes ãt aero culices iſeq̃bantur uſq; ad peditatũ hic
auxiliantib9 illis: defecerũt e regione declinãtes: idq;
maxie ubi ſenſerũt ſuos q i leuo fuerãt mãifeſte deui-
ctos. Fuga uero iſigni facta: multi qdẽ capti: plurimi
uero confecti occubuere: i ipſaſq; nubes ſãguis mult9
đfluebat: ut madidę ruborẽ traherẽt: Quales apđ noſ
uidẽtur occidẽte ſole. multus & i terrã decidit: ut pu
tarẽt tale ne aliqd oli ꝯtigiſſe: quũ Hõer9 ſuſpicat9 fue
rit Iouẽ i ſarpedonis morte ſãguineas guttas pluiſſe.
Conuerſi ãt a cæde duo trophæa ſtatuimus: Vnũ qdẽ
araneis & pedeſtri pugnæ: alteꝝ ãt aereũ ſupra nubes
His iãdudũ exactis nũtiatũ ẽ nubecẽtauros aduẽta-
re & irrũpere: Quos phæthõti antea aueniſſe oportu
erat: iiq; ubi aduenere ſpectaculũ præbuere iſolitũ: &
iexpectatũ. hoies erãt alatis eqs cõmixti. Magnitudo
qdem hoium quãtũ Rhodioꝝ coloſſus ex medietate
ſupra equoꝝ ãt ſimilis ualide onerarię naui. eqdẽ eoꝝ
nũeꝝ nõ ſcripſi: ne cui icredibile id fiat: tãt9 erat. Du-
cebãtur ãt a ſagittario: Qui ẽ i zodiaco: Vbi ãt amicoſ
deuictoſ ſẽſeř: ad Phaethontẽ q̃dẽ miſerũt iteꝝ remea
re. ipſi ãt in aciẽ ſtructi i lunares turbatos irruũt: ior-
dinatos qdẽ ob eã quã hoſtib9 fecerãt fugã. & iã ſpolia
diuidẽtes: oẽmq; nr̃oꝝ multitudinẽ a tergo pręmẽteſ
fugãt: ipſũ ãt regẽ iſequũtur uſq; ad ciuitatẽ: atq; ex il
li9 alitib9 ꝯficiũt plurias: deieceřt ãt & trophęa ac oẽm
arãeaꝝ itextũ. cãpũ đcurreř meq; cepeřt & e cõitib9 du
os: Iã ãt & Phaethon ađrat: & ſ billiſ trophęa alia ſtatu
eřt. Nos ãt ad ſolẽ ducebãur: arãeæ: fragmẽto mãib9

poſt tergum ligatis. Hi ciuitatē obſidere ignorabāt penitus. Conuerſi ergo mediū aeris uallauerūt ut de cętero ſplēdor de ſole ad lunā min9 deſcēderet. Vallū aūt erat murus duplex nubeus: ut neceſſario lunę ecli pſis fieret: & iā continua nox cuncta tenebat. Qua in re præſſus endymion mittens deprecat9 eſt ędificiū de moliri: neq3 eos deſpici ī tenebris uictitātes. Promiſit aūt & tribut a perſoluere: Seq3 auxiliarē & amicū fore neq3 ī poſterꝝ bellari: inſuper & obſides offerebat phae thon uero & q apud illū erāt congregato bis concilio primo quidē in ira pertinatius īfracti īmobileſq3 ſtete re. poſtremo reſpicere & pacis cōdiciones admittere: ubi & fœdera ꝯſcripſere. Solarii & horꝝ auxiliatores ac ſocii ad lunarios eorꝝq3 auxiliatores ac ſocios primū ſolarios demoliri murale. neq3 ī poſterꝝ lunā inuade re. ſtatutoq3 precio captiuos reddere. lunarios autē di mittere ſtellas liberas. Arma quidē de cetero. Solari bus non inferre. Viciſſim autem auxiliari: ſiqs inuaſe rit uectigaliū conditione. tribuere ānuatim regē luna riorꝝ. Amphoras roris decem millia obſideſq3 e ſuis da re decē milia. Coloniā in luciferꝝ cōmunem fieri: & ex utriſq3 uolentē participare. Sculpiri āt fœdera colūna electrina: erigiq3 in medio aeris confinio. Qui uero pe pigere ex ſolarium Quidē parte Igne reus: Eſtiu9: & Flāme9 lunariū āt Nocturn9: lunat9: ac multilac9: & talis quidē parꝝ ſecuta ē: confeſtī murꝝ demoliri & ca ptiuos reſtituere. Vbi āt ad lunā ipſi regreſſi ſum9: ob uiauerūt nobis ſocii: & cū lacrymis ſalutauerunt nos: et Endymiō ipſe. At q ſuadebat is qdē nos ibi ſecū re

manere: & ĩ colonia ꝑticipar̃: dareq; ĩ uxorẽ mihi pol/
licebatur ſuã quã hẽbat prolem. Ego ãt nullaten9 ſua
debar: Sed orabã demitti ĩ mare. Qui ut ĩpoſſibile ui
dit ſeptẽ cõuiuatus diebuſ tãdem dimiſit. Interea ĩ lu
na uerſat9 q̃ uideri q̃ue noua & ĩaudita cognoueri di
cã. Primum q̃dem eos nõ generari ex mulierib9: Sed
nec q̃d ſit fœmina oĩno ſcitur nec maſcul9. Coeunt ãt
ĩuicem ſine ulla ſex9 diſcretiõe: quũ tamen utroq; utan
tur ſexu: Nã ad q̃ntũ & uigeſimũ uſq; ãnũ oẽs mulie
rũ habẽtur loco: eo ãt ſupra nõ habẽtur ſed habẽt. Cõ
cipiunt nõ ĩ uentre ſed ĩ cruriũ poſteriori ꝑte. Vbi ãt
embrio conceperit tumet ei9 tãdem ſuo tp̃e præciden
tes educunt mortua: cum eadẽ aduentum hiãtia ꝓpo
nentes mulcent & ad uitã excitãt. Inde & mihi uidetur
ad græcos illud de ſuroꝝ cõceptu ꝓuerbiũ deueniſſe
q; ap̃d illos uentris loco ſura cõcipit. Maiora eoꝝ enar
rabo. Gen9 hoĩum apud illos ẽ: Qui dicũtur arborei
idq; tali ordĩe naſcitur. Teſticulũ hoĩs præcidẽteſ ĩ ter
rã plãtãtiũ more defodiũt. Inde ãt exoritur arbor car
nea maxima ut phallus. Ramos q̃dẽ hẽt & frõdes fru
ct9 ãt cubitales glãdes: Vbi ãt eæ maturæ fuerit circũ
ſculpentes ĩ hoĩes effingũt. Pudẽda q̃dẽ habent poſiti
ua. Aliq̃ q̃dem eburnea. Pauꝑes ãt lignea q̃b9 coeant
Poſtq̃ ãt ſenuerit q̃s: nõ moritur. Sed ut fum9 ſolut9
ĩ aerẽ euãeſcit. Cib9 eſt oĩbus un9: facto &c. n. igne ra/
nas aſſat ſuꝑ prunas. Multæ ap̃d illos ſũt ranę ꝑ aera
circũuolãtes: his ãt aſſatis circũſidunt ut ad mẽſã: tra
huntq; ad ſenſus aſcendentẽ ex illiſ fumũ ac comedunt
& cibo q̃dẽ tali aluntur. Pot9 ãt illis eſt aer expreſſus

ĩ calicem liquorem ĩ ſe ut rorem ſummens: ii nõ egerũt neq; mĩgunt: Sed ex illis neq; duab⁹ his neceſſitatib⁹ ea in pte ut nobis natura ſatiſfecit utpote circa poplitem cõnubia q cõſumãt. Quãdo qdem eo in loco concipiens eſt ſex⁹. Pulcher apud illos putãtur caluus qs & ſine coma: comatos ãt oderunt. Apud eos uero qui cõetas inhabitãt ſtellas: comati formoſi habẽtur. Aduenerũt. n. qdam q nobis illoꝶ mores narrauerũt. Barbã ãt ad genua paulo min⁹ emittunt: & pedib⁹ qdem ungues non habent. Sed monodigiti omnes. In ſpeciem caudæ ramus qdã in longum emittitur continuo germinãs: Qui & reſupino cadente non frangitur. Diſtillant itẽ & mel pinguiſſimũ: Quique ſi quãdo uel labori inſudãt: uel luctãtur: corp⁹ lacte deliniuut: ut & caſe⁹ coaguletur melle paululum diſtilãte: Oleum ãt e cepis educunt maxime pingue: ac redolens ut unguentum. Vineas habent plurimas & diuerſas. Vbi & uuaꝶ racemi ut grãdinis grana ſunt. & mihi qdem uidetur ubi uent⁹ inciderit uites illas q̃tere fractiſq; tũc uuis grãdinem huc ad nos demitti. Ventre ut ſacculo utuntur: in eum q̃tũ cupiunt imittentes Apert⁹ &. n. uenter eſt illis: & iteꝶ clauſus introq; neq; inteſtinũ ullũ aut epar appet: uel id ſolũ. Nã denſus eſt intus & obſit⁹. ita ut et puuli ubi algore frigent in eum ſubeãt. Amict⁹ ãt diuitib⁹ qdem uitre⁹ & mollis cæteris ære⁹ ꝯtext⁹: Nã ſũt minerea loca & metalloꝶ fœcunda iiq; aq̃ ſup fundentes metalla ut lanã exercent Quales ãt habeant oculos omnino non auſim ſcribere ne forte me quis mentiri putet ob ſermonis incre-

dibilitatē: tamen & id q̄dem dicā. Oculos circunexactos habēt: & cupiēs accipit ac cuſtodit quo ad rurſus uiderī īdigeat: itaq; apponēs uidet: Et multi q̄dē caſu ꝓprioſ amittētes. ab aliis mutuātur & uidēt. Sūt & locupletes q̄ plures habent oculos occultos quidē: et repoſitoſ. Aures illis ſunt platāi folia: præter eos qui ex glādis formātur. illi eteni. ſolum ligneas habēt aureſ. Cæteꝝ et mirabile aliud ī regia cōſpicat9 ſū. Speculū maximū ſupra puteū adiacēs nō adeo altū. Hūc ī puteū ſi q̄s deſcēderit: cūcta audiet q̄ apud nos in terra loquuntur. Si uero ſpeculū ītuerris: oēs q̄dem urbes: oēſq; gentes uides non ſec9 q̄ ſi oib9 adeſſes. Tunc & ipſe meos uidi: & p̄riā oēm an uero & illi me uiderit: ſatis exploratum non habeo. Quod ſi forte q̄s erit incredulus: neq; his cr edendū putet: quum eo p̄ueniet ſciet me uera d ixiſſe. Tūc ſalutātes regē: & q̄ circa illū erāt: nauē aſcēdentes ferebamur. Abeūti āt mihi dōa dedit Endymion: ueſtes q̄dem uitreas duas: aereas āt q̄nq; lupineāq; armaturā oēm. Quē in poſteꝝ cuncta in ceto amiſi. Miſit & nobiſcū equogryphos mille ſtadiis q̄ngentis. Nauigātes āt circa terrā illā: alias prouincias plurimas dimiſim9 præter labentes. Peruenimus & ad luciferꝝ nup inhabitatum: ubi deſcendenteſ aquas hauſim9. Hinc zodiacū ītroeuntes: ad leuā q̄dem ſolem prætergrediebamur. circa illi9 terræ marginem ſubnauigātes: Neq;. n. deſcendim9: & q̄dem ſociis id ſūme cupientib9. Erat. n. uēt9 q̄ nos a terra propelleret obui9. Cōtemplati tū ſum9 prouinciā fœcundā ac piguē optiaꝝ aquaꝝ ac bonoꝝ multoꝝ plenā.

Atq̄ nubecentauri: hi. ſ. q̄ phæthõtis ſtipendia accipiũt: ſpeculati nos lõge: ac delapſi uolauerũt ĩ nauem Q uiq; ſotios eē ɔſpicati oti9 abiere. Tã. n. & equogryphis uale feceram9. Nauigãtes ãt ſuccedentẽ noctem ac diẽ delati uerſus occidentem p̱uenim9 ad lucernaꝝ urbem (ſic. n. illã uocãt) iã iter noſtꝝ ad inferiora ſecãtes. Ea ãt ciuitas inter pleiades ac hyades ſtellas ſita eſt. Zodiacoq; multo inferior. Deſcendentes ãt neminem q̄dem inuenim9: lucernas uero multas decurrentes & in foro: & ſec9 portum deãbulãtes: aliq̄s q̄dem p̱uas & ut egenas: ex magnis ãt ac potentibus paucas & has ualde illuſtres: ac nobiles. Dom9 illis & lychnaria ſeorſum unicuiq; fiebãt nomineq; appellabãtur ut homines & uocem emittentes audiebam9: neq; nocebãt: magis ãt uolebãt & hoſpicio ſuſciper̃. Nos tamẽ formidare: nec nr̃m uel unus apud illos cœnare eſt auſus. Principatus ãt illis media in ciuitate celebratur. Hic p̱ omnem noctem eaꝝ ſedet prin ceps: noĩe unãquãq; cõpellãs: Quæcunq; uero non paret cõdemnatur ad mortem ut trãſfuga: Mors ãt eſt extingui. Aſtãtes ãt nos cõſiderabamus q̄ fiebãt ſimulq; lucernas reſpõdentes audiebamus: cãſq; quo iure tardauerant dicentes. Hic & lucernã nr̃am cognoui: interrogãſq; exigebã q̄ domi ſunt quomõ ſe haberent: ea ãt mihi illa omnia enarrauit. Et noctem q̄dẽ illã ibi manſimuſ: Sequenti uero ſecedentes iã ſecus nubes nauigabãuſ. Hic & coccygiã uidimus nubium urbem: uidenteſq; admirati ſumus: neq; in eam deſcendimuſ: non. n. permittebãt flatuſ. Regnare ãt ibi dicebãt coronã cotſo-

phioni. Tum ego Ariſtophãis pœtæ recordatus ſum
hominis q̃dem ſapientis & ueri: ac in his quæ ſcripſit
fruſtra nõ credit9. Tertia ãt ab hac die: & oceanum iã
manifeſte uidebam9: terrã ãt nuſquã præter aereas il
las: & ipſę q̃dem igneæ & micantes mihi ut per phan-
taſiam uidebantur. Quarta ãt die circa meridiẽ mol
liter aſpirante aura & ſubſidente: ĩ mare depoſuimus:
Vt uero aquã attigim9 mire ac ſupra modũ lætati fui
mus. oẽq; gaudiũ ex præſentib9 faciebam9: & deſcen
dẽtes natabam9. cõtigit. n. pacatũ & q̃etum eſſe pela
gus. Sed ut uidetur ſæpe nũero mutatio ĩ melius ma
ioꝝ maloꝝ ↄſueuit eẽ prĩcipiũ. Et. n. nobis duos tan-
tũ dies feliciter nauigantib9: illucente tertia ad orien
tem ſolẽ repente beſtias uidemuſ & cetos & alia quidẽ
multa. Vnũ ãt oĩum maximũ & q̃ngentoꝝ miliũ ſta
dioꝝ magnitudine: adueniebat hiãs: & maris multũ
turbans ſpumaq; undiq; circunciſus. Dentes habens
his q̃ apud nos ſunt fallis multo altiores acuti oẽs ut
ſpinæ ac ebore cãdidioreſ. Nos igitur quũ poſtremo
nos ĩuicẽ ſalutaſſem9 & ãplexi eſſem9. præſtolabãur.
Is ãt iã aderat: q̃ ut noſ abſorbuit: cũ ipſa naui debibit
Non q̃dẽ cõtigit ĩ dẽtes offẽdere: Sed p̃ eoꝝ raritatem
nauis inducta intro concidit. Vbi autem intus couo-
luti fuimus: primo q̃dẽ tenebræ erant: & uidebamus
prorſus nihil. Tandem eo hiante uidemus cętum ma
gnũ: & omnino altum & latũ: capacem q̃dem: ac de-
cem miliũ hominum ciuitati ſimile n. Erant pręterea
in ipſo aditu & parui piſces & aliæ q̃dem beſtię conci-
ſæ multæ nauiumq; uela: & ancoræ & hominum oſſa

&onera. Circa medium uero & terra & colles erant: ut coniitio ex ea quã combiberat craſſitudine accumulati. Igitur & ſylua ĩ his erat & arbores omnigenę: oleraq; ac cuncta cultiuatis agris ſimilia: circuitus autem terrę ſtadii ducenti & quadraginta. Erat autem uideŕ & marinas aues laros & alcyonas in arboribus nidifiantes. Tunc uero plurimum lacrymati fuimuſ. Deniq; ſubleuantes comites nauem ereximus: Ipſiq; e ſilicibus excitantes ignẽ & accẽdentes: cœnã ex his q̃ aderant fecim9. Aderãt.n. omnigenũ piſciũ carnes: aquãq; e lucifero ẽt habuim9. Sequẽti uero exurgẽtes die ſi quãdo hiaſſet cet9: ſæpe qdem mõtes uidebam9: q̃doq; ſolũ cælum: qdoq; inſulas: Nã ſentiebamus eũ concite ferri ad oẽm pelagi partẽ. Poſtq̃ ãt mãſiõe iã aſſueti eram9. accipiens e comitib9 ſeptẽ deambulabã per ſyluã: cuncta luſtrare ac explorare uolẽs. Necdũ qnq; ſtadiis ꝓcul inuenti ſacellũ quoddã Neptuni ceu epigrãmate appebat. Non poſt multũ & ſepulchra: & coliinas deſuꝑ uenim9 ĩuxtaq; fõtẽ elucentis aq̃. & cãis ẽt lutratũ audimus: longeq; appebat fum9 & tuguriiſ q̃da in ſimillima. Studio autẽ accedentes offendimus ſenem: & adoleſcentem ſedule ac diligenter ſulculos quoſdam facientes ac per eos aquam de fontibus diffundentes. Læti ſimul ac timentes conſtitimus. Et illi quidẽ idem: & nobis ſimile merito paſſi: ſine uoce ſteteŕ. Poſt uero multũ tẽporis quos eſtis aduenæ inqt ſenex. Vtrũ ne ex marinis eſtis diis: an uero ĩ felices homines nobis ſimiles? Et.n. nos hoĩes & in terra nutriti æquorei nũc ſum9 tenemurq; hac beſtia circunclu

ſi: neq; quę patimur ſatis nouimus. mari quidē uidemur: uiuere āt credimus. Ad hæc & nos hoīes īquā ſumus o pater ipſa cū naui nup abſorpti. Acceſſimus āt nūc auidi ſcire q̄ i ſylua ſūt: quō ſe habeant. Multa. n. nobis & denſa uiſa ē. Deus āt ut uidetur nos duxit. te .ſ. ut uiderem9: ſciremuſq; nos i hac beſtia icluſos eē non ſolos. Sed diſſere nobis tuā ipſe fortunam: quiſq; es: & unde huc introieris. Is autem inquit: nō dicam: neq; quæ apud me ſunt ſcietis in primum hoſpitio recepti ex præſentibus bonis me dante accipietis ſimulque manus accipiens nos duxit in domum. Parauit confeſtim & abunde: cum ſubſellia ponens aliaque extruēſ: olera nobis & cepas appoſuit: & piſces uinūq; ēt expediuit. Vbi uero uentri ꝓ mēſura ſatiſfecim9 exigebat a nobis quæ paſſi ſum9 ſenex. Tū ego incipiens cūcta illi ordine enarraui hyemē illā: & nobis quæ in inſula cōtigerāt: tū aereā nauigationē & prælīū: cæteraq; uſq; ad ceti abſorptū. Is uero ſupra modū admirat9: & ipſe ex ꝑte quæ circa eū fuerāt enarrabat dicēs. Genere q̄dē ſū cyprius o hoſpes. Egreſſus āt e patria ad mercaturā cū filio quē uidetis. aliiſq; meis familiarib9 multis nauigabā in italiā naui q̄dē magna ac uariis mercib9 onuſta: Quā forte in ore ceti diſſolutā uidiſtis. Igitur in ſiciliā uſq; feliciter nauigauim9. Inde uiolento flatu ablati tertiā poſt diē in oceanū delati fuimus. hic in cetū incidētes & ipſa cū naui ac comitibus abſorti: cæteris morientib9 duo nos euaſim9. Tumulantes āt illos tēplū Neptuno erexim9: in poſteꝝ eā quā uidetis degentes uitā. Olera q̄dē ex orto habem9

ueſcimur ex ĩde piſcibus accepis. Multa ãt ut uidetis ẽ ſylua: & ſane uineas habet plures e qbus nobis uinũ exoritur dulciſſimũ: fõteq̃ nõ minus optĩa ac frigidiſſima aq̃ lectulũ aũt ſubſternim9 e frondib9 ignẽq̃ ſuccẽdius copioſæ aduolanteſq̃ uolucres aucupio deprę hẽdim9 piſcamur & uiuẽtes piſceſ ad raucũ beſtię guttur exeũtes. Hic & abluimur ſi q̃do cupim9: &.n. ita gnũ ẽ non lõge ſtadiorũ uiginti circũferẽtia: quodcũq̃ i ſe piſciũ genus habẽſ: ĩ quo & namus & nauigamuſ ꝑua ĩ cimba quam ipſe cõpegi. Annos aũt a ceti abſorptu ſeptẽ et uiginti cõnumerauimuſ. & alia qdẽ æque ferre poſſemus: ſed ĩcolis nobis uicinis ualde malis & onerofis offendimur immitibuſq̃ & acerbis. Pape inq̃ ego & alii qdã ſũt in ceto? Multi quidẽ inquit & im manſueti ac uiſu deformes: Nam occidentalẽ imprimis ſylue ꝑtem. Tarichanes inhabitãt: gẽs oculis quidẽ ãguillinis & facie gambarea? bellatrix furibũda ac mordax. aliam quę ad dextrũ deducitur latus Tritonomendites tenent ſuperioribus quidẽ ꝑtibus hominibus ſimiles: murilegis uero inferioribus. ſi quidẽ aliis minus ĩmites ſũt ad leuam uero carcinohires & thynocefali fœdera ad inuicẽ & auxilia habenteſ. Mediterraneam deniq̃ paguradæ ac pſittopodes: gen9 bellicũ ac curſatile. Q ue ad orientem ad ipſum. ſ. beſtiæ os uergunt deſerta ut plurimum ſunt & a mari ſtagnantia: tamen & hęc ego teneo: uectigal pſittopodis ex ſoluens annis ſingulis oſtreas quingentas: & ea quidẽ ꝓuincia talis eſt: Vos aũt ꝓſpicere oportet quõ poſſim9 tot cum gẽtibus prælíari: & quo iure uiuer. Q uot in-

quã ego oẽſhi? Plures iq̃t mille. Armis ãt qb9 utimur nulluſ inq̃t niſi piſciũ oſſib9. Igitur inq̃ ego feliciter di micabim9 ſi nos his bello ꝯgrediamur ut pote q arma ticũ his inermes ſũt. Idq; factũ bene. Si.n. ſupabim9 cæterã ſine timore trahem9 uitam. Quę ut probaui/ mus abeuntes ad nauẽ accingebamur. Belli ãt ratio fu tura erat: tributi non datio: iam pacto tempore immi nente. Et illi quidem miſere tributum poſtulantes. Is uero ſuꝑbe reſpõdens nuncios effugauit. Primi igitur Pſittopodes & paguradæ ſcitharo (ſic.n.uocabatur) indignati cũ tumultu iuaſerunt: Nos uero aggreſſũ preuidẽtes ſtetim9 armati inſidias ſtatuẽtes hominũ quinq; & uigiti. Preceptũ ãt erat hiſ: ubi pretergreſſos inimicos uidiſſẽt iſurgere quod & pficere: Nã iſurgẽ/ tes a tergo cedebãt illos. Nos uero & ipſi uigintiq̃nq; (ſiquidẽ ſcintharus eiuſq; fili9 comilitabãt) obuiaui mus: Cõmittenteſq; manũ ira & fortitudĩe piclitaba/ mur. Deniq; uertẽtes eos in fugã ad ſuas uſq; latebras iſecuti ſum9. Cæſi ãt ex hoſtib9 ſũt hoĩes nonaginta e noſtris nero un9: Qui & gubernator tergũ ſardinu la piſce pfoſuſ: Die q̃dem illa & nocte bellico pſtrepui mus ſono: tropheũq; ſtatuim9 aridũ delphini tergũ ĩfigẽtes. Sequẽti uero die aderãt & alii q̃ fcã fuerãt ſeti ẽtes. Dextrꝝ q̃dẽ cornu Tarichanes: quos & Pelam9 ductitabat. Leuũ Thynocephali mediũ Carciochires tenebãt: nã ea gẽſ: quã Tritonomẽdetẽ dicebãt. q̃eſce bat neq; ſociis ſuffragia afferre uoluit Nos uero ꝯgreſſi apud neptuniũ templũ obuiauim9: manumq; ꝯſerui m9: multo clamore uſi. Reſonabat ãt cet9: ut ex uoci

bus antra ſolent. Hos item a tergo īſecuti fugauim9 īſyluam reliquum terrę tenentes: Neq; poſt multum nuncios mittentes: ſuſtulerunt ſuos ī bello mortuos fœdera & amicitias poſtulātes. Nobis uero de amicitia uel fœdere nō eſt uiſum: Sed poſtera die concedentes ad eos: pene omnes cæcidim9: pręter Tritonomendetes: Siquidem ii ut uidere quæ cōtigerāt: pręuenientes ad ceti raucalia loca: exitumq; ide nacti deſiliere in mare. Igitur prouinciā circūeuntes iā hoſtib9 uacuā de cętero abſq; timore habitabamus paleſtris aliiſq; gymnaſiis plurimum ac uenationib9 dediti. Quandoq; uineis exercentes eram9 aut ex arboribus poma legentes et oīo his ſimiles: Qui ī maxīo & ineuitabili carcere concluſſi cōuiuāt & gaudent. Annum & menſes octo ibi exegimus. Nono āt mēſe quum beſtia ad tertiū eſſet oris hiatum (tunc.n. id ſemel quolibet āni tempore faciebat: ita ut nos coniectura aſſequeremur q̄ttuor ea eſſe āni tempora) Ad tergum igitur (ut prædiximus) oris hiatum: cōfeſtī uocem ac tumultū audiebamus: ut nautaꝝ pręcipientiū ac remigātiū. Turbati igr̄ ad ipſum beſtię os aſcēdimuſ: ſtāteſq; ītra dentes īſpiciebamus oīumq; ipſe uiderā inauditum miraculū. Homines magnos dimidii ſtadii ſtatura magnis inſulis nō ſecusq̄ triremibus nauigātes. Video eq̄dē incredibilibus ſimillima: ſcribo: dicā tamen. Inſulæ erāt in lōgum porrectę arduæ nō multum: quęq; q̄tū ſtadioꝝ cētū circūferātia cētūq; ī ſe habēs ac uigiti ſemiſtadios nautas hoꝝ aliq utriq; īſulę laterib9 īſidētes ordie r̄migabāt cypiſſis magnis ipſis cū rāis ac frō

dibus tanq̃ remis. Pone autẽ ad ipſam puppem uidebatur gubernator: uti colle quodam ſublimi æreum regens gubernaculũ longitudine ſtadiorum quinq;. Ad proram uero ex his bellatores fere q̃draginta armati pugnabant hominibus pręter comam omnino ſimiles. Ipſa.n.coma ignis erat & ardebat: ut galearum uſu nõ ſane profeciſſent: pro uelis uero uentus ĩ ſyluã inci dens: quæ plurima cuiq; inerat ſinuabat inſulam & deferebat quo gubernator ipſe cupiebat. Erant & ĩ his præfecti ad remigium incitantes: ac otius mouentes quemadmodum in longis nauibus cõſueuerunt. Primũ igitur duas uidebamus aut tres. poſtremo ut ſex centæ apparuere: ſtanteſq; ſeorſum cõmittebant prelium ac pugnabant. Multæ quidem aduerſus ſeſe urgẽtes proris diſſipari mutuo: multæq; impulſu obrui. Aliæ potenter quidem connexæ certabant: neq; facile ab inuicem ſoluebantur. Qui uero ad proram ſortiti pugnabant. omnem oſtendebant induſtriam: cõſcen dentes & mactantes: neminem autem captiuantes ꝓ ferreis autem roſtris folpos magnos inuicem connexos iaciebant qui & ſyluis complicati tenebant inſulas. Iaciebant etiam ac cedebant oſtreis quorum unum uix currum impleat: & ſpongiis iugareiſ. Hos autem ducebat Eolocentaurus illos palagopotes. Pugnare autem ipſis ut uidebatur contigit prędę gratia. Et.n. dicebatur pelagopotes multos Eolocentauri delphinorum greges ſurripuiſſe: ut erat audire uocantibus illis uiciſſim: & regum noĩa conclamantibus. Deniq; ſuperant qui ex Eolocentauro: & hoſtium inſulas ſubruũt

centum circiter & quadraginta: treſq; ipſis una cum
hominibus capiuntur. Cæteræ uero puppẽ uertentes
euaſere Sãe ii ꝑpaulũ poſt illos ĩſecuti ueſpe facto ad
naufragia conuerſi: plurima obtinuere ſuaq; excepere
Et.n. hoꝝ inſule non minus octuaginta ſubruerant.
Statuerunt autem trophæum non nauallis ſed inſula
ris pugnæ in capite ceti unam ex hoſtiũ inſulis ſuſpen
dentes. Nocte quidẽ illa circa beſtiam commorati ſũt
retinacula ad illam alligantes & ancoris iacientes. Nã
utebantur ancoris magnis uitreis fortiſſimis. Poſtera
autem die ſupra ceti tergum litantes: ſuoſq; ibi tumu
lantes abiere læti: & ut pœma canentes. Hæc quidem
quæ in inſulari pugna geſta ſunt.

Luciani De Veris Narrationibus
Liber Incipit Secundus

Nterea non iam ferens ego meam in ceto
moram manſioniſq; illius tædio affectus
querebam quanam ĩde arte nobis pateret
exitus: Et primum quidem non inutile ui
ſum ad dextrum latus foderẽ: perq; defoſſum foramẽ
tentare fugam incipientes igitur præcidebamus. Vbi
uero incumbentes q̃tum quinq; ſtadia effodimus ni-
hil perficientes ab opere deſtitimus. Tum ſyluam ex
urere ducebamus: foreq; cetum moriturum: Quod
ſi fieret facile licere egredi. Igitur ab ultima caudæ regi
one incipientes comburebamus: & dies quidem ſe-
ptem ac totidem noctes a calore inſenſibilem ſe beſtia

præbuit. Porro octaua ac nona itellexim9 priſtio illũ
robore nõ teneri: quũ hiabat nõ ſolita cũ uehemẽtia cũ
neq; hiatũ ſuſpendebat ac protrahebat: Sed cõfeſtim
ſubſidebat. Decima autem & undecima mori uideba
tur: deformiſq; erat ac male olens. At duodecima uix
excogitauimus periclitari nos & in cadauere concludi
ni hiãte ceto cũtos ſubmitteremus: quo panſæ fauces
in poſterũ non conuenirẽt. Itaq; maximis trabib9 illi9
erigentes ora nauẽ parabamus aquæ plurimũ inferen
tes: & ad neceſſitatem cætera gubernator futurus erat
ſcintarus. Poſtera quidẽ die iã ille mortuus erat. Nos
uero attrahentes nauẽ: & per raritatẽ dentiũ educen-
tes ac explicantes leniter in mare demiſſimus. Aſcen-
dentes autẽ in dorſũ apud inſulare trophæum Neptu
no imolauimus ibiq; trib9 dieb9 manſimus (erat eĩm
tranquillitas) Quanta uero nauigantes abſceſſimus.
Hinc nos multis nos multis ex inſulari pugna cadaue
ribus obuiauimns: & applicantes corpora dimẽſi mi
rabamur. Diebus ãt quibuſdã nauigauimuſ multa ae
ris tẽperie uſi: tandẽ uiolento ſe imittente borea friguſ
magnũ ſecutum eſt. Sub eoq; totũ glacie aſtritum eſt
pelagus: non modo in ſupficie. Sed & in profundum
& alte. quantũ paſſus trecenti ut deſcendentes ſup gla
ciem curſaremus. Quom autem uentus acrius incre-
breſceret: noſq; ſui uehementiã non tollerarem9: tale
qddã fecimus. Qui uero i ea re ſentenciã dicebat erat
ſcintharus. Igitur in aquã ſpecu maximũ fugientes: i
eo latitauimus diebus triginta ignem excitantes ac nu
trientes ueſcebamur piſcibus: Siquidẽ fodiendo plu

rimos inueniebamus. Vbi uero q̃ ad cõmeatũ fuerãt defecere: egreſſi infixã nauem euulſimus: danteſq; uelum trahebamus ut nauiganteſ: moliter ac leniter per glaciem delapſi. Quinta autẽ die tepidiori aura inſpirante omne gelu defluxerat: iterũq; fluctus ſucceſſere glacie penitus ſoluta. Iam uero & ſtadia trecentũ exegeramus: quũ ad inſulam delati non adeo magnã & eam deſertã aquas hauſimus (iam enim defecerant) tauroſq; ſylueſtres ibi duos arcu confecimus: Ipſi aũt tauri cornua non in fronte. Sed in ipſis habebant oculis. ut Momo placuit. Poſt non multũ ĩ pelagus deuenimus non iã aqueum: ſed lacteũ: & in eo inſula apparebat alba referta uitib9: erat ãt ĩſula caſeus maximus coagulatus quẽadmodum poſtea comedentes didicimus. eius autem circunferentia ſtadiorũ uiginti quinq;. ipſe autem uites uuis plenæ quas conterentes lac. non quidem uinu n bibimus. Templum autem ĩ media erat inſula Galatæ Nerei ſacrum: ſicut oſtendebat epigramma. Quoad igitur in ĩſula conſedimus: eſca quidem nobis ac cibus terra fuit. lac autem ex uuis potus. Regnare autem in regionibus his dicebatur Tyrona Salmonei eũ a Neptuno honorem accipiens: exactis autem in inſula diebus quinque ſexta egreſſi ſumus portu: pacato pelago ac aura quadam impellente. Porro octaua die nauigantes lacteum exceſſimus iterũq; ſalſũ ac ceruleũ inſecãtes: uidem9 hoĩes multos ſupra mare decurrẽteſ: oĩo nobis ſimiles & corporib9 & magnitudine pręter ſolos pedes: ſiqdẽ hos ſuberi-

nos habuerũt. Quare (uti exiſtimo) & phellopodes appellati ſunt. Mirabamur autẽ uidentes nullatenus demergi: ſed fluctibus ſuper extare intrepideq; incedere. Qui & accedentes ſalutarunt nos gręca uoce. Dicebant autem in phellonam eorũ patriã properare. Cõmeabant igitur nobiſcnm precurrentes certo uiarũ ſpatio poſtea conuerſi ab itinere abibãt: felicẽ nobis nauigationẽ orantes. Poſtmodũ ãt non multo exacto tempore & inſulæ multę apparuere. Prope quidem a leua phellona ad quã illi properabant: ubi & ciuitas ſuper magno ſubere habitabatur. Longe ãt & ad dextrã magis: quinq; maximæ inſulæ & eminentes igniſq; ab eis aſcendebat multus. Per prorã ãt una lata & humilis: diſtans ſtadiis non min9 quingentis. Iam prope aderamus & mirabilis quędã aura ad nos penetrauit dulcis & odorifera qualẽ hiſtoricus herodot9 a felici arabia ſpirare dicit: aut tale nobis dulce afflauit quale a roſis: narciſſis: hyacinthis ue: liliis: uiolis: myrto: uel lauaro: redolere conſueuit. Odore igitur læti bonũq; aliquod longis ex laboribus præſumentes: iã inſulam bræui ſpatio propinquã ſpectabam9. Hic & portus uidemus plurimos Tranquillos & magnos nitentiaq; flumina leniter in mare prorumpẽt: prataq; & ſyluas & canoras aues aliquas qdẽ p littus canentes: multas autem ſuper ramos. Aer ãt leuis ac placide ſpirans e regione circunfundebatur & alacres quædã auræ ſpirantes leniter ſyluã mouebant: eoq; motu lætum ac cõtinuum quoddã modulamen ſibilabat ſimile obliquę phiſtulæ in deſertis locis modulanti. Audiebatur ta-

men uiꝝ clamor: & applauſus: ut cõmixte multitudi-
nis non tumultuaris: ſed qualis in conuiuio quibuſdã
quidẽ ſonantibus aliis autem exultantibus ſimul ac
phiſtula uel cithara modulantibus. His illecti defere
bamur in portũ: egreſſiqꝫ nauẽ: Scinthaꝝ in ea & ex ſo
tiis duos dimiſimus. Procedentes ãt per florens quod
dam pratũ in cuſtodes incidimus ac miniſtros: q nos
roſeis uinculis uincientes (id. n. apud eos maximum
eſt uinculum) ad principẽ adduxere. a quibus & per
uiam intelleximus eã eſſe beatoꝝ inſulam. regnareqꝫ
in ea creticum Rhadamanthẽ: ad quem ubi adducti
fuimus ſtetimus ĩ ordine iudicandoꝝ quarto in loco.
Erat ãt prima cauſa de Aiace telamõio: an illi in hero
um numero eſſe liceat. an uero non. Accuſabatur aũt
ꝙ furiis actus ſe ipſum necauerit. Deniqꝫ multo prius
habito ſermone uiſum eſt Rhadamanthi tradere eum
hippocrati coo medico hellaboꝝ bibituꝝ: indeqꝫ iam
melius ſapientẽ in hoeroum conſeſſum recepi. Secun
da autem cauſa amoris erat Theſei ſcilicet ac Menelai
pro Helena certãtium cuinam illa cohabitare debeat
Et Rhadamas quidem cum Menelao iudicauit qui &
coniugii huius gratia tantis olim laboribus ſeſe ſubie
cerit periculiſqꝫ. Etenim Theſeo ipſi alias eſſe mulie-
res. Amazonem ſcilicet ac Minois filias. Tercia uero
de primo accubitu Alexandro ſcilicet Philippi filio &
Hanibali carthaginenſi: iudicatumqꝫ eſt Alexandrũ
præcedere eiqꝫ ſedes poſita ẽ apud Cyrum perſem pri-
mum. In quartam autem cauſam nos adducti ſumus
Et is quidem interrogauit quidnam paſſi eſſemus ꝙ iã

uiuentes ad ſacrꝝ illum coetũ deuenimꝰ: Nos ãt ex or
dine cuncta illi enarrauimꝰ. Tum nobis paululum e
loco ſũmotis: diu in cauſa penſitabat: eãq; comunica
bat ſociis ſecum aſſidentibus. Cõſederãt autem cum
eo & alii ꝗdã multi: tum & ante alios athenienſis Ari-
ſtides cognomẽto iuſtꝰ cui ut placuit decreuere ut da-
remus pœnas curioſitatis & eius ꝙ ĩ populo uerſati eſ
ſemus quãdocunq; fuiſſemus extincti quũ moriemur
ſubire & nos debere iudicium. Nunc uero prætaxato
tẽpore licere nobis in inſula apud heroas uerſari inde-
q; abire. Preſcripſere & receſſus terminum non ampli
us q̃ menſes ſæptẽ. Tum florꝝ uinculis ꝗbus paulo an
te nos deuinxerant ſoluebamur: ac in urbem adduce-
bamur ad beatorꝝ cõuiuium. Ipſa ꝗdem ciuitas oĩs au
rea. Murus ãt ſmaragdo lapide cõſtructus. Porro hu
ius portæ ſeptem ſunt ſimplices ꝗdem monoligneę ci
namomeæ. Pauimentum uero ciuitatis & ĩtra mœnia
terra eburnea. Omnium deorꝝ templa berylo lapide
cõſtructa: & altaria ĩ eis maxima uno e ſimplici lapide
ametyſto: ubi & diis ĩmolat: Per ciuitatem uero fluui
us defluit unguento optimo: huiuſq; latitudo regaliũ
cubitorꝝ cẽtum. altitudo ut cõmode nare poſſes. por
ro ipſis Balnea domus magnæ ſunt uitree cinamomo
ſuccenſæ. Pro aqua ros tepidus in aenis uerſatur. Vtũ
tur ãt ueſtibus purpureis tenuiſſimis ut araneę filis cõ
textus. ii corpora nõ habent: & ĩpalpabiles ſunt æbſq;
carne. Formã ãt & effigiem ſolã habent ac oſtendunt
In corpore tamen quum ſint ſtãt: mouentur ĩtelligũt

uocemq́ꝫ emittunt: oioq́ꝫ ſimilis uidetur eoꝝ anima: ut nuda quædã figura corporis ſimilitudinem circundata. Si quis ãt non tetigerit nõ credet: quod uidetur non eſſe corpus. Sunt. n. ut umbræ recte nõ nigre. Seneſcit nemo ſed ea ætate: qua ſe eo contulit permanet. Deniq́ꝫ hic nuſq̃ eſt nox: neq́ꝫ dies clariſſima: Sed qualecrepuſculum eſſe ſolet iam aurora apparente ante orientem ſolem. talis lux terram habet. Quare & unum ſolum anni tempus nouere. Semper eĩm uer eſt Vnuſq́ꝫ uentus ſpirat zephyrus. At qdem locus cunctis quidem floribus: manſuetis plantis & umbroſis uiret. Quæ illic ſunt uineæ duodecies annis ſingulis florẽt. duodecieſq́ꝫ uuas reddunt. Mala uero granata ac mela: cæteraq́ꝫ poma terdecies dicebant. Siquidem lunæ ut uidetur curſu germinant: annoq́ꝫ in tredecim luuas diuiſo terdecies poma reædunt pro frumento uero ſpicæ in ſummitate paratum panem emittũt: ut fungos eſſe uidemuſ. fontes ſunt per ciuitatem: aquæ quidem quinq́ꝫ & ſexaginta ac trecenti. Mellis autem totidem Vnguenti quingenti. Verum & hi minores ſunt. flumina lactis ſeptem: & uini octo. Conuiuium autem celebratur foris ciuitatem in elyſio campo. Et enim pratum eſt pulcherrimum: & circa illud nemus omni arborum ſpecie conſitum umbrã diſcũbentibus ex ſe proferens. Stratum autem ſubſternũt e floribus. Miniſtrant Quidem ac cumcta afferunt uenti præter uinum miſære. Siquidem eo nõ indigent

Nam ad menſa℞ circuitũ arbores ſunt uitreæ magnæ e micanti uitro. Ha℞ fruct9 calices ſunt omni ſpeciæ opis ac magnitudinis. Vbi ãt quis ad cõuiuiũ acceſſe/rit: unũ uel ex calicibus duos uindemiãs menſis apponit idq; confeſtĩ replentur. Pro ſertis uero luſciniæ mnſiceq; uolucres cæteræ flores e ꝓximis pratis ore legentes cũ cantu circa ac ſupra uolantes infra demittunt. diſcũbentibus odorẽ ſuauiſimũ ingerentcſ. Cæte℞ dẽſæ nubes unguentũ cõbibentes e fontibus ac flumine ſupraq; conuiuiũ ſparſæ præmentibus uẽtis leniter ut tenuiſſimũ rorẽ diſtilant in conuiuio ãt Muſicæ & cãtilenis uacant. Cantantur ãt in primis Homeri uerſuſ ipſeq; Homerus adeſt cũ iſq; cõuiuatur ſupra Vliſſem diſcũbens. Igitur & choreæ ſunt e pueris ac uirginib9 Ducunt ãt choreas & cõcinunt Eunomus locrus. Arion leſbius & Anachreon & ſteſichorus: Nam & hunc apud eos uidi iã ipſi Helena reconciliata. Vbi ãt ii qe-uerunt ſecundæ choreæ accedunt e tygnis philomenis ac hirundib9. Poſt has iã tota ſylua modulatur ducẽ tibns uentis: idq; maximũ ad leticiã habent fõtes duo ſunt circa cõuiuiũ: Vnus qdẽ riſus: alter ãt læticiæ ac uoluptatis. Ex ambobus his principio oẽs bibunt: in conuiuio prius nihil oĩo deguſtantes. Deinde reliquũ læti ac ridentes exigunt. Volo ex ĩſignibus uiris quoſ apud eos uidi: dicer̃. Oẽs quidẽ ſemideos. Qui & ſub ilio militauere: præter locrenſẽ Aiacẽ. Illũ ſolum dicebant in impio℞ loco mulctari. Barbaro℞ aũt utrunq; Cyrum: Scytãq; Anatharſim & tracẽ zamolxim. Numãq; italicum necnõ & lacedemonienſẽ Licurgum &

Photionem & Tellũ athenienſes: & præter periandrũ ſapientes oẽs. Vidi ſocratem Sophroniſci cũ Neſtore & Palamede uerſari circa quem Hyacinthus lacædemonius & theſpiſeus Narciſſus & Hylas aliiq́ boni. Videbatur ãt ad Hyacinthũ magis defæcti idq́ multis argumentis. Dicebãt ãt Rhadamantẽ ei iraſci minariq́ ſæpenumero uelleq́ illũ a ſacra inſula excluderẽ ſi ſtulte aliquid admitteret: neq́ ommiſſa temeritate ꝯuiuari uelit. Solꝰ Plato nõ aderat. Sed illum fictã ab eo ciuitatem inhabitare dicebant utentẽ politia & legibuſ: Quas ipſe conſcripſit. Qui qdem circa. Ariſtippum & Epicuꝝ erant primi apud eos habebãtur quũ læti eſſent & alacres & ad bibendum paratiſſimi. aderat & Aeſopus phrygius & quot quot ad riſum facile mouent. Diogenes qdem ſynopeus tantum a priſtia uita mutatus erat: ut coniugio meretricẽ Laidem acciperet: quiq́ ſępe nnmero ab ebrietate ſurgẽs mutabat Stoicoꝝ ãt aderat nemo. Adhuc .n. aſcendere dicębãtur erectũ uirtutis collẽ. Audiuimus & de Cryſipho ſcilicet non primũ illi licere i inſulã aſcendere: ni ſe prius expurget ellebore quater accepto. Academicos dicebant uelle quidem uenire continere ſe tñ & conſyderare neq́ adhuc cõprehendere an illa iſula talis ſit. Sed (ut coniector) Rhadamantis timuere iudiciũ. Quoniam & ipſi iudicia demoliri conati ſunt. Ex hoꝝ numero dicebant cõmotos eſſe multos ut una cum his q ueniebant & ipſi accederent: Sed ut degeneres defeciſſe in uia: timenteſq́ ne forte cõprehenderentur media ex uia repedaſſe: ii quidem inter præſentes digniſſimi

erant & ī primo habebautur loco. honorant āt Achil
lem maxime & poſt hūc Theſeum. Quia uero ad coi-
tum & uenerem pertinet: cōmiſcentur mulieribus in-
diferenter pallam & cunctis ſpectantibus: idqꝫ nulla
tenus putatur turpe. Solus ſocrates iurat ſeeo mun-
dum eſſe: & quidem ſcientibus cunctis illum peierare
idqꝫ ſepenumero Narciſſus & hyacinthus confitentur
ille autem negat. fœminæ ſunt omnibus cōmunes: ne
moqꝫ cōplici inuidet. Sed ſunt in hoc uel maxime pla
tonici: ipſeqꝫ fœminæ uolentibus ſe exibent minime re
luctantes: Nundum duo aut tres dies exacti erant. &
accedens ego ad Homeꝝ pœetam: quum ambo bus
otium eſſet: & alia quidem plura: tum & unde eſſet ro
gabam. Id enim dicens apud nos quæri ſolere uſqꝫ ī no
ſtrum tempus. Id autem neqꝫ ſe ignorare inquit quoſ-
dam cum chium: aliquos ſmyrneum: multos phoceū
autumaſſe. Eſſe autem ſe dixit babylonum & apud q̄
dem multos non Homeꝝ ſed tigranem nominatum
eſſe. Poſtremo quum apud grecos obſes haberetur
denominationem priſtinam amiſiſſe. Cęteꝝ carmina
quæ a multis reprobata ſūt īterrogabam: an ne ab eo
conſcripta fuerint. Is āt cuncta ſua eſſe dicebat. Sper
nebam ego zenodotum & Arinarchum grāmaticos
illoꝝ qꝫ loquacitatem. Vbi autem hic abunde mihi ſa-
tiſfecit iteꝝ illum interrogabā: Quare ab Achillis ira
priucipium ſumſerit. Sic .n. inquit mihi in mentem
uenit nihil ſolatius cogitanti. Tum & illud an Illiadē
poſt odiſſem conſcripſit: quod multi affirmare uolūt

is autem negauit neq; unq̄ ſe coecum fuiſſe dicebat: quod de eo multi & affirmare uoluerunt q̄ autem cæcus non fuerit ſtatim ſciui: uidebat. n. quare non erat opus ipſum percontari. Accedēs. n. interrogabā iſq; ex aduerſo prompte ac urbane reſpondebat maxime poſt cauſā ubi uicit. Erat. n. libellus conuitio℞ quidā contra eū letus a Therſite q hunc in ſuo pœmate ſpreuit gibbum. Vicitq; Homerus Vliſſe orante & ei9 cauſam defendēte. Poſt uero id tēporis aduenit & Pythagoras ſamius ſepties mutatus qui & in tot animalibus uixit. Tnnc enim primnm animæ errores finiuit: iudicatumq; eſt recepi in ſacro cætu. Dubitabat āt adhuc an ne Pythagoram ſe uel magis Euphorbium appellaret. Empedocles quidem & ipſe uenit. Sed circuncoctus ac totum corpus exuſtus: non tam en receptus ē: q̄q̄ id multis cum precibus poſtulaſſet. Procedente āt tēpore ſtatuerunt agones quos thanatuſia uocāt. Certauit Achilles quinquies: Theſeus ſepties. Et alia quidem cuncta lōgum eſſe comemorare. Summam autem geſtorum ſcribam. Iterum uicit Cyrus qui ab Hercule deducitur Vliſſem pro corona decertanſ. Pugillaris æqualis fuit Ario egyptio Qui in Corintho ſepultus ē & Epio mutuo ſe urgentibus. Ludi autem quem pancratium uocant. apud illos premium non ponitur. Porro curſu certantium non plane memini q̄s uicerit. Poeetarū ſāe (ut uerum fatear) ſupera bat Homer9: uicit Heſiod9. Brauia oib9 erant corōæ cō nexæ ex pauonū pēnis. Certamine q̄dem iampridem

perfecto nunciatū eſt qui in impioꝝ loco mulctaren-
tur: proiectis a ſe uinculis: & cuſtodibus ſuperatis: ꝑ
inſulā irrumpere. Duces āt illoꝝ eſſe Phalarim agrigē
tinum: & buſirim egyptiū thracemq; Diomedē: Sci-
ronem: & pityocatapem. Vt uero hæc audiuit Rhada
mas: ſtatuit heroas in aciem ſuper littus. Duces autē
erāt Theſeus & Achilles: Aiaxq; Thelomonius iādu
dum ſapiens: cōmittenteſq; manum pugnauerunt.
Tandem heroes achille multis quidem dignius ac glo
rioſius puguante conflixerunt. Conflixit & ſocrates
ī dextero latere ordinatꝰ: multo magis q̄ quum uiuēſ
apd̄ Delū pugnauit. Et. n. quattuor ex hoſtium nu-
mero irruentibus in eum non fugit: ſed uultu intrepi-
dus conſtitit. Cuius in poſteꝝ rei gratia brauium pul
chrum ac magnum delegerunt: ortum ſcilicet ante ci
uitatem: nbi ſodales & amicos conuocanſ diſputabat
necracademiam locum appellans. Comprehendētes
eos qui uicti fuerant & ligantes: remiſerunt multo du
rius puniendos. Scripſit & hanc pugnam Homerus
mihiq; abeunti libros dedit ad noſtros homines defe-
rendos: ſed & hos in poſterum cum & reliquā ſupellec
tilē amiſimus. Erat āt pœmatis initiū. Pande defun-
ctoꝝ bellū mihi ſemideoꝝ. Hūc dea Tunc uero fabaſ
excoquētes queādmodū lex apud eos ē ubi bello ſupa
uerit cōederūt. uictricia dona feſtoſq; egerūt dies. So
luſ Pythagoras cōuiuio oīo defuit. Stabat. n. longe ie
iunꝰ ſedēs: & fabaꝝ eſū grauiter ferēs. Iā uero mēſibꝰ
ſex exactis ſeptīoq; mediāte noua res ac caſus īſperatꝰ
contigit. Siqdē cinyras ſcinthari filiꝰ cum ꝓcerus tū

&imprimis pulcher Helenam multo iam tẽpore de-
peribat. Ipſa ãt non obſcure trahebatur adoleſcẽtem
amanſ. nutibuſq; in conuiuio agebant adinuicemq; bi
bebant: Soliq; exurgentes errabant per ſyluã. Tandẽ
quum exarderet Cinyras potiriq; poſſe deſperaret: cõ
ſuluit helenã rape: idq; itẽ & illi uidebatur: abeũteſq;
ad aliquã proximarũ inſularũ proficiſci aut ĩ phellonã
aut in tyronã: addiderunt & huic conſilio coniuratos
meis e comitib9 tres audaciſſimos ac robuſtiſſimos:
Et patri quidẽ ſuo id non indicauit Cinyras: utpote q
uidebatur rei ĩpedimento fore: Itaq; rem ex ſententia
perfecere. Vbi enim nox aduenit (ego quidẽ non ade-
ram ſed contigit me in conuiuio diſcũbentẽ dormire)
ii clam aliiſ Helenã accipientes in pelagus delati ſunt.
Media ãt nocte excitatus. Menelaus: ubi uacuũ tho-
rum ſenſit. clamorẽ emiſit: fratremq; ſecum arripiens
concitus uenit ad regẽ rhadamantem. Porro illucen-
te die rettulere ſpeculatores nauẽ ſe uidere non longe
diſtantẽ. Quare aſſumẽs rhadamantus ex herois qn
quaginta compulit in monoligneã nauẽ aſcendere aſ-
phodelinã iuſitq; predones inſeq. At uero ii perſequẽ
tes & qdem ex animo circa meridiẽ cõprehendunt eos
tunc primũ in lacteum oceani pelagus ſecus Tyronã
tantũ itineris trangreſſi ſunt ut fugerent roſeiſq; cathæ
nis connectentes nauẽ ĩgreſſi ſũt. Ipſa qdem helena la
crymabat: erubeſcẽſq; operiebatur latitans: uultu in
terrã demiſſo. Rhadamaſ ãt perſcrutatus ſi forte e me
is alii cum Cinyra ĩterfuiſſent: ut nullũ dixerẽ: Cinyrã
ac coniuratos ſuos a uerecundis uinciens: miſit in im-

pioꝝ locum malua primum duriter flagellatos. Decreuit item & nos ante prætaxatum tempus excludere: Succedenti tantum die ĩ inſula moraturos. Hinc ego dolebam & lacrymis profaſis engebar: & ego bona quæq; amittens: iterum errare cogerer. At illi cõtra unũ ſolamen adhibebant: ꝗ eſſẽ eo non poſt multum tẽporis una uenturus. Iã in futuꝝ mihi ſedem oſtendebãt: & locũ m eũ optimis quibuſq; proximũ. Accedens ergo ad Rhadamantẽ orabã iugiter ut quæ mihi futura erant prædiceret: quæq; ſit nauigatio futura oſtẽderet. Is ãt inquit in patriã me affutuꝝ: multis primum erroribus ac ꝑiculis uerſatũ. Regreſſus autem tempus addere noluit. Sed & contiguas oſtendens inſulas apparebant ãt numero quinq; & alia ſexta remotius. Has iuxta inſulas inquit eſſe impioꝝ ſedes: a quibus ignem iam uides plurimũ aſcendere. Sexta autẽ remotior illa ſomnioꝝ eſt ciuitas: poſt hanc & calipſone eſt inſula ſed neq; iam tibi uidetur. Poſtrẽo ubi has omnes præterlaberis: tum deuenies ĩ magnam illam terram ei quã habitatis ex aduerſo poſitam: ubi multas paſſus prętergreſſuſq; nationes innumerabileſq; iter homines peregrinatus: tempore tandem certo in alteram applicabis terrã. Hæc ubi dixit euellens e terra malbę radicẽ: protendit mihi: huic orare iubenſ: Si quando maximis in periculiſ uerſaremur. Admonuit autem ſi tẽpore tandẽ in hanc reditemus terram: neq; ignẽ gladio cæderẽ: neq; lupinis ueſci neq; puero ſupra octauum decimum annũ inhærere. Hoꝝq; ſi memor inquit fueris ſpẽ habe tui ad inſulã reditus. Tunc equi

dem quæ mihi ad futurã nauigationẽ ſuppeditarent parauiſ quũ uero tempus erat conueſcebar illis ſuccedenti quidẽ die accedens ego ad Homerꝝ poetam orabam ut bimærꝝ mihi epigramma faceret: quod ut fecit columnam berylli lapidis erigens ſupra portum iſculpſi. Id autẽ tale erat lucian9 diuis hæc uidit cuncta beatiſ Carus: & hinc propriã contulit in patriã. Manens autem & diem illam: ſequenti aſcendebam comitantibus herois. Hic mihi & Vliſſes accedens clam penolope epiſtolam dat in ogygiam Calipſonæ inſulam deferendam. Trãſmiſit & mecũ Rhadamas tranſuectorẽ nauplium: ne quis nos corprænderet ſi forte ad inſulas laberemur: ut aliis pro mercibus nauigantes. Vbi uero procedentes odoriferꝝ aera relinquimus repente fœtor quidam peſſimus ſuſcepit ut bituminis: ſulphuris: & picis ſimul ardentis. Nidor autem erat ingratuſ & importabilis: ut aſſatorꝝ hominum aer turbidus & caliginoſus: ſtillabatq; ab eo ros ut picis gutte. Audiebamus & flagellorum ſonitum: multorꝝq; hominum fletum. Ad cæteras quidem non acceſſimus: in hãc uero deſcendimus: eaq; talis erat. Circum omnis in præceps & arida aſperaq; & cautibus horrida. Arbor autem nulla neq; aqua inerat. Nos tamen applicantes ꝑ præcipitia illa inuiamq; quandã ſenutam ingreſſi ſentibus ac tribulis plenã plurimam terræ illius uidimuſ deformitatem. Procedentes autem ad carcerum & pœnarꝝ loca. Primum quidem loci naturam admirati ſumus. Et. n. omne ſolũ gladiis qbuſdã ac tribulis efferbuerat. Circũ ãt flumina decurrebãt: unũ qdẽ lotabri

& id tetrum alteꝶ autem ſanguinis: Porro in interiori
bus tertium uidebatur igneum : idq; magnum ap-
prime & imenſum: defluebatq; ut unda ac maris mo-
re fluctuabat. Habebat etiam piſces: & quidem mul
tos igneis torribus ſimileſ: paruis uero carbonib9 igni
tos: quos lycniſcos uocant: Aditus ad cuncta illa un9
erat: & is arctuſ. Terribilis ac pœnalis portitor ſtabat
Timon athenienſis. Ingreſſi tamen Nauplio ducente
uidemus eos qui in pœnis erant. Et quidem reges mul
tos: iſerioreſq; alios plurimos: eorumq; aliquot agno
uimuſ. Vidimus & Cinyron fumo ſuccenſū a pudibū
diſq; ſuſpenſum. Appoſuerāt & hiſtorici ſupra cuius
q; uitam inſcribenteſq; & peccata quibus mulctātur.
Maxima omnium pœna afficiebātur : qui uitas ac ali
orum mores inſcribentes mētiti ſunt ueritatem obſcu
rāteſ. In qbus Cteſias Cnedius & Herodotus erat ali
iq; multi. Hos ego inſpiciens bona ſum ſpe confiſus :
ut pote qui mihi eram cōſcius in meis ipſe ſcriptis nul-
latenus mentiri. Ocius igitur ad nauem accelerās(ne
q; enim uiſum amplius ferre poteram) ualeq; Nau-
plio faciēs abſceſſim9. Poſt uero non multum & ſom
niorum inſula penes apparuit: inſtabilis ac incerta ui
ſu. Habebat autem & ipſa ſomniis aliquid ſimile. Se-
cedebat enim accedentibus nobis: & ſubfugiebat. lon
giuſq; euadebat. Compræhendentes eam tamen: ac in
portum delati: quem ſomnum uocant: penes eburne
as portaſ: qua galli templum inerat circa ueſperam de
ſcendimus. Tum in urbem ſuccedentes: ſomnia qui-
dem multa ac uaria uidimus. Primum quidem uolo

de ciuitate ipſa ſcribere quando qdem antea nemo ſcripſit: niſi forte Homer9: q neq actr accurate ut potuit Hanc qdem circum ac undiq ſurrexit ſylua: Arboreſ autẽ ſunt papauera ac mandragore: haſq ſuper ueſpertilionum multitudo. Ea. n. ſola ĩ inſula ales gignitur. Flumen ãt iuxta defluit quod nyctipoꝝ uocãt. A portis fontes duo ſcatent: hiſq nomina uni qdem Negretus alteri uero pannychia Ipſa ãt ciuitatiſ mœenia ſublimia uaria iriq colore ſimilima: portæ qdem nõ duæ ſunt ut Homero placuit ſed quattuor duæ qdem deſidie & molicei campũ reſpiciunt: una ferrea altera e connufacta: hiſq mortifera: terribilia: ac crudebilia ſomnia efferuntur. Duæ ãt ad portum & mare una qdem cornea altera ãt eburnea: qua nos urbẽ ingreſſi ſumus Introeunti ãt ciuitatem a dextris quidem eſt noctis tẽplum. Quippe deos colunt & gallum maxime illiq ſecus mare ſacellum eſt. In ſiniſtra ãt ſomni regia. Is. n. apud eos regnat ſatrapas duos & duces faciens Taraxionem Mateogẽis & Plutolceũ Phantaſionis. In medio ãt foro fons qdam ineſt: quẽ careotim uocant: iuxtaq delubra duo deluſionis ſcilicet ac ueritatis: ubi & penetrale eſt & cortina ibi prophetans præerat Antipho ſomnioꝝ ſimulator id honeris a ſomno accipiens Somnioꝝ ãt neq natura eſt eadẽ neq effigieſ. Sed alia qdem procera & pulchra ac ſpecie multa: alia ãt minora: Quædam parua & deformia: & alia qdem aurea nt uidebatur alia ĩ deos alioſq huiuſmodi ornata. Horum nos plurima cognouimus a nobis olim uiſa: q̃ & ad nos ꝓcedẽtia ſalutabãt: ut nota ac dõeſtica ab hiſq

ubi hoſpitio ſuſcepti ſumus: diſcumbentes luculente quidē ac urbane hoſpitati ſumus. Poſtero die īſtaurare ac apparatū inſtruere: & q̄dem opulentiſſime: polliceriq; regem & ſatrapas facere. Quædā uero detuler nos in patriā: domeſticiſq; noſtris oſtendere unaq; die rettulere. Triginta dies ac totidē noctes eo loci conſedimus: iacenteſq; maxime ac dormiētes ueſcebamur. Poſtmodū uero quū fulmen quoddam e cælo repente diſrupiſſet fragore excitati ac plurimū turbati receſſimus: primum depaſti. Tertia ex inde die ad ogigiā inſulā delati deſcendebamuſ. Hic ego primū epiſtolam ſoluens: quæ intro ſcripta erant perlegi erant aūt hæc. Vliſſes Calypſōæ ſuæ ſalutis. Nolim te ignorare poſt meum abſte diſceſſum quæ me iuenerint mala. Siquidem ut primū agreſſus portus tuos nauiculā qua uehebar: ut potui reparauerā. quū me hyems & naufragium cōprehendit: ut uix euaderem apud Leucothoem in phæacoꝝ inſulā: ubi hoſpitio receptus ſcitū eſt mihi multos uxoris procos in mea domo ad uoluptatem nutriri: quos ubi omnes confeci: tandem ipſæ a Thelegono nato mihi ex Circe mortem occubui: & nunc in beatoꝝ ſū inſula maximeq; doleo olim deſeruiſſe eā quā apud te habui conuerſationē: & porrectā abſte īmortalitatē. Vbi igitur tēpore concedetur hinc effugiens ad te ueniā. Hęc in ſe epiſtola cōplectebatur noſq; ut hoſpitaretur. Ego āt ꝓcedens paꝝper a mari antꝝ īueni tale. Quale Homer9 dixit: & ipſā quidem ſqualidā ac mœrore plenā. Vbi uero epiſtolā legit primū lacrymis illā compleuit: tū nos ad hoſpitiū orauit ubi ornate ac abunde diſcubuimus. Inter epulandū i

primis illa de Vliſſe multa rogabat. & Penolopes qualis in ſpetie eſſe: & ſi caſta quemadmodũ de illa Vliſſes delirauit. At nos illi reſpondimus quæ ad lætitiã eſſe poſſent. Tunc abeuntes ſecus nauẽ in littore obdormiuim9. Mane ãt aſcẽdentes ferebamur acrioribus iã deſcendentibus flatib9 diebuſq; duob9 hyemẽ multã paſſi incidimus ĩ Colochyntios piratas. Homineſ.n. ſunt hi feroces e uicinis inſulis prędantes quot quot ea nauigantes tranſeũt. Naues ãt magnas habent cucurbiteas lõgitudine cubitoꝝ ſexaginta. Vbi.n. cucurbitã exſiccant exenterantes exhauriũt: & q̃ intra ſũt egerentes nauigant malis q̃dẽ harundineis. folio ãt cucurbitaꝝ carbaſi loco utentes. Igitur ii ꝑris ad nos deductis (erant.n. nũero q̃ gemĩas urbes ĩpleſſent) pugnabant e nr̃is cõplures uulnerãtes ſemĩbus cucurbitaꝝ ad nos iactis. Comin9.n. acriter & uiolẽter pugnabãt Circa meridiẽ uero poſt colochyntios caryos piratas aduentare uidem9. Hoſtes ãt erant ii ut experimento didicimus. Nã ut eos adeſſe: & poſt tergũ urgere colochyntii ſenſere: confeſtĩ ſpretis nobis conuertebãt in uicẽq; pugnabãt. Nos ãt ĩterea attolẽtes uellũ utroſq; fugimus deſerẽtes eos certãtes: & manifeſte q̃dẽ Caryoꝝ nautæ uictores futuri erãt: ut pote q̃ plures (q̃nq; &.n. urbiũ multitudo erat) & a fortiorib9 nauib9 certabãt. Erãt.n. his naues nucũ conchœ p̃ mediũ diuiſæ euacuatæ. Magnitudo ãt cuiuſq; conchę ĩ lõgũ paſſuum quĩdecim. Vbi uero ab his ſeceſſimus: & ſublatui mus curare eos qui uulnerati fuerant: cæteram autem turbam armis accingere. Semper enim nobis inſidiari

quopiam timebamuſ: neq; adeo in uannm: Nec dum
enim ſed occubuerat: quū ecce ab deſerta quadā inſula
aduerſum ferebantur in nauem ut uiri uiginti delphi-
nibus inſidentes: latrones & ii. Delphines quidem in-
ſilientes aduehebant eos tute ac immobiles: equiſq; ſi
miles infremebant. Quum autem e ꝓximo aſtitiſſent
hincquidem alii & alii illinc cædebant nos ſepiis: & ca
ncroꝝ oculis ad nos miſſis. Igitur nobis cōtra ſagittis
utentibus non ſubſtinuere ſed maxima eoꝝ parte uul
neribus ſaucia confugerunt ad inſulam. Circa mediū
uero noctem quū iā mitteſceret mare latitauimus: ni-
do alcyonis omnium maximo allabenteſ. Erat. n. illiꝰ
circunferentia ſtadioꝝ ſexaginta: ubi & alcyon ales cu
bans inarat: ouaq; fouens & quæ euolans paulominuſ
nauem obruit allaꝝ uento impulſam. Ibat igitur fugi
ens & flebile qnoddam inſonans. Nos aūt illucente iā
die deſcendentes intuemur nidum uaſtæ naui ſimilem
maximis ex arboribus congeſtum: in qno & oua erāt
quingenta ſingulaq; maiora chienſi amphora iam qui
dem & intro pulli apparebant clamitantes. Securibꝰ
igitur ex ouis unum diſrumpentes: pullum nndum
& abſq; plumis egeſſimus: ingentem ac gryphonibus
uiginti maiorem. Vbi uero Nauigantes a nido ut ſta-
diis ducentis ſeceſſimus: ꝓdigiis quibuſdā magnis ac
mirabilibus perculſi ſumus. Siquiddē cheniſcus qui
ad prorā erat ſubitis pennis pennatus apparuit: & ex
clamauit. Porro gubernator ſcintharꝰ caluus iam du
dum ac canus repentina cæſarie capillatus eſt: & qđ
omniū mirabilins: ipſe nauis malus germīauit ramiſ-

ꝙ productis in uertice fructũ edidit: ficus ſcilicet ac nigros botros nõ ſãe maturos. Quæ ut uidim9 merito exhorruimus: depræcabamurq; deos ut a phantaſmatis huius nouitate nos alienos faceret. Nondum & qngentos ſtadios exigẽtes: uidemus ſyluã maximã ac cõſitam pinis cypariſſiſq;. Nos qdem in primis ſuſpicacati ſumus illã terrã eſſe: id ãt erat pelagus: & abyſſus arboribus ulla abſq; radice ſupra plantatis. Ipſi tamẽ arbores recti ſtabant & ĩmobiles ac nauigantib9 ſimiles. Igitur ſecus educti omne explorabamus: quidue acturi eſſemus in dubio uerſabamus. Neq;. n. intra arbores nauigare facile erat: condenſis illis ac contiguis adinuicẽ ſe habentibuſ neq; retro dare uidebatur. Ego ãt aſcendens ſupra maximã ex arboribus ſpeculabar ulteriora quomodo ſe habebant: & ſyluã qdem uidebam ꝑ ſtadia quingenta: aut eo amplius contineri: aliumq; ex inde nobis oceanũ ſuccedere. Et nobis profecto uiſũ eſt nauẽ ſupra ſyluæ (denſiſſima qdem erat) cacumen attollere: perq; arboꝶ comas nauigare: poſſeq; tandẽ ad alteꝶ oceanũ applicare. Igitur nauẽ magna cũ harundine circunligenteſ: & in nemoris denſitatem aſcendentes: uix illã hauſim9. ſupraq; ramoꝶ frõdeta deponentes pãdentes uela ut ĩ mari nauigabam9 uento ĩpellente acti. Hic & mihi in mentẽ uenit Antimachi poetæ dictũ. Dixit. n. ille quodã in loco. his ãt qui per ſyluaꝶ frondeta nauigantes adueniunt? Magno tamen cũ conatu ſyluã ſupantes ĩ alteꝶ ꝑuenim9 pelag9. Tũ nauẽ ſiliter demittẽtes ſecabam9 iã puroſ ac lucidiſſimos fluct9: quoad delapſi ſum9 ad hiatum

quendā ac abyſſū maximū : aquis hinc inde diſtātibuſ
q̃le in terra ſępe uidemus: aut terræ motibꝰ: aut eſtibꝰ
maximis euenire. At qdem nauis deponentibꝰ nobis
uela facile ſtetit: quæ paulominus accedens in uoragi
nē illā conciderat. Intuentes āt uidemus profundū pe
nitus quaſi ſtadioꝝ mille tremendū ualde & admirąbi
le. ſtabant. n. aquæ ut diuiſæ : & ad dextrā non longe
pons ex aquis cōpactus : duo maria ſecundū eaꝝ ſup
ficiē coniungentibus: ab alteroq; arcu con fecto in al-
teꝝ mare decurrentibꝰ. Allabentes igitur remis eo de
ferimur: multaq; ui innixi ſupauimus pontē ac traieci
mus: & quidē præter opinionē ꝙ nullatenꝰ ſparemꝰ.
Hinc nos ſuſcepit pelagꝰ placidū: ac mite: inſulaq; nō
magna fertilis & ad acceſſū facilis. Hanc āt hoīes inco
lebāt bucephali cornua habētes: Quale apud nos mi
notauꝝ fingunt. Deſcendentes igitur ꝓcedebāus aq̃s
hauſuri: accepturiq; & cætera q̃ ad cōmeatū (iā. n. de-
fecerant) eſſent: ſi forte poſſemꝰ & aquas qdē iuxta ad
inuenimus: aliud āt nihil præſeferebat: & qdē cū circū
ſpecularemur: nō longe tū audiebatur mugitꝰ multuſ
Quū āt id boū armentū eſſe putaremus: confeſtī acce
dentes hoīes offendimus. Qui & ſimul uiderunt nos
& inſecuti ſunt: & tres quidē e comitū nōero cōpræhen
dere: cæteri uero ad mare confugimus. Hic nos ubi ar
mis oēs accincti fuimꝰ: (neq;. n. ꝓbauimus ſotios de
ſpicere ut īultos irruimus ī Bucephalos: īterfectoꝝ car
nes dilaniantes: oēſq; magno cū clamore in fugā cōpu
limus: & qnquaginta qdem ſtrauimus: Duos āt com
prehendimus illæſos: ad nauēq; conceſſimꝰ captiuos

trahentes. Porro q̃ ad cõmeatum eſſent nullatenus in uenimus: Et qdem alii ſuadebant cõprehenſos interfi ci: Ego ãt non ꝓbaui: ſed uinctos illos cuſtodiæ tradẽ dos cenſui: donec ad nos Bucephaloꝝ oratores pueni rẽt captiuos ipſos redempturi. Intelligebamus ãt eos nutibus agentes & flebile neſcio quid mugientes oran tibus ſimiles. Quę uero pro redemptione erant: of/ ferebant caſeos quidem & eſiccos piſces multos: & cer uos quattuor: treſquenq; habentem pedes: duos qui dem retro: Qui uero anteriores erãt in unũ concreue rant. Accipientes igitur: captiuos dimiſim9: unaq; tã tum ex inde die ſubſidentes receſſimus. Iam & nobis piſces apparebãt: & aduolabãt aues: aliaq; multa pro xime terræ ſigna. Poſt non multum & homines uidi/ mus nauticæ nouo quodam modo deditos: Ipſi & enim nautæ & naues erant. Dico nauigationis modũ: Quum enim ſuper aquam reſupini iacerent: erigen/ tes uerecunda quæ & magna ferunt: ex hiſq; extenden tes uelum manibus ut carbaſi pedem tenebant: ac in cidente uento nauigabant. Alii ãt poſt hos ſuberibus inſidenteſ: duos delphines una cõiunxerãt: habeniſq; gubernantes inſeq̃bantur curſu. ii accedentes neq; of/ fendebant nos: neq; inimice inſectabantur: Sed decur rebant ſine timore ac pacifice noſtræ nauis figuram ad mirati: & circum undiq; conſpectantes. Veſpere au/ tem iam facto ad inſulam delati ſumus non magnam Incolebatur autem a mulieribus ut putauimus gręca lingua loquentibus. Acceſſerunt enim & datis dextriſ ſalutauerunt nos amice admodum & ornate omneſq;

pulchre & adoloſcentule: tunicaſq; trahentes ad terrã uſq; delapſas. Inſulæ qdem nomem Deiiciens ciuitatis uero Nuſq̃. Igitur mulieres ſuſcipientes nos: quælibet ad proprios abiit lareſ: hoſpitioq; recepit. Ego ãt paululum ſubſtans (non.n. mihi ipſi bona prænoſticabar) diligentiuſq; circunſpiciens: uideo multorꝶ hominum oſſa: teſtaſq; iacentes: & clamorẽ quidẽ emittere: ac comites conuocare: ad arma q̃ ſecedere non ꝓbaui. Ad manus ãt maluam habeas orabam iugiter a preſenti malo euadere. Poſt non multũ hoſpita miniſtrante uidi illius crura non mulieris ſed aſini ungulas Tunc ego educens gladiũ compræhendo hanc uinciẽſ q; omnia pcunctabar. Illa ãt & ſi inuita dixit ſe ipſas eſſe maritimas fœminas onoſceleas nuncupatas: cibũq; eis eſſe aduentantes illuc hoſpites. Vbi ãt inquit inebriauimus eos concubentes obtruncamus. Hæc ubi audiui illã qdem dimiſi ibi deuinctã. ipſe ãt ego ſupra tectum aſcedens clababã: comiteſq; conuocabã: Qui ubi conuenere enarrabã illis cuncta oſſaq; oſtendebã: tum exterius illos ad deuinctã educenſ ea ãt confeſtim in aquã conuerſa eſt: & inuiſibilis apparuit tamen: enſem in aquã condidi tentans ea uero ſangnis effectus ẽ Otius igitur ĩ nauẽ deſcendentes abſceſſimus. Vbi uero ſequens dies illuxit uidentes terrã coniectura intelligebamus eã eſſe quæ huic noſtræ in aduerſum adiacet Inclinantes igitur ac adorantes q̃ futura nobis eſſent mente contemplamus: Et quibuſdã qdem ſolum deſcẽdere uidebatur: iterꝶq; remeare ad nauem: Quibuſdam uero nauem ibi deſtituere ſupraq; mediteraneũ

aſcendere. & incolaꝝ mores ac uitã temptare. Interea dum hæc nobiſcũ conferreremuſ: hyems nimia ac uio lentus turbo in nauẽ incidens ad littus diſiecit ac diſru pit. Nos uero uix enauimus arma ſecũ quiſqꝫ ac ſi qd potuit abripiens. Hæc quidem igitur quæ mihi ad ali am uſqꝫ terram contigere in mari ac iter nauigandum in inſulis in aere indeqꝫ in ceto. Vbi uero egreſſi peſtem illam euaſimus quæ apud heroas & ſomnia ac deniqꝫ apud Bucephalo s& onoſcelas. Cætera autem quæ in terra ſubſequentibus libris amplectar.

Luciani de aſino [redacted]

Vum in theſſaliam ubi quædam mihi paternę rões erãt cũ eius gẽtis uiro pro ficiſcere in theſſalos quoſdam incidi: qui in ipatam theſaliæ urbem redibant uehebar equo neccesſaria quędam uſui ferens unito comitatus ſeruo qui ſequebatur pedes. in tereundum cum uariis de rebus eloquentes Iam urbi apropinquaremus a theſſalis petii nun eius urbis ciuem noſſent nomine hiparcum (habere enim me ad eum litteras ut apud ipſum uelut hoſpitem diuerterem) illi & hominem ſibi notum eſſe dixerunt locuple tem auarum qui ſolum domi uxorem & unicam ancil lam haberet & quo in loco urbis habitaret deſcribentes ortum quempiam in quo eſſet eius habitaculum.

data deinde ſalute acceptaq; abierũt. ego domum Hiparchi adiens hoſtium leuiter pulſo acceſſit uxor quã rogo an ſit Hiparcus domi illa cũ & qui eſſem & quid mihi uellem quæſiſſet. a Deciano ſophiſta patrenſi habere me litteras reſpondi mulier manere paulum hortata occluſo hoſtio abiit pauloq; poſt rediens me iubet introire. Ingreſſus ſalutato homine epiſtolam trado. erat ille in cœnæ principio in lectulo ſedens admodum paruo una muliere diſcumbente menſa cibis uacua: lectis litteris amiciſſimus mihi inquit græcorumq; excellentiſſimus Decianus fecit optime qui ſuos ad me amicos fidenter miſerit. Vides luci habitaculum hoc paruum eſſe ſed q; ſatis ſit habitãti uerum reddes tua præſentia domum ſi æquo animo tuleris ampliorem: uocata deinde ancilla Paleſta des inquit huic hoſpiti noſtro tunicam & ſiquid ſecum detulit conde dehinc mitte ipſum ad balneum quod longa uia a nobis abeſt: cepit me Paleſta oſtenſaq; domo pulcherrima in hoc inquit lecto nocte dormies huic puero tuo lectum ſubſternam & addam puluinar. Cum hæc dixiſſet ego in balneum profecturus ordeum in cibum equi ancillæ dedi. lotꝰ cum rediiſſem Hiparcus me benigne excipiens penes ſe iuſſit ſedere: cœna ſplendida fuit uinum ſuaue & uetus: poſt cœnam & potus & ſermo dignus hoſpite. ita potando ueſpere abſumpto dormitum profecti ſumus: Poſtridie rogat me Hiparcus quo pergerem & quot diebus eſ-

ſem apud ſe affuturus . Iaryſſam peto inquam ſed
hic fere quinque diebus morabor (id nequa-
quam dixi ex animi ſnīa) optabam ſiquidem ibi
aliquandiu eſſe quoad aliqua a me maga reperta
eſſet cuius ueneficiis aliquod monſtrum conſpice-
rem : aut hominem uolantem : aut lapidem factum.
huic curæ deditus cæpi urbem perambulare quam
uis quo in modo inquirendum eſſet neſcirem. In-
terim mulierem uideo accedentem ut ex uia conii-
ci poterat . Iuuenem opulentam ueſtis enim erat
floribus intexta ſerui plures aurum ſumptuoſius
appropinquans mulier me compellant Ego inquit
Abria ſum amica ſiqua unquam fuit matris?quę qu-
um eius filios non ſecus ac meos diligam uolo fi-
li apud me diuertas . magnas inquam gratias tibi
ago mater . Cupio tecum eſſe ſed pudore impedi
or ne uidear hoſpitem amicum comtemnere ſi e-
ius domum relinquam animo autem & benigno te
cum ero . Nunquid Hiparcus auarus ille tuus eſt
hoſpes inquit? Non his uerbis utaris mr̄ inquã?ſplen
didus quippe ac ſumptuoſus in me fuit adeo ut ex
nimia impenſa lauticiaq; culpari ſoleat. Illa ſubridēs
manuq; apprehenſa ſeorſum ducens caueas ait uelim
omni cura Hiparci uxorē : maga &.n. eſt præcipua
admodum ueneficioꝝ potens appetens atq; uiros ſi
quos in adoloſcentes oculos coniecit niſi quis uol un
tati eius ꝑeat oī conatu illos ulciſcitur hos ꝑimens hoſ

inbeluas tranſmutans: tu uero fili adoleſcens es ac formoſus ut facile placeas mulieri præterea externus & aduena qui ut plurimum contemnuntur ad hæc adnimaduertẽs me id quod Iandiu quærito habere domi fœminam relinquo: abiens mecnm ipſe cæpi deuia loqui age inquam tu qui tantopere hanc mirandam artem te pro fiteris appete excita te ipſum paulo atq; eam diſciplinam condiſce. qua quod libuerit potieris: & quandoquidem amiti hoſpitis uxorem non licet: agredere ancillam paleſtram: tibi illam omni ratione concilia Nam ſi illam expugnaris abſq; labore ꝙ cupis cognoſces: ſeruis quidem & honeſta & turpia omnia dominorum nota eſſe conſueuerunt. hæc mecum loquens ĩgredior domum ubi neq; hipercum neq; uxorem offendo Paleſtra penes focum ſedebat cenam nobis parans. hic ego o pulchra paleſtra inquam quam uenuſte & ad nũm nates ſimul & ollam circunfers atq; euoluis lumbis meis paulum humoris ſuper abundat & quo beatus erit ſi qnis paulum deguſtarit illa laſciuior admodum & uultu grata abi hinc inquit ſi ſapis adoleſcens niſi tibi manis uitam eripi & loca fuge ignis & fuliginis plena. Nam ſi me tetigeris uulnus tibi infereturigneũ: quo apud me deficies. abhoc neq; medicus alter neq; deus poterit te curare. Sed ego te urens mirũ immodum dolore afficiam cui9 curam haud facile ſuſtinebis neq; lapidibus pulſatus dulcem uitabis dolorem quid autem rides? quid ita reſpicis hominẽ coquũ doctum non ſolũ hos uiles parare

cibos ſed homines quoq; ꝙ his maius eſt: iugulare: pe lem adimere. partiri in fruſta inuiſcera quoq; ipſoꝝ & corda rimari: hoc inquam enarraſti recte nam me quã uis procul a te remotum non ſolum con calefeciſti ſed exuſti ferme totum perq; meos oculos ignẽ tuum ĩui ſibilẽ in mea uiſcera abſq; aliqua iniuria exurenda con ieciſti Itaq; te oro ut mihi ſalutem afferas his aſperis & ſuauibus quas dixiſti medellis meq; iam mortnum excoria ut Iubet Illa his uerbis arridens cum iam mihi facta eſſet propitior pollicita eſt poſtquam Domini iſ ſent dormitum ſe mecum eſſe concubituram. Interea cum rediſſet hiparchus loti imus cænatum potus fuit frequens nobis inuicem coepulãtibus. Ego ſomnum fingens cum ſurrexiſſem abii dormitũ: ubi omnia mi hi optĩe intus præparata erant extra lectus ſeruo ſtra tus menſa iuxta lectum ſita & in ea calix ac uinum una cum frigida calidaq; aqua: quę ſingula diſpoſuerat Pa leſta quæ & lectum plurimis quoq; roſis ſperſerat & ſerta ſupermiſerat ex eis confecta. Ego ſympoſiũ ꝓm ptum uidẽs compotricem cenſui expectãdam illa ut patronã in lecto collocanit eueſtigio ad me uenit: erat autem illaris inuicem nobis & potum & oſcula propi nantibus ſumpto potu qui nos efficeret in nocte para tiores tum illa hoc præ cæteris adoleſcens memineris oportet te in paleſtram incidiſſæ nunc oſtendas licet an ſis factus inter adoleſcentes agillis & ad huiuſmo modi certamina exercitatus Cui haud inq̃ defugiam hanc prouocationem ut iam nudari & paleſtræ exerci tio icumbere ſum paratus tum illa uolo obtemperes

mihi ait ego doctoris: & præſidis more certaminum quibus te exerceri uolo præſcribam nomina: tuum erit iuſſis prompte parere. Manda inquam quod lubet: ſed aduerte ut noſtra certamina in tempore commune & cum humore fiant illa ſtans nuda: & exuta ueſte imperat exue te adoleſcens ſumptoque unguento aggredere e cum certantem fæmori coniuncto fæmore proſterne me reſupinam deinde ſuper incumbens meis in altum cruribus erectis fæmori in hære & quaq; uerſus percute uulnera: telum etiam ferens quoad fueris defeſſus & lumbibellum egręgium porrigerint. tum educto telo rurſus illud in inguem iunge ac ualidius percute atq; inſta quouſque aduerſarium ad parietem impellas. Sed quum lapſus eris paululum tibi indulge: neque feſtines poſtmodum communi marte pugnes. His dictis quum omnia quæ mandata erant perfeciſſem diligenter: finiſque tam noſtri certaminis adeſſet. Tum ego paulo ſubridens palæſtram alloquor nigram inquam uides quã facile prompteq; paruerim tibi. Sed aniaduertas ueli an ſatis recte has mihi impoſueriſ colluctationes committas enim luctandi genus: aliud ex alio iubens illa me in faciem: percutiens quem nugatorem diſcipulum habeo inquit: uide ſis ne uapules dictis pareas. dehinc ſurgens ſeq; ad nouum certamen parans nunc

inquit oſtendes ſi uiribus ualidis luctator egregius ex
iſtas ſiſq; in eo luctandi genere exercitatus ꝙ genicu-
larium appellant: Tum ſubnixa genibus in lecto
prona age tu luctator mediam corporis partem ua
lenter agreſſus percute uulnuſq; adige profundius
nudam uides utere promptius iniice introrſius te-
lum deinde introrſius flectens iterum impellens ab
ſconde & comprime nequaquam huic certamini ad-
iicias interualli caue autem nc citius q̃ iuſſerim telum
extrahas ſed incuruans aduerſarium inſequere quo
proſtrato rurſus certamini incumbe quoad laſſus ui
ctuſq; deficias & ſudore ſis madefactus. Ego in ri-
ſum effuſum uellem o nigram inquam a me quoq; a-
liqua huiuſmodi tibi præcepta tradi in qbꝰ mihi ob-
temperes uelim ſed iam te erige poneq; ſedens data
dextera mihi reconcilieris nam tempus eſt iam dor-
miendi his uoluptatibus atq; exereitiis nos traducta
obliuionem penitus attulit itineris in laryſſam cũ au-
tem in mentem ueniſſet occaſio quæ cupiebam diſcen
di o dulciſima Paleſta inq̃ oſtende oro te dominam tu
am ſuis præſtigiis uſam in aliquam ſe formam uer-
tentem Iamdudum enim aliquod huiuſmodi miran
dum ſpectaculum uidere exopto ſed a te præcipue
ſiquod noſti quam credo minime huius artis igna
ram hoc a nullo alio te præter (quæ anima mea

s)percipere cupio Me q̄dem qui hactenus uelut ada-
mantinus (ut autem) in nullam unquam mulierem
oculos amoris cauſa conieci ſeruum effeciſti: bello a-
matorio deuictum. Tum paleſta Iocaris īquit. Quis
enim cantibus ſuperare amorem poteſt eius artis ni-
grum. Ego per hoc caput ac beniuolentiam erga te
meam. Iuro me (neq; enim litteras noui) inſciam ho-
rum penitus eſſe uerum ſi facultas dabitur dabo ope-
ram ut uidere queas dominam in aliam formam tranſ
mutatam. his dictis quum dormiſſemus paucis die-
bus poſt cunnunciat mihi paleſta dominam ſe in auē
conuerſuram ut ad ſuum amatorem aduolet. Nunc
tempus inquam adeſt quo diutino noſtro deſiderio
poſſis facere ſatis Bono animo ſis ait & quum iam nox
aduentaret me appræhenſum ad hoſtium domus du-
cit in qua illi dormiebāt meq; iubet per rimulam ho-
ſtii introſpicientem quæ fierent animum aduertere. ui
deo patronam depoſita ueſte nudam prodire accen-
ſa lucerna duo tenentem grana quorum altero thuris
ardenti lucernæ īpoſito multa in lumen locuta eſt. De
inde grandiuſculam reſerans arcam. plures continen-
tem pixides unam effert quid in ea cōtineretur īcertū.
Sed quantum oculi cuniicere poterant oleo plena ui-
debatur ex hoc aſſumens a ſummo uſq; ad imas par-
tes totum corpus perunxit ſtatimq; alæ innaſcuntur
illi & roſtrum corneum & aduncum omniſq; in auem
conuerſa eſt nocturnæ cornici perſimilem ut uero ſe
uolantem aſpexit aſpere cantans pro ut hæ aues ſo-
lēt perq; hoſtiū euolās abiit ego q̄ mihi uidebar ī ſom

nium uidiſſe palpebras oculoꝶ tetigi nequaq̄ oculis fi
dēs aut ꝙ ea aſpexerī aut ꝙ eēm excitat9 a ſōno. Tandē
ut uix ſēſi haud q̄q̄ dormiī Paleſtrā rogaui ut ego quo
qꝫ eo unguēto unct9 ī auē cōmutarer. Cupiebā. n. expi
mento diſcere an ex hoc hoīe auis poſſē fieri: illa hoſtiū
dom9 apiēs pixidē ꝓfert ex q̄ feſtinās exut9 pungor to
tus: auis qppe malo oīe neq̄q̄ fio: ſed cauda e ueſtigio a
poſteriori inaſcitur pͤte digiti oēs neſcio quorſū abierit
ungues ī quattuor ungulas uerſę: man9 ac pedes iumē
ti crura effecta: auriculę lōgę: magna facies q̄ oīa circū-
ſpiciēs cognoui me aſinū euaſiſſe. uox hoīs ad quæren
dū de Paleſtra defecerat: ſed labia dimittēs ipſāqꝫ qua
poterā forma reſpiciens accuſabā ꝙ me pro aue ī aſinū
uertiſſet: illa manib9 demulcens caput miſerā me inqt
quantū mali feci feſtinātem: ſimilitudo pixidū me de-
cepit nō capientē ea qbus hoīes in auē cōmutātur. Sed
confide aīe mi facilis erit huius erroris cura. nā ſi roſas
cōedes ſtatī exues iumēti formā & in amatorē meū re-
dibis: ac una nocte æquo feras aīo: aſini formā dilucu-
lo curabis: afferā ſane roſas q̄s ut ederis fies hō. hęc quū
dixiſſet tractās me & aures & reliquū corpus demulce
bat: ego corpore aſin9 ſenſu tamē mēteqꝫ hoīs fūgebar
ipſe ille Luci9 præter uocē: mecū igitur multis erratū
Paleſtræ cōqueſt9 labiaqꝫ mordēs abii ut ſciebā equum
meū & aliū ueꝶ aſinū Hiparchi eē qui ut me īgreſſum
conſpexere ueriti ne fenū ipſoꝶ cōederē demiſſis auri-
bus parati erāt ad me calcib9 repellendū: quod ego per
pendens longe a præſepe receſſi ſtans ac mecum ridēs
ſed riſus rugitus erat. Cępi uero interim mecū cogitare

qd ſi Lupus nũc aliquis ad nos ītret aut alia fera īſultet mihi q nil mali cõmiſi: hac detēt9 cura tiebã aliquã ma lã futurã eſſe fortunã nox ītēpeſta quũ eſſet ac ſilentiũ & dulcis ſomnus ſtrepit9 quidã exteri9 tanq̃ effoſſi pa rietis eſt factus. Iãq; adeo dirut9 erat ut ingreſſui homi ni pateret. Tum uuus & itē alter pluresq; itrãt armati oēs Hipcũ Paleſtrã ac ſeruũ meũ coligãt domũ ſpoli ant pecuniã ueſtem oēmq; ſuppellectilē auferũt: adeo ut nil relinquit domi. Tũ me equũq; atq; alteꝝ educen tes aſinũ ſtrauerũt īpoſitiſq; reb9 quas aſportauerant ad graue onus ligno nos abigentes ad mõtes uia deſſue ta effugerunt. Ignarus eram quantũ preſſi põdere mei ſocii paterentur laboris. ego deſſuetus abſq; ſoleis iter facere ſaxis præacutis admodum offendebar. ideoq; ſę pius ceſpitans deficiebã ſub põdere. Sed e ueſtigio uir ſubſequens me ſæpius feriebat baculo. Quũ Cæſaris inuocãs præſidiũ pro uoce rugitũ edebã. hoc ſolũ abſurde ꝓferens uoce maxima: Cæſaris uero nomen minime ſequebatur. Ad hæc uapulabã magis ueluti qui rugitu ꝑderem nocturnos fures: nil ergo proficiſcens rugiendo ſtatui uerbera ſilentio redimere iam dies ade rat & nos multos tranſieramus montes religati ora ne paſcēdo iter moraremur. Meridie ad diuerſoriũ quod dam peruenimus hominum quibus cum noſtris latro nibus ueterem eſſe conſuetudinem tum ex mutua ſalu tatione tum ex oculis poterat percipi: iubent illi ſarcinas deponere & prandiũ parant nobis iumentis ordeum præbuere quod quũ cæteri comediſſent ego ualde exuriens (nã is cibus mihi eſui difficilis erat) cogitans

qua re famē ſederem hortulū retro diuerſorium cōſpi-
cio multis oleribus plenum inquo & roſæ eſſe uidebā
tur. Itaq; uidens omnes prandio itentos accedo ad hor
tum tum ut paſcerem olera tum ut ederem roſas qui-
bus in cibum ſumptis ſperabam me ī hominem reuer
ſurum. hortum ingreſſus raphanos atq; apiū quib9 ēt
crudis utuntur homines ad ſaturitatem comedi: quæ
uiſæ fuerant non erant roſæ: ſed lauri ſilueſtris flores:
lauꝝ uocant homīes: malum & aſino & equo cibum.
cum ferāt ex eo edentes e ueſtigio mori. hoc aſpiciens
horti cuſtos rapto ingreſſus ligno ut olera ita depaſta
uidit tanq̄ irati domini erga fures deprehenſos ſolent:
neq; natibus: neq; lateribus pepercit: aures inſuper ac
totū caput fuſte contriuit. ego iam uerbeꝝ impatiens
cū ambobus calcibus reſupinū ſuper olera ſtrauiſſem
aufugi ad montes: quod ille ut aīaduertit canes aduer
ſus me incitauit hi cū plures eſſent atq; ad urſos expu-
gnādos ualidi ueritus ne me dilaniarent ſi me compræ
hendiſſent decreui ſatius eſſe domum reuerti: itaq; eo-
dem curſu ad ſtabulum e ueſtigio ſum regreſſus illi cō
tinuerunt canes currentes: me uero haud prius percu-
tere deſtiterūt q̄ ut ex dolore cacarem olera comeſta: &
iam abeundi tempus aduenerat cum illi grauiorib9 re
bus quas furto ſurripuerant dorſo impoſitis abierunt
ego & uerberibus & onere admodum defatigatus un-
gulis inſuper de uia contritis decreui me in uia proſter
nere neq; exurgere etiam ſi me uerberando necaſſent eo
pacto ſperaui illos neceſſitate compulſos ſarcinā qua
preſſus erā inter equū & aſinū partituros meq; ut inu-

tilem relicturos lupis. ſed neſcio quis demũ ĩuidia mo
tus mea cõſilia in contrariũ uertit: nã alter aſin9 fortaſ-
ſis idẽ cogitans de uia cecidit quẽ illi miſeꝝ baculis per
cutientes ubi exurgere nequibat neqꝫ ꝓdeſſent uerbe-
ra alii cauda alii auribus apprehenſũ ſurgere ĩpellebãt
cũ uano labore in caſſũ tẽpus tererent. aſinus. n. ĩ uia
ſtrat9 ueluti lapis iaciebat) illi ad fuga ĩtenti ne fruſtra
tardarent dẽpta ab aſino onera mihi & equo ĩpoſuerũt
aſellũ uero miſeꝝ captiuitatis & oneris ferendi ſocium
abſciſſis enſe cruribus adhuc ſemianimẽ e loco præce-
piti deiiciũt: mors illi attulit laborũ finem. ego uidens
quorſũ mea euaſiſſent cõſilia ſtatui æquo aĩo ferre ſar-
cinã & prõpte iter cõficere. ſperans roſis aliquando rep
tis me priſtinã formã recupatuꝝ: prȩſertim cũ ex latro
nũ ꝑcepiſſem uerbis paꝝ itineris ſuꝑeſſe ad locũ ĩ quo
depoſitis ſarcinis manerent: meqꝫ etiam curſu ſi opus
fuerit ad proficiſcendũ paro ante ueſperã uenimus do
mũ anus uetula intus ſedebat ad ignẽ illi depoſitis ſar-
cinis uetulã rogant cur ſedeat ac nõ potius prandiũ pa
ret. illa oĩa eſſe ꝓmpta ait panes plurimos uinũ uetus
ac ſylueſtres carnes. Collaudata uetula ueſtibuſqꝫ de-
poſitis ad ignẽ ſe oleo unxerũt uas erat aquæ plenũ ca
lidæ qua ſe lauerũt ſuꝑuenere paulopoſt adoleſcentes
auꝝ argentũ ueſtes ac muliebrẽ uirileqꝫ ornatũ portã
tes cõem oĩbus prædã: quib9 reb9 int9 delatis & eodẽ
ipſi pacto ſe lauerũt erat illis prãdium fertile ſermo ho
micidarum uarius Anus mihi & equo ordeũ præbuit
ille cibum auide uorauit timens (ut par erat) ne eſſem
in edendo ſocius: ubi mulier abeſt ego panem qui itus

erat cõedi poſtridie relicto cũ uetula adoleſcente quo dã ad op⁹ ſuũ abierũt ego ſentiẽs cuſtodes mihi ĩpoſitos diligentes (uetulã quod cõtemnebã) cũ facile ex eius conſpectu fugere. Sed adoleſcentẽ præcinctũ enſe in me ſæpi⁹ reſpicientẽ atq͂ adſeruãtẽ hoſtiũ formidabã Poſtridie circiter noctem mediã reuerſi fures neq͂ auꝝ neq͂ argentũ tulere ſed uirginẽ formoſã ſãe flentẽ capillis ſpſis abſciſſa ueſte hanc in ſtrãinibus poſitã bono aĩo eſſe iubet mãdantes uetulæ ut cõtinuo domi eſſet uirginẽq͂ adſeruaret diligenter. quæ neq͂ potũ neq͂ cibũ capere uoluit: ſolũ gemens ac lacerãs capillos adeo ut & ego quoq͂ illi⁹ cõmotus fletu ſibi iuxta ꝓpinquus lachrymarẽ interi ĩ extra domũ fures ĩ porticu cænãt facto die explorator q̃dã adueniens nũciat quẽdã aduenã ea die multis cũ opib⁹ tranſituꝝ hi ut erant armati cõſurgentes me & equũ ſtratos abeuntes ducunt ego ĩfelix ignorãs me ad pugnã & bellũ duci cũ tarde irẽ ligno ꝑcutiebar poſtquã ad locũ ꝑuentũ eſt qua aduena ille ꝓfecturus erat ĩ uehicula & ſarcinas ĩcidentes hoĩem cũ fãilia occidũt prẹcioſiorib⁹ reb⁹ mihi & equo ĩpoſitis cũ reliqua ĩ ſiluis abſcõdiſſent reuerſi ſũt: ego cũ baculo ſæpius ictus eſſẽ ungula offendo ĩ lapidem acutũ ex offenſione fit ſũmo cum dolore uuln⁹ quo factũ eſt ut reliquũ uiæ cõficerẽ claudus Tũc illi q̃d op⁹ eſt inuicẽ ãt hũc aſinũ nutrire ſæpius ceſpicãtem ex aliquo demus eũ prẹcipitem loco ĩutilem beſtiã tãquam futurã (ut ſolent exercit⁹) expiationẽ: cũ hec aduerſũ me machinarentur ego ĩtelligens oĩa quod itineris ſuꝑfuit oblit⁹ uulneris ꝑegi Timor .n. mortis omnem

abſtulit uulneris dolorem: ut uero ad diuerſoriũ per-
uentũ ẽ onera cũ depoſuiſſẽt a nobis diſcũbẽtes cęnãt
deĩde noctu cũ recedere uellẽt quo reliq̃ e ſyluis depor
tarent. qd un9 inqt hũc miſeꝶ deducam9 aſinũ inuti-
lem pp ungulæ uuln9 hęc q̃ ſupſũt pti nobis met ipſis
ptim equo deferenda ĩponem9 his dictis abierũt una
equũ ducentes nox cũ noceret lunæ baneficio ego me-
cũ locut9 qd ãplius ĩquã expectas miſer eſca uulturi-
bus & eoꝶ pullis futur9 nũ qd nõ ĩtellexiſti q̃ iſti de te
ſũt ĩuieem colocuti: uis ne ex alta crepidi e dciici: nox
reſplendet fures abiere pete fuga ab iſtis homicidis ſa-
lutem hæc mecũ cogitãs cũ uiderẽ me ſolutũ (laque9
.n. ſuſpenſ9 pendebat) ad fugendũ maxĩe ſũ cõmot9
itaq; domũ exiens cæpi curſu fugere qđ an9 ubi cõſpe
xit me p caudã retinebat: ego rem dignã precipicio &
alia q̃ uis morte putãs ſi a uetula retĩerer mulierem tra
hebã illa magna uoce ĩplorat uirginis opem q̃ cũ ꝓdiſ
ſet cõſpecta re facinus eſt auſa nobile & memoratu di
gnũ nã ſup me aſcendens fuge comes facta eſt ego tum
fugiendi cupid9 tũ puellæ grã extento curſu abibã ani
cula poſt nos relicta uirgo orabat ꝓ ſalute deos ad me
uero ſi me ĩqt ad paternã domũ pduxeris primũ ab oĩ
ope te liberꝶ faciã tũ ordei medinnus erit tibi ſingulis
diebus cibus at ego tũ interfectores meos fugiens tũ
pollicitationibus puellæ motus neglecto uulnere cur
rebã: ut uero ad triuiũ quoddã pueuimus hoſtes nr̃os
redeuntes ĩcidim9 qui a lõge pp lunã ĩfelices captiuos
cognouere currentes cũ me cõprrehendiſſent in uirgi-
nem uetſi o ſſpecioa uirgo qđ miſella ĩquiunt p ignota

pergis loca? nũquid demones nõ extimeſcis: redi igi-
tur nã te tuis reſtituem⁹ quæ quũ ridẽtes dixiſſent me
retrouerterunt tũ pedis & uulneris memoria quũ reno
uata eſſet claudicare cæpi: illi nuuc tãdem captus clau
dus fact⁹ eſt aiũt cæterꝝ fugiens nõ ſentiebas uuln⁹ ſed
ſanus uidebare: equo & auib⁹ uelocior curſu. hæc iter
uerba adeo me lignis ꝑcutiebãt ut iã ulceribus poſteri
ora ĩfecta ſint domũ ĩgreſſi anũ laqueo e petra ſuſpen-
ſã ĩueniuut uerita .n. (ut equũ erat) latrones ꝑꝑ uirgi
nis fugã laqueo uitã finierat quod illi admirãtes ſciſſo
fune unũ ĩ pręcipitẽ egere. deinde ligata uirgine ſũt ad
cænã ꝓfecti qua multo potu traducta quũ de uirgine
colloquerentur quid ait quiſpiam ex eis de hac fugiti-
ua agendum? quid cenſes alter niſi eodem illam lo-
co quo uetulam noſtram præcipitem agamus nam
& utilitatem nobis aufferre conata eſt: & nos: ar-
temq̃ noſtram prodere: ſcitis enim ſi ad ſuos per-
ueniſſet in periculo uerſaretur uita noſtra nam om-
nes a plurib⁹ ex inꝓuiſo circũdati fuiſſem⁹ capti qua
re ulciſcamur hanc uitæ noſtræ inſidiatricem ſed non
ita ut e ſaxo proiecta morte pereat repentina mortis
genus quo longe dolore afficiatur reperiundum
eſt nobis cum de illius morte diſceptarent adiici-
am ait huic quod & uos probabitis aſini interitum
qnoniam ſemper tardum nunc uero ficte claudican-
tem oportet perdere &.n. fuge uirginis factus eſt ſoci
us & miniſter hunc interficiamus primun tum ſcinda
mus uentrẽ atq̃ ĩteſtinis abiectis ĩtus uirginẽ ĩducãuſ

ita ut ſolũ ſup̄ extet caput ne eueſtigio ſuffocaretur re/
liquũ corpus infra uentrẽ lateat quo conſuto ābos uul
turibus eiiciamꝰ nouo more pręparatũ cibũ aduertite
quęſo ad hoc tormenti genꝰ primũ uiua mortuo aſino
herebit: deinde ſole urente ĩ eiꝰ uentre decoquetur: in/
ſup̄ fame ad mortẽ torquebitur: neqꝫ poterit ſe ipſã per
imere cætera q̄bus excrutiabitur tũ ex putrefacti cada
ueris fætore tũ ex uermibꝰ ſcaturientibꝰ: prætermito
uultures den iqꝫ cadauer depaſti & uiuentẽ quoqꝫ una
lãiabũt: ad hoc monſtro ſimile acclamãteſ oẽs rem cõ
probauere. ego me ipſũ deplorabã tãquã iã moritu℞
neqꝫ tãtũ meo ĩteritu dolebã quãtũ ꝙ receptaculũ eſ/
ſem futurꝰ ĩfelicis puellę: quę nihil admiſerat mali: iã
diluculũ aderat cũ ſubito manꝰ aduẽtat militũ ad hos
ſceleſtos latrones capiendos quos oẽs uinctos ad eiꝰ
orę pręſidiũ p̄ducunt: ĩter hos milites q̄ puellã deſpõ
derat latronũ ĩueſtigator ad̄rat hic uirginẽ dorſo meo
ĩpoſitã ad ſuos reduxit: dõeſtici nos etiã a lõge cõſpe
ctoſ ut agnouere me illis aduentũ noſtrũ uoce ſignifi/
cante ꝓfecti obuiã domũ p̄ducũt: uirgo multũ de me
locuta & captiuitatis & fuge ſotio & una ad mortẽ de/
ſtinato cura mei demãdata cæteris medinnũ ordei pre
bere iuſſit etiã fœnũ quãtũ ſufficeret camello. ego con
ſpectis cãibꝰ q̄ ĩ aulã ĩtroeũtes multa ut ĩ diuitis hoĩs
nuptiis uorabãt: paleſtrã ſũ execratꝰ quæ me nõ in ca
nẽ ſed aſinũ ſua arte trãſmutaſſet haud multoſ poſt nu
ptias dies uolens mihi uirgo ꝓmiſſã grãm referre pa/
trem ut me libe℞ dimiteret hortata eſt ille ſubdiuũ cũ
equa℞ armentis libe℞ in uoluptate & equas ſubagita

re cũ uellem ꝓmiſit que cũ mihi optĩa genere redibitio
uiſa eſſet ſi mei arbitrii res fuiſſet. aduocato itaqꝫ eqꝝ
paſtore me ſibi ꝓmiſit lætũ tãquã non amplius ſarci-
naꝝ moleſtiã ſubituꝝ equabꝰ paſtor ĩmiſcuit ducenſ
ſimul ad paſcendũ ſed ꝯtra . atqꝫ opĩabar accidit nã q
armento præerat incluſũ me reliqt: uxor illa ad piſtri
nũ illigatũ & triticũ & ordeũ molere cogit: mediocris
hic erat labor grato pręſerti aſino molere quãtũ domi
no ſat eſſet ſed mulier ĩtenta quęſtui & ĩ alioꝝ quoqꝫ q
plurimi in agris erãt opa ad farinę mercedem miſeꝝ fa
tigabat collũ inſup ordeũ mihi debitũ cibũ cõfricãſ ac
molere cogens placentas ex eo ĩ ſuũ uſũ faciebat. daba
tur mihi furfur ꝓ ordeo ſi qñ paſtor ĩter armenta ire ad
pabulũ equoꝝ ſineret q me uelut adulteꝝ ſuſpicaban
tur calcibus & morſibꝰ ĩfeſtabar. adeo ut nullo pacto
zelotipiã ualerem fugeř: macilentꝰ igitur ꝑuo tempo
re factꝰ ſũ ac deformis neqꝫ domi a piſtrini labore qui
etus. neqꝫ ĩ agris paſcens quũ nõ eſſem ab equoꝝ ꝑſecu
tione tutus: deſtinabat etiã quãdoqꝫ ad mõtes lignoꝝ
ſarcinas laturus qđ malũ cæteris erat ĩ oĩbus deteriꝰ:
nã primũ aſcendendꝰ mons erat ſaxoſus aſꝑa ac dura
mihi ut q abſqꝫ ſoleis eſſem uia ducebar a puero aſina-
rio qui me aliquando nouo more ꝓderet. percutiebat
currentem: neqꝫ ſimplici ſolũ ligno ſed eo cui frequen-
tes atqꝫ acuti ſtimuli eſſent infixi: is ſemper poſterio-
ra dorſi purgebat adeo ut nates ulceribus in quinatæ
ſemper ab illo eodem loco uapularẽt: onus præterea
ĩponebat & elephanto graue: deſcenſus mõtis licet
eſſet preceps: tamen continuis premebat uerberibus

ſiqn̄ādo ſarcina in alterā declinaret partē nequaq̄ aut
demebat ligna: aut īponebat leuius: ut ęquaret latera
ſed graues addebat lapides leuiori ꝑti: ita redibā mi-
ſer tum ligna tū ſaxa inutilia ferens: flumen erat ī itine
re abſq; naui ille calceis ꝑcens a poſteriori parte poſt li
gna ſupra me quoad fluuiū tranſiuiſſem īſidebat ſi ue
ro (ut ſæpe contigit) labore atq; onere nimio lapſus ce
cidiſſem: tū mihi calamitas aderat non ferenda nō .n.
deſes me ſubleuabat māibus: aut camo erigebat: aut
reddebat ſarcinā leuiorē: ſed a capite atq; auribus inci
piens me ligno ꝑcutiebat cōtinue quoad plagaꝝ mul-
titudo me cogeret ad ſurgendū aliud quoq; malū into
lerabile ſū ꝑpeſſus ſpinaꝝ quippe acutaꝝ faſſē quem
ferebā a poſteriori ꝑte ſuſpenſū caude alligauit ut pen
dens crura mouentē (ut ambulanti neceſſe erat) aceri
me pūgerent neq; uero huic malo obuiare potis eram
hærētibꝰ ſꝑ ſpinis ac ꝑꝑ inceſſū reꝑcutientibꝰ nam re-
miſſius īcedens deuitarē ſpinaꝝ ictus: ligno ualde ua
pulabā. ſi baculū euitarē citius ambulans grauiꝰ po-
ſteriora torquebātur a ſpinis: erat aſinario illi oīo me
perdendi animus. Itaq; cū illū aliquādo calce ꝑcuſſiſſē
nūquā ē id oblitꝰ iuſſꝰ ſtupā de una regiōe ī aliā trāſfer
re illā ſuꝑ dorſū meū arcte alligauit īteritūq; ex eo mi-
hi machinatꝰ cū paululū ꝓceſſiſſē raptū ex igne torrē
exuſtū īfra ſtupā abſcondit qua ſubito īcenſa ego ignē
ſentiens: me cōburendū: ī conſpeetum forte de uia ſta
gnū me cōieci meq; ī aqua una cū ſtupa cōuolui ſæpiuſ
quoad ignis extīgueretur itaq; abſq; diſcrimīe reliquū
cōfeci uie cū nō daretur illi facultas ſtupā āpliꝰ īcendē

di limo atq; aqua plenā at ſcęleſtus ille aſinari9 dōmū reuerſus oēm ī me culpā cōiecit aſſerēs me mea ſpōte ī ignē ꝓſiluiſſe. alter deiceps īpurus puer ingēs aduerſū me excogitat malū: nā cū me ad mōtem deduxiſſet grādi lignoꝝ īpoſito onere rediēs uicio agricolę ligna uendidit meq; uacuū lignis domū reducēs apud dn̄m uelutiīutilē accuſat īquiēſ qd hūc aſinū āpli9 nutrim9 fruſtra difficilē tardū grauē: īſpice q̄ ſit e9 cura ſi mulierē aut uirginē formoſā cōſpicit e ueſtigio calcib9 ꝓſiliens curſu ad eā fertur tāq̄ hoīes ad mulieres dilectas ſolent morſu tāquā oſculo appetēs nititur cōcubere ex quo lites tibi & odia oībus cōquerētibus pauētibuſq; īſurgunt. n. nero nūc ligna ferens cōſpecta ī agꝛ abeūte fęmia ligna abiecta diſpſit mulierē tāq̄ coitur9 īſequtur dōec aliis aliūde accurrētib9 mulier ab hui9 formoſi matoris īpetu liberata eſt. hec patronus credēs poſteaq̄ inqt neq; piter ire uult neq; ſarcinā ferre ſed mulieres appetēs: amores hoīum imitatur occidite eū & īteſtinis uulturib9 datis: carnes opariis ſeruate ſi quis qūo ſit mortu9 quæret fingite a lupo īterēptū. ad hoc abſurd9 ille puer gauiſ9 me ſubito pat iugulare ſed forte accidit ut uicin9 qdā agricola me ab īteritu uēdicarēt q̄dā ↄſulēs aduerſū me grauiora: neq̄ q̄ hūc aſinū occidas inqt piſtrio aptū atq; oneri ferēdo: neq; ēt magnū ſi ī amores mulieꝝ labitur: caſtra ipſū ſūmota. n. ueneris cupiditate mitis erit & pīguis: cui nō ſit difficile etiā grauiſſimū onus ferre ſi qūo caſtretur ignoras triduo ant quatriduo uiꝝ adducam huius artis peritiſſimū. approbatur a ſingulis q aderāt cōſiliū hoc aud

ens fundebã lachrymas tãquã uir eſſem aſino deſitut9 neq3.n. uiuere amplius cupiebã ſi fierem eunuchus potius ergo aut media deficere decreui aut ex monte aliquo me precipitem dare ut morte miſera effugerem uitã miſeriorem. at nocte intempeſta ſuperuenit ĩagros & uillã nuncius puellã a latronibus nuper raptam & eius ſponſũ meridie iuxta littus deãbulantes ab inundante maris aqua raptos atq3 abſorptos fuiſſe hunc finem & rerꝝ & uitæ ſortitos ſerui nouis dominis uacua domo decreuere oẽs neqnaq̃ de cętero ſeruitutem pati raptiſq3 quæ ĩagris erãt aufugiunt q equis præerat abſũptis quæ poterat mihi & eqs ĩponit ægre ferebã non ferre me onus aſino dignũ lætabar tamen me euaſiſſe ĩd periculũ exectionis uniuerſa nocte cõfecimus lõgũ iter: tercia die in urbẽ macedonię puenimus berriã qppe magnã ac populoſã ĩ qua habitarẽ ſtatuerat q me ducebat & ſimul iumẽta uendere. preco medio ſtãs ĩ foro nos ꝑſcabebat emptores diligẽter ĩſpiciebãt oĩa apientes os atq3 ex dentib9 ętatẽ cuiuſq3 cõiectãtes emerunt alii iumẽta reliq̃ me ultimũ relictũ preco iuſſit reduci domũ ĩquiẽs hũc ſolũ uides nõ reppiſſe emptorẽ at fors multa reſoluẽs ſæpi9 & ꝯmutãs ĩ dñm mĩme gratũ pauit. Cyned9 erat ſenex un9 ex eis q deã ſyrã ꝑ uillã & agros circũferẽtes ſtipẽ deę offerre ĩpellũt huic magno uẽdo precio dragmis trigĩta quẽ ligat9 ſequor ubi domũ phylẽi (hoc emptori nr̃o nomẽ erat) ꝑuenim9 magna ad hoſtiũ uoce o coralia ĩqt ſeruũ no bemi pulchrũ ac grãdẽ gñe capadocẽ erãt ea coralia cynedorꝝ turba phyleni coadiutorꝝ q oẽs ad illi9 uocem applaudenteſ

exiſtimabãt ueꝝ ſeruũ emptũ eẽ: ut uero aſinũ uidere Phylenũ increpãt q̃ nõ ſeruũ ſed ſponſum ſibi adduxe rit ſuis nuptiis dignũ ex quo eerte pullos eiuſmõi quã primũ paret. Ad hæc cũ riſiſſent oẽs exercitio ſuo iten- ti paratis domi ſacris mihi Deã ſup ĩpoſuerũt ciuitatẽ egreſſi: cũ patriã pambularent ĩ quãdã uillã puenim⁹ ĩ qua ego Deã ferens cõſtiti: q̃dã q̃ rei pręerat cũ ueluti Deo plen⁹ nõnullã ꝓtuliſſet: uerba reliqui mitra proie cta caput ſubtus guttur ligãtes enſib⁹ laceratos feriũt linguã ĩſup foris dentes exectã q̃ ſq̃ ĩcidit ut breui tem pore oĩa ſanguine manarent. hic ego ualde extimeſce- bã ne aſini quoq̃ ſanguĩe Deæ op⁹ eſſet. eo pacto cũ ſi bi ſanguinẽ eduxiſſent dragmas & obolos a circunſtã tibus coligunt alii caricas præbent: & uinũ: caſeiq̃ fi- ſcellas: alii medinnas tritici atq̃ ordeũ in aſini cibũ ex his & habebãt uictũ: & ſacra Deæ faciebant pambulã tibus illis aliquãdo uillã quãdã iuuenem grãdiorẽ a ſe cõſpectũ expiſcatis domũ ĩ quã forte diuerterãt dedu cunt: illi muliebria (ut illis nefariis cynedis mos erat) perpeſſi ſunt: ego dolens me in aſinũ eſſe uerſum cũ tã tũ ſcelus nõ poſſẽ ferre. o ſcelesti cũ uellẽ exclamare: ꝓ uoce hoĩs magnũ rugitũ dedi q̃dã ex ea uilla amiſſũ aſi nũ q̄rentes repente audito rugitu nullo præmonito ĩgrediũtur domũ quũ eſtimarẽt me ſuũ aſinũ eſſe: rep tis q̃ ĩfãda patrabãt cynedis multo cũ riſu locũ egreſſi ſceleſtã ſacerdotũ neq̃tiã p totã uillã diuulgãt. Illi ob eoꝝ ſcelera depræhenſa pudore teriti ꝓxima nocte abe unt: cũ ĩ locũ ſolitariũ peruoniſſent ĩcrepabãt me irati ad modũ q̃ eoꝝ miſteria pateteciſſem: tolerabile hoc erat

damnũ uerbis mala audire quod ſequitur nõferendũ
Deã qppe humi deponentes ſublata ſella nudũ arbori
robuſtæ alligant: deinde fuſte ex neruis facto me ad ne
cem uerberant iubentes ĩ futurꝶ eẽ taciturnũ: & ſimul
poſt uerbera me ſtatuũt iugulare qui uillicorꝶ irã in ſe
ĩcitarĩ: neqꝫ ꝑ me licuerit facere cõſuetũ queſtũ. ſed ope
iacentis humi deæ id ꝓhibentis ne deeẽt qui eã ferret cę
dẽ effugi: poſt multas tamẽ plagas repoſitas ſupra me
dea iter ꝓſecuti ſũt. ueſpi in hoĩs opulenti prædium ꝑ
uenimus q liberis nos domi excipiens ſacra deæ pegit.
hic ego ingens piculũ adii. Amicus qdã nr̃i hoſpitis ꝑ-
tem ſylueſtris aſini dono miſit: quã canes q ĩtus occlu
ſi erant coqui negligentia comederũt. hic pręter modũ
ne domini iuſſu uapularet cũ de morte cogitaret conſi
lio mulieris pepcit uitæ. ſi mihi credes ĩqt & te ſaluabis
& reſarcies hoc damnũ: habent hi cynedi aſinũ quem ſi
deduxeris in deſertũ locũ facile illũ potes occidere ſum
ptãqꝫ ex eo partem parare in cibũ domino: reliquũ cor
poris in pręceps abiice: exiſtimabũt Cynedi aufugiſſe
aſinũ neqꝫ ãpli9 deprehẽdi poſſe: hic uero aſin9 piguis
ẽ & ꝑ ſimilis ſilueſtri: approbato mulieris cõſilio quo-
qu9 ĩtelligẽs pacto irã p̃roni declĩaturꝶ: mihi ꝓpĩquat
ut ꝯſiliũ facin9 patraret at ego qd de me futurꝶ eẽt præ
uidẽs optimũ factu duxi id piculũ ſubterfugere. Igr̃ e
fracto quo ducebar loco ꝓſiliẽs feror int9 curſu ubi cy
nedi cũ hoſpite cænabãt: ſubito eo aduentu & lumẽ &
menſã ſubti exiſtimãs hoc ſcitũ ĩuentũ ſaluti mihi fu-
turꝶ dominũqꝫ e ueſtigio me ocioſũ aliquo tuto ĩ loco
detenturꝶ: uerꝶ hæc res ĩ extremũ ẽ mihi uerſa diſcrimẽ

nã furioſũ me opinati : enſibus: iaculis: longis baculis
uelut occiſuri me appetiuerũt : quo ꝑiculo ꝓſpecto in
ĩteriora dom⁹: ubi cynedi dormituri erãt curro illi ho-
ſtiũ loci exterius occludũt diluculo nebulones. illi dea
mihi ſuppoſita recedẽtes ad aliã ciuitatẽ copiis & opi-
bus potentẽ ꝑducũt ĩ q̃ nouũ ĩteruenit ꝓdigiũ : nã cũ
dea priuatæ dom⁹ diuerſoriũ abnueret in tẽplo ſe poni
iuſſit eius loci q̃ a ciuib⁹ maxĩe coleretur. illi libenti aĩo
deã externã ꝓpe ſuũ deũ ĩ tẽplo collocãt. nobis tradũt
pauꝑculæ hoſpiciũ dom⁹ hic plures cynedi dies cõmo
rati. cũ abire uellent deãq; a ciuib⁹ peterẽt tẽplũ ĩgreſſi
deã aſportãt : uerꝫ facioroſi hoĩes fialã aureã e templo
ablatã furto ĩfra deã recõdũt. q̃ re palã facta ciues nos ĩ
ſecuti ut appropinq̃rũt ex eq̃s deſiliẽtes cynedos capiũt
impios illos ac ſacrilegos appellãtes cũ fialã ereptã repe
terent ſcrutati ſingula eã repiũt ĩ ſinu deæ abſcõſã. quã
obrem hos muliebres uiros colligatos ĩ urbemq; tradu
ctos ĩ carcerẽ cõiiciũt: deã alio ĩ tẽplo ponẽtes aurꝫ ſuo
deo reſtituũt: poſtera die & res eorꝫ & me ĩſuꝑ uendunt
ego a piſtore ĩcola ꝓpinqoris uillæ empt⁹ ſũ. ĩpoſitiſq;
decẽ tritici q̃s emerat medĩnis ĩ uilla difficili atq; aſpa
uia ꝑduct⁹. erãt dõi iumẽta ꝯſerua: molęq; pluriæ ab il
lis agitatę oĩa ĩtus fariẽ plena me uero (ueluti ſeruũ no
uũ ſolẽt) ac de uia ꝑ grãde onus feſſũ eo die q̃eſcere ſi
nũt poſtridie me iugo molæ alligatũ linteo uelatis o-
culis molere iubent. plane noram id ſæpius expertus
quo pacto eſſet molendum. ſed ſimulans me eius ope
ris rudem fruſtra quietem ſperaui nam pluras qui ader
ant acceptis baculis deinprouiſo me id minime expec

tãtem (neq̨. n. aſpicere poterã) adeo me percuſſerunt ut e ueſtigio more turbinis circũducerẽ molã: exptus ſane didici ſeruũ ad ea quæ fienda ſunt ꝓmptũ eẽ debere neq̨ expectare domini manũ. eo labore admodum macer euaſi & corpore debilis: quapꝑ hortulão me uẽdidit q hortũ cepat colendũ. is olera in foꝝ mea opera ferebat ſæpius. agro deinde effodiendo plantãdoq̨ ac rigando intentus. ego iterim otioſus ſed uita ꝑꝑ frigus (erat. n. hyems) ſatis moleſta cũ patronus nedũ mihi ſed nec lectũ ſibi parare poſſet: me tũ molle lutũ: tum dura terra atq̨ acuta multũ offendebat. cib9 itẽ lactucæ amarę: ac prædure erat ambobus contingit aliquando nobis ad hortũ adeuntibus ut obuiarem9 generoſo uiro ueſte induto militari: qui primũ uerbis italis hortulauũ allocutus petiit ab eo quo aſinũ ducat. ille uocẽ militis (ut opinor) nõ intelligens nihil reſpõdit: miles id ueluti ſe cõtemptũ ferens moleſtius hortulanum fuſte cũ percuſſiſſet ille militem amplexus ad terram ĩ uia proſtrauit iacentem tum manibus tũ pedib9 tum ſaxo ferit: miles cũ ſe tutaretur minareturq̨ ſi exurgeret ſe illum enſe interfectuꝝ. hortulanus quid de ſe futuꝝ eſſet præmonitus extractum e uagina enſem additis uerberibus longe proiecit: miles uitæ periculo motus ſe ob uerbera mortuũ ſimulat: quod ueritus hortulanus iacentẽq̨ relinquens enſe ſupra ſe poſito: in ciuitatem pergit: datoq̨ alteri ad colendũ horto ob timorem penes amicum una me ducens ubi latenter diuerti deinde amici conſilio ſe in arca incluſit. me pedibus ꝑ gradum abſtractum recludunt in ſuperiori ædium

pte miles ubi de uia ſurgẽs uixq̃ ãbulãs ob ſuſceptas
plagas ĩ urbẽ cũ rediiſſet narrat cõmilitõib⁹ q obuiam
forte fcĩ ſũt ĩiuriã hortulãi. hi cũ noſſent quo eſſemuſ ĩ
loco: ſũpto magiſtratu uenientes domũ lictorẽ intus
deſtituũt iubentes eos q domi eſſent. educi cũ lateret
hortulãus exclamãt milites illũ & aſinũ ĩtus eẽ: q do-
mi erãt nullos eſſe alios preter ſe neq̃ uiꝝ neq̃ aſinũ af
firmãt: cũ tumult⁹ & clamor plurimus in puo loco eſ
ſet excitatus: ego qd nã eſſet cupidus ſciendi caput e fe
neſtra extuli quo illi uiſo ſtatĩ exclamãt ĩ mendacio de
prehenſos ſcrutãtes ſingula hortulanũ ĩuenerũt ĩ arcu
la iacentem extractũ iudicibus tradũt errati pænã da-
tuꝝ me inferius demiſſũ dant militibus ridebãt in me
uerſi oẽs q meo iudicio ꝓdiſſem dominum ex quo id
uerbũ primũ ꝓdiit in uulgus. ex aſino cõſpecto. quid
deinceps patrono acciderit ignoro. miles me emit mi-
nis uiginti q miſter erat uiri prędiuitis theſalonicæ ma
cedõię ciuitatis ei⁹ miſteriũ erat epulaſ pare diuiti cũ iſto
cõſeru⁹ fiat habitabat piſtor placentas melle cõficiens
communia ſuę his erant artis utenſilia atq̃ ĩſtrumen-
ta. hi mihi diuerſoriũ dederũt ĩ eo loco ubi reliquæ cæ-
ne domini ab ipſis ĩportabantur: p plurẽs altero carnes
ac piſces ab altero placentę: ĩter has me ĩcluſũ reliquen
tes abeũt lauatũ: ego omiſſo ordeo hũano cibo uentrẽ
referſi: cũ rediiſſent tũ ex ciboꝝ multitudinem non ad
nimaduertũt cibos a me cõmeſtos tũ quia parce ne qd
perciperẽt comedi ubi illos id nõ perſpexiſſe ſenſi eoꝝ
fretus ignorantia melioribus fruſtis corpus repleui.
Tandem ut damnũ cognouere: alter alteꝝ illa ſurripu

iſſe ſuſpicatus pudore iuicem reticebāt diligentius igitur adſeruātes reliq̄s portiōes deīceps & fruſtra adnumerāt ego uitā uoluptuoſā ī deliciis agens factus ſum corpore pinguior adeo ut pellis ex pillis nitidis admodū luceret. illi me pīguiorem pulchrioremq̧ factū uidentes ordeū uero nequaq̄ minui ī ſuſpitiōem mei ducti ſimulāt ſe foris ire lauādi gr̄a clauſo hoſtio q̄d agā primulas aſpiciunt ego ignorans dolū ad prandiū ꝑficiſcor illi prīo ridere incipiūt ī cibo aſini deſueto conſeruis deīde ad id ſpectaculū uocatis rident ſimul omnes uehementius adeo ut patronus peteret q̄d nā accidiſſet ut adeo effecerentur riſu ut cām ꝑcepit: ſurgenſ a ſympoſio atq̧ introſpiciens poſteaquā me uidit ſiluestris apri fruſta edentē ſtatī ridens ſe it⁹ corripuit ego egerrīe tulí me ī furto & gula fuiſſe deprehenſū ille ſuborto riſu me iubet ī conuiuiū ēduci: deīde menſā pari adeo multis cibis ut nullus alter aſinus eos potuiſſet edere cocleę crude erāt piſces ꝑtim garo & oleo ꝑtim ſinapi cōditi fortunā ego accidentem mihi ſentiens cogitāſq̧ his iocis ſalutē mihi afferri poſſe menſe aſtās prādiū ſūpſi qua ex re uniuerſū cōuiuiū ſe ī riſū effudit cū dixiſſet quiſpiā bibet hic aſin⁹ & uinū ſiq̄s miſtret: id q̧ patronus iuſſiſſet efferri oblatū potaui: hoc ille pręter modū admirat⁹ duplex ei⁹ quo uendit⁹ erā pręciū ānumerari emptori iuſſit meq̧ dari adoleſcenti cuidā liberto ſuo tū nutriendū tū inſtruentem quæcūq̧ illū oblectare poſſēt facile fuit illi me docere parentē ſibi facientēq̧ ſingula quę moſtrarēt: primū flecti me ī genua ſupra lectū uelut hoīem docuit tū ſibi alludere ac ſtan

tem pedib9 anteriorib9 erectis pſallere ad eius quoq; uocē ānuere atq; abnuere oīa dēiq; q̄ poterā imitabar uulgatū iā p urbē erat aſinū uinū bibere ludere ſaltare & quod mirabili9 uideretur uocib9 hoīs obtēperarē cū uellem bibere oculo℞ nutu admonebā miniſt℞: mira bantur hęc oēs ut rē īſuetā inſcii hoīem ī aſino eſſe: lęta bar eo℞ ſtulticia diſcens ābulare ferre patronū curre re abſq; ulla ſeſſoris moleſtia: erā ſūptuoſ9 ornat9 por phireis ſabris freno auro atq; argento diſtincto pende bāt inſup tintinabula ſuauem ſonū præbentia: meno cles patron9 ī theſſalonicā abiit: ob hāc cām ut ferebat q erat pollicitus pr̄iæ ſe gladiatorios ludos datu℞ qui cū ad pugnaudū parati adeſſent nos māe pfecti ſum9 ferebā dominum uia dura & uehiculis difficili ubi theſ ſalonicā uenim9 oēs ad ſpectaculū & me uidēdū cōue nerant iam enim fama diffuſa longius uulgauerat me in modum hominis ſaltantem uarios ludos edere pa tronus poſt potum ſuis conciuibus (hi nobiles erāt) in cæna me iocos illos incredibiles iubet edere libert9 qui mihi preerat faciens ex me queſtum tenebat īclu ſum eos qui in eos ludos uolebant aſpicere aperta ia nua datiſq; nummis ītromittens illi aliud alter in me um cibum afferebant & ea preſertim quæ uentri aſini minime conuenirent me & domini & alio℞ ciuiū epu lę & magnum & pinguiorem red diderant: mulier quę dam & externa mei uidendi cupida accedit ut me aſpi ciat prādētem ut aſpexit eueſtigio ī cupidinē mei exar ſit tū aſini ſpē adducta tū īpulſa ludo℞ uenuſtate hæc cū liberto ut unā nocte mecū eſſe ſinat magno præcio

pacíſcitur qui parum curans mei iacturam præcio ac-
cepto cum adueſperaſſeret poſt cenã dñi iuſſu abiens
me ad locũ ubi dormiebã ꝑducit ibi mulierem inueni
mus lectũ ĩgreſſã puluinaria mollia ĩportata erãt ue-
ſtes quoq; & ſtragulę & ſtratũ decens humi poſitũ mu
lieris ſerui alio ĩ loco abeunt iuxta domũ dormitũ: illa
lumen ĩtulit permagnũ igni ſimile exutaq; ueſte nuda
ꝓpter lumen ſtetit: deĩde ex alabaſtro ꝓferens unguẽ
tum ſe primũ tũ inungit nareſq; unguẽto replet: poſt
modũ exoſculatur ea loquens q̃ amor ĩ hoĩem dilectũ
ꝓferre cogit. deinde me fune in ſtratũ trahit ego neq̃ q̃
tertio egens hortatore quo ducor accedens cũ uino ue-
teri eſſẽ reſperſus unguenti quoq; odore ĩcitatus pul-
chritudine inſuꝑ puellæ cõmotus inclino me dubius
quo nã pacto concũberẽ cũ muliere nã ex quo aſin9 fui
expers coitus fui neq; cũ aſinis ĩ ea re cõſueuerã neq; aſi
nã cognorã itaq; haud ꝑuus timor ĩceſſit ne ſcinderem
dilaterarẽq; in coitu mulierẽ: ac poſtmodũ tanquã ho
micida meritã ſubirem pęnã: ſed hęc incaſſũ a me cogi
tabantur nã mulier multis amatoriis me oſculis pro
uocans ubi me ad opus paratũ ſenſit ut homini ſupim
cũbens me cõplectitur ac paulũ eleuans totũ ĩguẽ ac-
cepit: ego cũ retro cederẽ adhuc reformidãs illa meos
ãplexa clunes ad ſeſe trahit cędentẽ paulo: quorſũ inq
ens refugis atq; acri9 cõplexui ĩhæret ut uero ſenſi ſup
pelectilem iã mihi dæeſſe ad explendã fæminæ libidi
nem ac uoluptatẽ timore depoſito haud quaquã ãpli9
ĩſequenti cædens eius obtemperaui libens cupiditati
exiſtĩauiq; nõ eẽ me paſiphaes adultero deteriorẽ hoc

pacto uniuerſa nox ueneri data eſt i uoluptatem coit9
frequenter cōſūpta cū dies adueniſſet abiens mulier cu
ſtodē meū cōuēit precioq; noctē aliā redimit ille ditior
meo ope fact9 cū rem domino ſignificaſſet cū fœmina
reliqt iclusū q̄ priori exercitio itenta uoluptati operā
ſūmo cū deſiderio impendit libertus interī ueſperi me
inſcio ad iteriorem quo dormiebam9 locū pducto pa
trona me per rimulā oſtendit cū adoleſcentula coeun
tem eo aſpectu oblectatus rem phibet efferri cupiens
me i theatrū duci ludorum tempore quo id ad me ſpecta
culū in aliq̄ ex his q̄ ad beſtias dānatæ eſſent fæia in cō-
ſpectu oīum uideretur ad me introductā mihi herere
& demulcere māibus iubent ut cū ludorum iſtaret dies i
theatrū deduceremur oībus ſpectaculo futuri lectus
erat magnus ex indica factus teſtudie atq; ornat9 auro
in hoc me collocāt & pōent mulierē: deinde ſupra ma-
chinā lectū poſitū in mediū theatri ferūt magna cū ac-
clamatione populi plauſuq; man9 aduerſus me exten
dentis nobis menſa erat plurib9 præparata rebus quæ
in cæna deliciarum cā hoībus apponūtur: aſtabāt nobis
formoſi pueri pincernæ uinū nobis aureo poculo mi-
niſtrātes ibi cuſtos aſtans meus iubet me prādere uere
cundabar i theatro ſitus & ſimul extimeſcebā ne quis
urſus aut leo ad me dilaniandū pſiliret hic ego iter ali
os flores recentiū roſarum folia cōſpicatus ſtati e lecto p
ſilio arbitrabantur reliqui me ueluti ſaltaturum ad ludū
prebendū ſurrexiſſe: at ego iter hoīes ad flores uſq; de
lat9 roſas ſelectas paſcor: tū ſingulis rem admirātib9
iumenti ſpeciem depono oīq; prioris aſini ſublata for

ma ī luciū illū priſcū āte eos nudus redii hoc īſpato ue
luti mirādo mōſtro ſtupefact9 popul9 magno cohor
to murmure ī diuerſas ſentētias diſtrahebāt alii ut ma
gū inq; uarias formas mutari ſolitū ſtati igni cōburrē
dū alii paulo expectandū meq; prius audiendū cenſe-
bāt ac poſtea ſentētiā ferendā at ego ad prefectū urbis
q̄ aderat ī theatro currens dixi me a ſerua theſſalię uxo
ris q̄ maga erat unguento ꝑfuſū in aſinū fuiſſe cōuerſū
rogo me ī cuſtodiā detineat quoad certior fieret me lo
qui uera : dic inqt pręſes tuoꝝ parentū & cognatoꝝ ſi
quos habes & ciuitatis nomē : prēm eſſe mihi larcium
reſpōdi frēm unū eodē quo ego uocari noīe me hyſto-
riaꝝ aliaꝝq; reꝝ ſcriptorem frēm poetā atq; augurem
eſſe patriā urbē achaiæ paterā quæ ubi præſes audiuit
hoſpitis inqt filius es hoīs mihi amiciſſimi q me dōi ſo
litus eſt excipere & donis ꝓſequi ſcio nil te mentiri tali
parente natū deq; ſella deſcendens me āplexus exoſcu
latur ac deducit domū īteri meus aduenit fr̄ argentū af
ferens aliaq; multa cū pręſes aſtātib9 oīb9 me miſſū fe
ciſſet ad mare deſcendim9 præparata iā naui cōmeatu
q; īpoſito optimū factu ſū rat9 priuſq̄ abirē fœminā
cōuenire q̄ me aſinū adeo dilexerat multo.n.magis ui
rū me aſino pulchriorē fore ſibi caꝝ exiſtimaui illa ad
modū lęta me uidit rei miraculo delectata ac cęnarī cu
bareq; ſecū hortata eſt exiſtimabā illā quę aſinū dilexiſ
ſet multo maiorē ī hoīe uoluptatē ſūpturā cū cænaſſe
m9 unguento ungor coronaq; ex amātiſſimis roſis ut
q̄ mihi formā hoīs reſtituiſſet īpoſita capiti cū tempuſ
dormiendi iā nocte intēpeſta adeſſet ueſtes exuo aſtās

nudus uelūti rē gratā ſæie factur9 cū ꝑ aſino uiꝝ habe
ret at illa ut me nudū aſpexit & ſingula hoīem eſſe ī me
expuens abi hic ī malā rē ait abſcede oti9 alibi dormi-
turus cū peterē quod nā oberratū meū id diceret quo-
niā nō te ait ſed aſinū dilexi quo cū nō tecū cōcubui eq
dem arbitrabar te aſini ſolā ſpetiē depoſuiſſe iſigne il-
lud qđ dilexerā ſeruaſſe tu uero omiſiſti id qđ ſolū in
aſino pulchrū uidebatur atq utile ī ſimiā quendā con
uerſus ſtatiq uocatis dōeſticis mādat extra domū fo-
ras me nudū eiici ego ante domū nudus coronatus un
ctus in nudo ſolo iacui diluculo mare uerſus reſpiciēs
nudus fratri narraui nō abſq riſu īfortuniū meū uento
deīde flāte nauē aſcendentes paucis dieb9 ī pr̄iam ue-
nim9 ubi diis meæ ſalutis auctorib9 ſacra pſolui ac in
templo dona ſuſpendi nō q ex canis podice (ut uulgo
aiūt) ſed ex lōga aſini pegrīatiōe ac uix tandem ī pr̄iam
redierim ſalutem conſecutus.

Luciani Philiſophoꝝ Vitę Inter Locutoreſ. Venditor
Mercurius. Emptor. Philoſophus. Venditor

Iſpōe tu ſedilia & ſcāna: & appara locū
uenientibus. Tu autem ſiſte deinceps
& produc ī medium uitas iſtas. ſed pri
us exorna eas ut formoſa & decora fa-
cie uideātur ut q̄ plurimos adducant
& alliciant ad ſe: Tu uero Mercuri excanta & cōuoca
fortūa ꝑſpa ad mercatū emptores iā adeſſe uēdemus
.n. philoſophoꝝ uitas oīs generis ſectaꝝq uariaꝝ: at
ſi qs nequeat ſtatī argentū ſoluere: ī proximū annū ſ-

arciet dummodo cōſtituerit ſponſorem: Mer. plures cōuenerūt q̄ obrē nihil morādū eſt neq; ipſos detinere oportet. uendam9 itaq; Quē uis igitur ut ꝓducamus primum? Ven. Iſtum capillatū ionicū nā & honeſtus eſſe uenuſt9 q; uidetur Mer He9 tu pythagorice deſcē de & prebe te uiſendū his q ſūt collecti: Ven: Excāta iā Mer Optimā uitā uendo & uenuſtiſſimā quis emet? qs plus q̄ hō eſſe uult: quis ſcire toti9 mūdi harmoniā & reuiuiſcere iteꝝ. Em. Vultu qdem atq; ſpecie nō degenor. qd āt ſcit maxīe? Ven Arithmeticā: aſtronomiam: ꝓdigia: uatē ſūmū uides: Em licet ne pcōtari eum Ven pcontare i rē bonā: Em cuias tu es Phi Sami9 Em Vbi es erudit9: Phi In egypto apud eos q ibi ſūt ſapiē tes Em age ſi te emā quid me docebis Phi Docebo qdē nihil: ſed comonefaciā Em Quo nā mō comonefacies Phi Quū nitidū prius animū reddidero: & īſitā in eo ſordē eluero. Em ſed puto me iā nitidū eē factū: Quis modus eſt comonefaciendi? Phi Principio longū ſilentium: & mutitas. & quīq; totos annos loqui nihil Em Temp9 iā tibi eſt o uir optīe. Croeſi pueꝝ erudire: ego .n. loquax nō ſtatua eſſe uelī. Veꝝ tamen qd poſt illud ſilentiū atq; quinquenniū: Phi Muſicā & philoſophiā exercebis. Em Læta atq; lepida dicis ſi pri9 me citarēdū fieri: deinde eſſe ſapientē oportet. Phi Deinde etiā nūerar̄. Em Nūerar̄ ſcio etiā nūc: Phi quomō nūeras? Em Vnū: duo: tria: q̄ttor: Phi Vides q̄ tu putas q̄ttuor ea dē decē ſūt: & triāgulū ītegrū: & nr̄um iuſiurādū Nō maximū igitur iuſiurādū ſūt q̄ttuor? Em Nūq̄ diuiora neq; magis ſacra uerba audiui: Phi Poſt āt o hoſpes

cognoſces de terra & aere: & aqua & igne q̄s eis ſit ipe-
tus & qua exiſtāt forma. quū mouentur: Emp. formā
.n. habet ignis & aer uel aqua. Phi Vel maxīe mãifeſte
Nō.n. poſſūt ſine forma & ſine figura moueri Præte-
rea cognoſces deū nūeꝝ exiſtentē & itellectū & armōi
am Em Mirabilia dicis Phi imſup ad hæc q̄ dicta ſunt
& te ipſū unū putari & eūdē aliū aſpici & aliū exiſtere
intelliges Em Quid ais ali9 ſū te nō hic q nūc diſſero &
loquor ad te: Phi Nūc q̄dē hic es olī āt ī alio noīe īma
ginabere: ſpatio āt & proceſſu tēporis iteꝝ ī aliud q̄d
dā trāſibis Em Hoc ais īmortalem me futuꝝ mutatū
ī formas plures Sed hæc q̄dem ſatis ſūt: q̄ uero ad quo
tidianū cibū ptinent ī his q̄lis es: Phi Aminal q̄dē nul
lū epulor: cætera āt præter fabas Em Cui9 cā hēs fabaſ
faſtidio. Phi Minime uero: ſed ſacrę ſūt & mirāda eaꝝ
eſt natura prio .n. genitales ſūt & ſi uiridē fabā exuas
uidebis uirilib9 genitalib9 ſimilem eā germine ac pul
lulo: coctā uero ſi dimittaſ ad lunā noctib9 p menſis &
moderatis ſāguiem facies: & q̄d mai9 eſt athenienſib9
eſt lex fabis magiſtrat9 eligere Em Oīa bene locut9 es
& rebus ſacris digne. ſed exuarī nā & nudū te uidere ue
lim o Hercules aureū eſt ipſi femur. De9 nō hō etiā ui-
detur q̄re emā certe eū. quāti hūc uendis? Ven Decem
mīaꝝ Em Accipio Ven ſcribe emptoris nomē: & unđ
emptor ipſe ſit Ital9 q̄dem eſſe uī ex his q circa Croto-
nā & Tarentū & huiuſmōi greciā hītāt. Atqui nō un9
ſed pene trecenti eū emerūt ābducāt: Aliū pducamuſ
Mer. Vis ſqualentem illū pōticum Ven Admodum e
quidem Mer Heus tu q perā ſuſpenſus & hūeros atq̄
brachia detectus ueni & ī giꝝ circum cōſeſum: Vitam

uirilẽ uẽdo: Vitã optimã & generalẽ & liberã q̃s emet
Em o preco quo nã mõ dixiſti? Vendis liberꝝ hoiem?
Mer Eqdẽ Em Deĩde nõ uerẽris ne tibi litiget ſeruitutiſ
ꝑ te illatæ aut te ꝓuocet ad Ariopagũ? Mer Nullę ipſi
curæ ẽ uenditio. putat. n. ſe oio liberꝝ Em. Quid ãt qſ
piã iſto hoĩe utatur ſordẽti calamitoſeq̧ diſpoſito. ni
ſi forte hr̃e eũ foſſorẽ & lixã portatoremq̧ aqꝝ oporte
at. Mer Neq̧ id ſolũ ſed etiã ſi hoſtiariũ ianitorem ue
aſtituas multo fideliore canib9 uteris. deniq̧ cãis ipſi
eſt nomen. Em Cuias ãt ẽ? & quã ĩduſtriã diſciplinãq̧
ꝓfitetur? Mer Ipſũ ĩterroga Em Ita. n. facere meli9 eſt
timeo uultũ eius triſtem & ſeuerũ & obſtipũ ne me al
latret adeũtẽ: aut ꝑ iouẽ ne me ẽt mordeat Nõ ne uiđs
ut extulit lignũ: & diſtrĩxit ſupcilia: & trux & minax
bilioſuſq̧ reſpicit? Mer ne tĩeas mãſuet9. n. ẽ & ꝑ hũa-
nus. Em prĩcipio uir optĩe ex q̃ terra es? Phi ex quauis
terra Em Quonã mõ iſtud aiſ? Phi Mũdi ciuem uiđs
Em Quem ãt emularis Phi Herculem Em Cur igitur
etiã nõ pellem leõis ĩduis? Nã quãtũ ĩ ligno es appareſ
ſimilem illi: Phi Hoc mihi leonina pellis eſt fuſcũ ami
culũ: atq̧ ut ille quõdã militauit ſic ego etiã milito ad
uerſus uoluptates nõ iuſſus ſed uolũtarius expurgare
luſtrareq̧ uitã exoptans mihiq̧ ꝓpõenſ. Em E uge dio
genes cũ iſta optiõe tua atq̧ ꝓpoſito. ſed qđ te ſcir̃ ma
xĩe dicam9 aut quã tenes artẽ? Phi liberator ſũ hoĩum
& medicus uitioꝝ & q̃ ſũma eſt ueritatis & fiducię pro
pheta eſſe uelĩ Em Age o ꝓpheta ſi te emã q̃ me ĩſtitu-
es exercitatiõe: Phi Prĩcipio te accipiens & exuens deli
tiis & inopia penuriaq̧ cõcludens ĩduã amiculũ: poſt

ãt laborare & fatigari te cogã humi dormientẽ: biben-
temq; aquã: ĩpletũ & ſaturatũ cibis cuiuſmõi forte cõ-
tigerit: pecuniã uero ſi hẽs ferres ad mare & iniicies: ſi
obtemperare mihi uelis: nuptias uero negliges: & pue
ros: & pr̃iam: & oĩa tibi ꝓ delirametis ac ĩeptiis erunt
paternãq; domũ deſtitues ac repudiãs: aut ſepulchrũ
tumulũ ue habitabis: aut deſertã turrĩ aut doliũ aliqd̃
peraq; tibi lupinoꝝ ſit referta & põe ſcriptoꝝ codicem
atq; ita te habens beatiorẽ te eẽ dices magnis & claris re
gib9: ac ſi qs te flagellet aut torqat nihil hoꝝ triſte du
ces. Em Quo nã mõ iſtud ais me nõ dolere flagellatũ
nõ. n. teſtudis: aut locuſtę piſcis tergor̃ amict9 ſũ Phi
Euripidis illud imitaberis paꝝ ĩmutãſ Em Q d' illud
eſt? Phi Dolebit tibi mens ligua ſine dolore erit: q̃ ma
xĩe oportet adeſſe tibi ſũt hęc: ꝓcacẽ eſſe ↄuenit. & fero
cẽ & obiurgar̃ oĩb9: deĩcepſ & regib9 & priuatis ſic oẽſ
ſpectabũt te: & utilẽ exiſtĩabũt: barbaraq; tibi ſit uox
& ſonora loquella. ac plãe ſimilis cãi: uultuſq; ſit iten
t9 & huiuſmõi uultui decenſ ãbulatio oĩoq; efera ut be
ſtia & ſylueſtria oĩa ſint tua: pudorq; & eqtas & mode
ſtia: & modr̃atio abſit: ipſũq; erubeſcer̃ expoli a uultu
tuo & abrade penituſ: Ex oĩbus ãt locis ſequar̃ celeber
rima quæq; loca & maxĩe populoſa & in eis ipſis ſolus
atq; ĩſotiabilis eſſe uelĩſ. nõ amicũ: non hoſpitẽ: admit
tẽs: Dirues. n. & demolieris q̃ ſũt pricipatus. in cõſpe
ctu ãt oĩum quę ne priuati & ſeorſũ faceret quiſpiã: ea
fidens ipſe fac reiq; ueneree ellige ea quæ magis ridicu
la & iocularia ſunt: poſtremo ſi tibi uideatur poli-
pum crudum aut ſepiã epulatus emorere. hãc tibi bea

titudinē ꝯciliam⁹ Em: A bi dira.n.& poluta nō hūana dicis Phi Sed facilima he⁹ tu ſūt hęc: & leuiſſima percē ſere ac ꝑcurrere nō.n. tibi op⁹erit eruditiōe & rōnum & deliramatoꝝ: ſed breuiſ eſt hæc tibi uia ad gloriā. nā & idiota ſi ſis: aut coriari⁹ aut tergoꝝ molitor. aut ſalſa mentoꝝ uenditor: Aut faber tignari⁹: aut nūulari⁹ & colybiſta nihil & ꝓhibebit ad mirādū eē ſi mō īpuden tia & audacia adſit: & obiurgaī bene didiceriſ. Em Ad hæc q̄dē tui nō īdigeo nauta aut hortulāus ſiue ſitor in tp̄e fortaſſe fueris: pręſertī ſi abſoluer̄ te iſte uelit ad ſū mum duoꝝ obuloꝝ Ven Accipe & habe &.n. libēter iſto hoīe carebim⁹ q̄ ita inq̄etat: & uociferatur & oīb⁹ oīo īiuriatur: & maledicit: uoca ālīū cyreneū ¡ſtū q̄ ī ue ſte purpur̄a & corōat⁹ ē Age dū attēdāt oēs: ꝑcioſa res hęc & diuitib⁹ hoīb⁹ īdigens. Vita hæc iocūda & ſua uis uita ꝑbeatiſſima. q̄s delicias deſiderat? q̄s emit ma xīe lautū & delicatū? Em Veni tu & elloq̄re quaꝝ reꝝ gnarus es? emā.n. te ſi ſis utilis atq̄ cōmod⁹. Ven Ne uexa eū o uir optime neq̄ ꝑcontare: ebrius.n. eſt itaq̄ tibi nunq̄ reſpōderet quū ita lubrica lingua ꝑlapſetur Em Et q̄s prudens aut recte ſapiens ita corruptū & in cōtinens mācipiū emerit? at quātū etiā ſpirat unguen toꝝ. ut titubans & greſſibus trāſuerſis āmbulat: ſed tu ſalti Mercuri dic quot bona ipſi adſūt: & q̄ ſūt ea quæ ſectatur. Mer ſūma quidem uidetur ī hoc hoīe q̄ & cō uiuere dexter: & cōpotar̄ idoneus: & comeſſari cū tibi cina aptus eſt: amāti ꝓdigoq̄ domino. Alia etiā uiden tur eſſe ī eodem: nā & placentaꝝ bellarioꝝq̄ gnar⁹ & cocus pitiſſimus & ſophiſta tot⁹ uoluptatis & libidis eſt fuit enim ipſe athenis eruditus ſeruiuit per ſiciliam

tyrãnis: uehementer q̃ eis & mirifice ꝓbabatur: caput ãt huius ſecte eſt oẽs cõtemnere: oĩb⁹ uti: undiq; colligere uoluptatẽ. Em Tẽpus iã tibi eſt aliũ pſpicere emptorẽ ex his diuitib⁹ ac pecunioſis nõ ego ſũ acõmod⁹ uitã hilarem emere. Ven Inuenalis uidetur o iuppiter hic nobis mãere: Remoueto hũc: aliũ ꝓducito præcipue duos iſtos alteꝝ ridentẽ: ex Abdero alteꝝ flentẽ ex Epheſo ſimul. n. eos ueuderẽ uolũtas ẽ Deſcendite ĩ mediũ. Duas optĩas uita ſuẽdo: atq; oĩum ſapiẽtiſſĩa ſ uitas? Em o iuppiter q̃ eſt iſta cõtrarietas alter. n. ridere nõ ĩtermittit: alter uidetur quẽpiã lugerẽ: ꝑpetuo. n. lacrymat: qd iſta? Heus qd rides? Phi Interrogas Nẽpe q̃a mihi ridicula uidentur & uña oĩa: & ipſi uos Em Quo nã mõ iſtud ais? nõ oẽs derides reſq; oẽs nr̃as putas ꝓ nihilo? Phi Sic habe: ſtudioſũ. n. ĩ eis nihil. ĩania oĩa: & atomoꝝ mot⁹ atq; ĩfinitio Em Nõ ita certe ẽ ſed tu ĩanis q̃ ueriſſĩe: & demens: atq; rudis: o ĩiuriã ridere nõ deſiſtes? Tu uero qd fles o uir optĩe. eſſe multo melius puto alloqui te. Phi Reor. n. o hoſpes hũanas res lamentabiles et lachrymoſas. nihilq; eaꝝ eſſe qđ nõ ſit corruptibile q̃re miſereor ea & q̃ror: atq; ea q̃ nũc ſunt pręſentia nũ puto magna? q̃ uero poſteriore tp̃e erunt oĩo triſtia Dico ãt exuſtiões & toti⁹ mũdi calamitatem hæc lamentor: & q̃ ſtabile nihil? ſed tanq̃ ĩ poculũ confuſa oĩa cõuolutantur? et eſt hoc iocũditas ĩiocũditas noticia inoticia. magnũ puum: ſurſũ deorſũ: circumeuntia: & alternãtia Emp. qd. n. eſt æuum. Phi. puer ludibundus: ludens alea & ĩdiferenſ. Em qd ſũt hoĩeſ Phi dii mortaleſ. Em quid aũt dii? Phi hoĩes immorta

leſ Em obſcura he9 tu & cognituſ difficilia. ſcrupuloſq; & uerboꝝ iuolucra ꝯpõiſ plãe. n. ſicut obliqu9 Apollo nihil declaras ac planũ facis Phi Nullę. n. mihi curę e- ſtis Em ergo nec emet te qſq̃ rc̃te ſapiẽs Phi Ego ãt oẽs ex ordíe atq; ex ętate ululare iubeo ſimul eos q emũt & q nihil emũt Em Hoc malũ nõ lõge ab iſania ẽ neutrũ ego hoꝝ emã Ven Inuẽales manẽt ii. Excãta aliũ Mer Vis athenienſẽ illũ. lepidũ & facũdũ? Ven Admodũ e qdẽ Mer Heodũ ueni tu. uitã bonã uẽdim9. qs emit uitã ſacratiſſimã? Em Dic mihi tu qd ſcis maxime Phi Amator pueroꝝ ſũ: & ſapiẽs ſũ i re uenerea Em Quo igitur mõ ego te emero pedagogi ego egebã quũ mihi formoſ9 puer ſit Phi Quis ãt me ipſo aptior exiſtet cõ mãere & una eẽ cũ formoſo? &. n. nõ corpoꝝ amator ſũ. aíam opíor formoſã. Dẽiq; ẽt ſi ſ b eãdẽ ueſtẽ mihi adiaciãt: audies eos a me nihil graue eẽ paſſos. Em ícre dibilia dicis amatorẽ pueroꝝ nõ ultra aíam qcq̃ q̃rere & i ea ſolũ eẽ curioſũ? pręſerti i eadẽ ueſte decubãtẽ cũ facultate atq; licẽtia. Phi Atq iuro tibi canẽ et platanũ hæc ita ſe hr̃e Em p. o Hercules abſurditatẽ & icõueni- entiã deoꝝ. Phi Quid tu dicis? nõ tibi uidetur cãis eẽ de9 Nõ uides Anubi i egypto q̃nt9: & i celo ſiriũ & a- pud iferos Cerbeꝝ? Em Recte dicis. ego ãt deerabam ſed qs tibi ẽ uiuendi mod9? Phi Cĩtatẽ mihi q̃ndã efin xi et eã hĩto: utorq; r̃publica noua. & leges puto meas Em. Audire uolebã unũ id ex ur̃is opinionib9. Phi au di iã id qđ ẽ maximũ. qd de mulierib9 mihi uidetur: Nullã mulierẽ cuiuſq̃ ẽt uni9 pticipẽq; nuptiaꝝ eẽ unũ quẽq; q uelit Em Hoc ais ſublatas eẽ đ adulterio leges Phi Pet Iouẽ & ſimpliciter oẽm ſup his pſimoniã Em

Phi per iouem & ſimpliciter oēm ſuper his parſimoniā Quid āt de pueris tibi uidētur pulchritudinē decorēq; hītib9? Phi Et ii erūt optīatib9 p̄miū ſauiari præclaR̨ quippiā iuuenileq; opatis Em o donationē & magnificentiā ſapientiæ quod āt tibi caput eſt? Phi Ideæ & exempla reR̨ oīum q̄ ſūt quęcūq;.n. uides terrā & q̄ ſup terrā coelū & mar̄ hoR̨ oīum imagīes obſcurę exiſtūt extra res omnes Em Vbi āt exiſtunt? Phi Nuſq̄. ſi enī uſq̄ eſſent non eſſent: Em Non uideo iſta quæ dicis exempla. Phi Merito cæcus enim es ipſius animę oculos: ego autem reR̨ omnium uideo imagines & te quoq; uideo obſcuR̨ & manifeſtu&: & me qnoq; aliū uideo & oīo duplicia omnia Em Ergo emendus es quū ſis ſapienſ: & acuta acie perſpicax. Age ut uideā quid me petes aut quid exiges ex hoc homīe tu. Ven Dato talenta duo Em Emi quanti ais. argentum tamen ſoluam in poſterum Ven Quod tibi nomen eſt Em Dion ſyracuſſanus Ven Sume: & adhuc in rem bonam. Ven Te Epicurum iam uoco quis emit hūc? eſt enim ridentis illius diſcipul9 & ebriantis: illoR̨ quos paulo ante uenditabam9? Vnū āt hic plus q̄ illi ſciuit q religioſior & magis pius eſt ad cætera: idem iocundus: luxuriandiq; amicus Em Quod eſt precium Ven Duæ minę Em ſume: Illū āt quempiā: ut ſciā quibus cibis lętetur. Ven Dulcib9 & melitis: & maxīe ſiccis ficub9 ueſcitur Em nihil hoc difficile. ememus.n. ipſi palathas maſſaſq; caricaR̨. Ven Voca aliū triſtē illū q eſt prope & longe ac late detonſū: Tōſurā.n.reqrit ad uſq; cutē Mer Recte dicis uī.n. ī ſtolari hoīem magna multitudo ex his q ad nūdias & foR̨ diuertūt Ven Ipſā uirtutē uendo atq; oīum pfectiſſimā uitā. quis ſcire oīa ſolus

uult? Em Quonã mõ iſtud ais? Ven Nempe. qa ſol9 hic ſapiẽs: ſolus pulcher: ſol9 iuſt9 & uirilis & diues & rex & orator: & legũ lator: & alia quotquot ſũt Em Ergo & cocus ſolus & ꝑ iouẽ etiã coriarius aut tigniariuſ & alia huiuſmõi. Ven Ita uidetur ueni o uir bone & dic ad emptorẽ qs es & illud ĩ primis an feras moleſte quũ uenderis & es ſeru9 Phi Haud quaq̃. hęc. n. nõ ſũt ĩ nobis quæ ãt in nobis nõ ſunt: ea indiferentia eſſe contingit Em Non ĩtelligo quid dicas Phi quid ais. Non ĩtelligis ꝙ quæ huiuſmodi ſint eoꝝ alia ſunt producta & promota? e contrario autem alia ſunt improducta & imprompta Em Nec nnnc quidẽ ĩtelligo. Phi Merito non. n. es conſuetus noſtris nominibus neq; depræhẽſiuam imaginationem habes. A t uero ſtudioſus ille q̃ rationalem perſpicientiam didicit non modo hæc ſcit ſed etiã quid ſignificat accidens & ad accidens. & quemadmodum & quantum inter ſe eadem diferunt Em Te per ſapientiam obſecro ne inuideas hoc ipſum dicere qd eſt accidens: & ad accidens: &. n. haud ſcio quo nã mõ obſtupui iſtoꝝ modulo cũcinitate ꝙ ꝑculſus Phi Nulla eſt iuidia quũ. n. qſpiã ſi ſit claudus illo ipſo pede claudo lapidẽ oſſendat & ex ĩprouiſo uulnus capiat habebat hic claudicationẽ ideſt accidens: Idẽ q nũc aſſũpſit uuln9. i. ad accidens Em o ĩgeniũ & ſolertiã. qd ãt aliud te maxĩe ſcire dicis: Phi Nempe ſermonũ ꝑplexiones qbus ſuplãto eos q me alloquũtur: & obſtruo eis oſ: & ſilerẽ eos cogo. Frenũ (ut aiũt) ĩ labꝛ eiſ opponens nomen ãt hui9 ſcientiæ ẽ mẽorabilis ſyllogiſm9 Em o hercules uiolentũ quiddã itaq; ĩ expugnabile di-

cis: Phi Cõſidra igitur. ẽ tibi puell9? Em: Quid tũ Phi Hunc ſi forte crocodilus rapiat iueniens ipſũ errãtem apud fluuiũ: deĩde ſe tibi reſtitituꝝ polliceatur ſi ueꝝ dicaſ: qd tibi uidetur de reſtitutiõe ĩfantiſ? qd dices eũ ſentire: Em Rem ĩterrogas reſpõſu difficilẽ. hæſito. n. & ĩcertus ſũ uerã ex duab9 ſententiis quũ dixero reci/ piã. ſed tu p ioue obſecro reſpõſiõe uſus. repara: recu/ paq; mihi Filiollũ: ne forte ãte uertat ille & deuoꝛt. Phi Cõfide nã & alia te docebo admirabilia hiſ. Em q̃ iſta? Phi Eũ qui metit: & q ĩ oĩbus dominatur: & Helectrã & eũ qui optus ẽ: Em. Quẽ iſtũ opertũ: aut quã He lectrã dicis? Phi Helectrã qdem illã Agamenõis. quæ ſimul ſcit neſcitq; eãdem rẽ: aſtãte. n. ipſi Oreſte fratre ſuo adhuc ignoto. ſcit certe Oreſtẽ q frater ſu9 ẽ. hũc ãt Oreſtem eẽ neſcit. illũ ãt rurſus q optus eſt & mira bilem admodũ rõnẽ audies. rſpõde. n. mihi prẽm tuũ ſciſ? Em Vtiq;: Phi quid igr ſi tibi quẽpiã aſiſtã uelatũ & ĩterrogẽ an hũc ſciaſ qd dices? Em. ſ. me neſcire. Phi Atq; hic ipſe erat pr tuus. Itaq; ſi hũc neſcis: pſpicuũ ẽ te prẽm tuũ neſcire: Em Nõ ita eſt. nã detegens eũ co/ gnoſcã: id qđ eſt ueꝝ. Veꝝ tamen qd eſt tibi finis ſapi entiæ? aut qd ages quũ ad uirtutis ſummũ deueneriſ? Phi Ad ea nũc ueniã & circa ea ero q̃ ſũt pria ſecũdũ na turã. Dico ãt diuitias: ſanitatem: & q̃ ſũt huiuſmodi. Prius ãt eſt neccẽ multa ãte laborare & tenuiter libris ſcriptis uiſũ appõere & ĩterpretatiões explanationeſq; cõglomerare atq; ſolęciſmoꝝ abſurdoꝝq; uerboꝝ im pleri & ſaturari: ac quod eſt caput nullũ fas eſt fieri ſa/ pientem, niſi ter deĩceps ueratꝝ bibat. Em ſtrenua ſũt

hęc tua & acriter uirilia. ueꝶ eſſe fœneratorem uſuraꝶ
q; corroſorẽ. hęc. n. tibi adeſſe uideo: Quid dicam⁹ ea
ne eſſe uiri q̄ ueratꝶ iã biberit & ad uirtutẽ ſit ꝑfectus
Phi Vtiq; mutuari. n. & fœnerari ſolũ deceat ſapientẽ
Nã quũ ꝓpriũ ſapientis ſit ſyllogiſmis uti mutuarĩ ãt
& cõputare fœnora ꝓximũ uideatur eẽ ſyllogiſmoꝶ
ꝑfecto queãdmodũ illud ẽ ſoli⁹ ſtudioſi uiri: ſic ẽt al
teꝶ hoc. ut nõ modo ſimplicia queãdmodũ cæteri ſed
ẽt fœnora cape: An ignoras fœnoꝶ alia eẽ pria q̃dã ali
a ſecũda tã q̃ ꝓlẽ & ſobolẽ. Vides ne igr̃ & ſyllogiſmũ
q̃ lia dicat & rõcinetur. uidelicet ſi primã uſurã capiet
capiet & ſecundã? Em Ergo & mercedes dicam⁹ q̃s ꝓ
tua iſipientia capis a iuuẽib⁹. claꝶq; ẽ ꝙ ſol⁹ ſtudioſ⁹
mercedẽ ꝓ uirtute ſua capiet. Phi Diſcis. nõ. n. mei cã
capio: ſed ei⁹ q̄ dat. Nã qr alter ẽ diſſolut⁹: alter cõprę
hẽſiu⁹ ẽ. me ipſũ ſtudeo cõpręhẽſiuũ eẽ: Te ãt q eſ ſol⁹
diues cupio eẽ diſſolutũ. Em Cauilaris he⁹ tu: te uerƀ
ipſis mõdes. Phi Sed uide ne te diſſagittẽ illo ĩdẽoſtra
bili ſyllogiſmo. Em Sed mihi graue a ſagitta tua erit.
Phi Hęſitatio cũctatio & ſilẽtiũ: & diſtorq̄ri animũ &
cogitationẽ: ac qđ ẽ maximũ (ſi ueli) celerrime te mõ
ſtrabo lapidẽ. Em Quo nã mõ lapidẽ? nõ. n. Perſeus
o uir optĩe mihi uideris. Phi Hoc mõ lapis corp⁹ eſt.
Em Vtiq;. Phi Tu animal uideris igitur: lapis certe es
quũ ſis corp⁹. Em neq̃q̃ ſed reſolue me ꝑ iouẽ obſecro
ac deĩtegro facito me hoĩem. Phi Haud difficile ẽ hoc
ſis igitur rurſus hõ Dic mihi oẽ aĩal corp⁹ ẽ? Em Vtiq;
Phi Quid ãt lapis aĩal eſt? Em Nõ. Phi Tu ãt corpus
es? Em Vtiq;. Phi Corp⁹ exiſtẽs aĩal eſ? Em Vtiq;. Phi

Nõ igitur lapis es quũ ſis aial? Em Euax. recte feciſti: nã mihi crura iã ſicut Niobes dirrigebãt: & fixa atq; ge lida erãt: ſed emã te: Quãtũ ꝓ iſto ſoluã? Ven minas duodecĩ. Em Sume. Ven ſol9 ãt eũ emiſti. Em Non ꝑ iouẽ. ſed hi oẽs quos aſpicis multi illi qdẽ & hũeris fir mis: ac tollerantes: & metenti rõne digni. Ven. Ne re morare. Voca aliũ. Mer Te ꝑipateticũ dico. te hõeſtũ ac diuitẽ. age dũ. emito te prudentiſſimũ & oĩa aĩo ſci entẽ. Em Qualis ãt eſt? Ven Moderat9: modeſt9: ap t9 uitæ: ac (qđ eſt maximũ) duplex. Em Quo nã mõ iſtud ais? Ven Ali9 exteri9 app̄ et & ali9 eſſe ĩteri9 uide tur. Itaq; ſi eũ emeris memẽto partĩ ĩternũ partĩ exter nũ hoĩem uocare. Em Quid ãt maxĩe ſcis? aut qd ſen tis maxĩe? Phi Tria eſſe q̃ bona ſũt. eaq; cõſiſtere ĩ aĩo ĩ corpe: ĩ reb9 externiſ. Em hũana ſapis: q̃nti ãt eſt: Ven Viginti minaꝝ. Em Nimiũ dicis Ven Nõ ita eſt o bea te ru&.n. hr̄e ipſe argentũ aliqđ uidetur Itaq; emeř eũ nõ facile præuenias: præterea cognoſces ex eo quantũ culex uiuit tẽp9 & ĩ quãtã altitudinẽ mare a ſole lucem excipit & illuſtratur. & q̃lis ẽ aĩa oſtreoꝝ. Em o hercu les q̃ta iſta ſublimitas diligẽtiaq; ueritatiſ. Phi Quid ſi audias multa alia acutiora & ꝑſpicatiora his? De ſe mĩe & generatiõe & ĩ uuluis fictiõe embrionũ. atq; ut hõ ẽ riſibilis. Aſin9 uõ neq; riſibilis ẽ neq; fabricat neq; edificat: neq; nauigat. Em ỽẽuſta admodũ diciſ & uti lia documenta. Itaq; emo eũ uigĩti. Ven ſit. Quiſ nob reſſidu9 relinqtur? Nẽpe hic meditabũd9 Audi tu o Pyrria citatĩq; decãtare: Iã.n. plures recedũt: & reflu unt. & ĩ paucis uenditio erit. tũ qs & hũc ipſum emit?

Em Ego. ſed ĩ priis dic mihi tu qd ſcis? Phi Nihil: Em Quo nã iſtud mõ dixiſti? Phi Nempe qa nihil penit9 eẽ mihi uidetur. nec ꝙ tu hõ qdam exiſtis: Em Multo magiſ hoc ignoro. Phi o ĩopiã difficultatẽq; ſciẽdi: Em ſed qd trutina & examina iſta uolũt: Phi libro atq; põdero ĩ eis ipſis rõnes & dirrigo: ad æquũ atq; par: Quũ ãt diligẽter pares & æq libras uidero. tũ demũ tũ ignoro qd eſt ueri9. Em Reꝝ ãt aliaꝝ qd nã agas apte atq; ordine. Phi Oĩa prꝫterq̃ fugitiuũ perſequi. Em Quid hoc tibi ĩpoſſibile? Phi Nẽpe o uir bone qa nõ depræhendo neq; conſequor. Em Merito. tardus. n. eſſe & ſegnis & ignarus uideris. ſed quis tibi ſcientiæ finis eſt Phi Inſcitia & ruditas & ĩdiſciplinatio & neq; audire neq; uidere. Em ergo & ſurdũ ſimul & cœcũ te eẽ dicis & ſine iudicio. ĩſup & ſine ſenſu. & oĩo a uerme & lũbrice nihilo diferentẽ. emendus es ꝓpterea. q̃nti hũc dignũ dicis? Venditor Minæ uni9 atticꝫ: Em Cape Quid ais heus tu emi te. Phi Incertũ eſt. Em Nequaq̃. eteni & argẽtũ ſolui. Phi Inhibeo ſup hoc & delibero. Em Immo uero ſequere me quẽadmodũ oportet ſeruũ meũ. Phi Quis ſcit an uera iſta dicaſ. Em Nẽpe preco & mina & prꝫſẽtes hoĩeſ: Phi Ad ſũt. n. nobiſ q? Em ſed te ego iã coniiciens ĩ piſtrinũ pſuadebo te eſſe dominũ ſecũdũ peiorem rõnem Inhibe ſup hoc. Phi nõ p iouem. ſed iã enunciaui tuliq; ſententiã. Ven Tu qdem deſine cõtendere & ſequere emptorem qui te emit: Vos ĩ Craſtinũ reiicio: ut. n. ſũt idiotꝫ & opifices tabernarii. & inſtitores & nundinatores & qui ĩ uenditionibns & emptiõibus in mercaturis ĩ cauponis comemorãtur huiuſmõi

uitas ſumus uendituri.

Luciani Tyrannus Interlocutores Charon Mercuri9: Radamãtus. Megapenthes. Ciniſcuſ Micillus. Mortuus. Lucerna. Lectus. Charon.

Iſſa iſtæc faciamus o Cloto cimba uero hæc iãpridem nobis diſpoſita eſt & ut deduci poſſit bene pręparata ſiquidem & ſentina exhauſta & malus erect9: ac uela explicata ſũt & remorꝝ ſinguli loco poſiti: Nihil ĩpedit quãtũ ĩ me eſt quin ſublatis anchoris nauigẽus. Mercurius tũ diu nos hic remoratur: qũ eũ præſto eſſe iã oportet: Nauigiũ pręterea (ut uides) hoc uectoribus uacuũ eſt: quũ licuiſſet nobis ꝑ hũc diem tertio nauigaſſe. & iã ꝓpe adueſpaſcit Noſ uero adhuc neq; obolũ lucri fecim9: Tũ haud ignoro Plutonẽ inſimulaturꝝ me negligentiæ & tarditatis: quũ apud aliũ ſit huiuſcę moræ cã: Bon9 uero & ſtrenu9 ille mortuorꝝ ductor quãtũ ali9 qſq̃ obliuiõis aquã ebibit apđ ſuꝑos. & ita ut ſui ad nos redit9 plãe fact9 ſit ĩmemor Verꝝ aut coluctatur cũ e phębis aut Citharam pulſat: aut orõnes nõ nullas ſuo more tranſigit ac ꝑorat dicacitatem & ieptias ſuas palã facturus. aut forte alicubi clã pręteriens ſuratur: eſt. n. & hęc una ex ei9 artib9 ĩduſtria. Deĩde ipſe apđ nos iactabũd9 gloriatur & ĩſoleſcit. tã & ſi nr̃ ex ꝑte dimidia ſit Clo Quid noſti o Charon uerꝝ illi aliqd ſpem pręter acciderit negotiũ. Iouis grã q ĩ rebus ſuꝑiorib9 multũ eius oꝑa utitur. eſt nãq; & ille dominus. Cha Nõ tamen adeo o Cloto ut in cõmunem poſſeſſionem ultra modũ ĩperiũ habeat. Nã

Aſphodelus

& noſ Mercuriũ ipſũ quũ hic ad ſupos migrãdũ eſt demorati nunq̃ ſumus: Noui tamen ipſe huius rei cãm. Apud nos nãq; Aſphodelus herba dũtaxat libationes et iferię. Reliqua uero tenebræ: Caligo: & obſcuritas: i cœlo ãt clara ſũt oĩa. Ibiq; ãbroſia pluria & nectar abũde. Qua pp ſuauis illi uidetur morari apud ſupos. A nobis ãt quũ abeundũ eſt, ſtatĩ ſubuolat: ac ſi ex carcerẽ quoq̃ defugiat. poſtq̃ ãt deſcendendi ad nos tẽpus imminet, tarde & ſenſim ac lento gradu uix aliqñ demigrat. Clo. Ne ãplĩ idignare o Charon: ppe nãq; ut uides ille adeſt q̃ multoſq; ad nos ductat, quĩ imo tanq̃ gregẽ hoſce una cõpellit baculo. Quid uero illud? Agit. n. & quẽdã uinctũ ĩter reliquos: quẽdã uõ ridentẽ: Aliũ ſuſpenſã perã & lignũ ĩ mãu habentẽ, reſpicientẽ truce & ĩ ſectãtem alios: Nõne & Mercuriũ ipſũ cõſpicaris deſudãntem? puluerẽ pedes cõſperſũ & hãelãtem? maxĩe eſt. n. & illi os ãxiũ: Quid hęc o Mercuri? q̃ iſthæc feſtĩatio? Nam & turbato cuiq̃ nobis uideris aſſimiliſ. Mer quid aliud o Cloto niſi q; hũc ſceleſtũ refugientẽ ĩſectatuſ uix hodie ad uos diuerti. Clo. Quiſ iſte aut cuius rei grã fugã cępat? Mer Id qdẽ clarꝫ. uiuere. n. malebat: eſt. n. ĩpator qdã tyrãnus. utq; ex eius poteſt eiulatu & queſtu cognoſci: magna q̃dã uidetur eſſe felicitate uel ipſo affirmãte priuatꝰ. Clo Deinde demẽs refugiebat quaſi rurſũ poſſet reuiuiſcere deficiente ſibi fili glomere: Mer Refugiebat inquis quĩ imo niſi magnanimus iſte qui baculũ geſtat me iuuiſſet. Ita ut eũ cõprẹhendentes uĩxerimꝰ abiiſſet. nos ꝓrſus euadenſ Nã ex eo quo nobis per Atropũ tempore demãdatus

Tyranni nec multi

eſt toto itinere reluctãdus & pedibus utriſq; in terrã fi
xis renitebatur: ita ut nõ facile deduci poſſet Nõ nunq̃
uero orabat & precabatur ſe ad breue miſſũ facerem9
Inſup multa ſe datu℞ pollicebatur: ipſe uero (ut erat
decens) quũ uiderẽ q̃ fieri nõ poſſent poſtulãtẽ haud
pmittebã. Poſtq̃ uero ad fauces ipſas uentũ eſt apud
Eacũ recenſentem eo q nũe℞ ipſũ ad ſymbolũ & tabel
lã tibi p ſororem tuã deſtinatũ cõferente clã neſcio quo
pacto deteſtãdus fugã ille cæpat. deerat itaq; ad nũe℞
unus. Tũ Eacus ĩ me ſupcilia diſtrigens. Nẹ ſemp iqt
o Mercuri utere hac tua prædãdi arte ſatis habent tui
ĩ cælo ludi: Quæ uero ad rẽ functo℞ uita ſpectãt dili
genti9 exq̃rũtur. ita ut latere nõ poſſint Vltra mille q̃t
tuor habet ſymbolũ hoc & tabella ĩpreſſos & ĩſcriptoſ
Tu uõ uno min9 detuliſti niſi forte dixeris haud æque
tibi eo℞ adnũeraſſe Atropũ: Tũ ipſe ad uerba erube
ſcenſ quũ iſq ſecũdũ iter obluctabatur mox memorię
occuriſſet circũſpectãſ dũ eũ nuſq̃ uideo fugã cœpiſſe
cognoui: ſtati igitur ſũ eũ inſecutuſ quantũ mihi ĩerat
celeritatiſ ea qua itur ad lucem optimo uiro hoc ſubſe
quente me. Ita ut utriq; ceu ſtimulus concitati curſu
contendentes illum in Tenaro ipſo deprehendimus a
deo ex fuga preceſſerat. Clo Nos uero o Charon Mer
curiũ negligentiæ arguebam9. Mer Ve℞ quid hic mo
ramur? quaſi iã nõ ſatis diu ſit ĩmoratũ. Clo Recte in
quiſ ĩgrediãtur. ipſa uero libellũ capienſ ac ſella de mo
re inſidens. aduenientes ſingulos perlegam: Quis, un
de quo mortis genere & fato defunctus: Tu uero o
Mercuri hoſce excipiẽs diſpone & ordia & primũ hos

recens natos iſerto: Mer Quid .n. mihi poſſũt reſpõde re Heus tu o portitor ii nũero trecenti ſũt cũ expoſitiſ Cha o Venationẽ optimã acerbos & imãturos ddducis mortuos. Mer Libet o Cloto il lugubres & ĩdeflectoſ poſt hos ꝓducã: Clo ſeniorẽs dicis: fac ut libet. qd .n. me oportet hr̃e negotiũ ſi ueli ea q ãte Euchdis tẽpora geſta ſũt iueſtigare. Mer Vos q ſexagenarios excedıtiſ annos adeſte. Quid illud eſt? nõ iſti me audiũt prę annis obtuſi aures? necce forte mihi erit uel iſtos ſublatos alios afferre. ecce & ii duo de q̃dringentis pręmaturi oẽs & tẽpeſtiue ellecti & me ioue paſſę uuæ ſũt. Clo poſt hos q trucidati ſũt ꝓducito o Mercuri. & prioreſ dicite quo pacto huc enecti aduẽiſtis. quiimo uos oẽs ĩ his ſcriptis ĩtuebor Heri ĩ Medea quattuor & octogita oportuit bellãtes cadere: & cũ his una Oxiarti filiũ Gouarem. Mer Adſũt ꝑcontare. Clo præterea ubi nã met illi quos philoſophus Theogenes & cũ eo alii ſeptem ꝑ cãm ſcorti megarẽſis iugularũt. Mer Ecce aſtãt Clo q uero ab adultero & uxore ĩterrẽptus eſt? Mer ecce tibi ꝓximus. Clo Producito & iure ſũt cæſi: illos dico q capite dãnati uel qui ſude trãſfoſi: qui uero a prædonibus occiſi qnq; & decem ubi ſũt o Mercuri? Mer Qui gladio cæſi ſũt adſũt omnes ut uides. uis & mulieres ꝓducã? Clo Etiã q naufragio ꝑiere una .n. mortui ſunt: & fato ſimili ac pari. Mer Vis & qui febre? Clo Et hos ſimul. ac cũ eis Agathoclem medicũ: Verũ ubi nã & philoſophus Cyniſcus cui quũ eſſet Hecateſ cænã & expiationũ oua epulaturus pręterea q; ſepiã: moriẽdũ fuit. Cyniſcus Iã pridem tibi aſto he⁹ tu optia Clo

to quo nã meo faciore uel ĩprobitate pmiſiſti me tã diu apud ſupos quaſi ut arbitror totũ ĩ me fuſũ explicaſti Qui etiã quũ temptaſſem ſæpius filiũ ĩtercideř neſcio quo pacto diſrũpi nõ poterat. Clo Eqdem te hũanoꝝ facinoꝝ reliqrã cõtemplatorem & medicũ: ĩgredere tamen fortũa bona. Cy Per Iouem niſi prius uictũ hũc ĩtroduxero haud quaq̃ ĩgrediar: uereor.n.ne te precando & rogitãdo ſeducat. Cloto Age dũ uideã quis nã is eſt. Cy Megapenthes lachydi tyrãnus. Clo ĩgredere tu: Me Nequaq̃ o hera mi Cloto. qui ĩmo permitte me parumper redire ad lucem. deinde uero ad te ueniã uocante nemine. Clo Quid illud eſt cuius grã abire hĩc cupias? Me Domus primũ mihi eſſet tuo pmiſſu abſoluenda q̃ p me ſemipfecta relicta eſt. Clo Deliras ĩgredere iã inq̃. Me nũ mulcũ expoſcto temporis o diua mi cloto: unũ ſaltem & hic diem ſinito me manere apud ſupos qnouſq; uxori palã faciã quo ĩ loco theſaurũ magnũ habuerĩ defoſſum. Clo Eſſet id tibi uolupe haud ĩpetrabis. Me Fiet itaq; tãti auri iactura? Clo minie fidẽs eſto. Megacles nempe tuus nepoſ capiet. Me o ĩiuriã ille ne mihi ĩfenſus & hoſtis quem ipſe ãtehac præ incuria ac negligentia nõ ĩteremerĩ? Clo Ipſe idem & tibi erit ad quadrageſimũ annũ ſupſtes uel paulo pluſculũ Item & cõcubinas ueſtem & auꝝ omne tuũ habebit: Me Haud recte mecũ agis o Cloto mea oĩa mihi ĩfeſtiſſimis ĩpartiens. Clo Tu uero o preſtãtis aĩ uir nõ ne Chydimachũ cuius fuerãt hęc oĩa ſubſtuliſti e uita. Inſup ſpirãti adhuc illi liberos adiugulaſti? Me nunc uero mei erãt iuriſdictionis erant effecta. Clo er-

go eaꝝ poſſeſſiõis tempus & tibi deceſſit. Me Veꝝ au
di obſecro o Cloto q̃ uelĩ tibi ſeorſũ audiente nemĩe di
cere. uos uero ſecedite paululũ: ſi me miſſũ feceris abi-
req; permiſeris polliceor me tibi hodie datuꝝ talenta
mille auri ſignati. Clo etiã nunc auꝝ o ridicule menti
habes? Me Crateres binos ſi libet addã utroſq; talenta
centũ auri puri appendentes quos enecto Cleochrito
ſurripui. Clo Trahite hũc: uidetur. n. nõ libẽs ad nos
iturus. Me Vos teſtor eq̃dem ĩperfectus mihi relinq-
tur occeptus murus & naualia q̃ ꝓcul dubio ꝑfeciſſem
ſi ad q̃ntũ ſuꝑ uixiſſem diẽ. Clo Hæc haud tibi ſint cu
ræ: aliud molietur & cõſtruet. Me illud tamen iure ex-
poſco. Clo Quale illđ eſt. Me Eo uſq; reuiuiſcer̃ quo
ad ſubactis ꝑſis & lydis tributa imponã mihiq; monu
mentũ excitem ac ſtatuã peregregiũ Vbi cũcta ꝑ me
bella magnifice geſta dũ eſſem ĩ uita ĩſcribã. Clo Heꝰ
tu his rebus cõficiendis haud certe diei uniꝰ ſed annoꝝ
uiginti tempus expoſcis. Me Quin etiã paratus ſum
ſpõſores dare tã celeritatis q̃ reditꝰ uel ſi libet Antãdꝝ
amãtiſſimũ filiũ meũ ꝓ me tradã. Clo o inq̃natiſſime
illũ ĩquis quem ꝑſæpe precabare relinquere tibi ĩ terris
ſuꝑſtitem. Me Precabar hæc olĩ: ĩ pręſẽtiaꝝ uero id ue
lim quod mihi uideo præſtare. Clo ueniet tamẽ & ille
poſt te paululũ ꝑ nouũ ĩperatorem trucidatꝰ. Me Ita
q; ne illud mihi cõtradixeris o diua. Clo Quod illđ ẽ?
Me uidere uelim q̃ poſt me futura ſũt quẽadmodũ ſe
ſint hitura. Clo Auſculta ergo ut his cognitis angariſ
magis & doleas: Vxorẽ Medas ſeruus quã & olĩ adul
terauerat hiturus eſt tuã. Me o hoiem execrãdũ quẽ ip
ſe uxori ꝓ eo precãti morẽ gerens dimiſi libeꝝ. Clo Fi

lia uero iter præſentis tyrãni cõcubinas deligetur. Ima gines ãt & ſtatuæ q̃s quõdã tibi Ciuitas erexerat euerſę riſũ præbebũt ſpectãtib9. Me dic mihi amicoꝝ nemo moleſte iſtæc fert? Clo Quis. n. erat tibi amic9? uel cu ius rei grã effect9? An ignoras q te uenerabãtur dictaq; ac facta tua efferebãt laudib9: uel timore uel ſpe ali qua id egiſſe quũ eẽnt pricipatus & dignitatis amici & tẽpori iſeruientes? Me i cõuiuiis tamen freq̃tes & uoce ſublata & uotis mihi bene eẽ cõprecabãtur uel ſi licuiſ ſet prõptiſſimos eẽ eoꝝ ſingulos meę uitę ſuã poſt hr̃e & priores obire mortẽ. Deniq; ſol9 erã illis iuſiurãdũ Clo cur igitur apud hoꝝ quẽdã heri quũ cænaſſes e uita ſublatus es? quod. n. tibi poſtremo bibẽdũ oblatũ eſt te iſtuc trãſmiſit. Me Ergo ea ꝓpter neſcio quid prę ſenſi amaritudĩs Veꝝ q d ille uolens id effecit: Clo mul ta ꝑcõtari ſ quũ ĩgredi iã tibi neccẽ ſit. Me Vnũ illđ me angit maxĩe o Cloto quo paululũ reflectere ad lucẽ cu piebã. Clo Quid illud ẽ? apparet. n. aliquid ꝑ magni eſſe. Me. Carion meus uerna quũ primũ me mortuũ ĩſpexit ſub ueſpeꝝ domũ ubi ipſe iacebã aſcẽdit: quũ q; id illi ꝑ ociũ licerĩt: nemo. n. erat q me cuſtodiret reli ctus: Glyceriũ concubinã meã ſeorſũ agens ꝓ priſtĩo (ut arbitror) libidĩs comertio attracta & occluſa por ta inceſtabat ea licentia ac ſi nemo ĩtus affuiſſet: Quũ aũt ſatis cœpiſſet uoluptatis ad me cõuerſus ĩquit: tu uero inquinate homuntio plagas mihi haud merenti ſæpe intendiſti: his dictis barbam euelebat & cedebat caput. Deniq; quum pingue quodam excreaſſet me inſpuit. & his ſup abi inquiens ad impioꝝ loca exceſ

ſit. Ipſe uero ira ĩcendebar neq; illi quũ exãguis eſſem & frigid9 officere q cq̃ poterã: Ancilla uero ſceleſta illa quũ primũ aduentãtiũ quorũdã ſtrepitũ preſenſiſſet ſaliua oculos circũlita q̃ſi me defleuiſſet clãitãs & me ĩſup noĩe appellãs abſceſſit quos ſi cõprehendero: Clo Deſine miari & ĩgredere. tempus iã eſt ut te in iudiciũ offeras. Me Quis ãt audebit cõtra tyãnnũ ſententiã ferre? Clo Contra tyrannũ nemo. cõtra mortuũ & Rhadamãtus quẽ cõfeſti iuſtiſſimũ ſpectabis: & pœnas ſingulis p meritis ĩferẽtẽ: Quãtũ uõ ad pũs ſpectat tẽp9 ne teras. Me ſaltẽ me priuatũ & ciuẽ facito o diua uel e nũero iopũ aut ex iperatore ſeruũ id mõ ſine me reuiuiſcere. Clo Vbi nã ille eſt q baculũ geſtat? & tu o Mer trahite hũc ĩtro a pedib9: nõ. n. ultro ĩſcendet. Mer ſequere nũc fugitiue excipe hũc tu oportitor & acerrime deligetur ad malũ. Me pfecto throno me ĩſidere eſſet decẽti9. Clo Quã obrẽ? Me Quoniã me ioue tyrãn9 erã & armatos hẽbã ĩnumeros. Clo Deĩde nõ ne merito uellebat te Carion quũ ſis adeo iept9 & ſiniſter? uer; ſi lignũ deguſtaueris p acerbã hãc tuã hẽbis tyrãnidem Me Audebit itaq; Ciniſcus iſte mihi baculũ ĩtender nõ ne ego te dudũ quũ dicatior eſſes & ad mordendũ acrior ppe ſude trãſfodi? Cyniſc9 Ea pp mãebiſ huic malo afix9. Micyli9 Dic o mea Cloto d me uõ nulla uoq hẽtur rõ uel forte qr ĩops ſũ eo & ipſe poſt tẽo ſũ ĩgreſſus Clo tu uõ qs es? Mi Cerdo & cõiari9 Micyll9. Clo deĩn adeo ęgrefers morã nõ ne uides q̃nta tyrãn9 iſte pollice atur ſe datur; ſi ad brũe fuerit dimiſſ9 ſubit me itaq; admirõ niſi & tibi p grata ſit hæc tarditas: Mi audi o dar;

optima non multũ me cyclopis delectat donũ polli centis ſe utim ultimo comeſſurꝝ. me igitur uel primũ uel poſtremũ iidem expectãt dentes: præterea nihil ẽ mihi cũ diuitib9 ſimile. lõge. n. differens mea ac illorꝝ (ut aiũt) ẽ uita: Tyrãnus. n. qnũ felix uideꝛ̃tur eſſe in uita minabũdus cũctis erat & cõſpicu9: Quũqꝫ tantũ auri & argenti reliqſſet: ueſtẽ ĩſup & ſõnos cęnas & optime formæ mulieres merito dolebat: & ab his reuulſus angebatur: Neſcio. n. quo pacto iſtiuſmõi reb9 tã q̃uiſco ĩhereſcit aĩus. neqꝫ ab his diſcedeꝛ̃ facile patitur qbus oli ĩheſerit quin ẽt diſrumpi nexus ille non põt quo eos uĩciri & obſtrĩgi cõtigerit utpote & ſi huc ĩuiti deferuntur clamitãt & obteſtãtur: Quũqꝫ fuerĩt ĩ reliqs audentes timidiores ad uiã quæ ducit ad ĩferos adeundũ repiuntur. Itaqꝫ ſe retro couertũt nõ ſecus ac ſolent q nimio amore rapiũtur. Volũt. n. lucẽ ac ſupos uel emin9 ꝓſpectare. cuiuſmõi rem leuiſſim9 hic factitabat: q ſecundũ iter fugitãs. nũc & ĩprecatur & obſecrat: Ipſe uero q nihil ĩ uita habuerĩ qđ me teneret non agrũ nõ domũ non aurꝝ nõ uaſa nõ gloriã nõ imagĩes merito erã expedit9 & liber. adeo ut quum mihi dũtaxat atropos ĩuiſſet ipſo cultro uetuſtoqꝫ corio & crepidis ipſis q̃s ĩ mãĩb9 habebã reiectis libens ac deſiliens ſtatĩ & nudis pedibus non dũ atramentũ & nigredĩnẽ abſterſus ſecut9 ſũ: quin ĩmo præui9 fui: & ductor anteriora ꝓſpectãs: Nihil. n. me qđ dimiſiſſem retrahebat aut reuocabat: & me ioue quæ apud uos ſũt bona mihi appent oĩa: Nã & pares hic eſſe hoĩes & nemĩem a ꝓximo differre ſuauiſſimũ eſſe uidetur: Video ẽt hic

& dbitorſs ipſos haud repi neq; tributa dari&: qd maxi
mū ē neq; hyeme ipſo algerē queq̄ aut egrotarē neq; a po
tētiorib9 cędi. pacata. n. ſūt oīa: Inſup & res ipſę a nrīſ
lōge diuerſę. & ī cōtrariū reuolutæ: Nos. n. īopes & ca
lamitoſi ridem9 āgūtur āt & ingemiſcūt diuites. Clo
Iādudū te o Micylle ridentē īſpexi. qd āt illud erat qd
tibi maxīe riſū mouebat: Mi Audi diuaꝝ ueneratiōe
digniſſima Quū. n. apud ſupos tyrāno & mihi cōe fu
iſſet dōicilīū: diligenti9 aīaduertebā q̄ p eū gerrentur
& ita ut mihi tū Deo cuipiā ſimillim9 eſſe uideretur ex
ipſoq; purpureo flore quo īduebatur p beatū exiſtia-
bā. Inſup & ſeq̄ntiū ſe turbā auꝝ & uaſa gēmiſ ornata
lectuloſq; argento excultos: & patę cœnę nidorē q me
ſuffocabat cōſpicat9. diuiuſ qdā uir mihi apparebat. a
deo ut reliquos hoīes q̄ſi multū pulchritudine anteire
uideretur & forma: Siqdem ellat9 mente grauiter & di
ſtenta ceruice obuiis qbuſq; terribilis & mīax īcedebat
Poſtq̄ uō naturæ cōceſſit deliciis ſpoliat9 ridicul9 qdā
mihi uiſus eſt nec min9 me ipſū irriſiōe dignū exiſtīo q
tale ſceluſ demirarer ex nitore cōiectāſ hoīs felicitatem
& ob cocleaꝝ ſāguiem: q̄ ī laconico ſūt mari beatū di-
cerē: neq; hūc ſolū ſed fœneratorē ēt Gniphōem quem
nūc uideo īgemiſcentē & pœnitētē q̄ ſuis nō ſit pecūiiſ
pfunct9. ſed illis īguſtatis obierit mortē pdigo & īce-
ſto Rodochari bōa reliquens ſua: Is. n. pxim9 illi erat
genere unde & priuſ lege ī hęreditatē uocabatur. Itaq;
nō poſſū mihi ſatis a riſu tempare pręſertī quū memor
ſim q̄ ille pallēs ſp eēt & ſq̄llid9. ac frōtē curis opplet9
ſolis digitis qb9 talenta īnūera cōputarēt diteſcenſ pau
latim coligens quæ paulo poſt p beatū Rodocharem

effunderentur: ſed quid nō abimus? Internauigandū nāq; dabitur & de reliquis ridendi loc9 quādo & hoſce uidemus cū gemere & lamentari. Clo Ingredere ut anchorā ſuſpendat portitor. Cha Heus quo tendis referta nobis eſt iā ratis hæc & oppleta oppire ī craſtinū: te .n. prima luce tranſuectabo. Mi Haud recte mecum agis o Charon quū inanem & leuem relinquis mortuū Equidem īiurię p me apud Radamāthū īſinuabere. o e q̄ male mecū agitur iam nauigant: ipſe uero hic relinquor ſolus. Ve℞ cur nō ad ipſos enato. neq;.n. uereor ſi forte defecerī quū ſim mortu9 ut demergar: Inſuper neq; obulū habeo unde ꝓtraiecto mercedem dependā. Clo. Quid illud māeo Micylle. nō.n. fas eſt te hoc pacto tranare. Mi Quī etiā uos forte nādo ꝑueniā. Clo Nequaq̄ o Micylle nos uero hūc adnauigātes excipiamus tu uero o Mercuri cōpone eū & cura. Cha Vbi nā aſſidebit: oppleta ſunt ut uides omnia. Mer Humeris & dorſo ſi uidetur tyrāni. Clo Recte Mercurius excogitauit. Aſcende itaq; & collū ſceleſti tyrāni hui9 īculca. Nos uero recta nauigem9. Mi Heus tu o Charon optimū eſſe arbitror uel hinc tibi uera prædicere. ego quū nauigandi finem fecero careo quem tibi dem obolo: nihil.n. mihi prę ter hanc perā & lignū hoc ut uides ineſt: Reliqua paratus ſū ferre quæ lubent uel ſi ſpeculatorem eſſe iuſſeris aut ſi rectū mihi & ualidū remum cōceſſeris nihil eris de me queſtus. Cha Remiga id.n. ex te accepiſſe erit ſatis. Mi Vel ſi quippiam eſſet ſuccinendum. Cha Per iouem ſi nautici cuiuſpiā fueris carminis gnar9. Mi Noui pleraq; o Charō. ſed obſtrepūt

hi(ut uides)deplorãtes ita ut nobis cãtus ois obtur-
baretur. Mor Heu qualis mihi facta eſt rer iactura
quos agros reliq: at at q̃lem domũ: quot talenta me9
hæres ſuſcepta hæreditate male diſpõet: eh eh nup na-
tos quos dimiſi liberos: Quis uero uineta q̃ ãno ſupi
ori plantauerã leget? uel faciet uindemiaſ? Mer Micyl
le tu uõ nihil quereris. neq. n. fas eſt queq̃ apud nos ſi-
ne lachrymis traiicere: Mi Deſine nihil eſt q̃d deplorã
dũ cenſeã quũ tã bona utar nauigatiõe. Mer Tamen p
cõſuetudine uel paululũ ĩgemiſce. Mi Ingemiſcã itaq
quãdo id tibi uidetur o Mercuri: Veh mihi ubi nã mea
ſarcita ſũt coria: heu ubi & uetuſtæ crepidæ: At at ubi
putreſcentes & obſoletæ ocreæ: Nõ. n. ipſe ãpli9 a ma
ne ad ueſper uſq mãebo ĩpaſt9: neq p hiemem diſcal
ciat9 & ſeminudus uagabor dentes p algore cõcuſſãs:
Quis igitur meũ habebit cultrũ & ſubulã? Mer ſatis
deploratũ eſt: Iãq ppe modũ nauigãdi finem fecim9
Cha Agite: pſoluite iã p trãſuectatiõe hac mercedem
& tu oĩum primus o Micylle redde obolũ: Mi Iocariſ
o Charon uel ĩ aqua(ut aiunt)ſcriptitas. ſperãs a Mi-
cyllo obolũ te aliquem acceptur. Primũ eqdem igno
ro utrũ quadratus obolus iſte ſit an rotundus. Cha o
Venationem optimã hodiernã hãc & lucri plenã: Sed
pdite iã mihi namq equos boues & canes ac reliq̃ ani-
mantia adeundũ eſt: Traiectura. n. & illa ſunt. Clo re
cipe hoſce tu Mercuri & ducito: ipſa uero ad alterã flu
minis ptem nauigatura ſũ Indopatẽ & Hiraminthrẽ
deductura. ii. n. quũ p terræ limitibus altercarentur
ab inuicem trucidati ſunt. Mer Proficiſcãur o uos uno

ex ordine oēs me ſequamini. Mi o hercules quales hæc ſūt tenebræ? ubi nunc formoſus Megillus? uel qs hic queat diſcernere ueꝝ Simiche pulchrior Phrynis ſit? Cuncta. n. æqua & colore ſūt pari: multaq; hic eſt īter bonū & meli9 cōparatio: Nā & atritū hoc paliū quod mihi antehac deforme uiſū eſt īperatoris purpuræ efficitur ſimile: īuiſibilia nanq; utraq; ſūt & eadē caligine opta: Tu uero o Cyniſce ubi nam gentium es? Cy Hic ſum & alloquor o Micille: ueꝝ ſi lubet una īcedamus Mi Recte īqs inger mihi dextrā. Dic mihi fuiſti unq̄ ī eleuſinis ſacris iniciat9? Cy Id ſcilicet. Mi. Nōne & tibi hęc eē illis ſimilia uidētur? Cy Recte īqſ. Sed en appinquat qdā tedā geſtans trux & minax pſpicēs nūquid hæc erinys eſt? Mi Ita apparet ex habitu. Mer excipe hos o Teſiphone ecce quattuor ſūt & mille. Erinnys. Atqui iā diu nos Radamāthus præſtolatur. Radamāth9. pducito hoſce o erinyſ. Tu uero o Mercuri pnuncia & cōuoca. Cy o Radamāthe per tuū & genitorem oro me primū oīum deductū ad te cōtemplare & īſpecta. Radamanth9. Cuius rei grā? Cy Velim. n. incuſare quempiā & enūtiare quot mala quoꝝ ipſe nō ſū neſcius ī uita geſſerit: Itaq; neq; ipſe ea narrans fide dignus hēri poſſū niſi prius appareā q̄lis ſim: & quemadmodum uixerim. Rada. Quis nam tu es? Cy Cyniſcus optime tu animo ac mente philoſoph9. Ra Huc accedito & prior iudiciū adito. tu uero cōuoca accuſatores. Mer Quicunq; Cyniſcū hunc accuſatur9 ē huc prodito Cy Nemo accedit. Ra Id mihi nō facit ſatiſ o Cyniſce. Veꝝ exuere ut te uel ipſiſ ſtigmatib9 & ſigniſ

contempler. Cy Vbi ego ſtigmaticus factus ſũ & obſi
gnatus. Ra Quæcũq; .n. ũrum quiſpiã ĩ uita ĩprobe
geſſerit ꝑ his ſingulis ſub oſcuriora quędã ſigna aĩę im
pręſſa ꝑfert. Ci Ecce adſto iã tibi nud9 Itaq; diſq̃re quę
dicis ſigna. Ra q̃ ꝑrſus iſte nitidus & terſus eſt præter
tria hęc ſtigmata? aut q̃ttuor ſubnigra admodũ nec ſa
tis patentia: Verꝫ qd illud ẽ ueſtigia hæc & pleraq; inu
ſtionũ ſigna: neſcio quo pacto delecta ſũt & abſterſa:
Quo nã mõ hęc ſe habent o Cyniſce? uel unde tã mun
dus effectus es? Cy Dicã. olĩ quũ eſſem ex ĩperitia ĩpro
bus & ea ꝑꝑ plurima mihi ſtigmata uendicaſſẽ poſtq̃
celerrime philoſophari occepi illius tã bona ac ꝑ utili
medella pauliſper ex aĩa maculas abſterſi oẽs & dilui.
Ra Proficiſcere igitur ad beatorꝫ ĩſulas cum optimis
una futurus: Accuſandus tamen eſt ꝑ te prius quẽ di-
cis tyrãnus. tu o Mercuri uoca alios? Mi Certe o Ra-
damãthe quod ad me ſpectat puſillũ eſt & breuiori in
quiſitione indigens: Aſto. n. tibi iã diu nudus Itaq; &
me circũſpice. Ra Quis. n. tu es. Mi Cerdo & coriari
us Micyllus. Ra Bene habe o Micylle nitid9 tot9 es &
ĩcircũſcriptus. Ito & tu cũ Cyniſco hoc. Tyrãnũ iã uo
ca. Mer Megapenthes Lacydi tyrãnus adeſto: quo te
uertis? accedito: te tyrãnũ appello: corripe eũ & ꝑduc
o Cteſiphõe ĩ mediũ. & apprehẽſo collo cõpelle. Ra tu
uero o Cyniſce argue hũc & ĩcuſa uir. n. hic ĩ ꝑpinquo
ẽ. Cy oĩo ãt neq; uerbis ẽ op9. Cognoſces. n. hũc mox
ex ipſis ſtigmatib9 qualis fuerit. Verꝫ tamen detegã
ipſe tibi hoĩem & dicẽdo oſtendã clari9 q̃ ãt deteſtabi-
lis hic egerit quũ priuatã uitã duceret prætermitenda

mihi uidentur. Poſtq̄ uero audaciſſimos quoſq; armiſ munitos ſibi aſciuit. & ciuitati iſurgens tyrā̄n9 effect9 ē i udicatos occidit. ultra mille & bona ſingulorꝫ dirri puit: Quū āt ad diuitiarꝫ apicē eſſet hoc pacto euect9 nullā ipietatis & ſceleris ſpeciē omittēs q̄uis crudelita te & iiuria i ciues uſus ē: Virgines. n. corrupit ephębos dehoneſtauit. & quouis mō̄ fuit ſubiectis iiurius Ob i ſolentiā uero hoīs & aī tumorē & i obuios quoſq; ſupci liū & minacē obtutū nemo unq̄ poſſet de eo digne ſup pliciū ſūere: Facilus. n. qs ſolē potuiſſet q̄ hūc fixis & i motis oculis ītueri: Pœnarꝫ. n. genera & modoſ ad cru delitatē iuenta enarrare nemo poſſet: In iferēdis āt ſup pliciis iſtiuſmōi & pœnis uel domeſticis ac fāiliaribus ipſis haud abſtinuit: Hæc itaq; ne forte uana & leuiſ q̄ dā i eū uitiorꝫ uideatur obiectio: Affirmabūt ſane qui ſūt p eū enecti ſi illos exciueris q ēt iuocati (ut uides) adſūt & eū circunſiſtūt urgentq; undiq; & pręmūt: Hi omnes o Radamāthe ſūt ab ipiſſimo hoc & iſidias paſ ſi & necem partū uxorꝫ gratia q decorę eſſent: parti q egerrime ferent: ſuos liberos ad dedecus & flagitiū ra/ pi: parti etiā q locupletes eſſent & pbi & qbus res ſuæ geſtæ minus placerent. Ra Quid ad hæc dicis o iqui/ natiſſime? Me quas narrat cædes ppetraui eqdē reliq̄ uero adulteria & ephęborꝫ iiurias ac uirginū iceſtatio nes falſo i me Cyniſcus comentus eſt. Cy De his oīb9 o Radamanthe teſtes pducā. Ra quos iſtos dicis? Cy Voca o Mercuri tyrā̄ni hui9 lucernā & lectū hi. n. quū acceſſerint perhibebunt quorum ſunt gnari teſtimōiū Mer. Lectus & Lucerna Megapēthes adeſte. o bene

factū. ecce adſūt dicto audientes: Narrate ergo quoꝶ eſtis Megapenthi huic conſcii & tibi o lecte ſit locus dicendi prior. Lectuſ. Vera oīa Cyniſcus tyrannū criminādo dixit me uero o Radamāthę pudet dicere cuiuſmodi eſſent q̄ me ſup geſſerit. Ra Apertiſſimū ad hæc oīa ſatis tuū hoc facit teſtimoniū. ſi qdem explicare ea haud toleraſ. Tu uero o Lucerna dicito & ipſa de tyranno qd ſētias Lucerna Qualia ille īter diu egerit clā me babent. nō. n. aderā: q̄ uero noctu tū factitaret: tū pateretur: tedet dicere: Vidi tamen pleraq̄ q̄ nec dici poſſunt & quoduis facin9 & ſcelus excedūt: Vnde pſæpe quū extingui mallem q̄ ea ſpectare abſtinebā oleo. ille uero me uel inuitā adducebat his q̄ gerebātur & lucem mihi ꝑſus inquinabat. Ra ſatis iā habemus teſtium: Veꝶ exuere hac purpura ut & ſtigmata enumeremus pape totus hic liuore oppletus & obſcript9 eſt. Immo hiridus & obnigrat9 ex ſtigmatibus ipſis & teter fact9 Quo nā igitur afficiendus eſt ſupplicio? Nēpe ī phlegetontis īmittend9 eſt ignē: uel Cerbero ipſi traddendus. Cy Minime. Veꝶ ſi id aīo eſt nouā tibi ac decentem ſuggerā penā. Ra. Dicut & ipſe ob eā rem maximā habeā grīam: Cy Mos eſt cūctis quū uita exceſſerint obliuiōis aquā ebibere. Ra id qdem admodū. Cy Is itaq̄ ſolus ſine potu māeat. Ra. Quā ob rem? Cy Grauiorem. n. ſubibit cruciatu ſi ſuas delicias reputādo meminerit qualis antehac fuerit: & q̄ eſſet in uita potens. Ra Recte inquis condemnatus itaq̄ apud Tantalum deductus illigetur eoꝶ memor quę uiuenſ geſſerit.

Luciani Scipio. Interlocutores. Alexander. Hanibal Minos. Scipio

Libyce me decet præpōi melior q̄ dē ſū Ha Immo uō me. Ale Iudicet ergo minos q̄ ſemp̄ iuſtiſſimus iudex eſt hītus Mi Quies tu? Ale Hic eſt Anibal carthaginenſis. ego āt Alexād̄er Philippi regis fili9. Mi p̄ iouem utriq; glorioſi: ſed qua de re uobis altercatio ē? Ale De prę̄ſtātia: dicit. n. is ſe ſe meliorem q̄ ego ducē exercit9 fuiſſe: ego uero nō hoc ſolū ſed oībus ferme qui ante meā ætatē fuere ī re militari præſtatiorē me fuiſſe affirmo. Mi dicat ergo uterq; ꝓ p̄te uirili. tu o Libyce prius loq̄ris. Ha. Vnū hoc me iuuat ut & hic ſermonem grę̄cū didiceri: ut neq; etiā hac in re Alexād̄er me ſupet: Illos maxīe laudis dignos puto q̄ quū pui a p̄ncipio fuere ꝓpria uirtute ad magnā gloriam euaſere potenteſq; facti & principatu digni uiſi ſūt Ego igitur cū paucis q̄buſdā heſperiā primū īuadens quū ſubcōſul eſſe ōptius a fratre iudicat9 maximis rebus idone9 uiſus ſū: tū Celtiberos cœpi: gallos deuici & quū magnos montes trāſmigraſſem oēm heridanū tranſcurri. multaſq; cītateſ euerti: & planā italiā ſubiugaui & uſq; ad ſuburbia romāa graſſat9 ſū. Totq; uno die romanos occidi ut eoꝝ anulos modiis menſurari oportuerit: & ex cadaurib9 pōtes fluminib9 fecerim atq; hæc oīa pegi: nec Amonis dict9 fili9: neq; deū me fingens aut matris īſomnia narrans: ſed me hominem fatebar pugnabāq; contra duces magna prudentia: cō

tra milites magna audacia atq; fortitudine præditos: Non aduerſus Medos aut armenos qui ãteq̃ quiſpiã ſequatur fugiunt facileq; cuiq̃ audenti uictoriam tradunt: Alexander uero patris regni ſucceſſor & id fortunæ quodã impetu ampliauit q quum uicerit illum miſerũ Dariũ apud ipſũ & arbellas uictoria cæpit antiquam ex patre cõſuetudinem obmittens delabi non turpe putauit: ſeſeq; ad medo℞ delicias inuitari libenter tulit atq; in couiuiis amicos interemit Quib9 quũ morerẽtur auxiliari conatus eſt. Ego ãt patriæ æque dominatus ſum: quę quũ me reuocaret hoſtium magna claſce aduerſus libyã nauigante parui: continuo q; me hominem priuatũ dedi: & damnatus æquo animo rem tuli. Quæ quidẽ egi barbarus natus omniſq; græcorũ diſciplinæ expers & neq; Homerũ ut hic edidici. & neq; Ariſtotele magiſtro eruditus: ſed ſolum mea natura optima ſũ uſus: Hæc quidem ſũt quib9 me meliorem Alexandro eẽ puto: Si uõ ea cauſa mihi hic præferendus ẽ quod caput eius diademate ornauerit id deorum forſan apud macedones: eſt nõ tñ ob id præſtantior hic uideatur gñroſo duce & uiro qui mentis ſententia magis quam fortuna eſt uſus. Mi Hic. n. orationem neq; ingenorosam neq; ut libycum decebat dixit. Tu uero Alexãder quid ad hęc inquis? Ale. oportet quidem o Minos homini adeo temerario nihil reſpõdere: Solũ. n. te nomẽ ſatis edocere põt qualis ego rex qualis hic latro hitus fuerit: Aduerte tñ an pa℞ ipſum ſuperauerim: Adoleſcens adhuc rem aggreſſus regnum obtinui & de patris mei iteremptoribus ult9

ſum Atquum Thebas ſubuertiſſem: toti gretiæ terrorfui. ab ea dux ellectus neq; dignũ putaui macedonũ regno me cõtentũ eſſe quod pater relinquerat: Sed totum terrarũ orbem ſperans durũq; putans niſi rerũ omniũ domin9 fact9 eſſem paucos quoſdã mecum agens in aſiã me traduxi. & apd Theogoniũ cũ magna pugna uici lidiã: iõiam & Frigiã: cepi & tandẽ quęcũq; trãſierim ſubiugãs ueni ad ipſũ locũ ubi Dariuſ me expectabat ĩfinitos exercit9 agens: Poſt hæc o Minos ne ſcis quot ad uos ũo die mortuoſ miſeri? Dicit. n. Charõ tũc ſibi ſcapham ĩſuffeciſſe: ſed ligna quædam adiũgens illorũ plures trãſportaſſe: atq; hæc cõfeci me periculis opponẽs & ĩ pugna uulnerari nõ timẽs: Et ut q̃ apud thorũ & arbelaſ geſta ſũt ommittã uſq; ĩ dos ueni atq; oceanũ mei regni tronũ feci & illorũ hoĩum elephãtes habui Pyrrũ uero meũ captiuũ coegi: & ſcytas hõines certe nõ ſpernẽdos ſubiugaui: Tanaim ſuptrãſiẽs magna equitũ pugna uici: ac amicos meos remunerauí: De ĩimicis ult9 ſũ: Si uero de9 hoĩnib9 uidebar parcẽdũ illis eſt: Nã rerũ magnitudĩe ut tale aliquid đ me crederẽt ĩducti ſũt tãdẽ morſ me regẽ occupauit. Hic uõ Anibal apđ: Pruſiã bitimũ exulauit: & crudeliſſĩo & peſſimo hoĩ cõueĩẽs erat: ꝙ uero italos uicit ommitto diceř nã nõ uirtute: ſed malitia atq; pfidia & dolis id pegit: nunq̃ uõ alicui9 Claritudĩs aut iuſti memor: ſed quoniã ꝙ delitioſe uixerĩ uitupauit: oblit9 mihi eẽ uidetur eorũ quę apud capuã admiſerit. Ibi. n. mulierib9 deditus eſt & uoluptatibus: his uir mirabilis per belli tempus inſeruiebat: Ego quoq; ea quæ ſub occidente

ſunt parua q̄dem putās niſi uerſus orientē me impuliſ
ſem qd magnificū ꝑfeciſſem: ſed non digna mihi uiſa
ſunt illa cōtra q̄ pugnaſſem in climata redii dominum
me fatētia: Nā Italiā atq; libyā dictioni meæ adiūgēſ
uſq; gades facile iuiſſem: Iam dixi. tu quoq; o Minos
iudica hæc quidem e multis ſatis ſint. Scipio Non niſi
me prius audias o Minoſ. Mi Quis tu uir optime es?
aut unde q̄ hiſce claris ducibus te cōferre audes? Sci-
pio. Italus Scipio romāus. Mi Audiendus quippe es
Scipio. Ego o Minos hæc non dicā ne pręferri uelim
nunq̄.n. huiuſce generis honoris auidus fui: ſed ſemp̄
eſſe q̄ uideri malui nec quod iſti utriq; fecerunt ī me lau
dādo alios uituperem: iā puero mihi omne uitium di
ſplicuit & bonis artibus a primis annis deditus huma
nitatiq; inſeruiens: ſcire ſolum turpe putabā: ſed oper̃
ſemper preficere quicqd magnificū a maioribus natu
aut litteris didiciſſem conatꝰ ſū: Ita adoleſcens uixi ut
maxima pr̄ię ſpes fuerim. quæ illā fruſtrata nō eſt. Nā
quū ſenatus maximo timore an eſſet pr̄ia relinquenda
cōſultaret uix iuuenis quū ei ætati uō liceret in medios
ſenes ꝓſilii: & ſtricto enſe pr̄iæ hoſtem me hituꝝ ꝓfi-
teor eū qui deſerendæ pr̄iæ ſententiā ꝓtulerit: Quare
uix quartū & uigeſimū annū agens dux electus nō cū
magno exercitu uerſus carthagiem iui atq; Anibalem
ſecutus uici atq; eū i turpem fugā conuerti: Et deuicta
carthagine non rei felicitate ellatus ſum: eundem me
amici eundem me patria poſt uictoriam habuit. Diui
tes uero in bonis amicis eſſe putaui: non in auro: Nā
per quattuor & quinquaginta annos quibus uixi nihil

unq̄ emi aut uen ldidi ex foro quoq; nunquam diuertiſ ſem niſi quempiam mihi aliquo modo amicū feciſſem & ut mercatoribus pecuniaſ lucrari ſtudium ē: Ita mihi ut adipiſcerer homines oī metallo præſtātiores cura erat. Quibus qualis fuerim Titus liuius cæteriq; hiſtorici teſtari poſſunt: At ex carthagine reuerſus triūphum egi: cenſorq; factus ſum ægyptum: ſyriam græciam percuri: Iterumq; abſens conſul ellect9 bellum maximū confeci & numantiā euerti atq; alia egi: Nūquam me aut in proſperis elleuantem fortunam aut ī aduerſis opprimentem uidit: quin tanta animi liberalitate uſus ſum ut quum grandis dominus eſſe potuerim quattuor & uigīti ſolum libraſ argenti reliquerim Illud nō tacebo ſcilicet me nūquam iniuſtum aut crudelem fuiſſe aut alicuius generis uoluptate corruptū Et hæc uti inſ pieus dixi non ea ratione ꝙ præferri uelī rettuli: ſed graue erat non moſtrare: ut eſt: romanos oī genere uirtutū cæteras genteſ ſuperaſſe: Itaq; ut uiuus pro patria pugnaui patriæq; pietatē mihi & reb9 cæteris prætuli: ſic nūc apud te o Minoſ pro patria hæc ducta ſūt. Mi Per iouem o Scipio & recte & uti romanum decet loquutus es. Itaq; quum diſciplina militari rebusq; bellicis hiſce ęqualem aut te prēſtantiorem diſcamus te præferendum cenſeo & alexander ſecundus: ſit & tertius Anibal nec hic quidem ſpernendus eſt.

Luciāi Scaphidiū Locutorē. Charō. Mercuri9. Menipus. Carmolaus. Lampic9. Damaſias. Cratō. Nico. Philoſophus. Charon

Vdite quoq̄ de pacto nr̄a ſe negocia ha beāt parua.n.(ut uidetiſ)ac uetuſ no bis eſt nauicula: rimiſq; fatiſcit ac fluc tuū impulſione naufraga eſt: Vos uero nonnulli ſimul aduenitis plurima quiſ q; ſecum deferentes: Si ergo his cum rebus ſcapham aſcendetis uereor poſtmodum uos pœnitebit. maxi- meq; quis quis nare ignorabit: Quo itaq; conſilio tute nauigemus ego uos docebo. nudos omniumq; uacu os rerum ingredi quoſcumq; oportet: ac cuncta ſuper flua in ripa deponere: Hoc itaq; modo noſtra capax uix erit nauicula Quare o Mercuri hoc tibi de cætero ſit curæ: præter nudatos: ominum q; uacuos: nemiñe admittere in ipſo ſtans introitu. pepla aliaq;(uti dixi- mus)facito quēcunq; deponer̄: agnoſce: & recipe: ſed nudatos ingredi coge. Mer Perpulchre dicis: ſic.n. fa xo: ſed quis nam eſt is prior. Me Ego ſum Menipuſ at uide o Mercuri peram baculum q; ī lacum proieci: ac palam minime tuli. Mer Aſcende Menipe omnium fortiſſime primum q; apud nautam locum tene: quo poſſis omnis intuerier: Quis eſt hic alter? Car Carmo laus megarenſis amore ſemper perdito affectus. cuiuſ duorum talentum unicum fuit oſculum. Mer. Hunc deſere decorem labia oſcula comam perpexam orisq; ruborem ac uultus nitorem o factum bene ingredere iam: Sed quis eſt alter purpurea ueſte inductus caput q; diadamate præcinctus? Lam Ego ſum Lampicus. Mer Tot tantaq; ueniens tecum fers. Lam Decet ne o Mercuri hominem regem nudum aduenire. Mer Re

gem minime mortuum uero potius quare his te exue Lamp. en gazam abiicio. Mer & iſolentiam. atq; ſæuitiam abiicias o Lampice: hæc. n. ſua grauitate noſtrũ ſubmergerent phaſelum. Lamp Sic faxo: ſed ſaltem diadema concede ac ueſtem regiam habere. Mer Nequaq̃: hæc etiam cõtinuo depone. Lamp Fiat nunq̄d uis aliud? nũc omib9 (uti uides) ſũ exutus. Mer Crudelitas: temeritas iniuria: iracundia: aliaq; huiuſmodi ſunt deponenda. Lamp Nudus iam nudus ſũ. Mer Ergo aſcende: ſed tu tam pinguis tantaq; carne ſuffultus? Da Damaſias athleta. Mer Videri uideor te in paleſtris exercitatum eẽ. Da Ita. ſed me admitte nudũ uenientẽ. Mer Nudus uenis tãta carne refert9: ea ẽ deponenda: nã unico dumtaxat pede hoc noſtrũ ſubmerges ſcaphidiũ hę quoq; coronatiões preconiaq; ſũt abiicenda. Da Profecto nũc quidẽ ſũ nud9: atq; aliis par mortuis. Mer Sic eẽ magis decet ingredere iam: Et tu Craton has abiice opes luxuriam pariter ac molitiem tecum iſta ne deferas monumẽta necnon tuoꝝ auctoritates maiorũ deſere Item & genus & gloriam tuæ liberalitatis: famam popularem præterea ſimulacra ac epigrãmata: hæc. n. o Craton ſunt pergrauiſſima. Cra Minime ferã. cunctaq; quidem iuictus tamẽ deſeram proh dii imortales quid iã ſum9 perpeſſi? Mer Dii bõi & tu his emicãs armis q̄d tibi uis? etiã q̄d ſibi hoc tropheũ? Ni Quoniã o Mercurii ardua dõi militieq; facio ra feci ob q̄ cĩtatib9 dõat9 fui. Mer Arma tropheũ hũi d̄ſeras nã ap̄d iferos oĩa ſũt ſũma pace cõpoſita nihilq; his op9 ẽ armis. Sed q̄s ẽ his qui ſub honeſtatis habitu

ſupercilia elatus: curaq; onuſtus ac pexa barba ornat9 tam lento pede aduenit. Me Quidem o Mercuri philoſophuſ: imo magus prodigis q; refertuſ: quo circa iubeeũ ſpoliari: o q̃ multa ridenda iocabũda q; uidebis Me Imprimis hunc depone habitum: tum & reliqua etiam. Proh Iupiter quãtam iactantiam atq; arrogantiam quantamq; ignauiam inſaniamq; & lites & uanitates: uerbaq; ſcropuloſa labores uanos nugas ambages atq; omnium genera deceptionum ſecum tulit? q̃ primum his te exue: & quoq; mẽtiri & potiſſimum arbitrari & cæteriſ potiorem eſſe non quĩqueremis hæc dum taxat fere ualeret. Phi Cũctis me exuam? Me O Mercuri fac ei barbam abradi nam eſt res grauiſſima. Mer Itẽ depone barbã philoſophe. Phi Quis ẽ tonſor. Mer Ecce Menip9: cape ſecurĩ Menipe barbamq; philoſopho abrade. Me Serram potius concede ut reſ ſit magis ridicula. Mer Sati ẽ ſecuris: o iã barbã depoſuiſti. Me Nõ uiſ & ſupercilia ei abradi? Mer Maxime Quid ẽ hoc philoſophe: quid lachrymas? mõtẽ ne formidas? aſcende bono animo. Me Aliud reſtat magis ponderoſum. quod clanculũ tegerit. Mer Quid cedo? adulationes blanditięq;. quæ alia inuita ſibi ualde profuerunt: Phi Et tu Menipe qua gratia hanc tuam nõ abiicis liberalitatem læticiã riſum ac fortitudinem num cęteros ſolus eſ diriſuruſ? Mer Menipe huiuſcemõi tecũ habeto: nam leuia utiliaq; ſũt & inter nauigãdũ opõtuna: Sed tu orator deſine tantam elegantiam copiãq; uerbo℞ & quæſtiones ac raciotinationes atq; huiuſcemõi plura. nam ꝑ maximæ ſũt grauitatis. Or

Morem tibi gerã. Mer Scaphidiũ ſatis ẽ refertũ. funẽ igitur a littore ſoluite ãchorã a ꝓra retrahite: ſcalas tollite malũ ſcãdite: agite uela uẽtis tradite tu quoqꝫ nauta clauũ dirrige: Ad qd fletis umbræ amentes maxíe tu philoſophe? an quia mõ barbã depoſuiſti? Phi Nõ Mer Quanobrẽ ergo? Phi Quia ĩmortalis eẽ putaui Me Mentitur alia re triſtatur. Mer q̃? Me Quoniam eleganter copioſeqꝫ queãdmodũ ſolitus ẽ de cętero nõ crapulabitur neqꝫ noctu clanculũ ſcortari dieqꝫ adoleſcentes oratiũculis alicere ac eos pecũia emungere ualebit quo ſobri9 ſũmo afficitur dolore. Phi Tu uõ Menipe nõ formidas mortẽ? Me Quo pacto quũ ad mortem feſtinauerĩ nemine uocãte: ſed ĩter nauigãdũ non nulla exauditur uox uti qbuſdã a terra acclamãtibus Mer Ita eſt Menipe nã qdã ad ſubſelia ꝑgũt q Lampici morte congratulantur: eiuſqꝫ uxor magna mulieꝝ frequentia domũ reducitur: ac filii lapidib9 ex urbe pelũtur: Alii Clyophãtũ laudãt oratorẽ: quidã ĩ Cratonem cõdũt epitaphia materqꝫ Damaſię cũ muliebri comitatu ĩ fun9 ꝓdit: Te uero Menipe nemo ꝓfecto plorat ſol9 uenis cũ ſilentio. Me Minime. nõ ne rixãtes audis cães coruoſqꝫ crochizãtes a qb9 ſũmo cũ certamĩe iã humor? Mer Strenuus es. Sed iã ꝑfecimus iter Deſcẽdite uos: rectaqꝫ in ius ꝑgite. Nobis uero Charõ ꝓ reliquis redeũdũ eſt. Cha Ite bonis auibus o Mercuri Nos nr̃um ad iter rũertãur: Quid tãta cũ mœſticia cõtemplamini ius ſubire? ius eſt: ferũtqꝫ acerbiſſimas hic eſſe pœnas rota ſcilicet lapideas ac uultures: atqꝫ uitã examinari cuiuſqꝫ neceſſe eſt.

Luciani Palinurus. Inrerlocutores
Palinurus & Charon.

Bſecro te o Charon ſine me ut iã nauim cõſcendã. Cha Quis me appelas? Pa: ego nauita quõdã illius quẽ nuper uiuentẽ trãſuectaſti Aeneę troiãi. Cha Tu ne ille es qui apud portus uelinos ĩhumatus iacebas? Pa ille ipſe ſũ ſed crede cęleſtiũ nutu fieri ut trãſuehar quorũ pdigiis longe lateq; actę et finitimę gẽtes & oſſa mea iã expiauerũt & tumulũ mihi: tumuloq; inſup ſolennia ſtatuerũt. Quare te oro o iuſtiſſime charon patere tãdem ut ĩgrediar: ſit pſpera ſemp ſit nauigatio tua ſit ſolida nauis tua atq; inconcuſſa. Cha Rem iuſtã petis Paliure ĩgredere ut libet: uos uero tã conſerte umbrę qd fatigatis me precibus: qd fatigatis quæ nã hæc uis deſiderii? expectate tãtiſper dũ trãs flumen hũc porto regrediar q̃ primũ. Pa Habeo tibi charõ immortales gratias q me his tandẽ eripuiſti e malis q me dira hac tandẽ qua detinebar trãſfetãdi cupidĩe liberaſti. Cha Amo te eqdẽ Palinure tũ pp̃ter Aeneã regẽ tuũ quem mihi nominaſti: q & ſup oẽs quos unq̃ uideri mortales uiſus eſt mihi ſingulari quadã pręditus pietate: tũ pp̃ter meũ etiã qd' olĩ cõe fuit tibi magiſteriũ: par. n. ſibi quiſq; parem affectat delectatq; magis q̃ ĩter pares ſit uel confabulatio uel uitę actio Afficiebar porro nõ modico dolore quũ uidebã iandudũ te ĩ citeriore hac ripa errantem incertũq; ſedis tuę: Neq; licebat tibi ſuccurrere pp̃ter legem mihi datã ne quenq̃ niſi humato prius corpore trãſportem: ſũ. n. ego minimus inter in

ſernos hītatores ſubiectuſq; alienæ poteſtati cui pare-
re nō tā pulchrū mihi q̄ alias neccē ſit. gaudeo āt nunc
& lætor q ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit quo & tu-
um iplere deſideriū & meū releuare dolorem (ſalua le
ge officii mei) poſſū. Pa Immo ego non minus ꝓpter
te dolebā o Charon: quia perſpiciebā tot te graues aſſi
duoſq; labores pferentem ſine ulla relaxatione. Neq;
.n. me latet quot quātiſq; uexari malis ſolent nauium
gubernatores qui nihil aliud ī uita q̄ nauigationem ex
ercui: atq; ita exercui ut nihil illa grauius: nihil pericli
tatius contigere mortalibus putem ꝓpter q credibile
magis tibi uideri poteſt ſi angebat me utiq; fatigatio tu
a repetentem animo antiquas: quas iuuenis etiā ſubſti
nebā nauticas fatigationes meas: Quaꝶ expientia iā
edoctus ſciebā probe pari malo tuo condolere. Cha.
Fruſtra propter me dolebas Palinure nā nihil moleſta
mihi eſt arſ mea. Pa Quid aiſ: Cha Aio gratam me hr̄e
& iocundā artem meā: Vides ut cruda uiridiſq; ſene-
ctus eſt mihi: memini haud unq̄ ab ipſa qua iā oium
annos ſupero longęua ætate mea perteſū me eſſe labo
ris mei: quin quotidie inſto alacrior atq; ualentior ſed
ītelligo cur tu aliter tibi pſuadeas. Eſt. n. cōmunis hic
morbus mortalium ut ſortis ſuæ quemq; diſtedeat ſē
per: uiuatq; cōtentus nemo ſtudiis ſuis: laudent uero
longe ac beatiores exiſtiment omnes qui diuerſas a ſe
artes atq; actiones ſequuntur: ueꝶ falluntur maxime
opinione ſua: Nam ſi recte intueri uelint cognoſcent
perſpicue nullum eſſe in uia eorum ſtatum qui non
magnis ſcateat miſeriis: quem non magnæ graueſq; p

turbent undiq; moleſtiæ & uexatiões: Et ſi detur aliqñ ut alter ĩ alteri9 ſtudia trãſferatur q̃ uideas tũc ſua cuiq; leuia uideri: q̃ prius pręgrauitate accuſabat: cõtra q; ea grauiora quæ prius leuia uidebãtur. Itaq; ſi bene cõſideres Palinure nõ eſt ita grauis mea conditio: ut cenſes: neq; ꝓpterea q; nauclerus ſim: ſũ eo miſerabilior. Sed tu (ut uideo) ſequeris uanos errores mortalium ego uero ĩtegritatem tantũ iudiciiq; ueri lucẽ ſecutus dego cõtentus ac lętus ſorte mea ne q; adſcribo mihi calamitatem q; deſudem quotidie nauigãdo & defatigere. Neq; ob hoc arbitror quempiã hoꝝ qui mecum ſimul ultimas ſedes colũt me eſſe beatiorẽ: nõ ipſos iudices Minoem: Rhadamantũ: & Eacũ: q̃q̃ magna oẽſ emicẽt poteſtate: nõ ipſũ Ditẽ: q̃q̃ ſceptro potens ſit atq; regna iſta moderetur. Sũt nãq; & illi ſui labores: ſuæq; moleſtiæ & maiores forte quo & maiore regiminis ſarcina præmuntur. Pa potes de te tibi Charon perſuadere ut libet: mihi. n. de me nunq̃ pſuadere poteris quin ars nr̃a ſine ulla cõparatione cæteras laboribus & periculis excedat: Quod liquido tibi ꝓbarem niſi q; uereor tedio te afficeret fortaſſe longior narratio nr̃a Cha Immo ſũma me afficiet recreatiõe: Nã & delectat me tecũ ſermocinari: & nauigantib9 etiã magnã animoꝝ refocilationem afferre ſolent huiuſmõi confabulationeſ. Pa Quando igitur non ẽ tibi in iocundũ ꝓſequar ſuſcepti ſermõis noſtri rõnem ut intelligamus non eſſe duriorem ullã q̃ nautaꝝ ſortem quod tibi facile perſuadebo ſi animaduertas quos eſt9 & frigora tolerare eos quos perhorreſcere tonitrus & fulgura: quibus pſun-

diimbribus: qua uentorꝝ rabie agitari quotidie neccẽ ſit. Si cognoſcas quotiens eos torqueri fame & ſiti quo tiẽs ſqualore etiã teterrimo cõſumi contingat: ſi aten das hitationem eorꝝ inſtar carceris ſuppellectilem uel nullã uel ſordidiſimã: ſtrata dura: Cibaria aſpera: po tum ĩmundiſſimũ: ĩdumenta ſpurca: ĩcomoditatem rerꝝ oĩum: noctes inſomnes & ſub diuo ſemper & inq etas. Taceo perpetuũ alioquin quoddã eorꝝ exilium. Quos patriæ eorꝝ exteros: ꝓfugos: uagos: palentes: ignaros quietis: priuatos oĩ (quo nihil eſt in uita dul cius) coniugis ſoboliſqꝫ fructu ac iocunditate: Quis non abiectiſſimos longeqꝫ oĩum mortalium miſerri mos eſſe iudicabit? Prætereo ſcyllam: charibdim: ſyr tes: ſymplegades: tot infeſta nauigantibus maris pe ricula: Obmito tempeſtates quibus nec uiſu quicq̃ eſt triſtius: nec horribilius: quibus & ad ſũmũ uitæ uſqꝫ diſcrimen quottidie iactantur: quatiuntur: & (quod ſæpe accidit) ſubmerſi tandem obruuntur: In qua re nemo eſt qui idõeus magis q̃ ego teſtis adhiberi queat Qui quũ multis fuerim quaſſatus tempeſtatib9: tum ea maxime quæ me ex ſicilia in italiã nauigantem inua ſit: tam ſæua atqꝫ horrens: ut horrori ſit adhuc mihi ei9 recordatio: Non poſſũ certe (ut par eſſet) explicare ti bi acerbitatem illius tempeſtatis: ſed quanta extiterit ex hoc facile coniecturã facere potes: qꝺ Aenæã ducem cuius ſũma conſtantia & animi fortitudo ubiqꝫ decan tatur. uidi ego eum contrementem grauiter atqꝫ inge mentem: extentiſqꝫ ad cœlum manibus beatos longe inclamantem eos quibus ad troiam oppetere contigiſ

ſet: lamentanteq; pari ab eorum morte ac fortiſſimi a Di
omedis gladio ſe ereptũ extitiſſe: crudelẽ equidem diẽ
illuxiſſe oĩbus ultimũ. neq; ex numero noſtro quemq̃
putaui euaſurum. Non ipſũ Aeneã: non Ilioneum: nõ
Acharem: non Abantem: grãdæuũ ue Aletem: quorum
naues longe diſiectas ad ſũmũq; pene exitũ adductas
neſcio quæ uis illa niſi diuina liberauit. Cha nũ icogni
ta mihi narras: hęc enim ea ipſa die reſciui. Pa Quo id
modo? Cha Quo id modo rogas? An acrem illũ fidũ
q; Orõtem ignoras ductorẽ liciæ nauis is quidem tũc
ſubmerſus conceſſit ad me illico exponens mihi ex or
dine oĩa quæ tu diſſeruiſti ĩplorans deinde opem rogi
tanſq; multũ ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nun
q̃ paſſus fui quũ inter fluctus adhuc corpus ſuũ ſine ſe
pulchri honore iactaretur. Nũc agit ſeſe circũ hæc ſta
gna mœſtus atq; errabundus: uidiſti illũ? Pa. Et uidi
& unicum meorum malorum ſolatium habui: dum tantiſ
per in ripa moratus pari cum eo detinebar infelicitate
Nec enim falſa de triſti eius interitu retuliſti. cuius ad
huc imagno ſubit mihi dum excuſſum e puppi cõtor
tumq; ter eum atq; circuntactum horrendum a fluctu
rapidus tandem equore uortex abſorpſit. ſã e quod ad
me pertinet nihil ediſſeram: qui licet eam euaſerim tẽ
peſtatem amarum tandem aliquando etiã uitæ meæ finẽ
inueni excuſſus & ipſe pariter atq; iactatus ĩter undas
(quod deerat) inſuper ferro præter ea obtruncatus:
Ex quo nec tantum mihi timui q̃ Aeneæ meo ne tantis
undis ſurgẽtibus ſpoliata magiſtro nauis deficeret hęc
cine eorum dilitię opes trãquilitas: ſic illis uiuitur: ſic mo

Solatiũ miſeror

ritur: tui nunc & alioꝝ defende ſtudia & artes contem
neqꝫ ſi libet maiorem eſſe etiã eoꝝ miſeriam & calami-
tatem qui patrias incolentes ſuas uxorumqꝫ ac filiorũ
ſocietate beati quieſcunt: gaudent ludunt: hortantur:
amicitias colunt exercentur cõmode habitant magni-
fice: ueſtiuntur culte: conuiuantur lęte: cubant molli-
ter: iocundos ſuos ac geniales agunt dies Adde qui in
urbibus optimates & primarii magnã ſibi uendicant
auctoritatem: habenturqꝫ ſummo in precio atqꝫ hono
re: qui ius dicunt qui cauſas agunt alioꝝ qui faſces ge-
runt: qui ducunt exercitus qui uel aſiſtunt princ ipib9
uel prĩcipes ipſi magni illuſtreſqꝫ ſũt: Quibus nec op
tabilius quicq̃ in uita eſſe uideo neqꝫ beati9. Cha Falle-
ris longe Palinure nã quos beatiores eſſe arbitraris mi
ſeriores illi ſũt ulla ſine dubitatione: Neqꝫ. n. negaue-
rim ſortem ſubiectam eſſe nautaꝝ magnis malis: Sed
ita ſubiectam ne comparatione aliaꝝ quæ maioribus
etiam grauantur incõmodis minus certe miſera iudi-
canda ſit. Quid enim triſtius (ut ad tuos ueniam) qui
patrias ſuas colunt quid miſerabilius q̃ domi ſuæ age
re & ita agere ut iocundiorem aliquando q̃ uitam mor
tem optes? Quæ ulla maior calamitas q̃ circundari
urbem hoſtibus: ingruere bellum: uolitare tela: ſtrin-
gi enſes: perfodi muros: fremere tormentis: ſaxa dirui
domos tremefieri & concuti? quemqꝫ fame ſitiqꝫ de
ficere: corumpi aerem: occupari mœnia: ſpoliari
templa: diripi patrĩonia publicari bona: incendia pa-
rari: malos exultare: bonos torqueri afſici cõuitiis: ex

pelli domibus: uulnerari carcerari: relegari: deportari
trucidari filios ante parentum ora: uim pati uxores:
ſtuprari gnatas: Videntur an hæc tibi mala palinure
& an his quæ tu meminiſti ulla ex parte comparanda?
Pa q̄ uera narras o Charon q̄ nunc uel audiens iſta per
horreſco: Venit. n. mihi in mentem grauis illa & deplo
randa patriæ meæ deſolatio troiæ inq̄ tã præpotentis
olí atq; prędiuitis cuius euerſiõe nihil credo referri poſ
ſe crudelius aut lachrymabiliꝰ: tãtaq; fuit calamitatiſ
eius magnitudo ut lõge plura etiã atq; triſtiora q̄ tu ſu
pra memoraueris ſibi cõtigerit: quæ ſi uelis oĩa tibi ut
rem ceciꝰ agnoſcas explicabo. Cha Haud opus ẽ Pa
linure quoniã & tẽpꝰ nõ patitur & ego hæc oĩa nõ ſecuſ
ac tu nota atq; cõperta habeo. Nã & mihi renuntiaue-
runt ut quæq; aduentabant animę ex illo bello profe-
ctæ: Nihil certe ut nunc tu dixiſti peruẽit ad aures me
as crudelius aut lachrymabiliꝰ. Pa Faxo ut iubeas ſed
aduertas Charon grauiſſima licet hęc ſint: rariora ta-
men cõtigere q̄ ea nautarum quæ ſupra expoſui. Cha
Referam ergo alia frequẽtiora & ex ipſis quidem met
ciuitatibus quarum relatio augebit etiam earum mi-
ſeriam. Vade oro & per ciuitatem plateas porticuſq;
diſcurre quid aliud oſtendes q̄ oblatrantium maledi-
cta: inſimulationes peſtilentiſſimas: optimi cuiuſq;
dilacerationem quid non exploratorum inſidias in-
uidentiũq; uenena. Diuerte modo greſſum & arti-
ficum mercatorum q; tabernas ac conuentus pete
quid aliud deprehendes q̄ ſermonum nebulas fu-
cos: mendacia: deceptioneſq; manifeſtas. Tranſfer

de hic te i fora publica ſedeſq; iudiciarias q̃d aliud au dies q̃ undiq; oĩa magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid ĩtelliges aliud q̃ cedes hoĩum cõpilationes: furta: graſſationes: conſpirationes: ꝓditiones? Quæ alia occurrent tibi niſi litigatoꝝ iurgia & cõtentiones: teſtium ꝑiurationes: cauſidicoꝝ præuaricatiões: iudicum coruptiones: præſidũ ambitiones ac rapiæ? Quos ibi alios obuiã tibi habebis q̃ exultãtes ĩprobos: lugenteſ bonos: oppreſſas uiduas: ꝓculcatos pupillos: egẽtes ꝓſtratos? Attolle poſtea altius oculos & atria prĩcipũ ꝑſcrutaꝛ. quã nõ uidebis ibi ad ſenatorem exaltationẽ ſpeculatoꝝ acceptiõem: militũ audatiã: fœneratoꝝ uoracitatem: quæſtoꝝ ĩprobitatem: quã nõ potentũ hoĩ nũ in tenuiores uĩ atq; ĩſolentiã? Quas nõ concuſiões Quas nõ populatiões? Quos nõ ĩnocẽtes accuſari criĩari carcerari: ꝓſcribi? Pa Grauia hęc nimis ac miſerabilia. Cha. At reſtãt alia q̃ nõ mĩus tibi grauiora & miſerabiliora uidebũtur. Pa Perge. Cha Quæ fortaſſis ẽt grauiora & miſerabiliora iudicabis quoniã domeſtica ac frequens magna eſt eoꝝ peſtis. Pa Fare. Cha nolo tibi Palinure afferre ĩ mediũ graues longoſq; artificũ & negotiatoꝝ labores: nõ eos qb9 afficiũtur agroꝝ cultores: nõ qbus milites nõ quibus cauſidici cęteraꝝq; diſciplinaꝝ ſectatores: ęſtuſ: algoreſ: media: ꝑegrinationes: anxietates uel ꝑicula: uulnera: cędeſ: diſtrictas hitationes: infinitaq; agendi: cubandi: ueſcendi incomoda uel faſtidia: laſſitudines: uigilias: ſolicitudieſ: odia etiã & infamationes. Nã ſi complecti cuncta ſermone meo atq; exequi uoluerim tot tantaq; dicenda ſe offe-

rent ut præ longitudine maloꝝ ac mole: citius nauiga
tio nr̃a q̃ oratio finem poſſit iuenire: Omitã itaq; & cõ
memorabo tantũ quas ĩter domeſticos parietes tũ ſer
uoꝝ tũ uxoꝝ ac filioꝝ moleſtias ac turbationes peſſi/
mas pferre ſolent q gubernationi pręſunt rei familiariſ
Cuius ſi ita ut naualis expertus eſſes facile quicqd di/
cturus ſũ me etiã tacente & intelligeres & approbares
Nam ſeruoꝝ primo in dominos ſemper prõpta male
dicta: furta: impoſitiones: fugas: arogantiã: negligen
tiã reꝝ dominoꝝ: temulentiã edacitatem: ſomnolen/
tiã: tarditatem: ignauiam: nemo ẽ q nõ uideat magnã
afferre his qui patiuntur infœlicitatem: Deinde filios
quoꝝ amore nihil dulcius eſſe fertur quanta animi cũ
amaritudine aſpiciant parentes uel ęgrotare uel mor/
tem obire quod frequenter ad modũ fit: Satiſ exiſtimo
etiã te intelligere q̃ uero grauem & anxiã credis eẽ eoꝝ
uel parturitionem: uel educationem: uel inſtitutionẽ
Quotiens pro eis bonos parentes gemere: ſuſpirare:
Dolere: torqueri: Quanta etiam putas perturbatiõe
affici dum quos progenuerũt immenſaq; adeo cura a/
luerunt uel paꝝ ſibi audientes: uel rebelles ac infeſtos
poſtea habere contigat: q̃ dolenter eos ferre arbitraris
dum inſani & uecordes ſunt: dum ebetis & craſſi inge
nii dum effœminati & molles: dum dilapidant & euer/
tunt patrimonia: dum nullo bono operi & ſtudio iten
dunt: dum per præcipitia uitioꝝ omnium uitam du/
cunt ſuam: Quid de uxoribus loquar quas dos tumi
daſ: gẽus ĩſolẽtes: forma ſuſpectaſ: deformitas reddit
ĩuiſaſ: Quaꝝ lĩgua nihil pernitioſiꝰ: quaꝝ audatia ni

hil prodigioſius: quarꝝ īprobitate nihil execrabilius: Q uę iurgiis ſemper & contentiōibus obtundūt uiroſ quæ ſemp conqueruntur: ſemp exprobrant: ſemper inſidiantur: Quibus quū deſint cætera nunq̄ tamen lacrymę gemitus & ſuſpiria q̄ cæca ſua qua tantū ardēt ornamentorꝝ ambitione exauriunt opes: labefactant domos cogunt maritos in malos queſtus: in dira ſcelera: Non referro turpiſſima adulteria q̄bus nec pūitur minus nec peccatur magis quicq̄: ea quanto dolore aficiant bonos cōiuges nemo ſatis unq̄ iuditio meo enarrare poſſet: ſed magnum doloris argumentum pręſtant & grauiſſimas cedes & ingentia quæ ſæpe ꝓpter corruptaſ uxoreſ bella exarſerunt. Pa Hoc pluſq̄ uellem ſcio nam arduū illud quod ego uidi gręcorꝝ & troianorum bellum propter Helenæ raptū in eam excreuit rabiem quam nulla mundi regio ignorauit. Cha Quæ toti mundo manifeſta ſunt ea tantum noſti Palinure: at ſi ſingula quorꝝ nihil me latet itelligeres adducereris in tantum ſtuporem ut ſtupeſcens etiam præ miſeratione coniugalem uitā lachrymareſ Pa Hui qd narraſ? Cha Narro q̄ quotidie uido & ptracto. Pa ergo conubia putas poluta & cōquinata? Cha mi me id nūq̄ dixeri. Pa Atq multas memi me uidiſſe ea pręditā hōeſtate ea rl igiōe ac uitæ itegritate: ut dinū quoddā magis q̄ hūanū redoleſ uidrētur. Cha Et multas utiq; eiuſcemōi eē ꝯfiteor ſed eas qdē q̄ optimiſ hōeſtiſſiiſq; ortę parētib9 ebiberūt a primis ānis ſobrios & caſtos moreſ Q uę ſactis parētū ſuorꝝ exēplis educatę uitā iſtituerūt peccaſ caſtigatę: ſapiēter ad māſuetudinē edoctę

adpietatem: ad fid~: ad diuinũ cultũ : ad rectũ com-
poſitumq; regimen rei familiaris: Quę ſe a thiaſis ſalti
bus iocis: Quæ ſe a ſpectaculis: ab imodeſtiore cultu
ab licenciore coloquio abdicarũt: Cæteræ quæ contra
ſanctitatem q̃ malis inſtitutis puerſiſq; parentũ exem
plis ĩbutę molliter uixerint aſſuefactę delitiis: quia tur
pi ocio: quæ nihil niſi: ſaltare: canere: fides pulſare di-
dicerunt: quæ præterra oculis ſuis auxerũt matrũ præ
ſertim obſcenitates & ĩ mũditias: Haſce qua fide & in
tegritate eſſe putas erga maritos? Illabũtur ſiqdem tã
q̃ uenena tenellis mentibus parentũ exempla: ĩde rari
or etiã q̃ reris eſt himenalis honeſtas: q̄ q eas uel emen
datis inſtituãt moribus uel ſãcto ĩuitent exemplo pa-
rentes ſimul rariores habeantur Prodeunt poſtea ĩ pu
blicũ quæq; etiã pcatiores apta frõte directo greſſu q̃-
ſi pudiciciã ipſe cõſecraſſe uideãtur. Et quæ ſecretũ in-
tra cubile pbra geſſerũt quũ ueſtem ĩduerit illa cõtexiſ
ſe atq; ocultaſſe exiſtimãt: Voſq; ea uanũ uulgus ita ut
cernitis uera ducentes eſſe arbitramini: At ego nihil ac
res ſe habet de eis iudico: nuda. n. hic oĩa atq; apta ſunt
Nõ ueſte hic teguntur maculæ: nõ palio obnubuntur
ſcelera: exertes oẽs ac nudatos reæq; oĩm uacuos p ſ9
huc ĩgredi oportet: Quicqd ĩ uita male temptatũ ma
leq; actũ ẽ hic fronte corã ipſa demũ geſtatur: diſpoli
atur oſtentatur: Quare nõ miræ tibi uideatur ſi quorũ
cunq; nota habeo crimina: Qui quoruncunq; eſſe nu-
das ita ut prædixi tranſueo umbras: q̃ pinde ingentẽ
uideo earum turbam quæ quum impudicitiam longe
apertam oſtendant ſuam pudiciſſime tamen ĩ uita ha

beantur: Quantas ſecũ i maritos fraudes gerũt: quot
ſimulationes: quot ꝑditiões: quantã ypocreſim: quot
aliorꝝ obſcenos amores: quot pollutiões: quot ſuppo
ſitos partus: quot mentitas enutriciones: quot alieni
ſeminis ſuſceptas meſſes: At quod rediculũ magis eſt
lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores
Laudant inter cætus & prædicant quaſi pudiciciæ pri
cipes: Statuunt mauſeola plurimi quoq; epigrãmata
condi: orões ſcribi & ꝑnuntiari curãt in laudẽ ac me
moriã caſtitatis fideiq; earꝝ ſempiternã: An hæc triſti-
a & amara eſſe cenſes Palinure? Et an cõparationem ul
lã habere putas cũ his nautarꝝ quæ ea ſeueritate & acri
monia recenſuiſti ut cætera læta: fauſta delitiarꝝq; ple
na (ſi tibi fides daretur) exiſtimanda eſſent? Pa Haud
equidem tanta in ciuitatibus priuatiſq; domibus quã
ta modo enumeraſti mala regnare credidiſſẽ. Cha Ita
ꝑficit inexpertos ſermõem aliquando inire cũ his qui
multarꝝ rerꝝ uſũ atq; experiẽtiã habent. Pa Ita fit. Cha
Quid ſi animaduertas labores quos perferunt nautæ
corpori magis q̃ animo infenſos ire? concedes ampliꝰ
etiã in ſententiã meã: Nã huiuſmodi res duræ aſſiduo
quodã uſu & aſſuefactione mitiores fiũt & quodamõ
domãtur: quas uero ego memoraui quũ aĩum magis
affligunt non ita uſus & aſſuefactio mitigare atq; edo-
mare poteſt. Pa. Conſentio tibi iam: gaudeoq; in eam
lucem & illuſtrante perueniſſe ut intelligam tam ma-
gnam aliorꝝ & maiorem etiam q̃ nautarꝝ miſeriã: Sed
illud non poſſum intelligere quin principes ſaltem ac
magni uiri non dicam nautis ſed cæteris inſuper q̃buſ-

principes et magni uiri an ſint beati

cunq; mortalibus beatiorꝭ ſint. Cha Cur? Pa quoniã
oĩbus abundent atq; affluãt bonis. Cha Quibus? Pa
Honore gloria: opibus: deliciis: amicis: potentatu: ĩ
perio: Cha Hiſce? Pa Hiſce & multo plurib9. Cha Er
ras. Pa Errorẽ hoc optaſſem in uita mihi. Cha Deliras
Pa. Maluiſſem ita delirare q̃ tua cũ ſẽtẽtia ſapere. Cha
Quid ſi nihil illis miſerius? Pa Quid ſi nihil beatius?
Cha Haud unq̃ hoc mihi demoſtrabis. Pa nõ tibi ii be
ati uidẽtũ q qcq̃d ad explẽda ſuoluptates optari potẽ
aſſecuntur: Quib9 cõuiuandi: cubandi: ungendi: la
uandi: ludendi: uenãdi aucupandi ad oẽm nitorẽ atq;
ſacietatem ſemper facultas ſit: Quibus quot quot ue
lint cõcubitus fœminarꝝ: quot quot uelĩt arua: equi ca
nes: quibus tot ſunt ſerui: tot exculta palatia: tot mu-
nitæ arces: oppida: Qui tãtũ poſſideant auri: gẽmarꝝ
ueſtiũ: ſuppelectiliſ: Quibus audiant oẽſ: adſurgunt
inclinent: Quos populi uerentur timeant: laudent
decantẽt: Qui leges dicant mandent: exerceant: ꝓ-
ſcribant: puniant: extollant amicos: uindicent inimi-
cos: trucident rebelles. Cha Non eſt tã magna ut exi-
ſtimas Palinure eorꝝ beatitudo: Nam parit certe faſti
diũ tanta bonorꝝ continuatio tantaq; affluentia: Ne-
q; ſapit tantũ quæ non aliquando intermititur uolup
tas: Præterea quomodo eos tu beatos iudicare po
tes qui tantis opibus atq; delitiis ſuis nunq̃ fruuntur
cum iocũditate: nunq̃ cũ gaudio: quæ in tanta rerꝝ co
pia: nunq̃ exhilarẽt ſe nunq̃ releuent animũ: nunq̃ ex
ultent: Qui tanta licet bonorꝝ ubertate redundantes
triſticia tamen ſemper obducantur ſolicitudĩe premã

tur: anxietate torqueantur: Non tibi multo optabilior uidetur priuatorum conditio quorum & uita ſecurior & uoluptates etiã ſi mentem ĩtendas maiores ſũt Quos ſũma ſemper condit hilaritas mulcet feſtiuitas: explet alacritas: Quantã putas afferre delectationem cõmunis quæ cũ uxoribus & filiis uita exigitur: Dũ cubant tute: ueſcuntur læte: iocantur modeſte: q̃ Dulcẽ eſſe arbitraris amicorum interſe & ęqualiũ parem uitam: domeſticum uſum: Frequentem conuentum? Quid eorum amore ſuauius: confabulatiõe gratius: curis melius atque cõmodius? Quantum credis letitiæ & exultationis habeant eorum conuiuia: ludi: cantus: ſaltationes: Quantum dilatent animos & permulceãt: Quãtum emãeat mellis: Cuius nec ſtillam principum aliquis deguſtauit. Pa Haud intelligo Charon hanc quã refers regum triſticiam atque anxietatem: qui inter riſuſ tantum blandiciaſ iocoſque uerſentur: Quibus ſemper pſalatur: cãatur: plaudatur: & quicquid ad tranſigendum hilarem uitã excogitari poteſt exhibeatur. Cha Etiã ut uideo iudicas Palinure quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales plurimum ſeduci ſolent: ſed quod certũ afferre poſſunt iudicium exteriora corporis: quæ uelamenta quædã magis ſunt ueritatis. Aut qd certi pmittere & oſtentare poteſt frons hoium q̃ plures q̃ ptheus ſpecies mentiri atque ĩplures mutari queat: Conſiderandę ſunt ſecretę animi fibræ: Perſcrutandę ſunt interiores mentis latebræ: Quas ſi peruidere ita ut frontem poſſes: Proh dolor quantam ibi malorum turbam: quãtã formidinũ atque ſtrepitationũ aciẽ

introſpiceres: Quot angores: ſolicitudines: ſuſpitiones: quot peſtilentes morbos & pertubationes: quãta apirentur ulcera: quot plagę & cedes: quot īſidię: quot enſes & cælo℞ infinita genera: quæ nec ſomnos eo℞ qetos nec cibos placidos nec opulentiã dulcem nec imperium iocundũ nec delicias iocoſq; lętos eſſe pmittãt Pa Neſciebã adhuc hæc eo℞ qui dominãtur mala: ſed cur illis contingant tanta non capio. Cha contingunt tanta pp graues inimicitiaſ acerbaq; odia quas cõtinue cũ finitimis ciuitatibus: cũ ſubditis ſibi populis: cũ ſibimet ipſis etiã gerunt: Quo fit ut ingraueſcentibus odiis increſcentibuſq; iiuriis quibus quotidie afficiunt queq; neccẽ ſit illos torqueri & affligi grauiter confidere nemini: ſuſpicari omnia poſſunt: extimere muſcas etiã (ut aiũt) uolantes gauderẽ & lætari nunq̃: triſticia & merore detineri ſẽper. Pa Aducis me facile ut credã ſuſpectas eos habere finitimas ciuitates cũ quibus & īfenſa odia confiteor propter continuã quæ exercentur bella & dominandi libidinem qua plurimũ incenduntur: Cũ ſuis uero quibus īperant populis nihil accipere poſſũ niſi amorem & dulciſſimã pacem: Porro ſi cũ finitimis ſint inimicitiæ: Si oriantur bella ac demũ etiam augẽtur īperia: ſubducuntur oppida: profligãtur acies: ſpoliantur & captiuantur hoſtes: populationes magnæ fiunt: tropheis decoratur patria: uictoriis celebratur: triũphis extollitur: Ob quę & principium gloria & urbiũ ornatꝰ & inimico℞ timor & populo℞ īter ſe lęticia atq; erga prīcipes fidẽs & amor creſcit. Cha At tãtũ narras q̃ pſpera ſunt & lęta: ac q̃ frequentiꝰ ac

cidunt aduerſa & triſtia pretermitis: Quaſi ſemꝑ eos
putes debellar̄ hoſtes. potiri uictoria: triũphis exulta
re: nunq̄ uero uinci: ꝓſterni agros ſuos populari: bõa
ſua diripi & e ſuis ſe opidis deici ſed maiora hæc preter
eamus: de mĩoribus tãtũ dicatur: Quipe ſi cõferas q̄s
ſtrages ſuoꝝ & cedes ſubſtinent cõperies lõge maiorẽ
dãno q̄ lucro ꝑtas eoꝝ uictorias ɔſtar̄: diſcuſſaq; rõne
deceſſiſe plus illis q̄ acceſſiſe His adicias ut populoꝝ
etiã ſuoꝝ odia ne dũ finitimoꝝ ĩtelligas qđ ad inferen
da bella & ꝑſequendos hoſtes opus illis eſt ingenti &
munito exercitu: multo nauigio: longa armoꝝ & ma
chinaꝝ preparatiõe quæ quũ magno & inexſtimabili
conſtent ſũptu nec ꝓprii ſuppeditent redditus neccẽ ẽ
nouis uectigalib9 uexare populos: nouas ĩducere pre
ſtationes: nouas angarias: augere tributa multiplicar̄
onera: exaurire æs oĩum: eradi marſupia imo uiſcera
pauperꝝ: paruos atq; magnos diripere: ſpoliare: cõcul
care: Inde fit ut quũ ĩuiſos mãifeſte ſe cũctis intelligãt
ſuſpectũ tũ ſibi ĩcipiant hr̄e quemq; Nullius fidei: nul
lius amicitiæ credere coniectari oĩa in malam partem
Habet.n. hoc in ſe peſſimum malefactoꝝ conſcientia
ut quos iniuria affecit nunq̄ reuocari ĩ amicitiã: nunq̄
mitigari & ad ueniam moueri poſſe putet: pro ide ma
gis inſurgitur grauiores initur iniurias: hũc ꝓſcribũt
illũ carcere includunt: Quorundã patrimonia publi
cant alios iugulari aut ſtrangulari iubent: uolũtate ꝓ
rõne utuntur: eoꝝ quoq; quos tantis leſerunt malis co
gnitos afines: amicos: ſocios: ſeruos quaſi fidei ſuæ di
fidentes perſequuntur: Tum cæteri qui cariores eti

am uidebantur exempla alioꝝ preponũt ſibi acuũtq; ipſi non minus odia: Nã non minus rebus ſuis ac ſaluti ſuæ timent: Ita pedetentim ciuitas oĩs idignatur: obmurmurat: rapitur ira: odiis incenditur: coquit nouaſ cogitationes: noua cõcilia molitur: Mox eo deueniũt ut hæc intelligentes uideant quãte ruinę quantoq; precipitio ſubiaceãt: q̃ tenuiſſimo quaſi quodã filo pendeant iperia ſua: Tũc cernas eoſ pallere: triſtari: cõſumi expauere oĩa: torqueri ſcelerꝝ ſuorꝝ cõſcientia quæ prima eſt pœnarꝝ oĩum: Timere hoſtiũ: inſidias ciuiũ: cõſpirationes domeſticorꝝ ꝓditiones: oppreſſorꝝ uindictas: Tunc ſecurũ nihil exiſtimare niſi quod ui ac ferro tueantur Propterea non credũt ſe tuto cuiq̃: non miniſtris: non neceſſariis: non germanis: quorꝝ maiorꝝ etiam q̃ alioꝝ auctoritatem magis formidant: arcent ſe ab aſpectu & preſentia oĩum cingunt ſe foſſis & aggeribus: claudunt ſe artib9 quaſi ad ꝑpetuas damnati carceres: cuſtodibus etiã tanq̃ ad expeditionẽ belli paratis ut obſideri eos puteſ circũuallantur: Nihil illis dulce nihil ſapidũ: nihil iocundũ: Dormiunt cum magna inquietudine cũ maiore etiã uigilant: Terret illos conuentus hominũ: angit ſolicitudo: timent coloquia: timent ſalutationes: timent dona: ſuſpecti illis aditus: ſuſpectæ ſellæ: ſuſpecti cibus & potus: qui nec ẽt niſi preguſtati ſumuntur: ſuſpecti pellicũ & item uxorꝝ thori: Quibus mirꝝ eſt cur ſine cuiuſq̃ preguſtatiõe cõgrediantur: ipſos uero quorꝝ ſe cuſtodiæ comiſerũt nõ minus extimeſcunt: quibuſ quum carere nequeant ob tutelam ſuam eo magis augetur eorꝝ timor & miſeria

conſcia

quo armatoſ pro firmiore illos preſidio eſſe neceſſe ſit quare alienigenas & barbaros homines atqꝫ abiectiſſimos quoſqꝫ ſibi deligunt eoſqꝫ frequentius comitãtur Deiciũt ſæpius ac exterminant quo ſaluti ſue(& ſi nõ alia at ſaltim hac uia)conſultũ ire poſſint: Quid fœdꝰ & ignauius dici queat q̃ hoibus exteris imanibus flagitioſis ſe comitere: ſuos uero prudẽtes: ſobrios: iuſtos ſpernere atqꝫ deuitare: Quãta iſta tyrãnoꝝ fœlicitas quos continuus & ingens ſemper angore afficit metuſ quo non modo animi grauiter excruciantur ſed cũcta inſuper dulcia mundi dona fugantur & diſſipantur: q̃tæ iſte eoꝝ deliciæ: quanta gaudia qui tranquilitate nũq̃ & pacem ſibi ne dicam populis ſuis aut hoſtibuſ conceſſerunt expartes omnino tam ſanctiſſimi atqꝫ omnium dulciſſimi boni: Quænã ubertas iſta bonoꝝ q diſtracti aliunde neqꝫ ſciant neqꝫ uiſant neqꝫ pertractent neqꝫ guſtent unq̃: Quanta iſta iperii bona: q quũ ipſi uidere & atrectare non poſſunt coniectant neceſſe ẽ alioꝝ curæ & gubernationi ignari rerum ſuaꝝ: neſcii omnium ferme quę ſub ſe geruntur: fraudati quotidie & dcepti ab his preſertĩ quos preceteris auſerũt qbꝰ tamen quum ſe credant quot innocentium criminationes quot facinoroſorum falſas comendationes audiunt: Quotiens eorum fidem ſequuti bonos pro malis malos pro bonis ducunt atqꝫ hos beneficiis illos pœnis afficiunt: Quodqꝫ grauius ẽ quotiens ipſis etiam uidentibus hi quos tantum extulerunt pro ſententia ſua in foro quoſqꝫ ledunt concutiunt: op-

primunt atq; dilaniant: Quid mirꝝ ſi exardeſcunt po
ſtea populorꝝ odia: ſi labefactatur poſtea eorꝝ ſtat9 at
q; diſolatur Quanta iſta q̄q; optãda ĩperia cũ quibus
& ſeruitutem peſſimã degant ſubiecti tantis ꝑturbati
onibus: tantis inſidiis: ſubiecti ipſis etiã quos ſibi ſub
iecerũt: conſtricti quaſi quibuſdã regni cõpedib9 clau
ſi ĩtra artes quaſi magni alicuius criminininis rei: coarta
ti iſtar ferarꝝ: excluſi ab omni q̄ foris capitur recreatio
ne: priuati libertate quod eſt tã dulce & oĩbus optabi-
le bonũ: non hominibus mõ ſed cæteris inſuꝑ quibuſ-
cũq; animantibus cuius priuatione q̄d eſt quod triſti
us aut ĩfœlicius contingere poſſit. Pa Nõ c̄tedis Charõ
bonos aliquos mitiſq; & moderate naturæ tyrãnos eē
Cha Immo multos credo ſed tãta eſt dominandi libi-
do: tantus ardor: tanta neſcio q̄ peſtis ĩgenita ut quos
ſemel inuaſerit ſint ſũma quãuis bonitate preſtantes
adeo illiciat eos illicienſq; deprauet ut uita potius q̄
ĩperio quod iã occupauerunt carere poſſint uel ad cõ-
ſeruandũ uel & ad ãpliſicandũ contendunt unguib9
dentibuſq;: ac propterea nemo ē tã bonus tyrãnus cui
conſeruationis amplificationiſq; ſuæ gratia multis nõ
magnas inferre ĩiurias atq; ob eas illatãs non plurimũ
timere plurimas ut pati anxietateſ cõtingat. Pa Miror
cur tantis ĩ malis que plane ita ut narraſti uera eſſe pu-
to: appetant tantopere mortales ĩperiũ niſi id fortaſſe
faciunt cupidine honoris & gloriæ: Quid nimiũ tam
præſtans atq; excelens bonũ tollerabiliores reddit tan
tas quas modo expoſuiſti miſerias: Dulce quippe eſt
mãdare aliis: preferri omnibus: eminere: precelere: ue

nerari:timeri:ſuppliciter exorari:aſurgi ſibi: uia dece
di:inclinari ceruicem:flecti genua:audire laudes ſuas
& rerꝶ bene geſtarum decantationes: Quę quum & di
uina numina plurimũ capiant facile ĩtelligi poteſt quã
tum & his quoqꝫ mortalium mentes capiantur. Cha
Quæ tantum capere poteſt tyrannos ullius honoris
aut gloriæ exibitio: qui ſe certo ĩuiſos omnibus eſſe ſci
unt A quibus ſi laudentur: ſi andiatur: ſi aſurgatur at
qꝫ incuruetur intelligunt palam uel aſentationis uel ti
moris cauſa id fierę: Quare non ē ita dulcis ut putas
huiuſmodi honoris & glorie exterſio magis q̃ exibitio
At uero dulcior is ē qui in priuatos hoĩes ab amicis &
beniuolis honor exibetur pp aliquod eorꝶ egregiũ faci
nus aut excelentē uirtutē: Vera iſta gloria uer9 iſte ho
nore ac dignus q̄dem quo & diuina numina capiantur
Pa Nullã ergo uideo cauſã cur tantopere ĩperia deſide
rentur deſiderataqꝫ conſeruentur: niſi qꝫ habendi cupi
do qua tãtũ trahitur humanũ genus ĩ his maxĩe exple
tur: Quo.n.qſqꝫ plus auri:agrorꝶ edificiorꝶ: opidorꝶ
aq̄rere poſſit nullo parcit labori quantũcunqꝫ uis ma-
gno & ĩtollerabili: Neqꝫ ullus tã amarus labor qui pp
queſtũ & maiorē rerꝶ cumulationē dulceſcat: Itaqꝫ qu-
um tyrãni ſup oēs plus poſſideãt ſup oēs & beatiores
uidētur: licet cętera eis triſtia ſint atqꝫ per acerba. Cha
Neqꝫ iſtud quidem affert ullã beatitudinem: nã in pri
miſ non efficit diuitem maior habundantia ſed minor
cupiditas: Qui enim paruo contentus eſt id tantũ cu
pit quod necceſſitati uitę ſufficiat: Is habunde eſt locu
plex propter honeſtum qnod facili9 implere poteſt de

ſiderium quod quum & īpleuerit liberatus ē ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate: Qui uero quantunlibet diues plura concupiſcit pluribus īdiget quia perſeuerante aquirendi inſacietate efficitur minus uoti compos: Quo.n. magis creſcit multaꝝ reꝝ poſſeſſio magis etiam cupiditas neq; finem unq̄ habet uorago illa cupiditatis. Deinde non eſt iudicandus quiſq; uel locuplex multitudine uel pauper paucitate diuitiaꝝ ſed uel reꝝ magis implemento uel neceſſitate. Nā ſi multitudinē excedūt ſumptus quō poteſt is credi diues q min9 habet q̄ neccē eſſet: quare quū neceſſitatē ſæpius magnā patiātur q tantā īperii molem adminiſtrant īdigentiores etiā putādi ſūt priuatis hoībus quibus licet tenues ſint opes at neceſſitatib9 ſaltē ſuis uel pres uel ſupiores: Taceam9 graues q̄s quotidie expiationes uel rapinas pferunt aqueſtoribus ſuis & ab his maxīe quoꝝ fidei magis credūt: q quo maiora etiā nacti ſunt īperia eo maiora utiq; furta maioréq; proinde reꝝ ſuaꝝ diminutionē: patiūtur a qbus priuatos ſaltē hoīes liberos eſſe conſtat: Qui & diligentius patrimonia ſua ipſi perſecurare & attentius omnia intueri poſſunt: Dicamus uero curas & labores quos in adminiſtrandis tātis opibus gubernādoq; tanto potentatu tollerare eos oportet quoꝝ fortiores q̄ herculis humeros neccē eſt ad ſubſtentandā tantā molem: plures etiam q̄ argi oculos ad tantā reꝝ uarietatem peruidendā atq; diſtribuendam: plura quoq; q̄ iam aut uertum capita ad intelligenda examinandaq; tot ac tanta quum hoſtium tam populoꝝ ſuoꝝ quæ illis negotia deferū-

tur: Quæ tanti animi uis quæ non debilitetur: quæ tā ta ſoliditas q̄ non concutiatur: quæ tanta promptitu- do quę non remitatur: Cuius eſt tanta ualitudo tantū robur qui ſe tam uaſto curaꝶ ponderi parum audeat polliceri: Cuius eſt adeo equabilis & moderatus ani- mus: adeo perſeuerans qui tam multis tamq̄ continu is laboribus non defatigari non quaſſari nunq̄ atq; in- fringi poſſit: Obmittamus mortales: de nobis tantū qui hęc ultima loca colimus loquamur: Veꝶ putaſ Pa linure beatiorem eſſe uel me qui pauperrim9 ſum om nium: qui nihil præter hanc quam cernis puſillam lin trem poſſideo: uel plutonem tam lati tamq; im menſi regni tyrannum: intelligo & ſi taceas quale de hoc ſis iuditium prolaturuſi: Crede mihi minime meum cū ſuo ſtatu commutarem. Pa Quare. Cha Quia lætus ago & ſumma animi qniete: Non ullius rei ullam ge- ro niſi tranſuehendi haſce huc deſcendentes animas: & conſeruandi incolumen hunc faſellum meum ſolicitu dinem In qua dicam tibi quicquid eſt quod me grauet Quum enim propter uetuſtatem fatiſcat aliquando rimis curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: Quare eum conſuo ſæpius & obſtruo ſi quid rimarū ē hæc oīs mea cura eſt: hic omnis labor: At pluto cum tantis diuitiis ſuis ac regno tanto nunq̄ lætatur: nunq̄ quieſcit: tot curis carpitur quot repletur hic umbris lo cus: implicatū ſemper habet ubiq; animū: hinc fertur illinc rapitur: omnibus intentus locis: oībus occupa- tus miniſtris: huic mandat illū terret: alios aciri iubet metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus: nunc

mot9 formidat: Sępe illū trepidare cogit lāpas phœbi ne ulla ex pte iradiet r̄gno ſuo: Sæpe & fulmē magni fr̄is ne penetret auerna atq; labefactet quotiēs uidi ego illum dū reb9 ſuis timet iniectū fūmo curru peragrare oēm hanc regionem: luſtrare fineſ: ſcrutari omnia diligenter: aſcendere etiam in ſupeꝝ orbem circuire terras perueſtigare quodcunq; periculū pferre poſſet nihil oio incauti & inexplorati relinquere: quæ quū multis in locis at maxime ea ſolet efficere ī terris ſiciliæ quæ magis etiam eum terrent propter magnas reluctationes Tiphœi gigātis quibus totam cōquaſſat illam patriam Nam poſtq̄ ipſe auſus fuit bella inferre cœlo iniecere ſuperi eius corpori trinacriam ſub qua ab omnibus undiq; montibus preſſus & grauatus conatur ſæpe ſe atollere impoſitaq; ſibi reicere: Proīdeq; magnos concitat motus ac tantoſ quidem ut hęc loca noſtra cōcutiat grauiter & tremefaciat: Cogita nunc q̄ leta & optanda ſit ſors huius inferni tyranni: cui9 tot diuiditur animus curis: tot propellitur tumultuationibus: quē tot oporteat precauere pericula: tot diſpenſare miniſteria: omnia percenſere: omnia corigere omnia uel ipſe gubernare uel aliis gubernanda comitere: Attende rogo & uel ex hoc uno colige eius fœlicitatem: Nam ſi me deficere contingeret huic nauiculario miniſterio quod ita neccesariū eſt ut uides neccesse eſſet eum uices meas ſubire: ne alioquin deficiente portatore regno ſuo male ſuccederet. Pa Hoc profecto non modo uerum eſſe uideo ſed manibus etiam ipſis (ut aiunt)

tãgo: Nã ea nocte qua alias ſomno grauat9 e puppi in mar̃ excuſſus fui id cõtinuo ſenſit Aeneas me9 q errantem ſine magiſtro nauẽ ĩtelligens gubernauit eã tota ipſa nocte: nõ ĩdignatus ꝙ q̃ ſceptrũ geſtare ſolebãt remũ etiã man9 atrataret. Cha De magno eius germano nihil loquor non me latet quantos & ille labores ac curas ſubſtĩet: Sed id pręcipue ſcio quum temeritate Phaetontis totus pene orbis conflagraſſet quantum tunc regno ſuo timuit: quantum tota cæli mœnia circuit & ne qd labefactum uirib9 ignis corrueret explorauit: Pręterea tertiũ fratrem moderatorem undaꝝ cuius plurimę etiã ac maximæ curæ non facile explicari poſſent: ſed pręſertĩ quæ ſub illa quoq; Phaetõtea conflagratiõe ad ſũmũ pene uſq; exitium cum toto regno ſuo eum afecerunt. Pa De hoc poſſũ quod oculis meis uidi afferre teſtimoniũ: uidi equidem tempore illi9 quem ſupra retuli horrẽdæ apud ſiciliam tempeſtatis commotum grauiter neptunũ & ex alto proſpicientẽ uocaſſe ad ſe Eurũ & Zephirum increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate placaſſe ocius omnia atq; trãqnilla reddidiſſe Quod argumentũ pręſtat mihi euidens plurimarum ut inquis ac maximarum ꝙ omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint curarum ſuarũ Cha Dic oro Palinur̃ putas ne iam beatam eẽ tyrãnorum uitam? Pa Minime. Cha Optares ne uiuens eoꝝ ſortem? Pa Vt quid optarem in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo. Cha Ergo certo eos arbitraris miſeros. Pa Non miſeros modo ſed oĩum etiã miſerrios. Cha Mirũ ꝙ mõ eos tãta frui beatitu

die prędicabis. Pa Quid mirũ ſi cæc9 laudet tenebras quas poſtea luci reſtitut9 dãnet. Cha uis ut & alia eoꝝ mala tibi referã? Pa Reſtãt itẽ alia. Cha & alia & grauiora. Pa Quid audio grauiora haud unq̃ iſtud credã poſſe his q̃ mõ dixiſti grauius aliqd addi. Cha Credes quũ audieriſ. Pa Dic ergo. Cha uides ut appropinquamus iã ripæ nõ poſſu longiora tecũ iã facere uerba. Pa Rogo te mi Charon ne fallas auidiſſimã expectationem meã. Cha An cęteraꝝ umbraꝝ q̃s in litore reliqui auidiſſimã ẽt expectationẽ uiſ ut fallã? Pa Nũ diu moraberis pge o mi Charõ Cha Immo diuti9 q̃ ſoleo đmoratus ſũ: ſed lentus etiã nauigaui pp te cuius fabulatione delectabar. Pa Age ergo ut facis lentiorẽ ꝑtrahe nauigationẽ ut quæ reliqua ſũt dicẽda ꝑſeq poſſis. Cha Ea tandẽ tanta eſt tibi audiendi cupiditas? Pa Tanta: Cha Morẽ tibi gerã q̃ in re illud te ſcire uelĩ qꝺ plurimũ miſerã reddit mortaliũ uitã inſtabilitas ſcilicet & ruina reꝝ: Nã certũ nihil & permanens in uita quiſqꝫ ſibi polliceri queat: Quomodo iſ beatus cenſebitur cuius ſũmam q̃tũuis & plenã beatitudinẽ mĩma oĩs diſturbatio uiolare & auferre põt: ſãe quum oĩa apđ mortales ĩfirmia atqꝫ mutabilia ſint: Nulla tñ infirmior ſors ẽ atqꝫ mutabilior q̃ tyrannoꝝ: quoꝝ etiã quum maior ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo magiſ eſt proinde (quum mutari eos contingat) caſus & ruina. Inde tantæ tyrannoꝝ proditiones: euerſiones: trucidationes ut nemo eoꝝ fere unq̃ euaſerit qui non uel regno depulſu s: uel ueneno necatus: uel cruenta aliq̃ & peſſima morte cæſus uel peremptus ſit: Qui talem

Inſtabilitas rerum et Dominiorum

eorꝝ uitã optabit: qui pro modici temporis fœlicitate (ſi tamen illa fœlicitas appellãda ſit) tam triſti poſtea tamq̃ amaro fine conſumatur: Horret animus dicere nam ne credas hiis tantũ mortales ſubiectos malis eẽ: ſenſimus & hoꝝ magnã partẽ aliquando nos inferi: licet tã ualida nobis & munita ſit ciuitas tã firma & præpotens atq̃ oĩbus undiq̃ prẹſidiis circũſepta: Nõ poſſũ ſine dolore meminiſſe illi9 diei qua Hercules heros ille fortiſſimus hæc regna penetrauit: perfregit fores inuaſit regem: exteruit reginã quam & ante ſocii ei9 rapere adorti erant: abſtraxit cerberꝝ uinctumq̃ & catẽatum magna ui in orbem duxit: concuſſit loca omnia: trepidarẽ omnes umbras atq̃ ipſoſ iudices fecit me quoq̃ nõ modicum leſit quẽ erepta cimba conto hoc meo percuſſit impulſumq̃ grauiter in mediam paludẽ exturbauit. timui eq̃dem tunc deſolatũ iri baratrum totũ: Credidi tũc ſuppremũ Plutõi finẽ aduẽiſſe regni ſui: neq̃ minus illũ cũ coniuge in prẹdã duci ad ſupos q̃ tartareũ canem: ſed paulo humanius cũ eo actũ eſt q̃ opinabar Nã tandem ſibi ac regno ſuo bene cõſultũ eſt: neq̃ tamen ita conſultũ eſt qui triplici cuſtode ſuo qui tam perneceſſarius erat ſpoliaretur: q̃ ſi opinionẽ meã quæ cõmunis erat fata coẹquaſſent tũc cernere fuiſſet ueꝝ beatior uel meus uel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo priuatus fuiſſem hac nauicula hoc. n. habeo tãtũ quod adimi mihi poſſit priuatus ẽt fuiſſẽ rege meo: ſed quot quot alioſ uoluiſſẽ reges ꝓcul dubio ĩueniſſem qui miniſterio meo ĩdigentes ſeruitiũ meũ p libenter ſibi delegiſſẽt & for

Herc. ad inferos

In narratione [illegible]
Miniſtri et famuli [illegible]
alij [illegible]

taſſe hoc lucri feciſſem: ꝙ pro uetuſta & atrita qualem hanc intueris nouam mihi & magis ſolidã lembum ac quiſiſſem At pluto q̃tas opes: quantos honorẽs: quantum regnũ amiſiſſet: quantã in egeſtatem: quantã ĩ calamitatem decidiſſet Qui neq; par q̃ aliud regnũ uti parem ego uel meliorem nauim neq; parem alium famulatũ uti parem ego uel meliorem dominũ inueniſſet: Excedo iã modũ dicendi ſed ſi tempus ſineret narrarem & quibus olim curis uexatus quantoq; timore percuſſus pp bella Gigantũ fuit ſũmus olimpi rector Cuius narratio maiorem etiã augeret eoꝝ quæ ſupradixi maloꝝ confirmationem. Pa Haud opus ẽ exemplis mihi: Nam nemo mortaliũ fuit qui maiora q̃ ego unq̃ uiderit eoꝝ maloꝝ exempla: Quid enim extitit his temporibus troiano rege maius: quid opibus ſuis cumulatius: Quid opibus munitius & pulchrius: & quid demum exitu tantoꝝ bonoꝝ triſtius quid crudelius: quid flebilius? Vidit infœlix pater tam arduũ & longum bellũ: tot cruentas mortes natoꝝ ſuoꝝ: Vidit euerſã funditus & incenſã urbem: Vidit latrantem coniugem captiuatas nurus & filias: populationem tantaꝝ diuitiaꝝ: ipſe quoq; quod ultimũ reſtabat illi ſenectutis ſuę ſolaciũ Pyrrhi enſe cõfoſſus & crudeliſſima morte conſumptus ẽ. Cha Quis meliꝰ me hæc nouit qui cunctos hac ſcapha tranſuexi: A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici? Notus eſt habunde mihi Priamꝰ cuius cognito acerbo caſu non potui nõ dolerẽ: Notus eſt Troiulus: noti Hector & Deiphæbus nota eſt cætera tot filioꝝ ac nepotũ turba

noti inumerabiles qui illo bello perierunt troiani pariter & graeci duces: Nota eſt infinita q̃ tunc occidit populorum manus: Nullo memini tẽpore longiorem interfectorum multitudinẽ huc deſcendiſſe q̃ illo: quo ita laſſatus fui ut pre multitudine oĩbus tranſuehendi minime hæc cymba ſufficeret: plane qd opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias quas tu ſubiectas oculis tuiſ habuiſti q̃ſi ꝑ anguſtia temporis liceret (iã. n. uideo ꝑ prius nos applicare ripæ) narrarẽ & milia aliorum tyrannorum ex quibus creſceret etiã magis tibi opinio eorum calamitatis: Nã illud poſſũ quod certo ſcio tibi uerum confirmare nullũ fere me uidiſſe unq̃ tyrannorum huc deſcẽdentiũ (deſcendunt porro oẽs) q non uel alicuius ueneni interfectionem: uel magnas ulcerum cicatrices & ſãguinolentæ alicuius mortis horrida ſigna preſeferret: Ita mirum eſt uidere tot ac tantos necatos: confoſſos cruentatos: trucidatos. Pa Quis nunc ſe tantis in malis tyrannũ unq̃ eſſe optabit? quis ĩperia aſſequi queret q̃ iã certius certo cognoſco magis fugienda etiã q̃ meduſeũ caput. Cha Audiſti qbus apud ſuperos tyrãni malis torquentur ſed ſi intelligeres q̃ hic apud inferos grauiora etiã illis parãtur phorreſceres & lõge magis eorum ſortẽ. Pa Ergo & alia hic tyrãnis parãtur. Cha Credis Palinure ſcelera que patrãt mortales hic aliquãdo ipunita eſſe. Pa Hoc modo animaduertebã. Cha Animaduertendũ eſt igitur tibi quodcunq; ĩ uita peccatur pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis pœna puniri: Nam ut capias quod dico ſi tu Palinure artem tuam nauicularia uiuens male exercueris: ſi ũ dominũ

tuũ mali quicq̃ uel cogitaueris uel comiſeris: ſi iaudi ens dicto ſuo extiteris iuenies hic tibi pręparatas his q̃ deliqueris ſimiles pœnas. Pa Nihil ꝓfecto Charō ſcio quod male egerī uel in dominū meū peccauerim. niſi ſomnolentā illā dormitionem meā qua negligentius certe q̃ debebā me geſſi: Nā magno in periculo nauim ſimul & dominū quem uehebat meum reliqui niſi uigilantior ipſe & cautior melius ſibi cōſuluiſſet: ſed pœnaꝶ ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in uita recepi. Cha recipies etiam in morte: Ibi ſenī quum e naui te dimiſero ad ſeueros iudiceſ noſtroſ: Qui examinant & cenſent delicta omnium: Ducent quoq; te ī examinationē ſcrutabūturq; crimina tua: Videor uero uidere quali te iudicabunt pœnæ ſubiciendū. Pa Quali? Cha parē peccato tuo tibi pœnā ſtatuent: Nā quū ſomno peccaueris: ęterno ēt te ſomno damnabūt Pa Dormiā ergo ī æternū. Cha Ita puto niſi grauiꝰ ſit aliud peccatū tibi. Pa ſic mites habeā iudices ut nō ſit grauius aliud mihi. Cha: Nullam ergo niſi ſomni pœnā patieris. Pa nō hæc grauis pœna mihi uidetur. Cha Neq; aſinis ēt & bobus: at magnis & excelenti aliq̃ uirtute ꝑditis uiris grauiſſima exiſtiatur. Pa q̃s uero dic pœnas pfert tyrāni? Cha audis tot clamātes & lamētātes uoces: tot horrificos plātus: tātū ſtridorē ferri: tot tractꝰ catēaꝶ. Pa delectabat me adeo ſermociatio tua ut his minime aīum itenderē: ſed qd audio tā triſte atq; horrendū q; pręhorrore pœnę aures meę ſubſtinere nō poſſūt? Cha ſūt hęc quæ audis tormenta tyrānoꝶ. Nā quū illi ī uita carcere queq̃ icluſerint: ſpoliauerint

flagelauerit: trucidauerit ī ſūmū luctū. ī ſūmā egeſta
tē & calamitatem deduxerit: damnati ſūt etiā ab īcoru
ptis iudicib9 ad pferendas pe s pœnas. Ideo teterimis
quoq carcerib9 incluſi: ſpoliati: flagellati: rotati: ceſi
mēbrati ac mille atrociſſimis mortib9 cruentati tātos
edūt q̄ntos audis gemit9: tātū luctū: tot ac tantos re-
boatus: clamores atq eiulatus. Pa Dic etiā mihi Chā
rō an his pœnis pˡectūtur q magni atq priarii tyrānis
aſiſtūt. Cha prſus hiſdem: Nā ſuaſū & cōſilio eo℞ ma
xime comitūt tyrāni ſcelera ſua. Pa an & ī uita illi bea
ti. Cha non ſecus ac tyrāni qb9 aſiſtūt nā hiſdem quo
q malis ſubiecti ſūt: eadem. n. ſūr ī eos populo℞ odia
maiora etiā īter ſe: eædē curæ: eadē picula & qd' miſera
bilius eſt deiciūtur ſæpe a tyrānis ſuis & uel carcere uel
morte aliquādo peſſima afficiūtur. Pa tāta eſt ergo tā
q gnalis oīum calāitas: Vllā uero prſus eſſe putas ho
minū ſortem q̄ beata dici poſſit. Cha Immo beatos ali
quos non nego fuiſſe mortales ſed perraroſ tamen. Pa
Quos p raros? Cha Qui amore uirtutis & littera℞ cō
tempſerūt cætera mūdi bōa: Qui ſe īnocuoſ: puroſ ca-
ſtos: ītegros: īcoruptos: cōſeruantes extulerūt aīum
altius ad guſtandā diuinā excellentiā: hūana q̄ſi ſordi-
da & abiecta reliquentes: Nā uirtus p ſe tā dulcis tāq
iocūda res eſt ut īcredibiles amatorib9 ſuis afferat uo-
luptates: Tam nobilis & præſtans eſt eius poſſeſſio ut
ſumma quadā ubertate ditet poſſeſſores ſuoſ: Quam
qui uere eſt aſſequutus nihil præter littera℞ ſtudia dul
ce: nihil preter dei cognitionē habet amabile: Quę tā
tū pdulcia ſibi bōa ſtabilia ppetua: īcorupta præelegit

cuſtodit amplectitur: Reliqua uero mundi ſupremo tandē guſtu amara īfirma momētanea coruptibilia fuco mendatiora: hilo inaniora: hilla ieiuniora papis uolantibus leuiora fugit cōtemnit abicit conculcat: Contentuſq; ſe ipſo ac hōeſtiſſimis ſuauiſſimiſq; ſtudiis ſuis totū nihili mundū ducit ruentē, etiā non formidat: In his recreatur refocilatur: letā & iocundā agit uitā: ridet tātas hoium tamq; ſtultas & ultro ſibi queſitas anxietates: tot ineptias: tot caſos labores: tot inanes curas: nemini nocet nemini moleſtus ē: Laudant eū oēs predicant: admirantur: beniuolentia cōplectuntur fauore proſequuntur: q̄ uere hic beatus eſt qui conſcientiæ ſuæ innocentia & integritate fruitur. Quod primū eſt & dulciu9 oībus bon9 ſecuruſq; ſui nullo timore angitur: nulla anguſtia torquetur non timet larga (qbuſ caret) q̄ſq; nihili facit diuitias ſibi a potentiorib9 eripi Nnn timet a quocūq; ſe ledi q nec quemq̄ ſe lexiſſe certo intelligat: q̄ uere hic fœlix eſt q tot tantiſq;, ſemotus curis & periculis: tantaꝝ uacuus pturbationū ſibi ſemper aliiſq; iocundus letetur ſemper & oībus quot quot ſunt mundi honeſtis & his etiā quæ celibum cōmunes ſunt pfruatur uoluptatibus: q humanioribus: ſanctioribuſq; deditus ſtudiis contemnat oīa contemnēſq; oīa poſſideat: Nā is poſſidere oīa uidetur non q oībuſ habundet ſed cui nihil deficiat: Porro illi nihil deficit q nihil concupiſcit: Concupiſcens āt uihil, cōtemnit oīa: Contemnēſq; ita id aſſequitur quod deſiderat: Deſiderio uō ſuo frui ea ḋmū uera & ſola beatitudo beatoꝝq; oium plēitudo ē. Pa Hi ergo quū nihil mali egerit pœ

Quis oia possideat

naꝝ & nihil patiuntur. Cha nihil prorſus Immo pro-
pter tranſactã bene uitam meritum magnũ aſſequun
tur. Pa Quod. Cha Vel cœli fiunt incolæ comunicãt
qꝫ æternũ illis cœleſtib bonis: Vel ſi huc deſcendũt mit
tuntur in eliſiũ: Qui locus eſt quietiſ ac deliciaꝝ ubi ſe
des fortunatæ: campi apti: lęti oĩum oĩo pœnaꝝ ex ꝑ
tes. Pa O ſi mihi ad mortales redire aliquãdo contige
ret inclamarem q̃ magna poſſem uoce admonerem ꝓ
ſuo quemqꝫ officio & dignitate: acuſarem tantã laboꝝ
fruſtrationem tantã curaꝝ uanitatem: tot coruptas o
piniões ꝑuerſaqꝫ iuditia: ſed q̃ maxĩe increparem ꝗ uel
magiſtratu quopiã magno uel ĩperio cæteros antece-
dunt: oſtenderem tanta q̃ antea ignorabã ſed te docen
te nunc intelligo mala eoꝝ grauiſſima: dictu horribi-
lia: reuocarem omnes a uitiis: ab inferendis ĩiuriis: ad
meliorẽ uictũ a ſuꝑflua agendaꝝ reꝝ cura: ĩtenderẽ de
ſiderio uirtutis laudarem ĩnocentiam: prędicarem fru
galitatem: exhortarer cunctos ad bene: grauiter: caſti
gateqꝫ uiuendum: ad ſe cognoſcendum: ad contem-
nendum tot caduca & ſomni cuiuſdam uel umbrę ma
gis ſimilia mundi bona ĩuitarem ad honeſtas artes ad
ingenuas exercitationes: ad ſtudia litteraꝝ ad ſpem ac
contemplationem diuinæ bonitatis. Cha Et recte ſa-
ne ſed uides & ripam attigiſſe egredere iam. Pa Et iam
eggreſſus ſum: Ad iudices eo placidam opto tibi ſem
per nauigationem ſalue o Charon & uale: Cha Et ego
ad reliquas umbras redeo placidos opto tibi ſemper
iudices ſalue o Palinure & uale.

Luciani Charon ſiue ſpeculantes locutores: Charō & Mercurius. Mercurius.

q

Vid rides o Charō? quid ue relicta cymba inſolēs admodum ad hæc noſtra ueniſti? Cha. Deſideraui o Mercuri quæ in uita ſunt cognoſcere: & quid uiuentes agāt: quibuſue priuati cum ad nos deſcenderint omnes plorent. Ex ipſis enim nondum quiſq̄ ſine lachrymis annauigauit. Quoniam igitur impetraui a Plutone diei unius uacationem quemadmodum adoleſcens ille Theſſalus aſcendi ad hanc lucem: opportūeq; tibi uideor occurriſſe. Scio enim optime te mihi ducem futurum: quæq; noſti oſtenſurum omnia. Mer. Non ocium mihi o portitor: nam Ioui maximo aliquid humanarum rerum miniſtratur⁹ abſcedo. Iraſcitur ille facile: quare uereor ne ſi fuero tardus totum me ueſtrum fore iubeat: coniiciatq; in tenebras: uel & mihi quod Vulcano eueniat ut de cœlo in terram deiectus oenochous altero pede claudicās ridiculus diis manibus fiam. Cha. Oberrantem igitur me ſuper terram aſpernabere? præcipueq; cum inter nos magna intercedat familiaritas: unaq; & nauigemus & tranſuectemus. bene tamen ſeſe res habet o fili Maiæ: ſi meminiſti q̄ tibi neq; ut remigis fungereris officio: neq; ut ſentinam exhaurires iuſſi unquam: cum tamen humeros fortiſſimos habeas. ſed ſtertis tu quidem in

lecto iacens: uel ſi quem nactus ex mortuis fueris per totam cum eo nauigationem confabularis. At ego ſenex cymba trahens ſolus remigo. Sed per Iouem patrem ne me deſere mi Mrecuriole. Verum per omnia quæ ſunt apud ſuperos circunducito: ut redeam cum uiderim aliquid. Quod ſi me deſeris cæcis haud quicq̃ interero: nam ut illi errant: & labuntur in tenebris. Ita rurſus & ipſe tibi cæcutius lumen aſpicio. Sed ſine te exoram mi Cylleni: quoniam non in ingratum: ſed in eum qui ſemper meminerit beneficium conferes. Mer In me hæc cudetur faba. Video enim qui optime ſi tibi ducatum præſtitero quam ſim habiturus mercedẽ Colaphis & pugnis omnino cædat. Mos tamen gerendus tibi eſt. Nam qua quis dignus eſt pœna ſi ab amico coactus aliquid fecerit? Verum & enim fieri haud quaquam poteſt o Charon ut uideas omnia diligenter Multorum enim annorum futura mora eſt. Deinde præconium facere tanquam ab Ioue aufugerim me oportebit. Itemq; publicanus Aeacus ægre feret ſi ne obulum quidem lucrabitur. Verum ut capita rerum uideas quid facto opus eſt conſyderemus. Charon Tu ipſe præcipias: nam eorum quæ ſunt ſupra terram quum ſim peregrinus noui nihil. Mer. Excelſiore quodam loco nobis eſt opus o Charon. Vnde omnia queas deſpicere. Quod ſi cœlum poſſes aſcendere non laboraremus. Nam ex eo loco tanquam e ſpecula quadam cuncta intueri liceret. Sed tibi qui ſemper es inter mortuos: & deos manes

Iouis regiã non eſt fas ingredi qua propter res admo-
net ut aliquem eminentiorem locum ĩueniamus. Cha
Q uæ tibi o Mercuri internauigãdum ſoleo dicere ea
te meminiſſe decet: nam quando uiſ uentorum uela ue
hementer impetit fluctibuſq; unda attollitur: & uos
nauigationis imperiti iubetis nunc uela laxari nunc cõ
trahi: nunc ea uentis permittere: ego in puppi ſedens
clauo inherens non ignarus eorum quæ facto opus
ſunt ſilere uos iubeo: Eodem modo tu o Mereuri ceu
gubernator nunc ea facias: quæ tibi meliora uidentur
Ego uero ut lex eſt apud Epibatas tacitus ſedens quæ
iuſſeris parebo. Mer. Dicis probelle iam ſileas iubeo:
Inueniam certe ſpeculam nobis idoneam nunq̄d Cau
caſus aut celſior parnaſus uel eminentior utroq; olym
pus erit Commodior? non enim fruſtra aſpexi olym-
pum ſed tua mihi opus eſt opera. Cha. Iube nam quic
quid Iuſſeris faciam pro uiribus. Mer. Homerus poe
ta ait duos Aloei filios quum eſſent adhuc pueri oſſam
a radicibus euellentes olympo ſuperimpoſuiſſe Dein
de pelion ſuper Oſſam ratos per hunc modum poſſe
cœlum aſcendere: ſed quia Iouis hoſtes dederunt me-
rito pœnas: nos uero quum nihil aduerſus deos aga-
mus: quid obſtat ne montes montibus ſuperimpona
mus: ut ex ſublimiore quodam loco cuncta ĩtueri poſ
ſimus. Cha. Poterimus ne o Mercuri nos Pelion ele-
uare & oſſam? Mer. Quare nõ Charon? an cenſes nos
qui inter deos annumeramus illis adoleſcentibus eſſe
imbecilliores. Cha. minime ſed res uidetur perdiffici-

lis

lis factu. Mer. Obtuſo es ingenio Charon & imperitꝰ
minimeqꝫ poeticus: nam homerus poeta celeberrimꝰ
duobus uerſibus aſcenſum nobis facit in cœlum adeo
facile montes montibus ſuperimponit: Et miror ſi ti-
bi hæc monſtra uidentur qui Atlanta cognoueris qui
ſolus cœlum ſuſtinet & quæ in cœlo ſunt omnia. ſed
ut Atlas ab eo aliquando labore qeſceret aſſerūt Her
culem fratrem illi tantæ moli ſuppoſuiſſe caput. Cha
Ego iſta audiui o Mercuri ſed an uera ſint nec ne noſti
tu & Poetę. nos negotium noſtrum peragamus. Mer
Veriſſima ſunt o Charon nec ſapientiſſimos homines
iſta finxiſſe exiſtimes. Itaqꝫ oſſā ſummoueamꝰ prius
ueluti homerus Architectus egregius nos admonet
carminibus: & ſuper Oſſam Pelion frondoſum. Vi-
des ne q̄ facile ac poetice confecimus hanc fabricā? Eia
igitur aſcendam ut uideam ſatis ne hoc ſit an adhuc æ-
dificare oportet. papę i loco humili ac depreſſo adhuc
ſumuſ: nanqꝫ ab oriente uix Ionia lydiaqꝫ uidētur: ab
occaſu ſolum Italia & ſicilia. Ab Aquilone hiſter. ab
Auſtro Creta: nec illa bene apparet: Quarē oetam quo
qꝫ nobis ſummouendum eſt: ac ſupra omnes Parnaſū
ipſum poni oportet. Cha. ita faciamus: ſed uide ne ſu
pramodum opus extollentes una cum illo ruamus:
Amaramqꝫ homeri fabricam perfractis ceruicibus ex
periamur. Mer. confide in tuto cūcta conſiſtent: trāſ
fer oetam: ſuper īpone olympum. Cha. En tibi. Mer.
Aſcēdo rurſus: bene ſeſe res habet. omnia uideo: aſcē
de iam. Cha. Porrige dextram o Mercuri: non enim

paruam iubes molem aſcẽdere. Mer. Si omnia o Charon cupis cognoſcere: nequaq̃ ſimul hæc duo: ut tut9 ſis & ſpectandi cupidus. tene dextram: caue ponas in lubrico pedem. O factum bene aſcendiſti & tu: quia Parnaſus biceps eſt comprehendamus utrunq; uerticem: ut ſedentes cuncta queamus aſpicere: circũſpice iam totum terrarum orbem. Cha. Video terram amplam a ſtagno quodam peringenti circundatam. Video montes: flumina: quæ & Cocyto ſunt & Phlegethonte maiora: homines etiam puſillos: & eorum quaſi quoſdam nidulos. Mer. Vrbes illę quidem o Charõ quas tu nidos appellas. Cha. Nequicq̃ o Mercuri elaboraſſe nos uideo: & Parnaſum cum Caſtalio fonte: Oetamq; & montes alios trãſtuliſſe. Mer. Quamob rem? Cha. Quia non ueni ut montes fluminaq; proſpicerem: ſed cupiens res hominum actuſq; cognoſcere: quod tibi ſcire tunc licuit: quando ridenti mihi factus obuiam: cur ita effuſe riderem interrogaſti. Audi ueram enim quempiam atq; ideo ſupra modum ſum lætatus. Mere Quid nam id erat? Cha. Vocatus quidam ab amico: ad cœnam arbitror: cras inquit ueniã: ac inter dicendum a tegula: quæ e tecto decidit: neſcio quomodo ex ædificio occiſus eſt: hoc cum aſpexi: riſi uæhementer: quia quod promiſerar præſtare miſer nõ potuit. Sed uolo diſcedere: ut longe plura & audiam & uideam. M er. Mane. Leuabo ego te huiuſmodi cura: lynceumq; breui efficiam: cum ab Homero quædam: & incantationem: quæ ad id accommodetur ac-

cras venturus [illegible] [illegible] . [illegible] [illegible]

cepero: atq; interim dum dico carmina memineris nõ
te adhuc uiſu hebeti cernere: uerum aperte uidere om
nia. Cha. dic modo. Mer. Iam ex oculis ãmoui caligi-
nem ut bene cognoſcas & deum & hominem. Cha. q̄d
eſt? Mer. Iam uides. Cha. Lynceus ille præ me tãq̄ cæ
cus admodum. Itaq; tu me doce ac reſponde interro-
ganti: ſed uis ut & ego homerice interrogem? ut ſcias
& me non ignarum eſſe Homeri. Mer. Tu remo & na
ui ſemper incumbens noſti Homerum? Cha. Noli ar
tem nauigandi deridere quod te haud quaq̄ decet: ſed
q; illum probe norim huic ſcire maxime potes. nam p
Acheronta cum illum naui tranſueherem orta tempe
ſtate illos uerſus canere cœpit quibus infauſtum uaui
gãtibus iter deſcribit. Neptunus nubes collegit: atq;
ab imis ſedibus mare totum commouit trifido triden
te: omnibuſq; procellis: hæc & multa alia cum caneret
unda uæhementiore turbine concita puppim repente
irruit: illiuſq; pene euertit ui carminum. Cumq; nauſe
aret ille multa euomuit carmina de Scylla Carybdi &
Cyclope: non mirum igitur ſi ex tanta uomitione pau
ca aſſeruaui. Sed dicas mihi uelim: quis nam ſit ille uir
nequam qui tanta carne ſuffultus forma & corporis
magnitudine decorus uertice ſupereminet cæteros.
Mer. Ille eſt Milo Crotoniates: cuius de laudibus
uniuerſa pene Græcia reboat quod uiuum taurum in
medio ſtadio arripuit: atq; humeris tulit. Charon.
Quanto ego maiore dignus ſum præconio? Qui
paulo poſt Molonem ipſum corripiens imponam

ſupra ſcaphidium meum: qui cum ſe proſtractum ab iectumq; uidebit: palmarum ac laudum ſuarum memor ualde plorabit. Nunc quia Taurum humeris in ſtadio ſuſtinet nunquid exiſtimamus putare ſe ad noſ aliquando eſſe uenturum? Mer. In tanto corporis robore non cadit cogitatio mortis. Cha. O mittamus in pręſentia riſum quem dum nauigabimus Milo nobis abunde præſtabit: quum non ſolum taurum: ſed ne culicem quidem ſuſtinere poterit. At quis ille ſpecie & forma honeſtus nō græcus ceu ex ipſo habitu apparet? Mer. Cyrus o Charon filius Cambyſis quia Medis in perſas imperium ttrāſtulit: quiq; nuper deuicit aſſyrios: ac Babylonem redegit ī ditionem ſuam & nūc lydiam petit: Crœſumq; regno priuaturus uidetur futurus omnium princeps. Cha. Vbi nam Crœſus ille. Mer. Coniice oculos ad magnam illam: altāq; urbem triplici muro circundatam: ſardis illæ ſunt. Eſt item ille Crœſus qui aureo ſtrato recumbens uerba facit cum Solōe athenienſi philoſopho: uolumus ne quid inter ſe confabulantur audire? Cha. Quidni. Crœſus. Attice hoſpes uidiſti ne diuitias & theſauros meos & quantum non ſignati argenti: atq; auri & q̄ multæ mihi ſint opes? dic mihi quem ante omnis homines eſſe putas fœliciorem? Cha. Quid reſpōdebit Solō? Mer. Sis aīo bono nō dicet qcq̄ hūile: atq; plebeiū o Charō. Solō. Perpauci qdē o Crœſe fœliceſ: Ex iis quos ipſe noui. Cleobī ac Bytonē puto fœliciſſimos extitiſſe ſacerdotis filios. Cha. Narrat hic oriun-

I robore nō cadit cogitatio mortis

Croesi et Solonis cōfabulatio

dos argis qui iugo colla ſumiſſi ſtati poſtq̃ ad iunonis ędem. Mrem ſacerdotem plauſtro ipoſitã ptraxerunt una Ambo interiere. Croe habeant illi prias partes fœlicitatis dic age quis eſt ſecundus. Solon. Athenienſis Tellus q bene beateq; uixit atq; p patria mortuus eſt. Croe. Ego uero o ſceleſte tibi fœlix eſſe non uideor? Solon. Nõdum ſcio o Crœſe: niſi ad finem uſq; uitæ pueneris: nã quod quis i uita fortunatiſſimus fuerit mors eſt argumentũ certiſſimũ. Cha. Optime reſpondiſti o Solon quoniã non es nr̃i imemor. niſi nos cymba nr̃a uexerimus non putas poſſe fieri hoꝝ ueꝝ iudiciũ. ſed qui ſunt quos Creſſus emittit? quid ue ſupra humeros ferunt? Mer. lateres pythio apollini aureos dono mittit Mercede oraculi quo morietur breui. eſt pfecto uatũ perq̃ ſtudioſ9. Cha. Illud ẽ igitur auꝝ ſplendidũq; atq; ſuppalidũ: nũc primũ uidi & ſi audiui ſp. Mer. illd quidẽ o Charon claꝝ noĩe p quo inter hoĩes pugnatur aſſidue. Cha. nihil ineſſe boni in eo uideo niſi forte illd ſolũ qd' portantes aggrauat. Mer. Neſcis adhuc quot apud inſanos homines ppter auꝝ bella: Inſidię: latrocinia: periuria: Cædeſ: Vincula: quot item longe nauigatiões: quot ad emendũ uẽdendũ ue itinera: quot ſeruitia fiant o Charon. Cha. nõ tamen o Mercuri multũ ad ære differt auꝝ: æs. n. ego noui quãdo (ut ſcis a ſingulis quibuſq; quos cymba prætereueho accipio obolum. Mer. Ita eſt certe. ſed æris magna eſt copia atq; ob id non eſt curæ mortalibus. Aurum uero eſt q̃ rariſſimum quod ex terræ uiſceribus effodiunt: non. n. niſi e terra eſt aurum ut plumbum & cætera metalla.

i auro n̄ boni.

Cha. Extremã hominum dicis inſaniã: qui rem palli-
dam pergrauemq̃ ita diſcupiunt: amantq; uehemen-
ter. Mer at ille Solon o Charon aſpernatur auꝝ crœſũ
q; & barbari iactantiam (ut cernis) deridet: & mihi q
dem tale qnid dicturus uidetnr. Cha. Audiamus igi-
tur. Solon. Dic mihi o Crœſe putas ne Apollinẽ hiſce
ĩdigere lateribꝰ? Crœſus. certe per Iouem. non eſt eĩm
Delphis tale quid munꝰ. Solon. igitur Beatiorem exi
ſtimas uidere deum ſi ũa cum cęteris aureos habeat la
teres? Croe. Quare non? Solon ingentem dicis o Crœ
ſe in cælo penuriam ſi ex Lydia tranſmiti aurum ad ſe
cupiãnt cœlicolæ Crœ. Vbinam tantum auri quan-
tum eſt apud noſ? Solon. Dic mihi naſcitur ne ferrum
in lydia? Crœ. non. Solon. melioris igitur indiga eſt
lydia. Crœ. quomodo ferrum eſt auro præſtãtiꝰ? So-
lon. Scies utiq; ſi reſpondere non fuerit graue. Crœ p-
contare quicquid placet o Solõ. Solon. Vtrum qui ſa
lutem aliis afferunt an qui efficiuntur ſalui meliorem?
Crœ. q ſaluoſ alios faciunt. Solon. Si ergo cyrus (ut
dicunt non nulli) aggrediatur lydos aureos ne tu gla
dios militibus feceris an erit opus ferro? Crœſus. fer-
ro certe. Solõ. Et niſi ferrum paraueris tuum auru m
captiuũ migrabit ĩ perſas. Crœ. non inficias eo o So
lon: Solon. abſit ferrum enim auro meliuſ eſſe uideriſ
concedere. Crœ. Iubes ne igitur ut & deo ex ferro late
res mittam? utq; aurum in poſterum rurſus ĩplorem?
Solon. neq; ferro illi opus eſt ſiue æs ſiue aurum dono
mittas: alii prof. cto aliquando poſſidebunt & lucrũ

dederis hiſce muneribus. aut phocenſibuſ aut delphiſ aut boetiis ipſis aut tyranno cuipiam aut latroni. deo autem paruæ curę eſt aurum tuum. Croe. Semper me cum altercas propter diuitias: mihiq; inuides. Mer. ægre fert Lydus o Charon audaciam uerborum & ueritatem: Verum dura res ei eſſe uidetur homo pauper qui nihil timet ſed quod adeſt libere loquitur. At uero Solonis breui meminerit: quando ipſum captiuum ĩponi ſupra rogum cyro iubente oportebit. Audiui enim dudum Clotho uniuſcuiuſq; fila recenſentem ubi cum multa tum hæc inſcripta erant. Crœſum a Cyro captum iri: Cyrũ uero ipſum a Maſſagetide illa eſſe occidẽdum. Vides ne Sitidem illam in equo albo agentem? Cha. Video certe. Mer. Ea eſt Tomyris quæ abſciſum a ſe Cyri caput in utrem iniiciet plenum ſanguine. Vides ne ipſius etiam cyri filium adoleſcentem? Ille eſt Ccambyſes qui patri ſuccedet in regnum. Cumq; milies in libya æthiopiaq; errauerit poſtremo furenſ interfecerit apia: ipſe peribit. Cha. o rẽ Cachino dignã ſed quis ipſos nunc intueri queat aſpernãtes alios? ſiue quis crederet unq̃ quod paulo poſt hic erit captiuus? Illius uero caput erit ĩ utre pleno ſanguinis: Ille uero o Mercuri q̃s eſt purpurea ueſte ĩdutus cũ diademate cui reddit anulũ coqu⁹ exenterato piſce: In ãphi rete ĩſula. Quendã uõ ſe eſſe regẽ oſtentat. Mer. diciſ optime o Charõ uer℞ Polycratẽ uides ſamio℞ tyrãnũ q̃ ſe putat eſſe fortunatiſſimum oĩum. ſed ipſe etiam a

Menandro ſeruo Oretæ Satrapæ hoſti traditus cruci affigetur miſer qui ex tãta fœlicitate tã breui deciderit &. n. hæc dum Clotho fila recenſet accepi. Cha. admiror te Generoſa Clotho eoſ ipſos o optima obtrunca hoꝝ capita abſcinde: crucifige ut cognoſcant quod homines ſunt rolluntq; in altũ ut lapſu grauiorẽs ruãt: itaq; magis doleant. Ego uero ridebo quando ununquẽq; eorum nudum in nouero in ſcaphidio neq; purpurã neq; tiaram: aureum ue lectum afferẽtem. Mer. Et horum quid eſt ſic ſeſe res habeant ſed populos cernis ne o Charon quorum hi nauigant hi bella gerũt hi pro tribunali cognoſcunt cauſas: hi agros colunt hi fœnerantur hi ſunt una littera pluſq̃ medici? Cha. Video ſane populos uarios: uitamq; hominum tumultu atq; erroribus plenam & ipſorum urbes aluearibus ſimiles ĩ quibus ſuum quiſq; habet Aculeum & proximũ quẽq; pungit. Pauci uero quidem agunt ac ferũt hũmi'iorem ut neſpe. ſed hæc turba quæ ipſos circumuolat palam: qui ſũt? Mer. Spes o Charon & ĩſania & uoluptates & auaritia & ira & odiũ & id genus cętera: Quibus cũ ignorãtia q̃dẽ ĩmiſta eſt ſimulq; uerſatur. Et p Iouẽ etiã odium: ira: zelotipia: Inſcitia: Indigentia: Auaritia: Sed eorum qui ſuprauolitãt timor quidem irruens percutit & perterret interdum: Spes uero imminẽtes capiti cum maxime ſperant homines obliuiſcũtur ipſoꝝ & euaneſcunt: ipſoſq; hianteſ deſerunt & fruſtrãtur ut unda Tantalum: quem uides apud inferos excruciari. ſi uero acrius intuearris uidebiſ parcas ſua cuiq; ſtamina trahere ac tenuiſſimis omnes ceu arachnæ

Vrbes aluearibus ſimiles

Spes. ĩſania. uolupt. auar. ira. odiũ qui circũuolant hoĩes

alligatos filis pendere. Cha. Video optime tenuiſſimum quodq; filum multaq; perplexa tum uni tũ alii ſupra caput. Mer. Digne ac merito o portitor: eſt enĩ ĩ fatis ut ille ab hoc: atq; ab illo hic uita priuetur: & hic illius ille huius fiant hæredes: & cui anguſta ſæpes eſt is locupletis bona conſequatur: hoc autem perplexitas illa ſignificat. Nonne uides omnes tenui quodam pendere filo? & hic quidem in ſublime tollitur: at paulo poſt perfracto filo: quandoquidem pondus perferre amplius haud quaq̃ poteſt: ingenti ſonitu ruit præceps: hic uero pauliſper ab humo ſublatus ſi cadat nullus fiet ſtrepitus: uixq; a uicinis propioribus audietur caſus. Cha. Valde hæc ridicula o Mercuri & plena inſaniæ. Mer. Atqui nõ poſſes unq̃ dicere pro dignitate ſatis hæc eſſe ridicula & maxime cum ſummo iſta ſtudio exquirant homines: quæ dum ſequuntur mors optima eos arripit: cuius nuntii & miniſtri ualde multi (ut uides) febres uariæ uomicæ: pulmonaria: gladii: latrocinia: aconita: iudices: tyrãni: quorum nihil unq̃ eis uenit in mentem ut benefaciant. Verum cum ĩ hos incidunt caſus: tunc frequens illud heu: heu: ah: o: hei hui: q̃ ſi ab initio conſiderarent ſe eſſe mortales: breuiſſimamq; eſſe uitam hominibus datam tanq̃ e ſomno e uita diſcederẽt terrenis omnibus derelictis: uiuerẽtq; prudentius: atq; obeuntes mortem longe minus dolerent. Sed quia putant ſe ab his rebus nunq̃ poſſe auelli quando mortis miniſter adeſt uocatq;: & febri uomicans abducit enectos q̃plurimum dolent & conquerũtur e uita excedere: qui nunq̃ priuatum iri ſe terrenis &

omia in fatis

Mortis miniſtri

Mortis cogitatio

caducis rebus exiſtimabãt: qui ſummo ſtudio curaq; ædificat: inquietatq; operarios: faceret ne ſi ſe domum non habitaturum: ſed perfecta illa ſtatim moriturum hærediq; relicturum: nec ſemel quidem in ea cœnaturum cognoſceret miſer? Alius autem o Charon quia filium peperit uxor: in cõuiuiumq; amicos conuocat: atq; patris nomen imponit: ſi ſciret mendicum interiturum eſſe filiũ. uidetur ne tibi eo filio gauiſurus? ſed cauſa eſt quia patrem Athletæ gaudio ſummo affici uidet: quoniam ex olympico certamine uictor domum redierit filius. Vicinum autem filii efferẽtem funus nõ uidet: ignorat quali etiam ipſius filius ſtamine pendeat. Qui uero de agrorum finibus litigant quiq; ut ſibi pecuniam congregent: nunq̃ quieſcunt quales ſint uides: qui priuſq̃ partis potiri cœperint: ex iis: quos prędixi nuntiis ac miniſtris mortis arripiuntur: abducunturq; ad ĩferos. Cha. Omnia certe uideo: mecũq; ipſe conſidero: quid dulce illis in uita ſit: quidue ſit illud quo tantum doleant lugeantq; priuati: Nam ſi reges eos ſecum quis cogitet: qui fœliciſſimi eſſe omnium uideãtur in uita præter incertã ambiguãq;(ut aiunt) regum fortunam plura eſſe illis amara q̃ dulcia inueniet metus: tumultus: odia: inſidias: iras: adulationes. horum enĩ omnes ſunt participes: prætereo luctus: morbos: paſſiones honorum æqualium: quæ ipſis imperant & dominantur. Nondum enim tempus ut hæc qualia ſint in priuatis hominibus connumeremus. Dicam tibi igitur o Mercuri cui nam ſimiles eſſe homĩes putem: uitãq; eorum omnem. Vidiſti ne unq̃ ampul

las in aquis repentinis himbribus generatas? dico infla
tiones ex quibus cogitur ſpuma? Sunt enim ex illis nõ
nullæ paruæ ſtatimq; ortæ euaneſcunt. Aliæ paulo du
rant diutius: quæ aliis ſuperuenientibus in magnum
tumorem excreſcunt: ſed tamen & illæ extinguuntur
penitus. aliter enim fieri non poteſt. Talis eſt hominũ
uita: omnes enim uitali aura tumentes hi maiore qui-
dem. Alii uero minore atq; his quidem anguſta eſt ui-
ta auraq; cito interitura. Hi uero una cum eſſe cœperint
extinguntur. Omnibus tamen moriendum eſt. Mer.
Non minus propriam ſimilitudinem q̃ Homerus: fe
ciſti o Charon qui foliis humanum comparat genus:
Cha. Atq; cum breuiſſima ſit uita hominis: quid agãt
uides: & quemadmodum alter alterum in principatu
honoribus: diuitiis: & cæteris generis eiuſdem ſupera
re pro uiribus expetit. quibus omnibꝰ derelictis opor
tebit eos unum duntaxat habentes obolum proficiſci
ad Charonem. Et quoniam in excelſo ſumus loco: uis
ut exclamans peringenti uoce ipſos admoneam: ut ab
inſanis abſtineant laboribus: ac modeſte & quieto ui-
uant animo: mortem præpculis ſempcr habentes: Di
cam o ſtulti qui inſanitis in rebus uanis: quid tanta ani
mi inquietudine deliratis? quieſcite iam: abſtinete ina-
nium laborum. non enim uiuetis ſemper: eorum quæ
iſtic ſunt non eſt quicq̃ æternum: non aliquid moriens
quiſpiã ſecũ affert nudum proficiſci neceſſe eſt: domũ
uero & agrum atq; auꝝ modo hoꝝ modo illorum eſſe
& tranſmutare identidem oportet dominos ſi hæc &
huiuſmodi ex ſublimi hoc loco illis clamabo. nonne

Sepulchra

exiſtimas uitæ admodum utile: multoq; ſapientiores futurum. Mer. O fortunate Charon neſcis quanta ſit illis ignorantia: quantus error: ut ne terebella quidem eorum aperire aure. queas: tanta illas cera concluſerũt quanta ſociorum aures Vlyſſes ſyrenum meruens dulcis cantus. Vude igitur illi ſi rumperis etiam clamans poſſent audire? Quod lethe apud nos: apud homines ignorantia poteſt. Sunt tamen ex ipſis pauci qui aureſ cera non occluſerunt: ueritatiq; acquieſcunt & res humanas acute perſpiciunt: atq; quales ſint haud faciunt pili. Cha. Illis igitur exclamem9. Mer. ſuperuacuum & hoc: ut illis quæ optime norint inculces. Nonne uides ut abſtinentes multa quæ fiunt derident: & nequaq̃ eis placent. Sed certum eſt eos ſecundum nos de uitæ curriculo iam conſulere. Habentur enim odio ignorantiam eorum coarguentes. Cha. Euge o generoſe. Sed perpauci ſnnt o Mercuri. Mer. Sunt & hi multi. ſed iam deſcendamus. Cha. A dhuc unum ſcire cupio o Mercuri: cum illud oſtenderis a te mihi cumulatiſſime ſatiſfactum fuiſſe fatebor. Vbi nam corporum apothecas effodiunt ſcire uelim. Mer. Monumenta o Charon & tumbas tumuloſq; & ſepulchra hæc uocãt homines: ueruntamen cernis ne ante urbes aggeres illos ac ſtatuas & pyramides? Mortuorum thecæ ſunt omnia & Sarcophagi. Cha. Q uid igitur illi coronant ſaxa atq; unguẽto illinunt? Q uid ueto ante tumulos ſtructa pyra foueaq; effoſſa: lautas ibi adolent cœnas uinum effundentes ac melicratum. Mer. neſcio o Charon quid proſint hæc iis qui deſcenderunt ad inferos.

Sed credunt eas animas circũuolantes nidorem uicti
mæ fumumq; delibare: & a fouea bibere melicratum.
Charon. Illos bibere & comeſſe qui oſſa ſunt ſicca & ꝑ
arida ridiculus ſane tibi uideor iſta commemorãs qui
quottidie agas eorũ animas. Noſti enim an qui ſemel
ſunt ſepulti redire ad ſuperos queant. Præterea ego o
Mercuri q̃ plurimis negotiis impeditus cachino digna
perferrem ſi me non ſemel illos ſed iterum deducere o-
porteret. O ſtulti qui ignoratis quid inter mortuos ui
uoſq; interſit: & qualia ſint ea quæ nos habemus: & ꝙ
Nil inhumatus eo differt qui rite ſepultus:
Atq; eadem atridæ & fortuna binominis hyri:
Non eſt deformi Therſite maior Achilles:
Aeque imbecillum miſeris caput omnibus: æque
Nudi omnes: arent herboſa ut prata calore.
Mer. Optime Homerum adducis o Charon: & quia
id meminiſti ſepulchrum tibi Achillis oſtendam: ui-
deſne illud in littore apud Troianum Sigeum: e regio
ne uero in rheteo Aiax ſepultus eſt. Cha. Parua illa qui
dem ſunt o Mercuri ſepulchra. Sed iam celeberrimas
urbes: quas audimus oſtendas mihi uelim: & quæ ni-
ni fuit: quæq; Sardanapali: Babylona: mycenas: cleo-
nas: ipſamq; Iliõ: permultas equidem memini ut qui
decẽ totos annos trãſuectari illinc ad nos ꝓfectas aĩas
ut nõ modo nõ diſcedere unq̃: ſed ne ſentinã q̄dem ex-
haurire potuerim. Mer. Nini q̄dem o portitor deleta
eſt penitus: ut ne ueſtigiũ q̄dem appareat: neq; locum
ubinam fuerit poſſis oſtendere. Illa uero ẽ Babylõ be-
ne turrita ac muris cincta q̃ latiſſimis: uerũ & ipſa pau

lopoſt(ut Nini)penitus delebitur: Mycenas uero cle
onaſq; pudet oſtendere: atq; iliũ maxime ſuffocabis
ſcio cũ deſcenderis Homeꝝ qui urbes iſtas ita illuſtra
uerit carminibus: uerũtamen olim fuere illæ fœlices:
nunc & ipſæ interiere: nã ipſæ quoq; urbes o portitor:
ut homines pereunt: & quod uix credas flumina ẽt poi-
no extinguntur. Nam Inachi ne alueus quidem reli-
ctus eſt apud argos. Papæ homere hiſce laudib9 & no
minibus ſacra Ilios & latiuia: beneq; ædificatæ Cleonę
ſed dum loquimur qui ſunt illi qui bella gerũt uel quã
ob cãm ſe inuicem interficiunt mutuiſq; uulneribus?
Mer. Argiui & lacedæmonii ſunt o Charon. Ille uero
exanimatus ac ſemimortu9 eſt Othryades imperator
qui ſuo nomini tropæum aſcribit. Cha. Quare eſt in
ter ipſos bellum o Mercuri? Mer. Propter campum
ipſum in quo præliantur. Cha. O ſummam dementiã
o ſtultiſſimos homines: o cæcũ humanũ genus. Neſci
unt miſeri ꝙ ſi totã ipſoꝝ qſq; poſſideret peloponeſũ
uix pedalé accipet ab Aeaco locũ. Cãpũ uero ipſũ alii
atq; alii ſæpe colent agricolæ q funditus tropæũ aratro
euertent. Mer. Ita qdẽ hæc futura ſunt o Charon. nos
uero iã deſcendam9: mõteſq; deſtruentes rurſus in lo-
cũ ſuũ trãſmutem9 ac abeam9: ego qdẽ quo miſſus ſũ
tu uero ad porthmeũ & cymbã. ueniã ãt paulopoſt &
ipſe agens mortuos. Cha. Feciſti ꝓbe o Mercuri: ſane
tuũ hoc in me beneficiũ nulla unq̃ delebit obliuio. Di
dici. n. te duce quales ſunt res infœliciũ hoium: oſten-
diſti reges: lateres aureos: ſolemnia ſacrificia: pugnas
Sed de Charone nullus unq̃ ſermo.

q Vid hoc o Alexãder: & tu quoq; e uita migraſti: quẽadmodũ & nos oẽs. Al. Miraris o diogenes haud q̄q̄ admiratõe dignũ: ſi hõ cũ eſſem mortu9 ſũ. Dio. Ammõ igitur mentitus ẽ te qũũ ſuũ eſſe filiũ fateretur. Al. Eqdem Philippi ſũ ꝑfecto. nõ.n. e uita deceſſiſſem ſi Ammõis fuiſſem fili9. Dio. Quippe olympiadẽ in cubiculo draconẽ cõueniſſe aſſeuerabat. Inde ex ipſo te pepiſſe Philippũ uero ſũmope decipi cũ putaret te ſuũ eſſe filiũ. Al. At egomet eadem audiui ſicut & tu. Hac uero tempeſtate plucide ĩtelligo ꝙ nihil ſani neq; mater ipſa: neq; ãmonii uates profitebantur: Dio. Sed ipſorum mendacium non inutile tibi ad res gerendas fuit o Alexander deterrebantur enim q̄plurimi te deum eſſe putãtes: dic mihi amabo: cui tam ingens reliquiſti imperium? Ale. Latet me o Diogenes: quum circa hæc cogitare nihil potuerim præter id ſolum ꝙ moriendo perdicæ annulum tradidi. Sed tu quæſo cur rides o Diogenes? Dio. Quid autem aliud eſt q̄ ꝙ in mente deuenerunt: quæ græci (iã non diu eſt) blandientes egerunt quum te præſidem: & aduerſus barbaros imperatorem deligerent. Quidam uero & te duodecim diis quum adderent templũ ædificarunt ac ſacrificia tanq̄ draconis filio obtulerunt Verum dicas quæſo qua in parte te Macedones ſepelierunt. Alex. Babyloniæ iaceo tres modo iam dies: Sed Ptolomæus armiger meus pollicitus eſt ſi contingat ab impediente eum tumultu ocium ducere:

nie in ęgyptũ deferre: ibiq; accuratiſſime ſepelire tanq̃ unũ ex ægyptiorũ diis. Dio. Nõ igitur ridebo o Alexã der quũ cernã te in inferno adeſſe: & adhuc ĩſanire ſpe rareq; Oſiridẽ aut aminidẽ fieri? Sed hoc idẽ o diuiniſ ſime ne ſperes cũ nephas ſit & illis q ſemel paludẽ trãſ fretarunt ut redeat aliquis aut qui infra ipſius os trãſie rit. Nõ.n. ſegnis eſt Eacus: nõ cerberus cõtẽnẽdus. ue rũ ego id abs te plibẽtiſſime audirẽ quo aio fers te quũ ĩtelligas tantã in terra reliquiſſe fœlicitatẽ corporis cu ſtodes: defenſores: milites: auri tãtã copiã: te gẽtes in numeras uenerãtes Babyloniã: Bactra: ĩgẽtes beſtias honorẽ: gloriã inſignẽ eẽ: ac opa ſũmo ſtudio dãte: ut & tuũ caput ſplẽdida corona & corpus regia purpura ornetur. Nonne triſtãt te hæc quũ in memoriã redeũt: cur fles o ſtulte. Nõne Ariſtoteles ille ſapiẽs te res hu iuſmodi docuit? nõ firma: nõ ſtabilia fore quæ fortuitu fiũt? Al. Sapiẽs ille oĩum q fuit adulatorũ pditiſſimus Me tãtũ mitte quæ ariſtotelis ſũt ſcire quæ a me poſcit quæ iubebat: quo adhuc pacto erga diſciplinã meam uſus eſt diligentia: & cõmẽdans, & blãdiẽs nunc quidẽ ex fortuna tanq̃ ipſa pars ſũmi boni exiſteret. nũc autẽ ex reb9 geſtis aut diuitiis quæ rurſus & partẽ ſũmi bo ni eẽ affirmabat: ut & ipſe met accipiẽdo nõ erubeſce ret. Homo o Diogenes deceptor atq; ueneficus. nẽpe niſi triſtitiã ex eius adeptus ſum ſapiẽtia queẽadmodũ ex bonis illis quæ deinceps ego apud me nõ cõnumera bo. Dio. Scias deniq; uelim qd acturus ſis. Medicinã n. huiuſcemodi triſtitiæ imponã. hoc in loco quũ ele boris ualitudo nõ uagetur. Tu uero obliuiõis aquam

diripiens q̃ auidiſſime bibe: & rurſus bibe: & q̃ ſæpiſſime. hoc. n. pacto de ariſtotelicis demũ bonis quã hẽs triſtitiã maxime interimes. Cæterꝝ & Clitũ illũ: & Caliſtenẽ cerno: q & qbuſdã cũ aliis in te ĩpetũ ferũt: quo te in primis lacerẽt: ac de his quæ in eos egiſti ulciſcantur quãobrem alterã tu hãc uiã deambula: & ſæpe quẽadmodum dixi bibe.

Luciani Terpſion locutores. Ter. Plu. Terpſion.

VStũ ne hoc ẽ o Pluto me qdẽ e uita obiiſſe xxx. quũ ſim annoꝝ. Tucritũ uero ſenẽ ſeptuagenariũ & ultra adhuc uiuere? Plu. Iuſtiſſimũ qdẽ o terpſio: nã & ſi ipſe uiuit ad nullius tãtũ mortẽ affectus ẽ: tu uero oĩ tpe ſuã hereditatẽ expectãs eũ mori auidiſſime cupiebas. Ter. Nonne op9 fuerat quũ ſenex ſit nequeatq; de cętero eius uti diuitiis locũ dare iuuenib9. Plu. Nouas o Terpſio ſtatuis leges quũ ad uoluptatẽ diuitiis uti neq̃at ipſũ e uita decedere. Aliter ãt & ipſã ſortẽ de eo & nr̃am ſtatuiſſe ur̃. Ter. Hac de cã huiuſcemodi accuſo ordinẽ. op9 n. foret eas res ſucceſſiõe graduq; fieri: ſenẽ prio: deĩde q in ea ætate ſequeretur mori: haud q̃q̃ ſe exercere aut uiuere ex ſenecta põt: tres dũtaxat dẽtes illi relicti ſũt. uix deſeruiũt oculi: curuat9 a quattuor famulis deducitur deguttãtes nares: lipposq; oculos habẽs: nihil deniq; uoluptatis deguſtãs: haud aliter exiſtẽs q̃ aĩatum quodã ſepulchꝝ ab ipſa iuuẽtute deriſũ. Vt moriatur optimi atq; robuſtiſſimi adoleſcẽtes haud ſec9 id eẽ ur̃ ac ſi flumĩa ſurſũ deferãtur. Aut ſaltẽ ſcire neceſſe foret q̃do & ſenib9 qlibet obiret ne aliquos ꝓut eis mos eſt

aiatu ſepulchrum

fallerent: q̄ppe in præſentia eſt illud ꝓuerbii ut aiunt: Quadriga bouē ſæpiſſime ducit. Pl. Hæc q̄dē o Terpſio prudētius fiūt q̄ tibi ꝑfecto uideātur: uerꝝ & uos quid paſſi eſtis? rebus. n. alienis gaudetis dū ſenib9 filiis orbatis uoſmet tātope tradatis: q̄obrē in deriſū adducti ab illis ſepelimini: q̄ꝓ q̄dē plurimis fit ꝑiucūdū. Nā q̄to uos magis illos mori poptatis: tāto plus oib9 q̄ gratiſſimū eſt ſi ante eos uos mori cōtingat. &. n. nouā q̄dā in mediū adducitis artē uetuſtos atq3 decrepitos quū amatis p̄ſertim q̄dē ſi liberis ſunt orbati: q uero liberos hēnt illoꝝ uobis non eſt cura: q̄ q̄ ex his q amātur plurimi: minime uero ignari aſtu ſi eis liberos eē cōtigat: illos odiſſe diſſimulāt: ut & ipſi hēant amatores. Inde his ī teſtō excluſis q munera diutiſſime obtulerūt liberi ſicuti q fecto dignū eſt oēm eoꝝ ſubſtātiā cōſequūtur. At illi triſtitia affecti: ſuaq3 ſpe deluſi dētib9 fremūt. Ter. Oia hæc uera ſūt quæ autumas ex meis q̄ta tucrit9 quū ſp eū mori putarē. Introducebat. n. me dū in anguſtia poſit9 eēt: atq3 ſub uelamine quodā tanq̄ ex ouo pullus īpfect9 garrulabat. Vnde q̄to citi9 eū ad ſepulchrū duci exiſtimabā tāto plus mea me fallebat opinio: quū ſemp magis atq3 magis ſe differre pararet & ne ii q in amore cōcurrebāt muneribus me præclaris uīcerēt plurima ſollicitudine excitat9 iacebā ſingula enumerās atq3 diſponēs: quæ deniq3 ſollicitudīes uigiliæq3 cā mei fuerūt interit9. Is tādē adeo mihi hamū dilacerātē īpreſſit: ut prius me deridens ſepulchro traderet. Pl. Euge o Tucrite diutiſſime uiuas una & diuitiis abūdās & huiuſcemodi hoīes deridēs: neq3 pri9

Heredipetas

moriaris q̄ hos blāditores cūctos prȩmittas. Terhoc.
qdē o Pluto piucūdiſſimū mihi foret ſi ante Tucritū
Careados uita decederet. Pl. Boni aīſis o terpſio & Phi
do ēt: & melanthus: & oēs penitus ipſū præcedent: &
ipſiſmet ut prædiximus curis. hæc ego ſummopere cō
mendo. o Tucrite diutiſſime uiuas

Luciani Her. locutores. Dio. Her. Diogenes.

Vnqd Hercules ipſe ē? haud qſq̄ me hercule
n ali9 arc9 claua pellis leonina: magnitudo ipſa
tot9 deniq; Hercules ē. igr̄ e uita deceſſit q Io
uis fuerat fili9? dic quȩſo o prȩclariſſime mortu9 ne es
Ego. n. quū terræ ſupeſſem tibi haud ſecus q̄ deo ſacri
ficaui. Her. Recte qppe ſacrificaſti: Hercules. n. ipſe
in cœlo una cū diis īmortalib9 cōſiſtit. Ebē apud ſe ha
bēs crurib9 formoſiſſimā. Ego uero q te alloquor ſua
ſū umbra. Dio. Quidnā dicis amabo umbra ipſi9 dei
Her. Fieri. n. poteſt altera eum ex parte deum eſſe. Al
tera uita deceſſiſſe. Dio. Vtiq;. Her. Ille enim nequaq̄
mortuus eſt: Sed ego duntaxat: qui ſuiſum imago.
Dio. perpendo nunc peroptime: te ipſum pro ſua uiri
li parte Plutoni tradidiſſe. Her. Sic res ſe habet. Dio.
Quo pacto igitur calidiſſimus quum ſit Aeacus te eū
nequaq̄ eſſe non nouit. Sed admiſit tanquā ſubindu
ctum Herculem? Her. Quoniam ſibi ſum pquā ſimi
lis. Dio. Vera autumas. nā ita pſimilis: ut ille ipſe ſis
Caueas igitur ne cōtra ſit: tu quidem Hercules exiſtas
Imago uero apud deos immortales Ebem in uxorem
duxerit. Her. Audax nimiū es atq; loquax: & niſi ab
argutiis quas in me intuliſti deſinas: ſenties q̄ primum

qualis dei imago ſim. arcus. n. nudus eſt atq; paratus.
Dio. Cur aũt de cætero te timeã quũ ſemel mortu9 ſis
Sed per tuum Herculem dic quæſo: dum ille uiuebat
eras ne una ſecũ: & tunc imago exiſtens: aut unus qui-
dem eratis in uita poſteaq̃ e uita deceſſiſtis ſeperati: ille
quidem ad deos imortales aduolauit: tu uero umbra
ut dignum uidetur ad inferos aduenisti. Her. Et ſi fas
equidẽ foret nequaq̃ reſponderi uiro ſophiſtice percun
ctanti. attamen aures quoq; ad hoc porrigas. Quicqd
enim Amphitrionis in hercule erat id ipſum morte af-
fectum eſt: quod nempe ego ſum ut dixi totum. quod
autem ioui attineret eſt cum diis imortalibus conſtitu
tũ. Dio. perſpicue nunc intelligo. Autumas. n. eadẽ
uice Alchmenã duos peperiſſe hercules: unũ quidẽ ex
Amphitriõe: alterꝝ uero ex ſũmo ioue: ex quo factũ eſt
ut gemini unius matris utero lateretis. Her. nequaq̃ o
inſane: idem profecto ipſe eramus ambo. Dio. neq; ad
huc ad intelligendũ id facile ẽ: duos hercules in unũ eẽ
cõpoſitos. niſi qs diceret uos tanq̃ ippocẽtaurꝝ in unũ
fuiſſe copulatos. hoiem uidelicet atq; deũ. Her. Nõne
ſic tibi hoies cõponi uꝛ aĩo & corpe: unde quid ꝓhibet
aĩum qdẽ ipſũ ex ſũmo Ioue natũ adeſſe cęlo: me uero
mortalẽ ad inferos aduenisse. Dio. Vtiq; elegãter hæc
diſeruiſſe ſi corp9 hac tẽpeſtate eẽs: ſed i corpea es ima
go: itaq; piculũ ẽ te triplicẽ iã feciſſe herculẽ. Her. quo
nã mõ triplicem. Dio. hoc quidem modo: nam ſi un9
in cœlo exiſtit: tu uero apud nos imago. Corpus autẽ
apud tumulũ iam in puluerem uerſum hæc tria iã con
fecta ſunt. Aiaduertas igꝛ uelim: quẽ tertiũ corpori eẽ

intelligas patrem. Her. Audax es atq; ſophiſta. Sed quod nomē tibi eſt: qui huc aduenisti? Dio. Diogenis ſinopei imago: ipſe autem per ipſum Ioue minime cū diis me immortalibus: ſed cum mortuorum optimis conſtitui Homerum atq; huiuſcemodi fabulas deridens.

Luciani Virtus dea locutores. Virtus. Mer. Mer.

u

Irtus dea per epiſtolas orauit modo ut ad ſe irem: Eo ut percōtes quidnam me uelit: illico ad Iouem redibo. Vir. Salue Mercurii ago tibi gratias: quandoq dem tua in me pietas atq; benignitas efficit ut non penitus deſpecta ab omni cætu deoꝝ ſim. M. Expecto quid narres tu modo per breues narrationes facito. nam edixit ut confeſtim ad ſe redirem Iuppiter. V. Etiam ne tecū nobis non licebit noſtras erumnas exponere. Quos igitur habebo ultores iniuriarū ſi non modo apud ipſum maximū Iouem: uerum & apud te quē ſemper in fratris locum habui: colui: obſeruaui. condolendi facultas negatur. O me miſeram ad quos confugiā? Vnde auxiliū petā? Me quidem cū ita deſpiciar malo eſſe truncum aliquem q̄ deam. M. Tandem effare dum præbeo operam. Vir. Vidē q̄ ſim nuda & feda? Hoc ita ut ſim effecit fortunæ deæ impietas atq; iniuria. Aderam ſane ornata apud eliſios campos inter ueteres illos amicos Platonem. ſ. Socratem: Demoſthenem; Ciceronē: Archimenidam: Polieretē

Praxitelem: & eiuſmodi uiros doctos qui me dum ui-
tam agebant piiſſime ac religioſiſſime coluere. Interea
loci cũ iam non pauci ſoluta eum ad nos aduolaſſent e
ueſtigio fortuna dea inſolens: audax: temulenta: pro-
cax: maxima armatorꝝ turba cõſepta atqꝫ ſtipata pro-
perans ad nos iactabunda: en inquit plebeia tu ne ma
ioribus diis aduentantibus non ultro cedis? dolui in-
iuriam nobis ĩmeritis eo pacto fieri. Ac nõ nihil ira con
citata inq̃: neqꝫ tu maxima dea his uerbis me plebeiam
efficies: neqꝫ ſi maioribus cedendũ eſt tibi turpiter cre
dendũ cenſeo. Illa uero illico in conuiciũ ſeſe effert ad-
uerſum me. Prætereo hic quas contumelias in me pri-
mum dum hæc inter nos gerũtur effuderit: iccirco Pla
to philoſophꝰ cœpit cõtra nõnulla de deorꝝ officiis diſ
putare: illa excandeſcẽs apagaite hinc uerboſe inquit.
Nõ. n. decet ſeruos deorꝝ cãm ſuſcipere. cœperat & Ci
cero orator plura uelle ſuadere at ex turba armatorꝝ er
rupit. Mer. Antonius præpotẽs latera illa ſua degla-
diatoria oſtẽdẽs: grauiſſimũqꝫ pugnũ in os Cicerõis in
iecit: hinc cæteri mei amici perculſi metu: fuga ſibi ꝓpe
re cõſuluere. neqꝫ. n. Policletes poplites peniculo aut
phidias ſcalpro. aut Archimenides oroſcopo: aut cæ-
teri inermes aduerſus audaciſſimos armatos eoſqꝫ prę
dis atqꝫ homicidiis ſuetos bello ad ſeſe tuẽdos ualebãt.
ergo me infœliciſſimã ab ipſis diis oĩbus qui tũ aderãt
atqꝫ hoĩbus deſertã pugnis ac calcibus totã cõfregere:
ueſtes meas diripuere: in lutũ proſtratã reliquere: de-
mum abiere ouãtes. Ego uero ita confecta cũ primũ li
cuit cõſcendi huc ut. I. O. M. his de rebus facerẽ certio

rẽ: iam quidẽ mihi ut intromittat expectãti menſis ela pſus eſt: dũq; id ut impetrẽ oẽs deos exeuntes atq; redeuntes præcor: nouas ſemper aliquas excuſatiões audio. Aut enim deos aiunt uacare ut in tempore cucurbitæ floreſcant. Aut curare ut papiliõibus alæ perpulchræ pictæ adſint. Quid igitur? ne uero aliquid ſemper habebunt negotii quo nos excluſas teneant ac floccipendant etiam cucurbitæ modo floruere papiliones latiſſime peruolant. Tum etiam & uilicus ſuſcepit curam dudum ne cucurbitæ ſiti pereant. Nos tamẽ neq; diis neq; hominib9 cordi ſumus. Has ob res te iterum atq; iterꝝ precor: obteſtorq; Mercuri qui ſemper apud deos ipſos interpres extitiſti: & ut cauſam hanc meam iuſtiſſimam atq; piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio: te ſupplex oro: in te omnis mea ſita eſt ſpes: atq; expectatio. Da quæſo operam ne dum a uobis excludor ipſis quoq; mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus deoꝝ ordini: ubi homunculi me tam & ſi infirmam deam floccipendant. Mer. Audiui: doleo: uerũ pro uetere noſtra amicitia unum admoneo duram nimis atq; difficilem cauſam te aduerſus fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Iuppiter ipſe ut cæteros omittam deos: cum ſe ob accepta beneficia nimium fortunæ debere ſentiat: illius uires atq; potentiam ueretur. Ea enim ad cœlum diis aſcenſum præſtitit: atq; ubi uelit ualens ſua armatorum manu eiiciet. Qua de re ſi ſapis inter plebeios deos ignota quo ad fortunæ odium extinctũ ſit latebis. V. Aeternum latitandum eſt ego & nuda & deſpecta abeo.

fortuna ſup̃ ...

Luciani carmina heroica in amorem.

P Erdiderat natum genitrix cytherea uagantem
Anxia ſollicito quem dum per compita paſſu
Quærit: ab excelſo tales canit aggere uoces.
Errabunda meus ueſtigia forte cupido
Qua fugiens tulerit: quiſquis monſtrarit aperto
Indicio: huic merces ueneris libanda ferentur
Oſcula: captiuum ſi quiſq̄ adduxerit: illi
Mox aliquid gaudens ultra dabit oſcula mater
Quo reperire queas puerum: biſdena dabuntur
Signa tibi cautus memori quæ mente recondes
Huic non candor ineſt: rubor igneus inficit omne
Corpus: & ardeſcunt acri contenta nitore
Lumina: nec dulces ſequitur mens ſubdola uoces.
Quippe hyblæa ſonus uincit dulcedine mella
Sed male fallaci reſpondent pectore ſenſus.
Feruidus accenſa ſi quando exæſtuat ira
Indomitos animos gerit: immanſuetaq; corda.
Seducit uerbis: nec uera fatebitur unq̄
Eſt puer ille quidem magno ſed prouidus aſtu:
Ludit & interdum: ſed ludens ſeria tentat.
Dependent humeris criſpi certo ordine crines:
Nec pudor audaci: nec ineſt reuerentia uultu.
Sunt illi paruæq; manus: paruiq; lacerti:
Sed tamen exiguo longos de corpore iactus
Dirigit: ima ferum telo ſub tartara ditem
Perculit: & regem manes ſenſere ſubactum:
Candida cum ſtygio rapta eſt proſerpina curru.

Corpora nuda gerit nullo uelamine tectus:
Verum animus uario prudens ornatur amictu:
Præterea aligero ſuſpendens membra uolatu
Hinc nymphas petit inde uiros: ultroq; receptus
Viſceribus ſedem ſibi ponit & oſſibus imis.
Eſt breuis huic arcus: ſed quo fatalis arundo
Vſq; ſub aſtra ſuum ſeruat propulſa tenorem:
Auratam cernes humero pendere pharetram:
Peſtiferoſq; intus calamos: quibus impius ille
Ipſi ſæpe mihi lætalia uulnera fecit.
Omnia ſæua quidem: ſed cunctis ſæuius illud.
Dextra facem uibrat: miſeras quæ iacta medullas
Paſcitur: hæc ipſum ſolem ſuccenderet æſtu.
Hunc ſi nexilibus poteris conſtringere nodis
Duc arce iunctum: nec tu miſerere precantes
Quanuis aſpicias manantia lumina fletu
Decipiare caue: nec ſi ridentia cernas
Ora: graui iubeas laxari uincula nexu:
Quod ſi te blandis inuitet ad oſcula uerbis
Effuge: nam labris certum eſt habitare uenenum.
Si uero facili promittet munera uultu
Telaq;: gnoſiacoſq; arcus: pictamq; pharetram:
Noxia dona time: quicquid tetigere perurunt.

Luciani Timon locutores Timon: Iuppiter. Mer.
Diuitiæ: Pauptas: Gnatonides: Philiades: Demeas:
Thraſycles: Blepſias.

i Vppiter amabilis: hoſpitabilis: amicabilis: ueſtalis: fulgurator adiurabilis: collector nu

bium: tonitruũ opifex: & ſi quid aliud te altiſſoni poetæ uocant: præſertim cum tuo ad eorum carmina fauore indigent. Tunc enim illis multorum nominum factus metri ruinam fulcis: ac hiãtia ſupples. Vbi nũc ualde reſonans fulgur & grauis fremitus tonitruũ? ardenſq; ac luculentum & terribile fulmen? quippe omnia hæc: præter ſolum nominum ſtrepitum: deliramẽta & fumus uere poeticus uidẽtur: tua uero famoſa & procul miſſilia promptaq; arma: neſcio quomodo frigida facta prorſus extincta ſunt. Quiſpiam ergo ex his qui periuria perpetrant fere lychnum citius timuerint: q̃ fulminis cuncta domantis flammam: adeo ſemiuſtum quendam ſtipitem uibrare uideris ipſis: ut ignem quidem uel fumum ex illo non metuãt: ſolum autem hoc ſe conſecutos putent ex uulnere ꝙ fuligine pleni ſint. Iam itaq; tibi propterea Salmoneus retonare auſus te non falſo credit ſic ad iram frigidum: idque merito quum ueluti ſuper mandragoram dormias: q nec periuros audis. nec iniuſta operantes attendis: ea quæ fiunt temnis: aureſq; ceu decrepiti obſtruſas habes. Quum enim iuuenis eras uelox & uiuax ad iram multa aduerſus iniuſtos ac uiolẽtos agitabas: nullęq; tibi erant feriæ: nunq̃ uacabat fulmen: egis etiam quaſſabatur: tonitrua murmurabant: & fulgura ceu iacula quædam inter conſertas hoſtium manus ſine intermiſſione iactabantur: motus uero terræ frequẽtes: nauiumq; cumuli: ac ſaxeæ grandines: utq; tecum graue loquar impetuoſi himbres & ualidi: ſpumantiaq; flumina. Itaq; huiuſce temporis in momento naufragia

ſub Deucalione facta ſunt: ut ſubſternantibus cũctis qui ſubmerſi fuerant una uix arcula illiſa littori ſalua-retur: fauilla humani generis regenerationem maioris uicii ſeruatura? Meritas ergo deſidiæ pœnas luis: quũ tibi hoſtias uel coronas: niſi forte quis in olympicis nõ religiõe aut uoto ſed uetuſto quaſi quodã more: nemo iam offerat. Te quoq; o diuum atq; hominum rex ſublato paulatim honore Saturniũ eſſe dicunt. Quotiẽs iam templa tua expoliarunt: nonnulli quoq; tibi in olym-piadibus uiolentas iniecere manus. Tu q; altitonans: uel ad ſuſcitandos canes: uel ad uicinos inuocandos: ut cum clamore citato gradu illos comprehenderent: adhuc paratos ad fugam piger extitiſti. Quin tu for-tis: gigantũq; deletor: ac titanũ uictor ſedebas intortã cæſariẽ ab illis tondebaris undecim cubitorũ fulmẽ te nens dextra. Hæc itaq; o admirande quouſq; ceſſabũt adeo ſine cura iſpecta: quãdoue de tãta iniuria pœnas ſumes? Quot Phaetõtibus & Deucalionib9 opus eẽt ut tã ingẽtis cõtumeliæ ultio digna ſumeretur. Cæte-rũ ut omiſſis publicis ꝓpria dixerim: quot atheniẽſes in ſublime extuli? illuſtrauiq; diuitiis? ac in cunctis ne ceſſitatibus adiuui? repentinas quoq; ad beneficiũ ami corum opes effudi. poſtq̃ uero propterea inops ſũ fa-ctus ab his qui paulo ante me cum timore mirabantur & colebãt nutuq; pẽdebãt meo tãq̃ ignot9 uilipẽdor. At ſi carpẽs iter obui9 eis fiã ueluti quãdã ſtatuam diu mortui ſupinam & multo proſtratam tempore præter eunt. Qui ue quum me procul aſpexerint infauſtum ac inexecrabile quodam omen ſe uidiſſe arbitrati:

quē pridem ſaluatorē eē dicebāt & benefactorē diuertunt. Itaq̨ hac malorum mole præſſus Endromide tellurem colo quattuor obolorum mercede contentus: & hac ſolitudine bidenti operam do? Sed pro lucro mihi pono ſi deinceps non uideo q̃ plures indiguos feliciter agere. Nam hoc me uæhementer coquit. Quando igitur o Saturni Rheæq̨ nate altum hūc ſempiternūq̨ ſoporem excutiens. Iam enim ultra Epimenidem dormuiſti: fulmenq̨ quaties? aut ex Oeta facta ingenti flāma oſtendens iram fortis & adoleſcentis Iouis? niſi forte uera ſunt: quæ de te tuoq̨ ſepulchro cretes fabulantur. Iupp. Quis eſt hic o Mercuri qui ex attica ad hymeti radices uociferatur totus ſordidus ac ſquallens & amictus Endromide incuruatus arbitror terram fodit: homo loquax & temerarius. philoſophus ne eſt? Neq̨. n. aduerſus nos tam impia atq̨ execranda iacularetur uerba. Mer. Qnid ais o pater? ignoras ne Timona Echecratidi de Colyttea? hic eſt qui quōdam diues ſæpe nos ſacris in ſolenniis centum cibauit tauris: & apud quem conſueuimus ſplēdide in iouialib9 epulari. Iupp. O mutationem bonus ille diues? circa quē tot amici? quæ igitur paſſus eſt? ſquallid9: miſer: effoſſor: mercenarius: & (ut apparet) tam graue tractans bidentem. Mer. Illum (ut ita dixerim) benignitas: & humanitas: ac erga omnes indigos miſeratio? utq̨ uerius loquar conſuetudo: & amentia: prodigalitaſq̨ ſic cōtriuit: qui haud intelligebat quid eſſet adulatoribus & lixis gratias impendere. A tot uero tantiſq̨ uulturibus infelix epar corroſus amicos ſuos ex beniuolentia

quam ad eum ob uoracitatem habere ſimulabant eos arbitrabatur: qui denudatis obeſiſq; oſſibus medulã ſi qua inerat exorbebant: & poſtq̃ ſumma cum diligẽtia hoc fecerant abibant illum arridum abſciſſumq; radicitus deſerentes: nec amplius cognoſcentes aut aſpicientes. unde nanq; dixerim eos impendiſſe auxilium uel gratias egiſſe? ob hoc itaq; amictus Endromide ac bidente armatus præ pudore urbe derelicta mercede: ut uides factus agricola: malis indignatur q; ab illo ditati ipſum quodam cum faſtu prætereunt nomen Timonis ignorantes. Iupp. Haud negligendus eſt uir: infortunio quippe ſuo iraſcitur non immerito. Nam & nos ſimiliter profanis illis adulatoribus faciemus: minime obliti uirum qui tot taurorum fœmora & caprarum adipes nobis ſuper aras adolere conſueuerat. Adhuc enim olocauſtorum nidorem in naribus hẽo. Verum propter occupatus uarios ac deierantium tumultus: & uim atq; rapinas faciẽtium: ob metũ quoq; ſacrilegia perpetrantium (Multi quippe & ineuitabiles hi ſũt qui ne uel parumper oculos claudam ſinũt) multo iam tempore atticam non deſpexi. Præſertim ex quo philoſophia & uerborum contentiones multiplicatæ in illa ſunt. Quum enim inuicem litigent & clament audire uota nequeo: ſic ut obſtruſis auribus me ſedere præſtet: q̃ obteri ab ipſis: qui nos uirtutem quandam incorpoream deliramentiſq; ſimillimam fore magna uoce confirmant. Et ideo contingit ut hic a nobis neglectus ſit qui certe malus non eſt. Cæterum o Mercuri aſſumptis diuitiis ad illum uelocius accede

Diuitiæ uero ſecum ducant theſaurum amboq; apud Timonem maneant: nec ſic facile abſcedant q̄q̄ prębe nignitate illas ex domo rurſus expelleret. De adulato ribus uero illorumq; ingratitudine poſtea deliberatū meritaſq; pœnas dabunt dum interim fulmen reficio. Fracti nanq; & obtuſi ſunt duo eius radii maximi quā do ambitioſius illos paulo ante ego acui contra ſophi ſtam Anaxagoram qui ſuis familiaribus perſuaſit nul los omnino nos eſſe deos. Sed ab eo aberraui: ſuper ipſum nanq; Pericles ſuam poſuit manum: fulmen au tem Anacæum irruit: illudq; incēdio flagrauit: aſt ip‐ ſum paulominus contritum eſt ad petram. Cæterum illis ingens tormentum erit: ſi Timonam diuitem ui‐ derint. Mer. Quātum fuit querulum importunumq; & audacem fuiſſe. hi quippe ſoli iudicia tractant. En continuo ditiſſimus ex inope Timon erit: eo q̄ clama uerit: ac fidenter orauerit: Iouemq; ad ſua uota cōuer terit. q̄ ſi cum ſilentio tellurem effodiſſet: adhuc incur uus foderet a Ioue derelict9. Diui. Ego quidem o Iup piter nunq̄ ad illum redeam. Iupp. Quare o bone di‐ uitiæ præſertim quum id iubeam. Diui. Edepol quia me contumeliis affecit ac expulit: meq; patris ſui ami‐ cam partitus in plura eſt: deq; domo quibuſdam qua ſi (ut ita dixerim) furcis eiecit: haud aliter q̄ ii qui e ma nibus ignem excutiunt. Redibo ne inter paraſitos & adulatores ac meretriculas rurſus diuidēda? Ad illos me mitte Iuppiter qui diuinum munus ītellecturi me fruituri ſunt: quibuſq; deſiderabilis atq; in precioſum Hi uero ardeis ſimiles cum paupertate quam præho‐

norant ſimul ſint: ſumptaqꝫ Endromide cum bidente gaudeãt miſeri quattuor aſſuum mercede: qui decem talenta ſine meditatione largiuntur. Iupp. Nil tale deinceps operaturus eſt Timon bidens quippe illum: niſi forte renum dolorem penitus non ſentit: apprime caſtigauit: ut te neceſſario paupertate præelegat. Cæteꝝ mihi ſemper de his uiſa es queri: quibus nunc incuſas Timonem qui foribus apertis libere te uagari permiſit nec te recluſit aut tui Zelotipus fuit. Non nunq̃ uero aduerſa cõtra diuites querebare te quibuſdam ſeris ac uectibus ſignorumqꝫ impreſſionibus incluſam uſque adeo detinentes ut te erigere in lucem non ualeres. De his itaqꝫ lamentata es ꝙ multis in tenebris pene ſuffocabare: & ob id nobis pallens curiſqꝫ plena unciſqꝫ articulis præ aſſiduitate comparatorum uidebare ſi tempus ſe obtuliſſet diſceſſura. Graue nãqꝫ tibi uiſum eſt ut æneo: aut ferreo thalamo: ceu altera Dane ab auariſſimis iniquiſſimiſqꝫ pædagogis uſuris. & computationibus enutritam uitam agas. Itaqꝫ illos intollerabilia tibi irrogare dicebas: qui te ultra modũ diligant: dũqꝫ liceat frui nequaq̃ audeãt ſiue quum domini ſint amore non utantur: ſed multis cum uigiliis ſigna cuſtodiant clauſtraqꝫ immotis oculis obſeruẽt: proqꝫ magno fructu ducant ſi fructu careant: neminiqꝫ cõmunicent ceu canis in præſepio qui nec ordeum comedat nec eſurientem equum manducare ſinat. Rurſuſqꝫ auaros & cuſtodes irridebas qui haud nouerant nequam ſeruũ: aut diſpenſatorem: aut furciferum clam ſubiturum & contumeliis affecturum infelicem: ac immitem

dominnm ipſumq; ad nigram anguſtiq; oris lncernu-
lam: ſtuppaſq; ſitientes uſuris uigilare dimiſſurũ quo
pacto igitur nonnunq̃ iſta tua querella eſt? Diui. At ſi
uerum percunctaris Iuppiter utcunq; non ſine ratio-
ne feciſſe uidebor tibi. Hæc nanq; Timonis permagna
remiſſio: negligenſq; nulla prorſus in me beniuolentia
tibi uideretur. Rurſus qui me hoſtiis ac tenebris clau
ſam ſeruant ut pinguior fiam: nec me contrectant: aut
in lucem agunt: amentes iniuriiq; atbitratu meo ſunt:
utpote qui me de ipſis benemeritã tantis in uiculis pu
trefieri compellant. ignari q̄ non multo poſt tempore
abibunt: me cuipiam fortunato relinquẽtes: Nec illos
igitur neq; ipſos ꝓdigos mei laudauerim: ſed eos qui
(ut dignum eſt) modum rei ponunt. Nec omnino ab
ſtinentes nec prorſus abiicientes. Cæterum quæſo Iup
piter ſi quis formoſam adoleſcentulam lege ducat uxo
rem: poſtq; nec illius cuſtodiam gerat aut zelum habe
at: permittens ut die noctuq; quo uelit eat: cumq; illã
uolentibus ſimul ſit: inſuperq; mœchos ipſos adducat.
& patentibus ianuis leno fiat: omneſq; ad illam uocet
an hic amare uidebitur? Mon equidem arbitror Iup-
piter tu qui ſæpe amaſti hoc dicturus ſis. Si quis uero
contra libera ac liberali muliere in domum legitimæ
traducta filiam arantis adamet: ac uiuidæ formoſæq;
uirginis ſpernat amplexus: nec uideri illam ſinat: ſteri
lemq; & abſq; liberis uirginitatem ſeruare compellat:
hocq; faciat amare ſi aſſerens: idq; indicet & pallor: &
macies: & oculi concaui: nonne hic uidebitur inſanire
quum opus eſſet nuptiarum fructu procreationi libe

rorum indulgere? Sed decorum uultum ſic extermi-net: puellamq; formoſam ceu alteram Cereris ſacerdotem per omnem uitam nutriat. Ita & ego idignor quū abſq; honore a quibuſdam calcitrer auidiſq; immergar faucibus & effundar. A nonnullis uero ueluti ſeruus nigrantibus liuoribus caſtigatus tracter. Iup. Quid igitur aduerſus illos indignaris? Vtriq; enim meritas pœnas dabunt: & hi quidē ceu Tantalus ſitientes, atq; ieiunii ſolumq; auro faucibus inhiātes. Alii uero haud aliter q̃ Phineus rapta ex gutture ab harpyis eſca. Sed ad Timonem uade: illum penitus ſobrium repertura es. Diui. Ille enim quando quieſcet feſtinat exhaurire me tanq̃ ex cophino perforato anteq̃ tota influam ſtudens præoccupare affluentiam: ne ego affluens plus q̃ ille poſſit exhaurire eum inundem? Quare ad Danaidum dolium aquam ferre mihi uideor: & fruſtra exhaurire uaſe non tollerante: ſed effundendo id quod affluit ante prope q̃ influxerit: adeo eſt latus hiatus hydriæ ad effuſionem: & exitus liber. Iupp. Igitur niſi obturaueris hunc hiatum & ſemel tantum euolans: te breuiter effuſa: in doli fece Endromidem ac bidentem rurſus inueniet: Sed abite iam tandem diuitemq; illū facite. Tu uero Mercuri tuo in reditu memor eſto ab ætna ad nos ducere cyclopes: ut fulmen acuant quum eius acumine opus ſit. Mer. Abeamus o diuitiæ: quid hoc eſt? claudicās me o generoſa: hacten9 latuiſti quū cæca ſis et clauda. Diui. Non ſemper hoc Mercuri: ſed quum ad aliquem imperio Iouis accedo: neſcio quo pacto tarda ſum: & utrunq; claudam pedem: ut uix ter-

minum attingam: ac ut nonnunq̃ ſenio confectus ſit: qui me manet. Quum uero diſceſſura ſum uolucrem uidebis ac ſomniis ociorem. Simul ergo flagellum cecidit: & ego iam uiciſſe prædicor ſtadio tranſito plerunq; etiam his qui ad ſpectaculum ſunt nequaq̃ cernentibus. Mer. In hoc aperte mentita es multos quidem tibi nominare poſſem qui heſterna die nec aſſem quo laqueum emerent habebant. hodie repente locupletes effectos: albos ducere biiuges quibuſq; aliquando nec aſellus erat; nũc rubenti amicti purpura & manibus auro micantibus incedunt uix credentes (ut arbritor) quia non in ſomniis diuites facti ſunt. Diui. Secus eſt Mercuri. Neq; enim pedibus tunc uado meis: ad illoſq; non Iouis: ſed Ditis imperio qui eſt magnificus diuitiarum elargitor accedo: quod ex ipſo nomine liquere poteſt. Quum autem opus eſt ut de altero in alterum tranſeam tabellis immiſſam & accurate ligatam ſublatam trañſferunt & is qui mortuus eſt in aliqua domus tenebroſa parte iacet ueteri linteo tect9 ſuper genua pro quo more catino pugnatur. Qui uero me habere ſperant in foro hiantes ceu hirundinem circumuolantem ſtridulus nidus expectat. Quum autem ſignum ablatum: uicula fracta: apertæ tabellę nouuſq; dominus publicatus fuerit: ſiue cognatus: ſiue adulator: ſiue miniſter ſcelerum ex compedibus honoratus: adhuc barbam raſus ob multiplices & diuerſas uoluptates: quas olim extraneus illi ſuppeditauit ingenti accepta mercede: generoſus ille quicunq;

fuerit me raptis tabellis currit exportans pro Pyrrio uel Dromone uel Tibio ſiue Megacles aut Megaby-zos aut Protarchus nomen habeat: illis nequaꝗ̃ hian-tibus ſeqꝫ alterutrum intuentibus derelictis uerumqꝫ luctum agentibus: utpote quibus de profundo ſage-næ gremio ingens Thynnus effugit qui non modicam deuorarat eſcam. Cæterum is qui me repentinus inua ſit: ignarus boni: duratuſqꝫ laboribus: homo adhuc horrens compedes: ac ſi quis tranſiens cum flagris ce-debat auicula arrigens aures: molendinumqꝫ ceu rega le palatium uenerans: non amplius tollerabilis eſt his qui obuii fiunt: ſed & liberis contumeliam irrogat: & conſeruos uerberibus cedit: licet eiuſmodi expertus ſit: quoad in meretriculam quãpiam inciderit equoſqꝫ mittat uel ſe adulatoribus dedat qui illum iurẽt & for moſiorem Nereo: & generoſiorẽ Cecrope ſeu Codro ac prudentiorem Vlyxe: & Crœſo ditiorem: ſex & de-cem in temporis momento miſer effudit talenta: quæ multis cum periuriis & rapinis atqꝫ fallaciis fuerãt pau latim cumulata. Mer. Communia pene ſunt iſta quæ narras. Cæterum quum tuis ipſa pedibus incedis quo modo cæcam uiam inuenis? Aut ad quos te Iuppiter miſerit: quum illos dignos eſſe iudicat: ut diuites fiãt noſti? Diui. Putas ne me inuenire qui ſint? hercle non ſemper neqꝫ enim Ariſtide relicto, ad Hipponicũ aut Calliam accederem: complureſqꝫ alios ex Athenis qui nec obolo digni ſunt. Mer. Verum quum fueris deſti-nata qd agis? Diui. Nũc ſurſum nũc deorſũ circũiens

erro donec in aliquem incidam qui non intelligat: qui-
cūq̨ uero mihi obuiam uenerit me ſecum abducta ue
nit: teq̨ pro ineffabili inſperatoq̨ lucro pronus erat.
Mer. Iuppiter ergo decipitur putans te (prout ipſi ui
detur) diuites facere eos quotcunq̨ dignos duxerit: q
ditentur. Diui. Imo maxime: nec immerito o bone q
quum me cæcam uideat: mittat quærere rem adeo dif
ficilis laborioſæq̨ inuētionis & multo tempore abſcō
ditam: quam neq̨ Lynceus facile inueniret adeo terrā
& paruā. Igitur quum bona tam pauca ſint: mala ue-
ro plurima urbeſq̨ cunctas occupent: facile in huiuſce
incido: ab illiſq̨ irrectior. Mer. Præterea quomodo re
lictis illis facile aufugis ignorās uiam? Diui. Quippe
ad fugam duntaxat acuto lumine cerno: pedibuſq̨ in
tegra ſum. Mer. Item uelim reſpondeas mihi quomo
do cæca quū ſis (pace dixerim tua) & pallida grauiſq̨
crura: tot amatores habeas teq̨ cuncti mirentur: ſeſeq̨
felices autument: ſi te conſecuti fuerint. ꝗ ſi non: uita
odio ſit. Noui igitur q̄ plures adeo amatores tui ut in
in altum pelagus ſe præcipites dederint: deq̨ ſaxis ſo-
lem ipſum uertice pulſantibus a te contemni exiſtimā
tes. Quoniam ab initio illos non uideras. Sed ſcio ꝗ
& tu non inficiabere: ſi qua tibi mens eſt illos inſanire
qui hoc amore inſaniant. Diui. An putas ut eis qualis
ſum uidear uel clauda uel cæca aut cætera quæ inſunt
mihi huiuſmodi? Mer. Et quare nō & ipſi oīo cæci ſūt
Diui. Cæci haud quaq̄ ſunt, ſed amētia errorq̨ qb⁹ nūc
oīa plēa ſūt illos obūbrat. ego quoq̨ ne ꝑrſus d̄formis

uidear: ſumpto perſonatu quodam amabili: auro gẽ-
miſq; diſtincto uariis induta: illis obuiam uenio: qui
perſonam cernere arbitrati meam: decorem amant: pe
reuntq; niſi conſequantur: quod ſi quis totum denuda
uerit meq; illis oſtenderit, conſtat utiq; ſeſe accuſatum
ire qui non acutis luminibus talia intuitus res minime
amandas deformeſq; amauerit. Mer. Cur igitur diui-
tes effecti iterum falluntur? ac ſi quis eos diuitiis priuã
re contendat cernis caput: q̃ perſonatum abiiciant?
Neq; enim licet eos tunc ignorare quaſi forma ſuperla
ta ſit quum omnia introrſus inſpexerint. Diui. Mercu
ri etiam ad hoc me pauca adiuuãt. Mer. Quæ? Diui.
Nam ſi quis primo ad uotum apertis me ualuis admi
ſerint. Ambitio: ignorantia: iactantia: mollities: con-
tumeliæ: error: cæteraq; huiuſmodi una mecum intro
eunt. Itaq; infelix animus ab omnibus captiuatus nõ
admiranda miratur: & appetit fugienda: meq; omni-
um matrem malorum illis circunductam ſtupet: uni
uerſaq; potius mala pateretur: q̃ me reiicere ſubſtinet.
Mer. Quum ſis res quædam maxime delicata: & lu-
brica: & fugitiua: nullumq; certum porrigens capulũ
ſed anguilla: uel ſerpens inter digitos effluas (neſcio
quo pacto) inopiam uiſco plena & captu facilis innu-
meriſq; hamis obſita. Sed dum interea ambagibus in
tẽti ſumus res haud praua delituit. Diui. Quæ? Mer.
Theſaurum enim quo potiſſime indigebamus non at
tulimus. Diui: Hac parte confide: in terra namq; ſem-
per illo relicto ad uos uenio monens ut intus hoſpitia
maneat: neminiq; aditum pandat: niſi me uocante adi

erit. Mer. Iam atticam deuenimus? Proinde ſequere me pallium tenens: donec terminum attigero. Diui. Bene agis Mercuri manu me ducens. Si enim ſola uager in Hyperbolum uel Cleonem forſitan incidam. Sed quis hic ſtrepitus ceu ferrum ad ſilicem? Mercu. Timon hic prope montanam lapidoſamq; tellurem bidente ferit: proh & paupertas adeſt: & improbus labor: tollerantia quoq;: ac ſapientia: & fortitudo: cæteriq; omnes quos fames erudiit longe præſtantiores q̃ ſatellites tui. Diui. Vt quid ergo Mercuri uelociter nõ abimus? Nihil enim dignum faciemus ratione cum uiro qui tali eſt ſtipatus exercitu. Mer. Haud hoc uiſum eſt Ioui: non ergo timeamus. Pau. Quo hanc Argi pemptor manu reducis? Mer. A Ioue huc ad Timona mittimur. Pau. Nunc diuitiæ ad Timonem accedunt quem ego olim male in delitiis habentem aſſumpſi: & his ſapientiæ ſcilicet & labori uirum fortem traddidi: precioq; multo dignum feci. Ita ne? ego uobis irridenda: iniuriiſq; digna ſum uiſa? ut mihi hanc ſolam poſſesſiunculam auferre uelitis. quam cum ſumma cura ad uirtutem uſq; percolui? quem quum diuitiæ rurſus aſſumpſerint contumeliis ſuperbię traddant? ſimilẽq; priori effœminatum ac degenerem & inſanum efficiat mihi rurſus lacera ueſte obſitumq; reddat? Mer. Sic Ioui placitum eſt. Pau. Abeamus itaq; o labor: & ſapientia: uoſq; cæteri ſequimini me: hic uir forte cogniturus eſt qualem reliquerit me cooperatricem optimam & magiſtram uirtutum: cum qua illi ſemper fuit mẽs ſana in corpore ſano: uiriq; duxit uitam: ſeq; reſpexit:

ac ſuperflua & multa eiuſmodi aliena: ut ſunt dixit:
Mer. Abeunt. nos autē adeam9. Ti. Qui eſtis o ma-
ledicti: uel quid quærentes huc ueniſtis uiro agricolæ
moleſtiam illaturi? Sed abite potius cum malo execrā
da cohors. alioqn in uos glebas & lapides iacio. Mer.
Abſit Timon ne iacias: non enim mortales ferires: ego
quidem Mercurius ſum: iſta uero Diuitiæ. Miſit au-
tem nos Iuppiter uotis anteuertens tuis. Itaq; bona
cum fortuna accipe diuitias & a laboribus requieſce.
Ti. Ploraturi eſtis licet dii ut aitis: quippe una omnes
& deos & homines odi: hanc uero cœcam quæcunq; ſit
bidente pulſabo. Diui. Ad Iouem redire conſilium eſt
o Mercuri. Hic enim homo ut uidetur non mediocri-
ter inſanit: ne quid igitur mali ultra recipiam habeo.
Merc. Nihil inhumanum agas Timon: quin hac tua
omni feritate depoſita protende manus: bonam cape
fortunam. iterumq; diues eſto: athenienſiumq; prim9
ac deſpice ingratos illos ſolus felix. Ti. Nihil nobis
opus eſt nolite mihi moleſti eſſe: hic bidens mihi copi-
oſæ diuitiæ ſunt. Cæterum fortunatiſſimum me fore
arbitror ſi mihi nemo ſit proximus. Mercu. Sic o ami
ce inhumane utq; uerius dixerim impie: crudeliter: ac
pertinaciter agis: merito forſan homines oderis: a qui
bus tāta perpeſſus es? cur uero deos odio habeas igno
ro: qui tantam de te curam gerunt. Ti. Tibi uero Mer
curi: Iouiq; de cura quam erga me habuiſtis gratias a-
go: has uero diuitias nunq̄ admiſſurus ſum. Mercu.
Quamobrem? Ti. Quia olim mihi mille malorum
cauſa fuere: Quæ & adulatoribus me tradiderunt:

expoſuerunt inſidiis: odium ſuſcitarunt: uoluptatib9 corruperunt: inuidioſum reddiderunt: tandem repen te infideq; ac (ut uerius loquar) proditario quodã mo do deſeruerunt. Optima uero paupertas laboribus me uirilibus exercuit. Et enim fide ac uirtute mecum obſeruata laboranti mihi neceſſaria præſtitit: ſuper fluaq; illa contemnere docuit. Speſq; omnes uitæ meę ex me ipſo perfecit: & quæ erant diuitiæ meæ quas nec adulator: nec calumniator: nec populus concitatus: nec ſententiam proferens concionator: nec Tyrannus inſidioſus auferre poſſunt: oſtendit: bona itaq; ualitu dine ex laboribus fretus agrum hunc libenti cum labo re colo: Nihilq; eorum quæ ſunt in urbe conſidero: co pioſamq; ac ſufficientem mihi ex bidẽte farinullam ha beo. Itaq; reuerſurus abi o Mercuri ad Iouem Diuitiis tecum ductis. Mihi autem hoc ſatis ſuperq; fuerit ſi iuſ ſu Iouis omnem ætatem querellis plenam mortales agant. Mer. Abſit Timon: neq; enim modo tales om nes ſunt querellis idonei. Cæterum iracundiam hanc pueriliaq; iſta dimitte: ſumeq; diuitias: non ſpernẽda ſunt Iouis munera. Diui. Vis Timon tecum diſſeram an ſi tibi loquar indignaberis? Timõ. Dic haud longa tamen & ſine proemiis: ut praui rhetores: patiar quip pe te ſi pauca dictura es ob hunc Mercurium. Diui. Forſan opus fuerit prolixo ſermone: ut quæ a te ſim tã uæhementer accuſata: uide tamen ſi quid tibi: ut ais: iniuſte feci quæ oblectamentorum tuorum omnium cauſa fui: honoris: prælationis: coronarum: cęterarumq; delitiarum: propter me clarus: te famoſus & celebris

fuiſti: q̄ ſi quid haud gratum ab adulatoribus paſſus es: non ſum in cauſa: quin potius ego a te iniuriam paſſa queror q̄ me maledictis uiris abſq; honore ſubmiſiſti qui te laudibus efferebant: & mentem tuam præſtigioſis carminibus alienam reddebant: mihiq; modiſq; omnibus inſidias ponebant. & demum a me proditū aſſerebas: quum econtra ego te poſſim merito criminari qui me prorſus expuliſti: deq; tua domo præcipitem eieciſti. Pro molli igitur clamide hāc te circa Endromidem honoratiſſima tua paupertas dedit. Mercurius autem hic mihi teſtis eſt q̄ ſupplex Iouem obſecrauerim ne ad te rurſus accederem adeo hoſtiliter a te tractata ſum. Mer. Sed nunc uides o diuitię qualis iam effect9 eſt itaq; fidenter ſecum obuerſare: tu bidentem ut potes exerce: tu uero theſaurum ſub bidente ſubducito: nam is te uocante exaudiet. Ti. Perſuaſum iri mihi crede Mercuri iterum fieri diues cupio. Quid enim pateretur qui cum diis uim inferat. Sed uide quæſo ī quas res me trudas infelicem ut hactenus beate uixi tantum repente aurum quum nulli iniuriam fecerim accipiam tantarumq; curarum mole præmēdus ſim. Mer. Mei gratia quæſo patienter feras Timon. quāq̄ durum hoc ſit & intollerabile: ut adulatores illi ob inuidiam crepent. ego autem per ætnam in cęlum reuolabo. Diui. Ille ut uidetur abiit. hoc aūt ex remigio alarum cōiicio tu hic mane: ego uero quum abiero theſaurū tibi mittam quin fode. Tibi autē auri theſaure dico huic Timoni obſequere: teq; ipſum permitte capi: bidente percute Timon altum deferens. ego a uobis abero. Ti. Age

o bidens nunc mihi tuũ robur oſtende neqꝫ defatige-
ris ab intimis terræ uiſceribus theſauꝝ eruere. O mire
Iuppiter exultanteſqꝫ amici & Mercuri lucifer unde tã
tum auri? Somnia ne ſunt hæc? Vereor ne quum exci-
tatus fuero carbones inueniã. Sed auꝝ quidẽ eſt inſi-
gne ſubruffum: graue: pulchrum uiſu. O aurum dex
tra optimaqꝫ res mortalibus: ardens ignis: ut pote qui
nocte dieqꝫ fulges. ueni o amãtiſſime nimiũqꝫ dilecte
Nunc equidẽ credo Iouẽ aurũ factũ eſſe: nam quæ uir
go aliquãdo non accepiſſet tam precioſum amatorẽ ꝑ
tecta dilabentẽ? O Mida: & Crœſe: & uota delphica:
q̃ nihil fuiſtis quãtũ ad Timonẽ & Timonis opes: cui
nec perſarum rex par fuit: o bidens: amantiſſimaqꝫ En
dromis: bonũ mihi uiſum eſt ut uos huic Pani offerã.
Ego uero empta uniuerſa regione hac: ſuperqꝫ theſau-
rum ſtructa turri ſoli mihi ſatis uiuã. Ipſum quoqꝫ ſe-
pulchrum moriens hoc in loco uiſum hahere eſt mihi.
Fixa ſunt hæc & pro legibus ad uitæ reliquias cum nul
lo uerſari: neminẽqꝫ cognoſcere: aſpnariqꝫ oẽs. Amor
uero: & hoſpitalitas: & amicitia: & miſericordiæ ara:
ceu nugæ quædã: cõmiſerari aũt lachrymãtes: uel indi
gẽtibus auxiliari præuaricatio legis morũqꝫ ſubuerſio
uita uero ſolitaria ceu lupis & amicꝰ unꝰ Timon. Alii
aũt oẽs inimici & inſidiatores conuerſari cupiã abomi
natiõis inſtar: & ſi quẽ uidero ſiniſtri oĩs dies illa ſit ut
breuiter dixerim a ſtatuis lapideis uel eneis nihil diſtẽt
nullũ inter nos pacis fœdera ꝓcurãtẽ admittam ꝯæter
nũ nobis nullũ: ꝑpetua ſolitudo terminũ inter nos po
nat: cõtribules quoqꝫ atqꝫ cognati patriaqꝫ ipſa frigida

quædā & infructuoſa ſint noīa dementiū uana iactan
tia Timon. Solus duces eſto: cunctoſq; deſpiciat inq;
ſe tātū delitiis gaudeat blanditiaꝝ laudūq; pōderibus
liberatus diis imolet: cōuiuia celebret ſolus ſibi & uici
nis & affinibus excluſis. reliquis ſemel ſe ipſum dexte
rum faciendo. Si mortē obierit ſibimet inſcribatur hæ
res ad eū corona puēniat: nomēq; prædulce ſit. O ſors
hoīum & moꝝ inſignis difficultas aſperitas: ruſticitas
ira: inhumanitas: At ſi quē uidero igne flagrantē & ut
extinguā incendium ſupplicantē oleo piceq; ſuccurā.
Si quem uero hieme cū impetu torrens trahat. iſq; pro
iectis manibus auxiliū popoſcerit: hunc merſo deorſū
capite trudā errepta illi ſurſū leuādi uerticis facultate
æqtatē iudicii reportet Timon Echecratides Colytte9
ſi recurſū ad leges habuerit Timon ipſe acclamāte po-
pulo ſnīam tulit. Hæc hacten9 nobis rata ſint iſtis uiri
liter pſeueret. Sed ſatis ſuperq; nota omnib9 facta ſūt
quia prædiues ſum. Ipſa qppe res illis forſan laque9 fi-
at: ſed quid hoc o uelocitatē undiq; concurrunt pulue
rulenti: & anhelantes: neſcio unde aurum odorati ſūt
Verū igitur hoc cliuo trāſenſo inſequar dextra lapides
iaculando? An ſic contra leges agemus qui ſumus eis
amicitiæ glutino ſemel iuncti ut deſpecti maioris tri-
ſtitiæ ſtimulis cruciētur. Hoc enim præſtare arbitror.
Iam itaq; illos patienter admittam. Eia ergo uideam9
quis hic eoꝝ primus eſt. Gnatonides adulator a quo
quū pauloante qppiā poſtulaſſem laqueū porrexit q
apud me ſæpenūero tota uaſa uomuerat: ſed benefecit
ad me uenire. nā prę aliis ulullabit. Gna. Nōne dicebā

ꝙ dii Timonē haud negligerēt uirum bonum. Salue formoſiſſime & gratioſiſſime ac liberaliſſime Timon. Ti. Proh iuppiter tu ne ille es Gnatōides uulturꝝ oīum edaciſſimus & præ omnibus mortalibus cōſumptor? Gna. Semp fuiſti mordacitatis amator. Sed ubi conuiuium nouum tibi cāticū dithyrambum a me nuper editum deferens uenio. Ti. Hoc pulſatus bidente cantabis elegos. Gna. Quid eſt hoc? me uerberas Timon te Hercules teſtem uoco eheu accuſabo te uulneris in ariopago. Ti. Si pauliſper tardus fueris homicidii forſitan me accuſaturus. Gna. Abſit. ſed ſana uulnus modicum ſuperfundens auri. eſt. n. ualde reſtrictiua ſanguinis medicina. Ti. Adhuc manes? Gna. Abeo tu āt minime gaudebis: adeo agreſtis ob aurum factus. Ti. Quis eſt iſte caluus q uenit Philiades adulatorꝝ oīum ſpurciſſimus? hic aūt agrum totū a me cū accepiſſet: ac filiæ dotem duo talēta mercedem laudis quia me cātantem tacentibus cunctis ſolus prælaudaſſet iuramēto affirmans me cygnis conciniorem fore: quem languentem me pridem uidit qui ad illum acceſſeram auxilium imploraturus mihi uir egregius plagas dedit. Phi. O decus nunc Timonem agnoſcitis: nūc Gnatonides amicus & conuicia merito quidē paſſus eſt: quū adeo ingratus ſit. ego uero qui olim eius familiaris coetaneus conuicanuſqꝫ fuit mediocriter cū illo agam ne illi uidear inſultare. Salue mi domine. Attendas oro quemadmodum ab his adulatoribus te cuſtodias qui immenſa ſolum tibi aſſiſtunt non diſſimiles coruis ad cadauera. Amplius uero non eſt credendum huius tē

poris mortalibus. Omnes. n. neq̄ & ingrati ſunt. Ego uero talentū attuli tibi ceu illo tibi opus ſit. In itinere uero conſtitutus intellexi te ingentium opum copia redundare. Venio itaqꝫ moniturus q̄ q̄ per te ipſum ſapias in nullo forſan tibi uerbis meis opus erit: qui etiam Neſtorem ipſū moniturus ſis. Ti. Sint iſta Philiades uerum accede teqꝫ benigne cū bidente recipiā. Phi. Accurrite uiri ingratus hic homo mihi ceruicē fregit quando ipſi ſane conſulebam. Ti. En tertius hic orator Demeas adit libellum dextra gerens qui cognatum mihi ſe fore iactitat: hic quum a me quadam die ſex & decē i urbe accepiſſe talenta cōdemnatus quippe fuerat uinctuſqꝫ illis non redditis: ego miſericordia motus ipſū abſolui. Nam pridē ærarium in Erectheidē tribū ſorte diuidendū acceperat. Ego uero quū illum adiens poſtulaſſem debitū reddi: ait ſe haud quaq̄ noſce me ciuē fore. De. Salue o Timon præcipuus fructus generis: columē ciuium tutella patriæ. Iamdudū plebs cōgregata eſt teqꝫ utrunqꝫ conſilium expectat. primo tamen audi ſententiam quam de te ſcripſi. Timon Echecratides colytteus uir non modo bonus atqꝫ optim9 ſed & prudens adeo ut nullus in græcia per omne tempus pſeuerantior fuerit: agens bonum patriæ pugnando & luctando & currendo in olympia profecto curru atqꝫ biga uictor euaſit. Ti. At ego nūq̄ olympiā uidi. De. Quid ergo? poſtmodum uiſurus es: multa uero hui9modi addere præſtat: uiriliter quoqꝫ ſe pro patria priore anno geſſit uerſus Archaneas ſtrauitqꝫ duas peloponenſium acies. Ti. Quo pacto ob id forſan ꝙ arma nō

habui: uel in catalogo ſcriptus non fui. De. Mediocri-
ter de te ſentis: nos uero ingrati eſſemus ſi non memo
ria teneremus. Item & ſententias proferendo: & conſi
lium dando: ac militando patriæ non modicum pro-
fuiſti. Pro his utiq; omnibus conſilio uiſum eſt popu-
loq;: ac iudicum ordini: patribus: priuatimq; plebi:
& communiter omnibus: aureum iuxta Paladem in
arce Timonem fabricare: fulmen habentem dextra &
radios circa caput ſeptemq; illum ex auro ornare coro
nis: ac hodie coronas ipſas in Dionyſiis per nouos tra
gedos declarari. Hodierna quippe ob illum Bacchi
ſolennia celebrari opus eſt: Cognatus Demeas orator
ſententiam dixit eius proximus atq; diſcipulus orator
quippe optimus Timon & omnia quæcunq; uoluerit
Iſta quippe de te ſentētia eſt filium quoq; meum ad te
mecum ducere uolui quem tuo nomine Timonem ap
pellaui. Ti. Quomodo Demea quum ſicut accepi nō
dum uxorem duxeris. De. Aſt ſi conceſſerit Deus an-
no ſecuturo nuptias celebrabo: procreaboq; filios: ac
eum qui naſcetur maſculus quippe erit Timona nomi
nabo. Ti. Vtrum nuptias celebraturus ſis neſcio: ſed
interim hāc a me plagam aſſumito. De. Heu me quid
hoc eſt? tyrannus eſt Timon: liberos cædis qui non ex
omni parte liber aut ciuis es: ſed breui pœnas dabis: &
propter alia: & ob illud q; arcem combuſiſti. Ti. Sed
o ſcelus arx neq̄q̄ igne ſuccenſa eſt quo fit te manifeſtā
perpetraſſe calūniā. De. At diues effectus es perfoſſo
ſacrario. Ti. Etiā illibatū manet ex quo ſequitur uera
non eſſe quæ dicis. De. Perfodietur quidē poſtea. Iam

n. oĩa in ipſo habes. Ti. Aliã igitur ſume. De. Heire-
nes. Ti. Ne clames tertiam equidem tibi dabo: quoni
am prorſus ridicula paterer. ego qui geminas lacedæ-
moniorum acies inermis fudi: unũ hoiem nõ cõteram
fruſtra quippe in olympia & pugnãdo & luctando ui
ctor euaſerim. Sed quid iſtuc? nunquid non Thraſy-
cles philoſophus hic eſt? imo nõ alius promiſſa barba
& ſupciliis ꝑtenſis in ſeipſo meditabũdus uenit toruũ
intuens hirſutã a frõte comã repellens Boreæ haud ab-
ſimilis: uel tritoni quales Zeuſis pinxit hic honeſt9 &
habitu compoſitus gradu ueſte ſobrius ſub ipſum di-
luculũ de uirtute quæ dici poſſunt explicat: uoluptati
bus gaudentes accuſat: & frugalitatem prædicat: quũ
lot9 ad cœnã ueniat: puer quoqꝫ illi fœcũdũ calicẽ por
rigat puro diluitur mero ceu Lethes aquã abſorbens.
multũ ſibi inuicẽ aduerſa ſermõib9 illis matutinis oſtẽ
tãs. Dapes haud aliter q̃ edax uultur præripiẽs & ꝓxi
mũ admonẽs quũ hẽat unguẽtis & aromatib9 barbã
plenã: ſe more canino replẽs & incuruus ſperãs in ſar-
taginibus inuenire uirtutẽ patinis atqꝫ catinis pollice
diligenter exterſis ita ut ne parũ quidẽ intritæ reliquat
ſemper querulus licet placentas integras: totumqꝫ ſu
um præ aliis ſolus acceperit. Quicquid lecacitatis &
inſacietatis fuerit illi & ingens utilitas ebrioſus & te-
mulentus non ad cantum uſqꝫ ſaltumqꝫ modo: ſed eti
am ad maledicta & iram. Ad hæc & ſermo copioſus
ad calicem. Tũc enim præcipue de ſobrietate honeſta-
teqꝫ & a cæteris huiuſmodi uerba dicit iam tũc ebrieta
te uict9 ridiculoſe balbutit: prętetea putẽtes ſequũtur

uomitus. Demũ quidam illum elleuãtes de ſympoſio tibicinæ ambabus manibus appræhenſum exportant Cæteꝝ quum ſobrius eſt nulli primoꝝ cedendũ putat ob mendaciũ uel temeritatem aut auaritiam: & tamen adulatoꝝ eſt primus & ad periurium promptiſſimus ac ueneficii princeps: in illo pudor ſumus & tota prudentia & in omnibus exacta diligentia: & cõſumata pfectio. plorabit tamen ad longũ ſpatiũ temporis non exiſtẽs bon9. Quid hoc ẽ pape nobis tardus eſt Thraſicles: Thra. Non ut multi uenio ad te Timon ob diuitias tuas quodammodo in ſtuporem uerſi: argenti qppe uel auri ſumptuoſæ uel cœnę illecti concurrunt blãditias multas præſe ferẽtes ad te uirum utpote ſimplicem facultateſqꝫ tuas cõmunicãtem. Noſti enim ut aridus panis copioſa mihi ſit cœna: delicatæqꝫ epulæ porrum: aut cardamum: aut ſi quando exculentius parũ ſalis. potus uero fons nouem fiſtularum. Hęc uero rudis tunica quauis purpura carior. Atqui aurũ non precioſi9 mihi uidetur q̃ littores lapilli. tui uero gratia ueni Timon ne te corrũpat peſſima hæc inſidioſaqꝫ poſſeſſio diuitiæ: quæ multis intollerabilium damnorum ſũpenumero cã fuit: qꝛ ſi mihi dederis fidem totas ĩ mare deiicies ceu minime neceſſarias uiro bono: q põt uarias philoſophiæ diuitias cõtẽplari: nõ tamen optime Timon illas in pfundũ demerges: ſed uſqꝫ ad pubẽ ingreſſus parũ ante terrã fluctuoſã me ſolo uidente. Sin aũt hoc nõ placet: tuqꝫ alium potiorem modum inueniſti celeriter de domo illas eiicias ĩ nec uno tibi aſſe relicto diſtribuens cunctis indigentibus: huic quidẽ dra

chmas quinq3: illi autẽ minam. Alii uero mediũ talẽtũ Si quis aũt philoſophus fuerit dignus eſt ut duplã accipiat partẽ: mihi uero non mei gratia peto: ſed ꝙ amicorum neceſſitatibus tradã. ſatis eſt ſi peram hanc opplens tribuas duoꝝ caprinoꝝ uberũ uix capacẽ. frugi n. & mediocritatis amicũ decet eſſe philoſophũ: & nihil ultra peram ſapere. Ti. Laudo iſta Thraſycles. ſed ante peram (ſi uidetur) eia tuũ caput pugnis implebo illos bidẽte cõnumerans. Thra. O magiſtrat9 o leges oh a blaſſemo in libera urbe cedimur. Ti. Quid indignaris uirorum optime. Thra. Repecutiã te Timon: Ti. Edepol ultra numeꝝ quattuor addã: ſed quid hoc eſt multi cõueniũt Blepſias ille ac Laches & Eniphon peniteuſq3 ordo eoꝝ qui ploraturi ſunt. Itaq3 iugũ hoc aſcendã & iam laſſum bidentẽ aliquãtiſper pauſare ſinam. Ego aũt quãdo quidẽ multos cõgeſſi lapides in modũ grãdinis procul iaciã. Blep. Ne iacias Timõ abimus. n. Ti. Sed nec incruẽti nec uulneribus ſine.

Luciani ſermo de calumnia.

g Rauis ac moleſta res eſt ignorãtia & multoꝝ maloꝝ hominibus cã tanq̃ caliginem quandã infundens rebus: & ueritatẽ obſcurans: & uniuſcuiuſq3 uitã obumbrans In tenebris igitur errantibus oẽs ſimiles ſum9. Immo potius cæcis ſimilia patimur. nunc oberramus quidẽ temere. nunc uero ulterius q̃ oporteat labimur: & qđ prope eſt & ante pedes non cernimus. Quid aũt longe

& ualde diſtans tanq̄ moleſtiā allaturꝝ timem9: & oīo in rebus agendis omnibus labi nō deſiſtimus. Itaqꝫ in finitas iam tragedis occaſiones ad fabulas hæc ipſa res præbuit: labdacidas & Pelopidas: & his ſimilia. ferme n. plurima ex his quæ in ſcænam ueniunt malis inueniret aliquis ex ignorantia tanq̄ quodā tragico numine ſuppeditata. Hoc aūt dico ēt ad alia qdē reſpiciēs ſed maxime ad nō ueras contra familiares & amicos calūnias a quibus iā & domus deletæ fuerūt: & ciuitates fūdit9 pditę ſunt: & parētes cōtra filios ſuos inſanierunt & fratres cōtra cōſanguineos: & filii contra parētes & amatores cōtra amatos. multæ aūt amicitiæ cōciſæ ſūt & domus cōfuſæ ex eo ꝙ calūniæ fides habita fuerit. ut igr̄ q̄ minime incidamus in ipſas demōſtrare uolo oīone tāq̄ in quadā pictura qualis res ſit calūnia: & unde ꝓcedat: & qualia efficiat. Magis aūt Apelles epheſius pridē hāc ꝓpoſuit imaginē. &. n. hic quoqꝫ calūniatuſ apud Ptolemęū regē tāq̄ particeps fuiſſet cōiuratōis q̄ cū Theodota in Tyro cōflata ē. Apelles uero neqꝫ unq̄ uiderat Tyrū: neqꝫ qs eēt Theodota norat: niſi ꝙ audierat Ptolemęū quēdā principē eē curātē res phœniciæ. Verūtamē emuloꝝ qdā noīe Antiphilus ex inuidia honoris quē ille apud regē obtineret: & Zelotipia in arte: accuſauit eum apud Ptolemæum ꝙ ipſe omnium rerum ſotietatem iniiſſet: ꝙqꝫ ipſum uidiſſet quidam in phœnicia conuiuantem cum Theodota: & per totam cœnam ad aurem eum alloquētem: & demum oſtendit Tyrii defectionem: & Peluſii captiuitatem ex Apellis conſilio factam. Ptolemæus autem ut qui

neq; in aliis rebus ualde mente captus eſſet: ſed in adu-
latione regali nutritus: ſic accenſus eſt: & perturbatus
ex hac incredibili calumnia: ut neq; ueriſimilem ullam
ducens rationem: neq; q aemulus artis erat calumnia-
tor: neq; q pictor minor erat ut tantam proditionem
poſſet facere: & haec beneficiis ab ipſo: & ſupra quem-
cunq; eiuſdem artis honoratus: ſed neq; q omnino A-
pelles in Tyrum nauigauerit perſcrutatus ira ſtatim
correptus eſt & clamore repleuit regiam ingratum uo
ciferans & inſidiatorem & coniuratorem Apellem: &
niſi ex captiuis quidam aegre ferens Antiphili impudē
tiam & miſerum Apellem miſeratus: dixiſſet nullius
rei ipſis coniuratoribus participem fuiſſe hominem
illum obtruncatus capite eſſet & particeps fuiſſet ma-
lorum quae fuerunt in Tyro: quum ipſe nihil cauſa fuiſ
ſet. Ptolemaeus igitur adeo dicitur poenitentia captus
ſuper his quae facta fuerat ut Apellē quidē centū talen
tis donauerit. Antiphilū aūt ut ſeruiret ipſi tradiderit.
Apelles aūt memor piculoꝝ quae adiſſet tali quadā ta
bella calūniā ultus eſt. In dextra quidē uir ſedet pma-
gnas habēs aures ferme auriculis Midae ſimiles manū
protendens longe ad calumniam adhuc accedentem.
Circa ipſum uero ſtant duae mulieres ignorantia mihi
eſſe uidetur & ſuſpitio: ex alia parte accedit calumnia
muliercula ſupramodum pulchra, ardens autem & cō
citata ſicut per rabiem & iram oſtendens. Siniſtra qui
dem facem accenſā tenens. Altera uero adoleſcentem
quendam per capillos trahens manus tendentem in cę
lum & teſtātem deos, Praecedit autem uir pallidus &

deformis acute intuens & ſimilis his qui ex longo mor bo ſunt exiccati. Hunc igitur eſſe inuidiã aliqs cõiecta ret. Atq & quædã aliæ duæ ſequũtur dirigẽtes & ador nãtes calũniã poſtq̃ aũt mihi interpres imaginis ſigni ficauit: altera q dẽ inſidia erat: altera aũt fraus. poſt ter gũ uero ſequebatur ualde lugubriter quædã adornata pullis ueſtibus induta laceraq; pnĩa: & hæc dicebatur: retro igitur flectebatur lugẽs: & cũ uerecũdia ualde ue ritatẽ aduenientẽ aſpiciebat. Hoc mõ Apelles ſuũ picu lũ in tabula eſt imitatus. Eia aũt & nos ſi uř ſecũdum Epheſii pictoris artẽ pcurramus quæ adſunt calũniæ. Prius aũt diffinitione quadã deſcribẽtes ipſam (ſic.n: nobis imago fiet) Eſt igitur calũnia accuſatio quædã ex ſolitudine facta latẽs accuſatũ ex una tantũ parte ſi ne cõtradictione credita: tale q dẽ argumẽtũ eſt orõnis Quum aũt tres ſint perſonæ ſicut in comœdiis calum niatoris & calumniati: & apud quem calumnia fit ſecũ unam quanq; ipſarum conſ deremus qualia ueriſimile eſt ea eſſe quæ fiunt. Primum ſi uidetur traducamus fa bulæ actorem. Dico autem factorem calumniæ. Hic autem q quidem non ſit homo bonus: omnibus notũ puto. Nemo enim quum bonus exiſtat malorum cau ſa fieret proximo ſuo: ſed eſt bonorum uirorum ex eiis quæ benefaciunt ipſi amicis: non aut ex iis quibus alioſ iniuria afficientes accuſantur & odio haberi parant: p bari opinionem beniuolentiæ uendicantes. Poſtea au tem q iniuſtus: & iniquus eſt: & impius: & utentibus damnoſus facile eſt perdiſcere. Quis enim non fa- teretur æquitatem in omni re: & nihil plus iuſticiæ

opera eſſe. iniquum autem & improbum iniuſticiæ eē qui aūt calumnia aduerſus habētes furtim utitur qūo nō impiū totū auditorē ſibi uēdicans & præoccupans eius aures & obturans: & ſecūdę oratōi oīo inacceſſibiles parans ipſas calumnia prius impletas extremæ iniuſtitiæ tale ut dicerēt optimi legū latores Solō & Dragon iuſiurandū iudicibus faciētes ut ambos ſimiliter audiant & parē beniuolētiā reis tribuāt: donec alteri9 oratio cōparata peior altera aut melior apparuerit: anteq̄ autem perſcrutati fuerint defenſionē contra accuſationē: impiū oīo & impurꝫ arbitrati ſunt fore iudiciū &.n. ēt deos diceremus moleſte ferre ſi accuſatori cū licentia quæ uellet dicere permitterem9: obturātes aūt aures accuſato: aut ore ſilentes cōtra eū ſuffragia ferremus priori capti orōne ut & ſecundū iuſticiā & ſecūdū iuſiurandū iudicis quiſpiā diceret calūnias fieri. ſi cui aūt legū latores fide digni nō uidētur laudātes ſic iuſta & ſine altera parte fieri iudicia poetā mihi uideor optimū īducere orōni qui de his optime locut9 eſt. ímo āt legē poſuit: Dicit aūt neqꝫ litē iudicaueris priuſq̄ amborum audieris orationem: nouerat. n. puto & hic qꝫ quum multæ ſint iniuriæ in uita nullā quiſpiam inueniret peiorem neqꝫ iniuſtiorem: q̄ indicta cauſa quempiam condemnari. Quod qui calumniatur facere oīo aggreditur abſqꝫ iudicio ſubiiciens reum irę audientis & latebris accuſationis defenſionem detrahens. Et. n. ſine audacia ſunt & timidi omnes huiuſmodi homīes qui in lucem nihil educant: ſed quoniā admodum inſidiantes ex obſcuro alicunde ſagittas mittentes ut neqꝫ

contra inſtrui quiſq̃ poſſit neq; repugnare: ſed in diffi
cultate & ignoratione belli corrūpatur. Quod maxi
mū eſt ſignū calūniantes nihil ueꝝ dicere quin ſi quis ſi
bi ipſi conſcius eēt ꝗ uere accuſaret: hic (puto) manife
ſte argueret: & reum faceret & oratione ira perſcruta
retur: quēadmodū nemo qui manifeſte poſſet uincere
inſidiis nunquam & fraude uteretur contra hoſtes.
maxime autem aliquis poſſet hos uidere in regum
aulis: & iis qui circa amicitias eorum qui imperant: &
potentes ſunt probantur ubi multa inuidia: infinitæ
ſuſpitiones: permultæ adulationum & calumniarū
materiæ. ubi enim maiores ſunt ſpes: hic: & inuidiæ
difficiliores & odia ſuſpectiora: & æmulatiões ad ma
las artes inueniēdas acutiores & ingenioſiores: oēs igi
tur acute ſeſe inuicē ſpectāt: & quemadmodū ſinguli
certamine pugnātes obſeruāt ſi quā corporis partem
nudatā uiderint: & unuſquiſq; uolens ipſe primus eē
depellit: & contra ꝓximū luctatur: & quē ante ſe hēt:
diuellit: ſi poſſit ſupplantat: ubi & bonus mãifeſte ſta
tim ſubuertitur & laceratur: & poſtremo ignominioſe
extruditur. Aſſentator autē & ad huiuſmodi prauos
mores ueriſimilior probatur: & oīno præueniens uin-
cit: quoniã ea Homeri ſunt uera ꝗ cōis hoſtis Mars &
interficientē interficit. Igitur tanq̃ non de paruis rebꝰ
ſit certamen uarias inter ſe uias excogitant: quarum ce
lerrima & tutiſſima eſt calumniationis: quæ principi-
um quidem capit ab inuidia ſpei dimidiatæ: ſed miſe-
rabiliores & tragicos inducit fines & multarum cala-
mitatum plena eſt: neq; tamen paruum eſt hoc neque

ſimplex ut aliquis ſuſpicaretur. Sed multæ artis ſaga
citatiſq; non paruæ: & ꝙ certioris cuiuſdam indigeat
diligentiæ. Non enim tot damnis afficeret calumnia:
niſi ueriſimili quodam modo fieret: neq; contra uerita
tem quæ omnibus rebus ualidior eſt ualeret: niſi mul
ta quæ inducerentur: & probabilia eſſent: Et infinita
alia contra audientes pararentur. ut plurimum igitur
maxime calumniis circunuenitur is qui honoratur: &
propter hoc hiis qui poſt ipſum relinquuntur: eſt inui
diæ. Omnes enim in hunc ſagittas iaciunt eum tanq̃
rem quandam quæ prohibeat & impedimento ſit pro
ſpicientes. Et unuſquiſq; putat ſeipſum primum fore
ſi illum qui ſumm9 eſt per obſidionem expugnauerit:
& ab amicitia abſtraxerit: quale quidam & ĩ gymnicis
certaminibus inter curſores fit. Illic enim bon9 curſor
ut primũ repagulum cecidit primũ locũ cupiẽs & mẽ
tem dirigens ad finem: & in pedibus ſpem uictorię ha
bens contra proximum nulla utitur calliditate: nec
quicq̃ quod ſit ſecundum aduerſarios curioſe agit. At
malus ille & imbellis aduerſarius ſpe celeritatis amiſ-
ſa ad prauitatem artis cõuertitur: & hoc ſolum ex om-
nibus conſiderat quomodo currentem inhibens aut ĩ-
pediens frenet & ſupprimat tanq̃ ſi ab hoc aberrauerit
nunq̃ poſſit uincere. Similiter autem & in amicitiis ho
rum qui beate ſunt cõtingit. Qui enim excellit hic ſta-
tim inſidiis petitur & ſine cuſtodib9 in medio maliuo
lorum deprenſus diſcerpitur. Ii autem amãtur & ami
ci uidentur ex his quibus alios damnis uiſi fuerint affe
ciſſe: & id quod dignum ſit cur calumniæ credatur ex-

cogitant: non ut contigerit: ſed tanq̄ in hoc eis tota res cōſiſtat. Veriti nequid abſonum attingant & alienum Vertentes igitur in peius ut plurimum ea quæ adſunt ei quem calumniantur non improbabiles faciunt accuſationes: ſicut medicum calumniantur tanq̄ ueneficū diuitem autem tanq̄ tyrannum: Tyrannicum uero & familiarem regis tanq̄ proditorem. Interdum tamen auditor ipſe ſubiicit calumniæ differentias: & ad illius mores malis præditi moribus ipſi ſe accommodantes coniectant. Si enim ipſum Zelotypum uiderint eſſe innuit (aiunt) uxori tuæ in cœna: & ad ipſam aſpiciēs ingemuit & ſuſpirauit: & Stratonica ad eum non ualde iocunde & omnino amatorie & quædam & adulterinæ ad ipſum calumniæ. Si autem arti poeticæ ſit deditus: & in hoc ualde ſe efferat per Iouem ſubſannauit Philoxenus tuos uerſus: & carpſit: & ſine menſura dixit ipſos & male compoſitos. Ad Pium autem & deorum amantem amicus accuſatur tanq̄ qui deum neget & impius ſit: & tanq̄ qui deum repellat: negetq; prouidentiam. Qui autem audiuit tanq̄ ſtimulo aure percuſſus incenſus eſt tanq̄ ueriſimile ſit: & amicum auerſatur non expectata certiore probatione. Omnino. n. talia excogitant: & dicunt quæ maxime nouerunt poſſe ad iram prouocare audientem: & ſcientes ubi unuſquiſque ſit primus ad illum ſagittas mittunt: & in ipſum iaculantur: ut ſtatim ira perturbatus ocium amplius non habeat ad ueritatem exquirandā. Fuit olim & apud Ptolemæum qui Dionyſius cognomento eſt appellat9: qui Demetrium Platonicū calumniaretur

ꝙ & aquam biberet: & ſolus ex omnibus fœmineos ha bitus non indueretur in bacchanalibus: & ſi diluculo neq; biberet ſpectantibus omnibus: neq; ueſte indut9 ſubtiliſſima pulſaſſet cymbala & ſaltaſſe periiſſet utiq; ꝙ regis uita nō delectaretur: ſed eſſet Sophiſta grauis: ex Ptolomæi delitiarum æmulus. Apud uero Alexandrum maxima oium calumnia fuiſſet habita: ſi quis Hephestionē neq; colere neq; adorare conſtituiſſet. nā poſtq̃ Hepheſtion ex amore iteriit: uel hoc addere magnificentiæ uoluit Alexander: ut deum faceret Hepheſtionem mortuum. Templa igitur ſtatim conſtruxerunt urbes: conſecrabantur luci: aræ: ſacrificia: ac nouo huic deo dies feſti procurabantur: maximumq; iuſ iurãdum erat omnibus Hepheſtion. Si quis uero uel ſurriſiſſet ad ea quæ fierent: uel non ſane q̃ pius & religioſus uiſus fuiſſet morte moriebatur. Cū ergo aſſentatores hanc puerilē Alexandri cupiditatem cognoſcerent: accedebant illico: & inſufflabant de Hepheſtiōe narrantes inſomnia: eiq; & uiſiones quaſdam: & curationes attribuebant: & prędicabant oracula: & poſtremo prēſenti: morborumq; expulſori deo ſacrificabāt: Delectabatur autem Alexander audiens: & demū credebat: ac multum gloriabatur: ꝙ non ſolum eſſet dei filius: ſed ꝙ facere etiam deos ualeret. Quot igitur exiſtimamus ex amicis Alexandri cœpiſſe fructum ex diuinitate Hepheſtionis temporibus illis: inſimulatos ꝙ communem omnium deum nō colerent: ob eamq; cauſam expulſos: ac regis beniuolentiam perdidiſſe. Tūc & Agathocles Samius præfectus militum apud

Alexãdrum: & qui honore afficiebatur ab eo plurimũ una cum leone ferme concluſus eſt accuſatus quoniã ad ſepulchrum Hepheſtionis profectus illacrymauit Verum illi attuliſſe opem Perdicas dicitur iuratus de os omnis & Hepheſtionem: uenanti ſibi manifeſte ap paruiſſe deum: ac innuiſſe ut diceret Alexãdro ꝗ Agathocli ignoſceret: quandoquidem neq; ut incredulus: neq; ut in mortuo illacrymaſſet: ſed ꝗ antiquæ conſuetudinis meminiſſet. Aſſentatio igitur & calumnia locum tunc habuit maxime ad Alexãdri compoſita paſſione. Quemadmodũ in uerbis expugnatione nõ ad excelſa loca: & munita muris. eoq; unde ruant præcipites ſe hoſtes conferunt: uerum ubi quid incuſtoditũ debile ue aut deprenſſum ſenſerint. Illuc. n. totis uiribus una omnes conuolant tanq̃ facillime inuadere & capere queant: ſic ẽt calomniatores eo impetum faciunt: admouentq; machinas. ac expugnant tandẽ obſtante nemine & prohibente ingreſſum: quod animo ĩfirmum ac imbecillũ & acceſſu facile intellexerint. Deinde ubi intra muros ſemel ĩgreſſi fuerint. Iactãt ignes & incendunt: omnia iugulantq; & exterminant: qualia ſi captus animus & in mancipium redactus fuerit: par eſt & decens ut ſint opera. Calumniatorꝝ uero contra abſentẽ hæ machinæ. doli: mendaciũ: periurium: preces: impudencia: & cætera id genus ĩfinita ſcelera: & calida opera Sed omnium maxima: quæ eſt conſanguinea: immo quædam pocius calumniæ ſoror: aſſentatio. Non eſt quiſq̃ adeo generoſus: ac adamantino

muro: accinctus animum qui calumnioſis aſſentatio-
nibus non arrigat aures: & præcipue ſi fundamenta ef
fodit: ſurripitq; calumnia. Quæ foris fiunt ſunt hu-
iuſmodi. At intus proditiones plurimæ adiuuãt: quę
manus extendunt & porrigunt: portas recludũt: atq;
multifariam ut capiatur auditor ſe accommodant. pri
mum quidem cupiditas rerum nouarum q̃ hominib9
omnibus a natura innata eſt. Similiter & ſatietas. ac il
lud deinde quod ea quæ præter opinionem audita ſũt
cõſequitur. Nam quonam modo lætemur omnes quo
tiens occulte dicta: & plena ſuſpitiõis audimus: igno
ro equidem. Itaq; noui nonnullos quibus ita ſuauiter
ex calumniis pruriunt aures ac ſi pennis leuiter attin-
gantur. Poſtq̃ igitur ab his omnibus expugnati cecide
rint: omnino puto capiunt ac deſtruunt: neq; difficiliſ
ſit uictoria nemine contra inſtructo & repellente im-
petum: uerum auditor quidem ſeipſum cum ſponte
præbeat: ignoretq; accuſatus inſidias. Sicut enim no-
cte urbe capta dormientes: accuſati pereunt. Et quod
eſt omnium miſeratione digniſſimum ille quidem qui
accuſatus eſt accedit ad amicum hylaris: ut qui nihil
ſibi mali factum intelligit: & quæ conſueuerat & dicit
& facit circumuentus miſer omnibus modis. Is uero
cui accuſatus eſt ſi quid generoſi habeat & liberi & au-
daciæ ſtatim ꝓrũpit in irã: atq; effũdit bilẽ: & tãdẽ ubi
amici excuſationẽ ꝑcepit: neq̃c̃q̃ iratum ſe amico fuiſſe
cognouit. Quod ſi ignobiliore & abiecto ſit animo ac
cedit quidem: & ſummis arridet labris. Sed odit & clã

deſecat dentes & exacuit: & (ut inquit Poeta) præmit iram corde profundam. Quo equidem nihil eſſe puto iniuſte: neq; ſeruile magis: ut labrum quis mordẽs clã bilem nutriat: atq; odium in ſe ipſo incluſum exaugeat aliud quidem ſentiat: aliud dicat. & hylari ac iocunda facie agat tragœdiam aliquam & doloris & luctus plenam. Hoc autem patiuntur maxime quando inter calumniantem & eum qui accuſatus eſt antiqua eſſe uidetur familiaritas: faciat ſimiliter. tunc enim ne uocem q dem accuſatorum excuſantium ue audire uolunt. Adhibendã eſſe fidem accuſationi iccirco exiſtimant: quoniam accuſatori cum accuſato uetus intercedat familiaritas. Et non conſiderant plurimas odii cauſas: latentes cæteros: ſępe inter amiciſſimos incidiſſe: ac interdũ quibus ipſemet obnoxius eſt aliquis. hac ipſa re præueniens & confiſus accuſauit propinquum effugere hoc hoc modo conatus calomniam. Et omnino inimicum quidem calumniari nemo audet. Incredibilis enim eſſet ibi accuſatio habens manifeſtam cauſam. Eos autẽ maxime inuadunt: qui amiciſſimi eſſe uideantur. Innatam ſibi eſſe erga audientes beniuolentiam ſic uideri uolunt: quoniam ad illorum utilitatem ne ab amiciſſimis quidem abſtineant. Sunt autem qui & ſi ſciunt poſtea ſibi fuiſſe amicos iniuria accuſatos: pudore tamen eorum quæ crediderant: neq; admittere amplius neq; aſpicere eos audent tanq̃ affecti iniuria: quoniam nihil feciſſe illos cognouerũt iniuriæ. Itaq; multorum malorum referta uita eſt ex calumniis: quæ facile & ſine inquiſitione creduntur. Antea enim inquit.

Intereas Proete: aut interfice Bellerophontem:
Qui uoluit mecum coiiſſe: nec ipſa uolebam.

cum tamen ipſa prior agreſſa fuiſſet. & deſpecta; & fer me periit adoleſcens in congreſſu contra chimærã cum continentiam ſeruaret & reuerentiam erga hoſpitẽ paſ ſus eſt a muliere mala inſidias. Phœdra uera & ipſa ſi militer calumniata priuignũ fecit ut execrabilis fieret a patre Hippolyt9: cum nihil o dei feciſſet ille impii: ſed eſt certe dicet quiſpiã interdũ calũnianti credendũ: qui & iuſtus & prudens eſſe uideatur in rebus cæteris: & fi dẽ ei adhibere oportet: ꝙ tale qd machinatus alias mi nime fuerit. An eſt igitur Ariſtide aliqs iuſtior? Sed & ille quidã cõſpirauit contra Themiſtoclẽ: & cõcitauit populũ. Laborabat. n. ille (ut aiunt) ciuili ambitione Iuſtus quidẽ quo ad alios Ariſtides: ſed homo & ipſe fuit: iraſcebatur: amabat: oderat. Et ſi uerũ ẽ qđ fertur de Palamede qui græcoꝝ prudentiſſimus fuit: atq; ali is in rebus optimus inſidias ex inuidia cõpoſuiſſe dici tur cõtra cõſanguineũ & familiarẽ uiꝝ: & qui ad idẽ pe riculũ cõnauigauerat. Sic huiuſmodi in rebus natura le omnibus eſt hominibus uitiũ. Quid dixerit qſpiam uel de Socrate qui iniuſte apud athenienſes accuſatus fuit ut impi9 & inſidiator? uel de Themiſtocle aut mil tiade qui poſt tales: tãtaſq; uictorias ſuſpecti facti ſũt græciæ proditionis? Infinita adduci poſſent exempla: & plurima fere iam cognita. Quid igitur ei faciendum eſt qui mentẽ habeat: qui ue de uirtute aut de ueritate diſceptet. Quod & Homerus (exiſtimo) ubi de ſireni bus confingit fabulã interpretatus eſt: quando præter

nauigare iubet pernitioſas has auditus uoluptates: aureſq; occludere: nec eas fluxe reſerare paſſione affectis. Sed ad ea quæ dicuntur diligentem hoſtiariã conſtituere rationem: et quæ digna ſunt admittere & comparare: quæ uero praua & turpia excludere atq; repellere. Eſſet. n. ſane ridiculum ſi domus ianitorem quis conſtituat: aures uero & mẽtem patere pmittat. Q ũ igitur acceſſerit aliquis qui narret huiuſmodi: oportet eum qui audit ita ſit nec ne ſecum diligenter inquirere: & conſiderare etiam atq; etiam: ac mẽte euoluere: neq; dicentis ætatem: neq; ante actam uitam: neq; illius in dicendo ſolertia uidere atq; proſpicere. Q uanto enim aliqs aptior ad perſuadendum: tanto diligentiore op9 eſt examine. Non eſt ergo fides adhibenda alieno iudicio: uel odio potius accuſanti: ſed ipſe ſecum auditor ſtudioſe ueritatem inquirat: faciatq; ut rumpatut calũniator inuidia. Et cum utriuſq; animi manifeſtauerit argumentum & amet & oderit. Si priuſq̃ id fecerit mouentur prima calumnia. o hercules q̃ puerile & abiectum atq; iniquum eſt (ut ab initio diximus) ignorantia & in tenebris prouoluti mores. Q uod ſi Deus uelamen auferret ex occulis hominum abiret ſtatim calũnia in baratrumq;: nullum habens locum: profugeret illuſtratis rebus a ueritate.

Vide aliā traductionem in lib.° manuſcripto in 4°.

m Vſca ē ſic minima uolucrum ut poſſit cū
muſcellis & culicibus cōparari: ſed tanto
illis eſt maior: quantū ipſa ab ape relinq
tur. Pennata ē aūt non eo modo quo cæte
ræ uolucres: quarꝫ hæ qnidem pennas in toto habent
corpore: hæ uero uelocibus utuntur & pernicibus alis
Sed ex pelliculis ſunt illi pennæ quemadmodum locu
ſtis & cicadis & apibus: ſed tanto molliores habet pē
nas: quanto græca ueſte tenuior & mollior eſt indica.
Si quis muſcam diligenter inſpiciat quādo in ſole alas
expandit & cōcutit: uariis eam pictam coloribus: ut
pauones uidebit. Eſt illi uolatus nō continuo pennarꝫ
remigio ut ueſpertilionibꝰ: neqꝫ ſaltu ut locuſtis: neqꝫ
cum ſtridore ut ueſpis & crabronibus: uerum flexibi
lis ad quancunqꝫ aeris partem ſe moueat. Adde ꝙ non
uolat quiete & cū ſilētio ſed cum cantu & melodia: nō
item īmitte & ſæue quemadmodum culices & muſcel
læ: neqꝫ cum graui fremitu apum aut ueſparum horri
bilem oſtentans ſonum & minacem: ſed tanto uolat
his ſuauius muſca: quanto ſūt tuba & cymbalis tibiæ
dulciores. In reliquo uero corpore caput quidem tenu
iſſimum collo continetur & eſt uerſatile: non compa
ctum & affixum humeris: ut ē locuſtarum. Oculi ue
ro prominent qui cornu plurimū habēt. pectus ē be
ne cōpactū: ſūt ei innati pedes nō ut ueſpis aſtricti ual
de & complexi. aluus autem minuta ē & ipſa: & thora
ci ē ſimilis: zonas latas & ſquamas habens: ulciſcitur

tamē non aculeo ut apis & ueſpa ſed ore & proboſcide
quã & ipſa eodē mō habet ut elephanti: præpaſciturq;
& aſſumit: & inhærens cōtinet concauo uaſe in ſumita
te proboſcidis: ex ipſa uero dens foras prominet: quo
pungens bibit ſanguinem bibit & lac: ſed dulcis & ſua
uis ē ipſi uel ſanguis non magno cũ dolore hauſtus eo
rum quos pupugit. Sexipes uero ē: quattuor ſolis in-
cedit: duobus aũt anterioribus ēt ut manibus utitur.
Videres igitur ipſam gradientē quattuor: atq; eduliũ
aliqđ tenentē ſublime manibus more ualdeq; hũano:
atq; ut nos: naſcitur aũt nō ſtatim talis: ſed uermis ab
initio uel ex hominibus mortuis uel ex aliis animalib9
deinde ſenſim & pedes effert & producit alas: Fitq; ex
reptili uolucris & concipit: & parit paruũ uermē: qui
muſca fit poſtea conuiua aũt & contubernalis & com
menſalis hominũm deguſtat oīa: pręter oleũ mortem
.n. ei affert epotũ oleũ: & tamē breuis ē uitæ: ualde .n.
anguſta data ē illi uita. luce plurimũ gaudet & ī hac ci
uiliter uerſatur: nocte uero qeſcit & ſilētiũ agit & neq;
uolat: neq; cantat: ſed cōtrahit ſe & nō mouetur. Non
paruã eſſe eius intelligentiã queo dicere cũ inſidiatorē
& hoſtē ſuũ araneũ effugiat inſidiantē .n. & obſeruat
& contra intuetur declinans illius impetũ ne capiatur
irretita & in beſtiolæ incidens caſſes: fortitudinē .n. &
robur ipſius nō oportet dicere ſed Homer9 poetarum
maxim9 cũ quæreret quo nã mō laudaret Heroũ opti
mũ nō leoni pardo ue aut apro cōparat robur ill9 ſed
audaciæ muſcæ & intrepiditati & conat9 magnitudini
neq; .n. audaciã ſed fiduciã eſſe illi refert quanq̃ eſt (in-

quit)repulſa: non deſiſtit tamē: ſed ē appetēs morſus Sic autem laudat magnopere muſcam & amplectitur ut nō ſemel neq; paucis in locis de ea meminerint: ſed ſæpe exornat ſic carmina cōmemorata muſca: nūc.n. gregariū eius uolatū ad lac exponit: nūc aūt mineruā curāti mrī dormientē infantē cōparās qui a Menelao telū repellit ne ad lætalia loca īcidat: muſcam rurſus ducit in exemplū. Atq pulcherrimo eas adiectiuo ornauit cantatrices appellans: & cū gregē eaꝝ gentē uocat ſic aūt fortis eſt ꝙ mordens aliquid: uulnerat nō hominis ſolū pellē: ſed & bouis & eq: elephantē quoq; mœrore afficit in illius ingreſſa rugas & pro magnitudine proboſcidis lacerans. Coitus uero & uenereoꝝ & nuptiaꝝ eſt ipſis multa libertas: nec: ut galli: cū inſcendederit mas: ſtatim reſiluit: ſed uehitur a fœmina diu: fertq; illa ſponſum: conuolantq;: nec aerium illum coitum uolatu deſtruunt: obtruncata uero capite muſca plurimū uiuit parte reliqua corporis: reſpiratq;. Qđ autem eſt maximum in natura ipſaꝝ nō eſt ſilentio prętereundū: quod Plato in ſermone de anima: deq; aīoꝝ īmortalitate ſolū præteriiſſe mihi uidetur. mortua.n. muſca ſuperinfuſo cinere reuiuiſcit: & noua ei generatio quædā atq; ab ītegro alia fit uita ut uere perſuaſum plinius li° 11 c 36 ſit omnibus ꝙ illoꝝ quoq; īmortalis eſt animus. ſi quidē & digreſſa reuertitur iteꝝ & agnoſcit & ſuſcitat corpus: muſcāq; uolare facit: & uerificat de Hermotino Clazomeno fabulā ꝙ ſæpe cū reliquiſſet eum aīa per ſe ipſam ibat peregre: deinde reuerſa implebat iteꝝ corpus: & ſuſcitabat Hermotinū: Et q̄q̄ ocioſa & remiſſa

ē muſca ueſcitur tamen quæ laborantur ab aliis & ple
na ubiq̨ ē ei menſa. nam ipſi & capræ mulgētur & apis
nō minus muſcis laborat q̄ hominibus: atq̨ huic coci
obſonia condiunt. & deguſtat anteq̄ ipſi reges deam-
bulanſq̨ per menſas una cum ipſis cōuiuatur & ſimul
ueſcitur omnibus. Tuguriū aūt ſeu nidū nō in uno lo
co cōſtituit ſed errabundū uolatum tollens more Scy
tharum ubi a nocte deprehenſa fuerit ibi & domum fa
cit & lectū. In tenebris uero ut dixi nihil operatur. neq̨
dignum putat aliquid latens efficere. neq̨ quid turpis
facere exiſtimat. quod in luce factum ſit ipſi dedecori.
Ait uero fabula perpulchrā olim mulierē fuiſſe muſcā
loquacē tamen & garrulā & cantatricem & in amore cō
tendiſſe cū luna ambas eodē tēpore Endimionis dein
de cū dormientē adoleſcētulū aſſidue excitaret friuola
loquens & cantans & circa ipſum laſciuiēs ægre illum
tuliſſe. lunā uero iratā in hoc animal tranſmutaſſe mu
ſcam. Et nunc ꝓpterea omnibus inuidere ſomnum q̨
dormiunt Endimionis memorem et adoleſcētulis prę
cipue et teneris. Morſus aūt ipſe et cruoris auiditas nō
ruſticitatis ſed amoris eſt & humāitatis ſignū: nam eo
quo pōt modo fruitur & ex pulchritudine decerpit ali-
quid. Fuit ēt ap d' antiquos mulier quædā cognomēto
muſca: Poetria perq̄ formoſa & docta & alia pinſignis
athenienſiū meretrix: de qua ait poeta comicus. ad cor
uſq̨ eum muſca mordebat. Sic aūt neq̨ comica gratia
dedignata eſt: neq̨ muſcæ nomen excluſit a ſcena: neq̨
pudebat parentes hoc nomine filias appellare. Tragœ
dia uero magna ēt cum laude de muſca meminit ſic in

UPB

his. Graue quidẽ & moleſtũ eſt forti robore ſaltare muſcam in uirorum corpora ut cæde impleatur. uiros aũt armatos hoſtilem haſtam timere. Multa etiam de muſca Pythagoræ poſſem dicere niſi nota omnibus eſſet hiſtoria. Naſcuntur & maximę quædam muſcæ: quas militares multi appellant: nonnulli uero canes ſonitu aſperrimæ: & uolatu uelociſſimæ. Hæ & longiſſimæ uitæ ſunt & tota hyeme incibatæ perdurant contractæ præſertim & connexæ tectis & culminibus. In quibus & illud ẽ admiratione digniſſimum ꝙ utrunqȝ & fœminarum & marium faciunt conſcenduntqȝ uiciſſim: ut Mercurii & Veneris filius: qui miſta natura fuit & dupliciforma. Poſſem etiam adhuc multa dicere: ſed finiam orationem: ne uidear ſecundum prouerbiũ ex muſca elephantem facere.

Ad lectorem.

Hæc lege plena iocis: immiſtaqȝ ſeria ludo:
  Quando relaxandi cura tibi ẽ animi.
Luciano ex græco plures fecere latina:
  Collecta hinc illinc: preſſaqȝ Bordo dedit.

FINIS.

Sereniſſimo principi & illuſtriſſimo dominio ſupplicat fideliſſimus ſeruus Benedictꝰ miniator ꝙ quũ ope & auxilio ſublimitatis ur̃æ ſtatuerit imprimere opera Luciani quæ nunq̃ antea impreſſa fuerunt multũq; in ipſis inueniẽdis emẽdandiſq; laborauerit. Intelligẽſ maximũ fructũ utilitatẽ & uoluptatẽ cõſecuturã ex eorũ lectione auſus eſt adire ſerenitatẽ ur̃am duaſq; tantum res ſuppliciter petere unã ꝙ ſublimitas ueſtra quę ſua eſt clementia & bonitas ei cõcedat ut ea opera imprimere poſſit: alterã ꝙ per decẽniũ nullus ea imprimere ualeat neq; uendere neq; ẽt ea imprimere in ciuitatibus dominio ueſtro ſubiectis ſub pœna lib. xx. ꝓ quolibet uolumine. Cõſiderata magna expenſa quã in ipſis imprimẽdis corrigẽdiſue impendet: ne idem ſeruus ueſter fruſtra laborẽ ſuũ amittat: ſed fauore innatæ ueſtræ clementiæ fructũ & honorẽ ex eis cõſequi ualeat. Cuius gratiæ ſe humiliter cõmendat.

Domini conſiliarii uiſa ſupplicatione decreuerũt & cõceſſerunt ut prædicto ſupplicanti fiat quod petitur.

Conſiliarii.

Ser Iacobus leonus.
Ser Hieronymus uendraminus.
Ser Marcus fuſchulo.
Ser Bertholomæus uicturio.

Impreſſum Venetiis per Simonẽ beuilaquã papiẽſẽ anno domini. M.cccc.xciiii. die. xxv. auguſti.
a.b.c.d.e.f.g.h.i.k.l.m.n.o.p. Omnes ſunt quaterni præter. b. &. h. qui ſunt bini.

Errores huius libri.

a.iii. Hiſperium pro Heſperium. erit pro erat. ſcadebat pro ſcatebat. a.iiii. circũuolens pro circũuoluens. a.v. uos pro nos. a.vii. ignereus eſt ſola dictio. multi lacus pro multilucus. parum pro pax. Atqui: ſola debet eſſe dictio. eius ꝑ crus. cum pro tũ. a.viii. ex pro & b.i. Tam pro tum. circũciſus pro circũfuſus. b.ii. inuẽti pro inueni. lutratũ pro latratũ. mari pro mori. in pro ni. b.iii. carcinohires pro carcinochires. utimur ꝑ utuntur. nullus pro nullis. perficere pro præfecere. b. iiii. tergum pro tertiũ. c.i. poema pro peana. cuntos ꝑ cuneos. quanta pro quarta fugientes pro fodientes. c. ii. galatæ pro galatheæ. lauaro pro lauro. c.iii. hellaborum pro helleborum. in hoeroũ pro heroũ. pro recepi (quum moriremur ſubire & nos deberẽ iudicium) hoc tntũ uacat. imolat pro imolant. cõteſtus pro conteſtis c.iiii. luuas pro lunas. recedunt pro reddunt. miſære ꝑ miſcere. iiqꝫ cum iſqꝫ. conuiuatur pro cũ iiſqꝫ. tygnis ꝑ cignis. c.v. defecti pro deflecti: Ghryſipho pro Chryſippo. quia uero pro qꝫ uero. id aũt pro is aũt. quoſdã cũ pro eum. Arinarchũ pro Ariſtarchũ. ſolati9 pro ſolertius. odiſſem pro odiſſeã. c.vi. letus pro latus. cum pro tum. hunc pro nunc. c.vii. profaſis engebar pro ꝑfuſis angebar. c.viii. bimerum pro bimetꝝ. d.i. actr accurate pro accurate. conu pro cornu. crudebilia ꝑ crudelia. plutolceũ pro plutocleũ. honeris pro honoris. falutis pro ſalutẽ. agreſſus pro egreſſus. d.ii. mediũ ꝑ mediam. inarat pro inerat. d.iiii. habeas pro habens.

effectus pro effecta. d. v. in titulo de aſino auro. auro
ro uacat. ancilla paleſta ubiq; legitur paleſtra. unito ꝑ
unico. d. vi. compellant pro compellat. & quo pro ex
quo. manis pro maius. d. vii. in uiſcera; uacat in. cõmu
ne pro cõcinne. e cũ pro ecõtra. tam pro iam. cõmittas
ꝑ cõmutes. uapules dictis pareas. deeſt ni. i. ni dictis
pareas. d. viii. o nigrã pro magiſtra. (ut autẽ) pro aiũt
nigrũ pro magiſtrũ. cõnunciat pro quũ nunciat. e. iii.
uetulam ꝗ pro quidem. Netſi pro uerſi. e. iiii. unum ꝑ
imũ. e. v. percutiebat currentẽ deeſt &. i. percutiebat
& currentẽ. Nam remiſſius pro nam ſi remiſſius. e. vi.
matoris pro amatoris. audens pro audiens. media ꝑ
inedia. beriam pro berinam. ſcabebat pro ſcribebat. f.
i. reliquæ pro reliquiæ. fruſtra pro fuſta. effecerentur ꝑ
effererentur. f. iiii. degenor pro degener. f. v. alius ſũ te
pro &. & quam ſumma pro quæ ſumma. f. vi. delira-
matorum pro deliramentoꝝ. nihil & pro nihil te. litor
pro olitor. f. vii. cognitus pro cognitu. f. viii. Phi. per
Iouem & ſimpliciter omnem ſuper par ſimoniã. eſt ſu-
perfluum. manifeſtu pro manifeſtũ. imprompta pro
impromota. g. i. ueram pro utram. te pro &. diſpoſira
pro diſpoſita. g. vi. uoq pro uobis. g. vii. haud reperi
pro repeti. g. viii. quid illud mane o. mane o. duæ dicti
ones. per algore pro præalgore. h. ii. facilus pro facili-
us. partum pro parti. i. i. ductũ pro dicta. k. iiii. artes
pro arces. k. v. andiatur pro audiatur. k. v. iam pro ia
ni. uertũ pro uertuni. l. ii. dicet pro ditet. m. ii. pculis
pro oculis. aure pro aures. ueto pro uero. m. vii. apa-
gaite pro apagite. n. ii. cerne pro cernes. arce pro arcte

precantes pro precãtis. o .i. inſidiatotcs pro inſidiato res. o ·iii. Geterum pro Cæterum. o. iiii. ſũpenumero pro ſæpe numero. o. vii. cõſideremus caret i. o. viii. ex quirandam pro exquirendã.

Amor fugitivus e greco Moschi per Ang. politianum

Cum venus ne

Cat

perfect

B. Quaritch

£5.7.

22.7.1901

Top of border on a_2 touched by binder, and a small piece of paper stuck to the opposite page.

16878

1494

GRWxy

HEEXX

LUCIANI

OPERA

VEN.

1496